PÉNZÜGYMINISZTÉRIUM
TÁMOGATÁSOKAT VIZSGÁLÓ IRODA

TVI információs füzetek 19.

2004. november

Ezt a kiadványt a Pénzügyminisztérium szervezeti keretein belül működő Támogatásokat Vizsgáló Iroda készítette.

A kiadvány – egyéb, az állami támogatások témájában fontos információkkal együtt – elérhető a Támogatásokat Vizsgáló Iroda magyar és angol nyelvű honlapján (http://www.p-m.hu/).
Szerkesztő: Hargita Eszter
Lezárva: 2004. november

HU ISSN 1589-5203 (nyomtatott)

HU ISSN 1589-5327 (on-line)

Kérjük az anyaggal kapcsolatban észrevételeit, kérdéseit jelezze a Támogatásokat Vizsgáló Irodának.

A Támogatásokat Vizsgáló Iroda

Vargha Ágnes	**főcsoportfőnök**
Hargita Eszter	főosztályvezető-helyettes
Bodó Zajzon	
dr. Für István	
dr. Ivanics Gábor	
dr. Remetei Filep Zsuzsanna	
dr. Staviczky Péter	
Giba Gábor	
Zsarnóci Csaba	

Cím: 1054 Budapest, József nádor tér 2-4.
T: 327-2343, F: 318-3663, e-mail: tvi@pm.gov.hu

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó *4*

A BIZOTTSÁG 794/2004/EK RENDELETE az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról *6*

A BIZOTTSÁG 363/2004/EK RENDELETE az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló 68/2001/EK rendelet módosításáról *44*

A BIZOTTSÁG 364/2004/EK RENDELETE a 70/2001/EK rendelet alkalmazási körének a kutatási és fejlesztési támogatásokra történő kiterjesztése tekintetében való módosításáról *47*

A Bizottság közleménye - A Közösség iránymutatása a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról *59*

Application of Articles 92 and 93 of the EC Treaty and Article 61 of the EEA agreement to State aids in the aviation sector *82*

Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on certain legal aspects relating to cinematographic and other audiovisual works *104*

Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the follow-up to the Commission communication on certain legal aspects relating to cinematographic and other audiovisual works (Cinema communication) of 26.09.2001.. *123*

Notice from the Commission on the application of the competition rules to the postal sector and on the assessment of certain State measures relating to postal services *129*

Council Regulation (EC) No 502/2004 of 11 March 2004 amending Regulation (EC) No 1177/2002 concerning a temporary defensive mechanism to shipbuilding *151*

A Bizottság 1860/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról a mezőgazdasági és halászati ágazatban *153*

A Bizottság 1/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról *161*

A mezőgazdasági ágazat állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatás elfogadása *185*

Commission Regulation(EC) No 817/2004 of 29 April 2004 laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EC) No 1257/1999 on support for rural development from the European Agricultural Guidance and Guarantee Fund (EAGGF) *187*

A Bizottság 1595/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról *188*

Iránymutatás a halászati és akvakultúra-ágazat számára nyújtott állami támogatások felülvizsgálatához *203*

Előszó

2000-ben indítottuk a TVI információs füzetek sorozatot, melynek célja az állami támogatásokra vonatkozó közösségi szabályok kivonatos ismertetése, a témához szorosan kapcsolódó egyéb dokumentumok közlése (éves jelentés, közösségi joganyag fordítások), az Európai Bizottság és az Európai Bíróságok egyes vonatkozó döntéseinek összefoglalása, ismertetése. A kiadvány évente 3-4 alkalommal jelent meg.

Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásával az állami támogatások versenyszempontú ellenőrzését biztosító rendelkezéseket (az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 15. §-át, valamint a vállalkozásoknak nyújtott állami támogatások tilalma alóli mentességek egységes rendjéről szóló 163/2001. (IX. 14.) Korm. rendeletet) hatályon kívül kell helyezni, mivel a csatlakozás napjától a vonatkozó uniós szabályok Magyarországon közvetlenül alkalmazandók.

Ugyanakkor annak érdekében, hogy Magyarország tagállamként is képes legyen biztosítani a közösségi állami támogatási szabályoknak való megfelelést, elfogadásra került *az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális térképről* szóló 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet, amely főleg eljárási szabályokat tartalmaz. A csatlakozás utáni eljárási rendben ugyanis fő szabály szerint az Európai Unió Bizottságának hatásköre annak megítélése, hogy valamely állami támogatás összeegyeztethető-e a közös piaccal. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának azonban továbbra is jelentős szerepe lesz a támogatásokkal kapcsolatos eljárásban. Csatlakozás után az Iroda feladata különbözni fog aszerint, hogy milyen támogatásokról és – a támogatási kategóriáktól függően – milyen eljárásról van szó (bizonyos támogatási kategóriákat ugyanis nem vagy csak utólag kell bejelenteni a Bizottságnak – ld. csekély összegű vagy valamely csoportmentességi rendelet hatálya alá tartozó támogatások).

Az eddigi pozitív tapasztalatok alapján a jelenlegi központosított előzetes bejelentési rendszer tehát fennmarad, sőt annak hatálya kiterjed a halászati és erdőgazdálkodási támogatásokra is.

A támogatások bejelentésével kapcsolatos részletes eljárási szabályokon túl az új rendelet rendelkezik a Bizottság megkeresése esetén követendő szabályokról (általános együttműködési kötelezettség, a létező támogatásokkal kapcsolatos eljárás, a támogatás felfüggesztése, visszafizettetése), valamint a regionális támogatási térképről.

A Római Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó fontos rendelkezés a regionális támogatási térképre vonatkozó szabályozás, amely

meghatározza a beruházásokhoz nyújtható maximális támogatási intenzitásokat. A regionális támogatási térkép általában több évre történő meghatározása – bizottsági jóváhagyással – a tagállamok hatáskörébe tartozik. A csatlakozástól 2006. végéig érvényes regionális támogatási térképet – amely a korábbi támogatási térképpel (163/2001. Korm. rendelet 29. §-a) megegyező mértékeket állapít meg – szintén az új rendelet tartalmazza.

Tekintettel a közösségi állami támogatási szabályok komplex voltára és a joganyag terjedelmére, valamint arra, hogy az anyagi szabályokról rendelkező korábbi, több évig érvényes kormányrendelet hatályon kívül kerül, a TVI tájékoztatók kiadását tervezi az irányadó közösségi támogatási szabályok elérhetőségéről és azok tartalmáról annak érdekében, hogy megkönnyítse a támogatást nyújtó szervek és a kedvezményezettek jogalkalmazását.

A fenti tájékoztatás első eleme a *TVI információs füzetek* 13-19. számaiban közzé tett közösségi állami támogatási szabályok nem hivatalos fordítása, illetve, ha az nem volt elérhető, akkor az angol nyelvű szabály. (A hivatalos fordítás a Közösség Hivatalos Lapjában (Official Journal) jelenik majd meg, illetve az Unió honlapjáról, a http://europa.eu.int/eur-lex/ címről tölthető le.)

Kérjük, amennyiben az állami támogatási témával, vagy az e számban megjelentekkel kapcsolatban kérdése vagy észrevétele van, keressen meg minket.

Budapest, 2004. november

Hargita Eszter

A BIZOTTSÁG 794/2004/EK RENDELETE
az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról

(2004. április 21.)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999 tanácsi rendeletre[1], és különösen annak 27. cikkére,

az állami támogatásokkal foglalkozó tanácsadó bizottsággal történt konzultációt követően,:

mivel:

(1) A tagállamok állami támogatásokról szóló bejelentéseinek előkészítése és azok Bizottság által történő kiértékelésének megkönnyítése érdekében kívánatos egy kötelező bejelentési formanyomtatvány létrehozása. E formanyomtatványnak a lehető legszélesebb körre kell kiterjednie.

(2) A szabványos bejelentési formanyomtatványnak, valamint az összefoglaló adatlapnak és a kiegészítő adatlapoknak az állami támogatások területén meglévő valamennyi iránymutatást és keretszabályt le kell fedniük. Ezeket az említett szövegek további fejlesztésének megfelelően módosítani kell, vagy újabb formanyomtatványokkal kell felváltani.

(3) Rendelkezést kell hozni a létező támogatások meghatározott módosításaival kapcsolatos egyszerűsített bejelentési rendszer létrehozásáról. Az ilyen egyszerűsített szabályokat csak akkor szabad elfogadni, ha a Bizottság rendszeres tájékoztatást kap az érintett létező támogatások végrehajtásáról.

(4) A jogbiztonság érdekében helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a támogatási program eredeti költségvetésének 20%-át el nem érő – különösen az inflációs hatások figyelembe vételére történő –, kis mértékű növelését nem kell a Bizottságnak bejelenteni, mivel azok valószínűleg nem befolyásolják a program összeegyeztethetőségének eredeti értékelését, feltéve hogy a támogatási program egyéb feltételei változatlanok maradnak.

(5) A 659/1999/EK rendelet 21. cikke megköveteli a tagállamoktól, hogy küldjenek éves jelentéseket a Bizottság részére a létező támogatási programokról vagy az engedélyezett támogatási programokon kívül nyújtott olyan egyedi támogatásról, amelynek tekintetében a feltételt megállapító határozat nem tartalmaz külön jelentési kötelezettséget.

[1] HL L 83., 1999.3.27., 1. o. Legutóbb a 2003. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított rendelet.

(6) Ahhoz, hogy a Bizottság képes legyen a támogatások folyamatos ellenőrzésére vonatkozó feladatai teljesítésére, pontos információkat kell kapnia a tagállamoktól a létező támogatási programok alapján általuk nyújtott támogatások fajtáiról és összegeiről. Egyszerűsíteni és javítani lehet az állami támogatások bejelentésére vonatkozó szabályokat, amelyeket jelenleg a Bizottság tagállamoknak szóló 1995. augusztus 2-i levelében meghatározott, az EK-Szerződés és a Világkereskedelmi Szervezetről (WTO) szóló egyezmény szerinti közös bejelentési és értesítési eljárás mutat be. Ez a rendelet nem terjed ki az említett közös eljárás azon részére, amely a támogatásokról és kiegyenlíthető intézkedésekről szóló WTO-egyezmény 25. cikke és az 1995. július 21-én elfogadott 1994. évi GATT XVI. cikke szerint a tagállamok támogatásokról szóló bejelentési kötelezettségére vonatkozik.

(7) Az éves jelentésekben kért információk célja, hogy a Bizottság folyamatosan ellenőrizni tudja az összes támogatás szintjét, és általános képet alkothasson a különféle támogatásfajták versenyre gyakorolt hatásáról. A Bizottság ennek érdekében felkérheti a tagállamokat arra, hogy esetenként további adatokat szolgáltassanak a kiválasztott témákban. A lehetséges témákat előzetesen meg kell vitatni a tagállamokkal.

(8) Az éves jelentési gyakorlat nem terjed ki azon információkra, amelyek annak megvizsgálásához lehetnek szükségesek, hogy az adott támogatási intézkedések tiszteletben tartják-e a közösségi jogot. A Bizottságnak ezért fenn kell tartania magának a jogot arra, hogy más tagállamokból vállalkozásokat megkeressen, vagy hogy a határozatokban a kiegészítő információk szolgáltatását feltételül szabja.

(9) A 659/1999/EK rendelet alkalmazásában a határidőket az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK/Euratom tanácsi rendelettel[2] összhangban az e rendeletben megállapított különös szabályokkal kiegészítve, kell kiszámítani. Különösen azokat az eseményeket kell megállapítani, amelyek az állami támogatási eljárásokra vonatkozó határidők kezdőpontját meghatározzák. Az e rendeletben meghatározott szabályokat kell alkalmazni a korábban megkezdett azon határidőkre, amelyek e rendelet hatálybalépése után is folyamatban vannak..

(10) A visszatérítés célja annak a helyzetnek a visszaállítása, amely a jogellenes támogatás nyújtása előtt létezett. Az egyenlő elbánás biztosítása érdekében az előnyt objektívan kell mérni attól a pillanattól kezdve, amikortól a támogatás a kedvezményezett vállalkozás rendelkezésére állt, függetlenül az adott vállalkozás által ezt követően meghozott kereskedelmi döntések kimenetelétől.

(11) Az általános pénzügyi gyakorlattal összhangban helyénvaló éves kamatláb formájában rögzíteni a visszatérítés kamatának mértékét.

(12) A bankok közötti tranzakciók nagyságrendje és gyakorisága egy következetesen mérhető és statisztikailag jelentős kamatlábat eredményez, és ezért a visszatérítési kamat alapját kell képeznie. A bankközi swap-kamatlábat azonban ki kell igazítani, hogy tükrözze a bankszektoron kívüli megnövekedett kereskedelmi kockázat általános szintjét. A Bizottságnak a bankközi swap-kamatlábakról szóló adatok alapján egységes

[2] HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

visszatérítési kamatlábat kell megállapítania minden egyes tagállamra. A jogbiztonság és az egyenlő elbánás érdekében rögzíteni kell azt a pontos módszert, amellyel a kamatlábat számítani kell, és biztosítani kell bármely adott időben alkalmazandó visszatérítési kamatláb, valamint a korábban érvényben lévő megfelelő kamatlábak közzétételét.

(13) Az állami támogatás nyújtását úgy lehet figyelembe venni, hogy az csökkentse a kedvezményezett vállalkozók középtávú finanszírozási igényeit. E célból és az általános pénzügyi gyakorlattal összhangban a középtávot öt évben lehet meghatározni. A visszatérítési kamatlábnak tehát egy öt évre rögzített éves kamatlábnak kell megfelelnie.

(14) Mivel a célkitűzés a jogellenes támogatás nyújtása előtti helyzet visszaállítása, az általános pénzügyi gyakorlatnak megfelelően a Bizottság által megállapítandó visszatérítési kamatlábat évente kell meghatározni. Ugyanezen okból a visszatérítési időszak első öt évére a visszatérítési időszak első évében érvényes visszatérítési kamatlábat, a következő öt évre pedig a visszatérítési időszak hatodik évében érvényes visszatérítési kamatlábat kell alkalmazni.

(15) Ezt a rendeletet a rendelet hatálybalépése után közölt visszatérítést elrendelő határozatokra kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS HATÁLY

1. cikk
Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet részletes rendelkezéseket tartalmaz a 659/1999/EK rendeletben szereplő bejelentések és éves jelentések formájáról, tartalmáról és egyéb részleteiről. Rendelkezéseket tartalmaz továbbá a határidők számításáról, az állami támogatással kapcsolatos eljárásokról és a jogellenes támogatás visszatérítési kamatlábáról.

(2) Ez a rendelet minden ágazat támogatására vonatkozik

II. FEJEZET

BEJELENTÉSEK

2. cikk
Bejelentési formanyomtatványok

A tagállamok szénágazat részére nyújtott támogatásainak a 2002/871/EK tanácsi határozat[3]

[3] HL L 300., 2002.11.5., 42. o.

alapján fennálló bejelentési kötelezettségének sérelme nélkül az új támogatásról szóló bejelentéseket a 659/1999/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében – a 4. cikk (2) bekezdésében említett bejelentések kivételével, – az e rendelet I. mellékletének I. részében meghatározott bejelentési formanyomtatványokon kell megtenni.

Az intézkedésnek állami támogatásra vonatkozó rendeletekkel, iránymutatásokkal, keretszabályokkal és egyéb szövegekkel összhangban történő értékeléséhez szükséges kiegészítő információkat az I. melléklet III. részében meghatározott kiegészítő adatlapokon kell szolgáltatni.

A vonatkozó iránymutatások vagy keretszabályok módosításakor vagy más szövegekkel való felváltásakor a Bizottság átdolgozza a megfelelő formanyomtatványokat és adatlapokat.

3. cikk

A bejelentések továbbítása

(1) A bejelentést az érintett tagállam Állandó Képviselője továbbítja a Bizottsághoz. Azt a Bizottság főtitkárának kell címezni.

Ha a tagállam az állami támogatásra vonatkozó valamely rendeletben, iránymutatásban, keretszabályban és egyéb szövegben meghatározott külön eljárást kíván alkalmazni, a bejelentés egy példányát el kell küldeni az illetékes főigazgatónak címezve. A főtitkár és a főigazgatók kapcsolati pontokat jelölhetnek ki a bejelentések fogadására.

(2) Minden további levelezést az illetékes főigazgatónak vagy a főigazgató által kijelölt kapcsolati pontnak kell címezni.

(3) A Bizottság levelezését az érintett tagállam Állandó Képviselőjének vagy az adott tagállam által megadott más címre küldi.

(4) 2005. december 31-éig a tagállam a bejelentéseket papíron juttatja el. Amennyiben lehetséges, a bejelentések másolatát elektronikus formában is továbbítani kell.

2006. január 1-jétől kezdődő hatállyal – ha a Bizottság és a bejelentő tagállam másként nem állapodott meg – a bejelentéseket elektronikus úton kell továbbítani.
A 2006. január 1-je után benyújtott bejelentésekkel kapcsolatos minden levelezést elektronikus úton kell továbbítani.

(5) A fogadó fél által megadott számra faxra történő elküldés időpontja minősül a papíralapú megküldés időpontjának, amennyiben az aláírt eredeti példány ezt követően legkésőbb tíz napon belül megérkezik.

(6) A Bizottság – a tagállamokkal folytatott konzultációt követően – legkésőbb 2005. szeptember 30-ig közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a bejelentések elektronikus formában történő továbbításának szabályait, így a címeket is, a bizalmas információk védelméhez szükséges szabályokkal együtt.

4. cikk

Egyszerűsített bejelentési eljárás a létező támogatás meghatározott módosításaihoz

(1) A 659/1999 rendelet 1. cikkének c) pontja alkalmazásában létező támogatás módosítása alatt – a tisztán formai vagy adminisztratív jellegű módosítások kivételével – minden olyan változtatás értendő, amely nem befolyásolhatja a támogatási intézkedésnek a közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését. A létező támogatási program eredeti költségvetésének legfeljebb 20%-os emelése azonban nem tekinthető a fennálló támogatási program módosításának.

(2) A létező támogatás következő változásait a II. mellékletben szereplő egyszerűsített bejelentési formanyomtatványon kell bejelenteni:

a) engedélyezett támogatási program költségvetésének 20%-ot meghaladó emelése;

b) létező engedélyezett támogatási program legfeljebb hat hónappal történő meghosszabbítása a költségvetése emelése mellett vagy anélkül;

c) engedélyezett támogatási program alkalmazására vonatkozó feltételek szigorítása, a támogatási intenzitás csökkentése vagy az elszámolható költségek csökkentése;

A Bizottság a lehető maximális mértékben törekszik arra, hogy egy hónapon belül határozatot hozzon az egyszerűsített bejelentési formanyomtatványon bejelentett támogatásokról.

(3) Az egyszerűsített bejelentési eljárás nem alkalmazható azon támogatási programok változásainak bejelentésére, amelyekre vonatkozóan a tagállamok nem küldtek éves jelentést az 5., 6. és 7. cikkel összhangban, hacsak nem küldik meg a bejelentéssel egyidejűleg a támogatás nyújtásának éveire szóló éves jelentéseket.

III. FEJEZET
ÉVES JELENTÉSEK

5. cikk
Az éves jelentések formája és tartalma

(1) A tagállamok – e cikk második és harmadik albekezdésének, valamint a 659/1999/EK rendelet 7. cikkének (4) bekezdése alapján hozott feltételt megállapító határozatban meghatározott bármely külön jelentéstételi kötelezettség vagy az érintett tagállam által továbbított, a támogatást jóváhagyó határozatra a vállalkozások által tett észrevételek sérelme nélkül – a III. A. mellékletben szereplő szabványos jelentési űrlappal összhangban összeállítják a 659/1999/EK rendelet 21. cikkének (1) bekezdésében említett létező támogatási programokról szóló éves jelentéseket minden egyes teljes naptári év vagy annak azon része tekintetében, amelyre a program vonatkozik.

A III. B. melléklet tartalmazza a Szerződés I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek előállítására, feldolgozására és értékesítésére vonatkozó létező támogatási programok érvényben lévő éves jelentési űrlapját.

A III. C. melléklet tartalmazza a Szerződés I. mellékletében felsorolt halászati termékek előállítására, feldolgozására és értékesítésére vonatkozó létező támogatási programok éves jelentési űrlapját.

(2) A Bizottság kérheti a tagállamoktól, hogy szolgáltassanak kiegészítő adatokat a

tagállamokkal előzetesen megvitatandó kiválasztott témákhoz.

6. cikk
Az éves jelentések továbbítása és közzététele

(1) Minden egyes tagállam eljuttatja éves jelentéseit a Bizottságnak elektronikus formában, legkésőbb az azon évet követő év június 30-ig, amelyre a jelentés vonatkozik.

Indokolt esetben a tagállamok becsléseket is benyújthatnak, feltéve, hogy a tényleges számadatokat legkésőbb a következő évi adatokkal együtt megküldik.

(2) A Bizottság minden évben közzétesz egy összefoglalót az állami támogatásról az előző év folyamán megküldött éves jelentésekben szereplő információk összesítésével.

7. cikk
Az éves jelentések jogállása

Az éves jelentések megküldése nem jelenti a támogatási intézkedésekre a Szerződés 88. cikke (3) bekezdése alapján bevezetésük előtti bejelentéssel kapcsolatos kötelezettségek teljesítést, és semmilyen módon nem érinti az állítólagos jogellenes támogatás 659/1999/EK rendelet III. fejezetében megállapított eljárással összhangban elvégzett vizsgálatának kimenetelét.

IV. FEJEZET
HATÁRIDŐK

8. cikk
A határidők számítása

(1) A 659/1999/EK rendeletben és az e rendeletben megállapított vagy a Bizottság által a Szerződés 88. cikke alapján rögzített határidőket az 1182/71/EGK/Euratom rendeletnek, valamint az e cikk (2)–(5) bekezdésében meghatározott különleges szabályoknak megfelelően kell számítani. Összeütközés esetén e rendelet rendelkezései alkalmazandók.

(2)A határidőket hónapokban vagy munkanapokban kell megállapítani.

(3) A Bizottság cselekményeinek határideje tekintetében az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével és 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban az 1182/71/EGK/Euratom rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában a bejelentés vagy az azt követő levelezés kézbesítése irányadó.

A 2005. december 31-je után továbbított bejelentés, valamint az azzal kapcsolatos levelezés tekintetében az *Európai Unió Hivatalos lapjában közzétett* címre elektronikus formában elküldött bejelentés vagy közlemény kézbesítése irányadó.

(4) A tagállamok cselekményeinek határideje tekintetében az e rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével összhangban az 1182/71/EGK/Euratom rendelet 3. cikkének (1) bekezdés alkalmazásában a vonatkozó bejelentés vagy a Bizottságtól származó levelezés kézbesítése irányadó.

(5) A 659/1999/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezése után a harmadik felek és az eljárásban közvetlenül nem érintett tagállamok által tett észrevételek benyújtása határidejének vonatkozásában az 1182/71/EGK/Euratom rendelet 3. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az eljárást kezdeményező közleménynek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététele irányadó.

(6) A határidő meghosszabbítására irányuló kérelmeket kellőképpen meg kell indokolni és legalább két nappal a határidő lejárata előtt írásban el kell juttatni a határidőt kitűző fél által megjelölt címre.

V. FEJEZET
A JOGELLENES TÁMOGATÁS VISSZATÉRÍTÉSÉNEK KAMATA

9. cikk

A kamat meghatározásának módszere

(1) Ha külön határozat ettől eltérően nem rendelkezik, a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése megsértésével nyújtott állami támogatás visszatérítésének kamatlába minden egyes naptári évre meghatározott éves százalékos kamatláb.
Ezt az ötéves bankközi swap-kamatláb előző év szeptemberére, októberére és novemberére vonatkozó átlagának 75 bázisponttal megnövelt mértéke alapján kell kiszámítani. Kellően indokolt esetben egy vagy több tagállam tekintetében a Bizottság 75-nél több bázisponttal is megemelheti a kamatlábat.

(2) Amennyiben a rendelkezésre álló ötéves bankközi kamatláb utolsó három hónapra vonatkozó átlagának 75 bázisponttal megnövelt mértéke 15%-nál nagyobb mértékben eltér az érvényben lévő, az állami támogatás visszatérítésére vonatkozó kamatlábtól, a Bizottság ez utóbbit újraszámolja.

Az új kamatlábat a Bizottság által végzett újraszámolást követő hónap első napjától kell alkalmazni. A Bizottság levélben tájékoztatja a tagállamokat az újraszámolásról és arról az időpontról, amelytől ezt a kamatlábat alkalmazni kell.

(3) A kamatlábat az egyes tagállamokra egyedileg, vagy két vagy több tagállamra együttesen kell meghatározni.

(4) Megbízható vagy azzal egyenértékű adatok hiányában, illetve kivételes körülmények esetén a Bizottság – az érintett tagállammal (tagállamokkal) szoros együttműködésben – egy vagy több tagállam tekintetében eltérő módszer és a rendelkezésére álló információk alapján határozhatja meg az állami támogatás visszatérítésére vonatkozó kamatlábat.

10. cikk

Közzététel

A Bizottság az állami támogatások visszatérítésére vonatkozóan érvényben lévő és a tárgyhoz tartozó korábbi kamatlábakat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és tájékoztatás céljából az interneten teszi közzé.

11. cikk

A kamat felszámításának módszere

(1) Az alkalmazandó kamat mértéke az azon időpontra vonatkozó kamatlábnak felel meg, amikor a jogellenes támogatást első alkalommal a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották.

(2) A kamatlábat konszolidált alapon a támogatás visszatérítésének időpontjáig kell alkalmazni. Az előző évben felhalmozott kamat a következő években tovább kamatozik.

(3) Az (1) bekezdésben említett kamatlábat kell a teljes időszakra alkalmazni a visszatérítés időpontjáig. Ha azonban több öt évnél hosszabb idő telt el a jogellenes támogatás első alkalommal a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása és a támogatás visszatérítésének időpontja között, a kamat mértékét öt éves időszakonként újra kell számolni, az újraszámítás időpontjában hatályos kamatláb alapulvételével.

VI. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

12. cikk
Felülvizsgálat

A Bizottság a tagállamokkal konzultálva e rendelet hatálybalépésétől számított négy éven belül felülvizsgálja a rendelet alkalmazását.

13. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A II. fejezet csak azon bejelentésekre vonatkozik, amelyeket e rendelet hatálybalépését követő öt hónapnál később továbbítottak a Bizottságnak.

A III. fejezet a 2003. január elsejét követően nyújtott támogatásokról szóló éves jelentésekre vonatkozik.

A IV. fejezet minden olyan határidőre vonatkozik, amelyeket már megállapítottak, azonban e rendelet hatálybalépésének időpontjában még nem jártak le.

A 9. és 11. cikk minden olyan visszatérítési határozatra vonatkozik, amelyet e rendelet hatálybalépése után közöltek.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. április 21-én.

A Bizottság részéről
Mario MONTI
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

SZABVÁNYOS FORMANYOMTATVÁNY AZ EK-SZERZŐDÉS 88. CIKKÉNEK (3) BEKEZDÉSE ALAPJÁN AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁSOK BEJELENTÉSÉRE ÉS A JOGELLENES TÁMOGATÁSRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK SZOLGÁLTATÁSÁRA

Ezt a formanyomtatványt kell a tagállamoknak használniuk az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerint az új támogatási programok és az egyedi támogatások bejelentésére. Ezt kell használni akkor is, ha egy támogatásnak nem minősülő intézkedést a jogbiztonság megszerzése miatt jelentenek be.

Kérjük a tagállamok akkor is e formanyomtatványt használják, amikor a Bizottság teljes körű tájékoztatást kér az állítólagos jogellenes támogatással kapcsolatban.

Ez a formanyomtatvány három részből áll:

I. **Általános információk**: minden esetben ki kell tölteni
II. **Összefoglaló információk a Hivatalos Lapban történő közzétételre**
III. **A támogatás fajtájától függő kiegészítő adatlap**

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a formanyomtatvány helytelen kitöltése a bejelentés hiányosság miatti visszaküldését vonhatja maga után. A kitöltött formanyomtatványt az érintett tagállam Állandó Képviselője papírformátumban juttatja el a Bizottsághoz. A bejelentést a Bizottság főtitkárának kell címezni.

Ha a tagállam az állami támogatásra vonatkozó valamely rendeletben, iránymutatásban, keretszabályban és egyéb szövegben meghatározott külön eljárást kíván alkalmazni, akkor a bejelentés egy példányát el kell küldeni a Bizottság illetékes szervezeti egysége főigazgatójának is.

I. RÉSZ
ÁLTALÁNOS INFORMÁCIÓK

A BEJELENTÉS JOGÁLLÁSA

Mire vonatkoznak formanyomtatványban közölt információk:

☐ **az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerinti bejelentésre?**
☐ **esetlegesen jogellenes támogatásra[4]?**

Ha igen, kérjük megadni a támogatás folyósításának kezdeti időpontját. Kérjük kitölteni e formanyomtatványt, valamint a vonatkozó kiegészítő formanyomtatványokat is.

☐ olyan támogatásnak nem minősülő intézkedésre, amelyet a jogbiztonság megszerzése érdekében jelentenek be a Bizottságnak?

Kérjük az alábbiakban megjelölni az okot, amiért a bejelentő tagállam az intézkedést az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmezésében nem tartja állami támogatásnak. Kérjük kitölteni e formanyomtatvány megfelelő részeit, és valamint mellékeljenek minden állításaik alátámasztásra szolgáló dokumentumot.

Az intézkedés akkor nem állami támogatás, ha az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek egyike nem teljesül. Kérjük az alábbi feltételekre tekintettel teljes körű értékelést adni az intézkedésről, különösen azon feltételre helyezve a hangsúlyt, amelyekről úgy vélik, hogy nem teljesültek.

– Nem kerül sor állami források átadására (Például, ha az intézkedést nem az államnak betudhatónak minősítik, vagy álláspontjuk szerint állami források átadásával nem járó szabályozási intézkedés bevezetésére kerül sor)

– Nem jár előnnyel (Például, ha „a piaci magánbefektető" elvet tiszteletben tartják)

– Nem szelektív/egyedi jellegű (Például ha az intézkedés területi korlátozás és mérlegelés nélkül a gazdaság minden ágazatában, minden vállalkozás rendelkezésére áll)

– Nem torzítja a versenyt/nincs hatása a Közösségen belüli kereskedelemre (Például, ha a tevékenység nem gazdasági jellegű, vagy ha a gazdasági tevékenység tisztán helyi szintű)

1. A támogatást nyújtó azonosítása

1.1. Az érintett tagállam

1.2. Az érintett régió(k) (ha releváns)

[4] Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999 tanácsi rendelet (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.) (a továbbiakban „eljárási rendelet") szerint a jogellenes támogatás alatt olyan új támogatást kell érteni, amelyet az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésének megsértésével vezettek be.

1.3. .....

Felelős kapcsolattartó személy:

Név :.....

Cím :.....

Telefonszám :.....

Faxszám :.....

E-mail :.....

1.4. Felelős kapcsolattartó az Állandó Képviseleten
Név : .....
Telefonszám : .....
Faxszám : .....
E-mail : .....

1.5. Ha a Bizottság által a tagállam részére megküldött hivatalos levelezés másolatának más nemzeti hatóságok részére történő továbbítását kérik, kérjük beírni ide azok nevét és címét:

Név : .....
Cím : .....
.....
.....

16. Kérjük megadni az azon tagállamra történő hivatkozást, amelyet be kívánnak vonni a Bizottság levelezésébe.

2. A támogatás azonosítása

2.1. A támogatás jogcíme (vagy egyedi támogatás esetén a kedvezményezett társaság neve)
.....

2.2. A támogatás céljának rövid leírása.
Kérjük megjelölni az elsődleges célt, és adott esetben a másodlagos cél(oka)t:

	Elsődleges cél (csak egyet jelöljön meg)	**Másodlagos cél**[5]
Regionális fejlesztés	☐	☐
Kutatás-fejlesztés	☐	☐
Környezetvédelem	☐	☐
Megmentési támogatás nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak	☐	☐
Szerkezetátalakítási támogatás nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak	☐	☐
KKV-k	☐	☐
Foglalkoztatás	☐	☐
Képzés	☐	☐
Kockázati tőke tevékenység	☐	☐
Az export és a nemzetközivé válás támogatása	☐	☐
Általános gazdasági érdekű szolgáltatások	☐	☐

[5] Másodlagos azon cél, amelyre – az elsődleges cél mellett – a támogatást kizárólag szánják. Például azon támogatási programok, amelynek elsődleges célja a kutatás-fejlesztés, másodlagos céljai a kis- és középvállalkozások (KKV-k) lehetnek, amennyiben a támogatást kizárólag a KKV-knak szánják. A másodlagos cél lehet ágazati is, például az acéliparban kutatás-fejlesztés esetén.

Ágazati fejlesztés[6]	☐	☐
Szociális támogatás egyéni fogyasztók részére	☐	☐
Természeti katasztrófák vagy rendkívüli események által okozott károk megtérítése	☐	☐
Közös európai érdekű fontos tervek előmozdítása	☐	☐
A gazdaság jelentős zavarainak kiküszöbölése	☐	☐
Kulturális örökség megőrzése	☐	☐
Kultúra	☐	☐

2.3. Támogatási program — egyedi támogatás[7]

2.3.1. A bejelentés támogatási programra vonatkozik?

☐ igen ☐ nem

– Ha igen, a program létező támogatási programot módosít?

☐ igen ☐ nem

– Ha igen, teljesülnek a (...)-i (...) végrehajtási rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti egyszerűsített bejelentési eljárásra meghatározott feltételek?

☐ igen ☐ nem

– Ha igen, kérjük használja és töltse ki az egyszerűsített bejelentési formanyomtatványban kért információkat (lásd II. melléklet)

– Ha nem, kérjük ezt a formanyomtatványt folytatni, és közölni, hogy a jelenleg módosítás alatt álló eredeti támogatási programot bejelentették-e a Bizottságnak.

☐ igen ☐ nem

– Ha igen, kérjük megadni az alábbiakat:

Támogatás sorszáma:

.....

A Bizottság jóváhagyásának kelte (a Bizottság levelének hivatkozási jele (SG(..)D(..)):

..../.../.....

Az eredeti támogatási program lejárata:.....

Kérjük részletezni, milyen feltételek módosulnak az eredeti támogatási programmal kapcsolatban, és miért:

.....

2.3.2. A bejelentés egyedi támogatásra vonatkozik?

---

[6] Kérjük az ágazatot a 4.2. pontban részletezni.

[7] Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1999. március 22-i 659/1999 tanácsi rendelet (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.) az egyedi támogatás olyan támogatást jelent, amely támogatási program keretében nem áll rendelkezésre, és a program alapján bejelentendő támogatás.

☐ igen ☐ nem

– Ha igen, kérjük bejelölni a megfelelő kockát
☐ támogatási programon alapuló támogatás, amelyet egyedileg kell bejelenteni

Az engedélyezett támogatási program hivatkozási száma:

Elnevezés : .....
Támogatás sorszáma : .....
Bizottsági jóváhagyó levél : .....

☐ Nem támogatási programon alapuló egyedi támogatás

2.3.3. A bejelentés csoportmentességi rendelet alapján bejelentett egyedi támogatásra vagy támogatási programra vonatkozik? Ha igen, kérjük bejelölni megfelelő kockát:

☐ Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra való alkalmazásáról szóló 70/2001/EK bizottsági rendelet[8]. Kérjük a III. 1. részben található kiegészítő adatlapot használni.

☐ Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló 68/2001/EK bizottsági rendelet[9]. Kérjük a III. 2. részben található kiegészítő adatlapot használni.

☐ Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének munkahelyekre nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 2204/2002/EK bizottsági rendelet[10] Kérjük a III. 3. részben található kiegészítő adatlapot használni.

☐ Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és értékesítésével foglalkozó kis- és középvállalkozások tevékenységéhez nyújtott állami támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 1., 2004.01.03.).

[8] Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 70/2001/EK bizottsági rendelet, HL L 10., 2001.1.13., 33. o.

[9] Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 68/2001/EK bizottsági rendelet, HL L 10., 2001.1.13., 20. o..

[10] Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének foglalkoztatásra nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló, 2002. december 5-i 2204/2002/EK bizottsági rendelet, HL L 337., 2002.12.13. 3. o. és HL L 349. 2002.12.24., 126. o.

3. **Nemzeti jogalap**

3.1. Kérjük felsorolni a nemzeti jogalapot, beleértve a végrehajtási rendelkezéseket és azok hivatkozási forrásait is:
Elnevezés:.....
.....
.....
.....

Hivatkozás (ha releváns): .....
.....
.....

3.2. Kérjük megjelölni az e bejelentéshez mellékelt dokumentumo(ka)t:

☐ A jogalap végleges szövegéből (szövegeiből) a megfelelő kivonatok másolata (és lehetőség szerint egy weboldal-cím)

☐ A jogalap szövegtervezetéből (szövegtervezeteiből) a megfelelő kivonatok másolata (és ha van, egy weboldal-cím)

3.3. Végleges szöveg esetén tartalmaz a végleges szöveg olyan záradékot, mely szerint a támogatást nyújtó szerv csak azt követően nyújthatja a támogatást, miután a Bizottság engedélyezte a támogatást (felfüggesztési záradék)?

☐ igen ☐ nem

4. Kedvezményezettek

4.1. A kedvezményezett(ek) elhelyezkedése

☐ nem támogatott régió(k)ban
☐ az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján támogatásra jogosult régió(k)ban (részletezze NUTS 3. vagy annál alacsonyabb szinten)
☐ az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja alapján támogatásra jogosult régió(k)ban (részletezze NUTS 2. vagy annál alacsonyabb szinten)
☐ vegyesen: részletezze .....

4.2. A kedvezményezett(ek) ágazata(i):

☐	.....	Nem ágazat-specifikus
☐	..... A	Mezőgazdaság
☐	..... B	Halgazdálkodás
☐	 C	Bányászat
☐	..... 10.1	Szénbányászat
☐	..... D	Feldolgozóipar
☐	 17	Textil
☐	 21	Papíripari rost és papír
☐	 24	Vegyianyag és gyógyszeripar

☐ ..... 24.7 Vegyi szál
☐ ..... 27.1 Acél[11]
☐ ..... 29 Ipari gép
☐ ..... DL Villamosgépek és műszerek
☐ ..... 34.1 Gépjármű
☐ ..... 35.1 Hajógyártás
☐ ..... Egyéb feldolgozóipar, kérjük részletezni .....

☐ ..... E **Villamosenergia, gáz- és vízellátás**
☐ ..... F **Építőipar**
☐ ..... 52 **Kiskereskedelmi szolgáltatások**
☐ ..... H Szállodák és éttermek (idegenforgalom)
☐ ..... I Szállítás
☐ ..... 60 Szárazföldön és csővezetéken történő szállítás
☐ ..... 60.1 Vasút
☐ ..... 60.2 Egyéb szárazföldi szállítás
☐ ..... 61.1 Tengeri és partközeli vízi szállítás
☐ ..... 61.2 Belföldi vízi szállítás
☐ ..... 62 Légi szállítás
☐ ..... 64 Posta és távközlés
☐ ..... J Pénzügyi közvetítés
☐ ..... 72 Számítástechnika és kapcsolódó tevékenységek
☐ ..... 92 Szórakoztató, kulturális és sporttevékenységek
☐ ..... Egyéb, kérjük részletezni a NACE Rev. 1. besorolás szerint[12] .....

4.3. Egyedi támogatás esetén: .....

A kedvezményezett neve :.....
A kedvezményezett jellege :.....

☐ Kis- és középvállalkozás (KKV)

Foglalkoztatottak száma :.....
Éves árbevétel :.....
Éves mérlegfőösszeg :.....
Függetlenség :.....

(kérünk hivatalos nyilatkozatot mellékelni a KKV-król szóló bizottsági ajánlásnak[13] megfelelően, vagy bármilyen más bizonyítékot szolgáltatni a fenti ismérvek alátámasztására):

[11] A Bizottság közleményének B. melléklete: „Multiszektorális keretszabály a nagyberuházási projektekhez nyújtandó regionális támogatásról” , HL C 70., 2002.3.19., 8. o.

[12] NACE Rev 1.1 az Európai Unión belüli gazdasági tevékenységek általános ágazati besorolási rendszere.

[13] A mikro-, kis és középvállalkozásokról szóló, 2003. május 6-i bizottsági ajánlás, HL L 124., 2003.5.20.,

.....

36. o., valamint a 70/2001/EK rendeletet hatályának a kutatási és fejlesztési támogatással történő kiterjesztése tekintetében módosító.../.../EK bizottsági. rendelet tervezete.

☐ nagyvállalkozás
☐ nehéz helyzetben levő vállalkozás[14]

4.4. Támogatási program esetén:

A kedvezményezettek típusa:

☐ minden cég (nagyvállalatok, valamint kis- és középvállalkozások)
☐ csak nagyvállalatok
☐ kis- és középvállalkozások

☐ középvállalkozások
☐ kisvállalkozások
☐ mikrovállalkozások

☐ a következő kedvezményezettek:

A kedvezményezettek becsült száma:

☐ 10 alatt
☐ 11 – 50
☐ 51 – 100
☐ 101 – 500
☐ 501 – 1000
☐ 1000 felett

5. **A támogatás összege / Éves költségvetés**

Egyedi támogatás esetén kérjük megjelölni az egyes intézkedések teljes összegét (nemzeti fizetőeszközben)::

.....

Támogatási program esetén kérjük megjelölni a tervezett éves költségvetés összegét és a teljes összeget (nemzeti fizetőeszközben);

.....

Adóintézkedések esetén kérjük megjelölni a becsült éves és az összes adókedvezmények miatti bevételkiesést a bejelentés által lefedett időszakra vonatkozóan:

.....

Amennyiben a költségvetés elfogadása nem évenként történik, kérjük közölni, mely időszakra vonatkozik a költségvetés:

.....

Ha a bejelentés létező támogatási programot érint, kérjük megadni a programmal kapcsolatban bejelentett változás költségvetési hatásait:

.....

[14] A nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentésére és szerkezetátalakítására vonatkozó bizottsági iránymutatás meghatározása szerint.

6. **A támogatás formája és finanszírozási eszközei**

Jelölje meg a kedvezményezett rendelkezésére álló támogatás formáját (adott esetben intézkedésenként):

☐ Vissza nem térítendő támogatás
☐ Kedvezményes kamatozású kölcsön (a kölcsön biztosítékára vonatkozó részletekkel együtt)
☐ Kamattámogatás
☐ Adókedvezmény (pl. adóelengedés, adóalap-csökkentés, adókulcs-csökkentés, adóhalasztás). Kérjük részletezni:
.....
☐ Társadalombiztosítási hozzájárulások csökkentése
☐ Kockázati tőke juttatása
☐ Adósság leírása
☐ Kezességvállalás (ezen belül többek között a kezességgel fedezett hitelekről vagy egyéb pénzügyi tranzakciókról szóló információk, az igényelt biztosíték és fizetendő kezességvállalási díj)
☐ Egyéb. Kérjük részletezni:.....

Kérjük részletesen megadni az egyes támogatási eszközök szabályainak és alkalmazási feltételeinek részletes leírását, beleértve különösen az odaítélés arányát, annak adózás szempontjából történő kezelését, és azt, hogy a támogatást automatikusan nyújtják-e, amint meghatározott objektív feltételek teljesülnek (ha igen, kérjük e feltételek megemlítését), illetve, hogy van-e az odaítélő hatóságoknak mérlegelési lehetősége
.....

Részletezze a támogatás finanszírozását: ha a támogatást nem az állami/régió/önkormányzat általános költségvetéséből finanszírozzák, kérjük megmagyarázni a finanszírozás módját:

☐ Kedvezményezettként nem az államot érintő járulékokon vagy adókon keresztül. Kérjük megadni a járulékok minden adatát, valamint azokat a termékeket/tevékenységeket, amelyekre ezeket kivetik. Különösen azt kell részletezni, hogy a más tagállamokból behozott termékekre fizetni kell-e ezt s járulékot. Mellékelni kell a járulékok kivetésére vonatkozó jogalap másolatát.
.....
☐ Felhalmozott tartalékok
☐ Közvállalatok
☐ Egyéb (kérjük részletezni).....

7. **Időtartam**

7.1.
.....
Egyedi támogatás esetén:

Kérjük megadni azt az időpontot, amikortól a támogatást folyósítják (Ha a támogatást részletekben folyósítják, közölni kell az egyes részletfizetések időpontját)

.....

Adja meg azon intézkedés időtartamát, amelyre a támogatást nyújtják, ha ez releváns

.....

7.2.

.....

Támogatási program esetén:

Jelölje meg azt az időpontot, amikortól a támogatás nyújtható

.....

Jelölje meg azt az utolsó időpontot, ameddig a támogatás nyújtható

.....

Ha az időtartam meghaladja a hat évet, kérjük igazolja, hogy a hosszabb időszak elengedhetetlen a program célkitűzésének (célkitűzéseinek) teljesítéséhez:

.....

8. **Különféle támogatásfajták halmozódása**

Halmozható a támogatás a más, helyi, regionális, nemzeti vagy közösségi támogatási programokból származó támogatással ugyanazon elszámolható költségek fedezésére?

☐ igen ☐ nem

Ha igen, mutassa be azt a rendszert, amelyet annak érdekében vezettek be, hogy a támogatáshalmozódásra vonatkozó szabályokat betartsák:

.....

9. **Szakmai titoktartás**

Tartalmaz-e a bejelentés olyan bizalmas információkat, amelyek nem adhatók ki harmadik felek részére?

☐ igen ☐ nem

Ha igen, kérjük közölni, mely részei bizalmasak, és annak okát megmagyarázni:

.....

.....

Ha nem, a Bizottság a tagállamok megkérdezése nélkül nyilvánosságra hozza határozatát.

10. **A támogatás összeegyeztethetősége**

Kérjük azonosítani, melyik fennálló rendelet, keretszabály, iránymutatás vagy más szöveg vonatkozik az állami támogatásra, adja meg a támogatás engedélyezésére vonatkozó egyértelmű jogalapot (adott esetben kérjük részletezni intézkedésenként), és töltse ki a III. részben található megfelelő kiegészítő adatlapot.

☐ KKV-k támogatása
- ☐ Egyedi támogatás bejelentése a 70/2001/EK rendelet 6. cikke alapján
- ☐ Bejelentés a jogbiztonság érdekében
- ☐ Támogatás a mezőgazdasági ágazatban működő KKV-k részére

☐ Képzési támogatás
- ☐ Egyedi támogatás bejelentése a 68/2001/EK rendelet 5. cikke alapján
- ☐ Bejelentés a jogbiztonság érdekében

☐ Foglalkoztatási támogatás
- ☐ Egyedi támogatás bejelentése a 2204/2002/EK rendelet 9. cikke alapján
- ☐ A 2204/2002/EK rendelet 9. cikke szerinti program bejelentése
- ☐ Bejelentés a jogbiztonság érdekében

☐ Regionális támogatás
- ☐ A nagy beruházási projektekhez nyújtott regionális támogatásokra vonatkozó multiszektorális keretszabály hatálya alá tartozó támogatás
- ☐ Kutatás-fejlesztési támogatás
- ☐ Megmentési támogatás nehéz helyzetben levő vállalkozásoknak
- ☐ Szerkezetátalakítási támogatás nehéz helyzetben levő vállalkozásoknak
- ☐ Audiovizuális alkotásokhoz nyújtott támogatás
- ☐ Környezetvédelmi támogatás
- ☐ Kockázatitőke-támogatás
- ☐ A mezőgazdasági ágazat részére nyújtott támogatás
- ☐ A szállítási ágazat részére nyújtott támogatás
- ☐ Hajóépítési támogatás

Ha a fennálló rendeletek, keretszabályok, iránymutatások és az állami támogatásokra vonatkozó egyéb szövegek nem biztosítanak egyértelmű alapot az e formanyomtatvány hatálya alá tartozó valamely támogatás engedélyezésére, kérünk megalapozott indokolást adni arra, hogy a támogatást miért tekinthető az EK-Szerződéssel összeegyeztethetőnek, hivatkozva az EK-Szerződés vonatkozó mentességeire [86. cikk (2) bekezdése, 87. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontja, 87. cikk (3) bekezdésének a), b), c) vagy d) pontja], valamint a mezőgazdaságra és a szállításra vonatkozó más különös rendelkezésekre.

11. **Visszafizettetési határozatok**

Egyedi támogatás esetén van-e az intézkedésnek olyan lehetséges kedvezményezettje, amely a Bizottság visszafizettetési határozatának teljesítésével elmaradásban van?

☐ igen ☐ nem

Ha igen, kérünk teljes körű adatokat szolgáltatni: .....
.....
.....
.....
.....

12. **Egyéb információk**

Kérünk itt minden egyéb olyan információt feltüntetni, amelyet a vonatkozó intézkedés(ek) értékelése szempontjából irányadónak tart az állami támogatásra vonatkozó szabályok alapján.

13. **Függelékek**

Kérünk itt felsorolni minden olyan dokumentumot, amelyeket a bejelentéshez csatoltak, és az érintett dokumentumokhoz papíralapú másolatokat vagy közvetlen internet elérhetőséget is biztosítani kell.

14. **Nyilatkozatok**

Igazolom, hogy legjobb tudomásom szerint az e formanyomtatványon, annak mellékleteiben és függelékeiben megadott információk pontosak és hiánytalanok.

Az aláírás kelte és helye:.....

Aláírás: .....

Az aláíró személy neve és beosztása: .....

II. RÉSZ

ÖSSZEFOGLALÓ ADATOK A HIVATALOS LAPBAN TÖRTÉNŐ KÖZZÉTÉTELHEZ

A támogatás sorszáma:	(a Bizottság tölti ki)		
A tagállam neve:			
Régió:			
A támogatási program elnevezése és célja vagy az egyéni támogatás kedvezményezett cégének neve (program alapján nyújtott támogatás, amelyet azonban egyedileg kell bejelenteni, és nem program alapján nyújtott támogatás):			
Jogalap:			
Tervezett éves költségvetés vagy a nyújtott egyedi támogatás teljes összege (nemzeti fizetőeszközben)	Támogatási program	Tervezett éves költségvetés:	... millió euró
		Teljes összeg:	... millió euró
	Egyedi támogatás	Minden egyes intézkedés teljes összege	... millió euró
Időtartama:			
Az egyedi támogatás vagy a támogatási program maximális támogatási intenzitása:			
Gazdasági ágazatok:	Valamennyi ágazat:		
	– vagy meghatározott ágazatokra korlátozott az „Általános információkban” említett módon (I. rész, 4.2 bek.)		
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Név:		

III. RÉSZ

KIEGÉSZÍTŐ ADATLAPOK

Szükség szerint az érintett támogatásfajtától függően kell kitölteni:

1. KKV-k részére nyújtott támogatás

2. Képzési támogatás

3. Foglalkoztatási támogatás

4. Regionális támogatás

5. A nagyberuházási projektekhez nyújtott regionális támogatásokról szóló multiszektorális keretszabály hatálya alá tartozó támogatások

6. Kutatás-fejlesztési támogatás
   a) támogatási program esetén
   b) egyedi támogatás esetén

7. Nehéz helyzetben levő vállalkozások megmentésére nyújtott támogatás
   a) támogatási program esetén
   b) egyedi támogatás esetén

8. Nehéz helyzetben levő vállalkozások szerkezetátalakítására nyújtott támogatás
   a) támogatási program esetén
   b) egyedi támogatás esetén

9. Audiovizuális alkotásokhoz nyújtott támogatás

10. Környezetvédelmi támogatás

11. Kockázatitőke-támogatás

12. A mezőgazdasági ágazaton belül nyújtott támogatás
   a) A mezőgazdasági ágazat részére nyújtott támogatás
      i. A mezőgazdasági üzemekbe történő beruházásokra nyújtott támogatás
      ii. A mezőgazdasági termékek feldolgozásával és értékesítésével kapcsolatos beruházásokra nyújtott támogatás
      b) Agrár-környezetvédelmi támogatás
      c) A területek hátrányainak kompenzálására nyújtott támogatás
      d) Fiatal mezőgazdasági termelők részére vállalkozás-alapítási támogatás
      e) Korengedményes nyugdíjba vonulás vagy a gazdálkodói tevékenységek beszüntetése esetén nyújtott támogatás
      f) A termelési, feldolgozó és forgalmazási kapacitás megszüntetéséhez nyújtott támogatás
      g) Termelői csoportok részére nyújtott támogatás
      h) A mezőgazdasági termelésben vagy a mezőgazdasági termelőeszközökben keletkezett károk megtérítéséhez nyújtott támogatás
      i) Birtokrendezési támogatás

j) Minőségi mezőgazdasági termékek termeléséhez és értékesítéséhez nyújtott támogatás
k) Műszaki segítségnyújtási támogatás a mezőgazdasági ágazatban
l) Az élőállattartó ágazat részére nyújtott támogatás
m) A legkülső régiók és az égei-tengeri szigetek részére nyújtott támogatás
n) Támogatott rövidlejáratú hitelek formájában nyújtott támogatás
o) Mezőgazdasági és egyes nem mezőgazdasági termékek eladásösztönzéséhez és reklámozásához nyújtott támogatás
p) Nehéz helyzetben levő vállalkozások megmentésére és szerkezetátalakításához nyújtott támogatás
q) TSE tesztek támogatása; elhullott állatok és vágóhídi hulladék

13. A szállítási ágazaton belül nyújtott támogatás
a) Egyedi támogatás a nehéz helyzetben levő vállalkozások szerkezetátalakítására a légi közlekedési ágazatban

b) A szállítási infrastruktúra támogatása
c) Tengeri szállítási támogatás
d) Kombinált szállítási támogatás

14. Hajógyártási támogatás (Még nincsen elkészítve)

(AZ ŰRLAPOKAT – TERJEDELMI KORLÁTOK MIATT NEM KÖZÖLJÜK, AZOK LETÖLTHETŐK A PÉNZÜGYMINISZTÉRIUM HONLAPJÁNRÓL – WWW……..)

II. MELLÉKLET

EGYSZERŰSÍTETT BEJELENTÉSI FORMANYOMTATVÁNY

Ezt a formanyomtatványt lehet használni egyszerűsített bejelentésre a 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló (....)-i szabályzat bizottsági végrehajtási rendelete[15] *4. cikkének (2) bekezdése szerint.*

1. **Előre jóváhagyott támogatási program**[16]

1.1. A Bizottság által kiadott támogatási sorszám:

1.2. Elnevezés:

1.3. A jóváhagyás kelte (hivatkozással a Bizottság levelére SG(..)D/...):

1.4. Az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzététel:

1.5. Elsődleges célkitűzés (kérünk egyet meghatározni):

1.6. Jogi alap:

1.7. Teljes költségvetés:

1.8. Futamidő:

2. **Bejelentési kötelezettség alá tartozó instrumentumok**

☐ új költségvetés (kérünk megadni a teljes, valamint az éves költségvetést a megfelelő nemzeti fizetőeszközben):

☐ új futamidő (kérjük megadni azt a kezdő időpontot, amelytől kezdve a támogatás nyújtható, és az utolsó időpontot, ameddig a támogatás nyújtható):

☐ a feltételek szigorítása (kérjük jelezni, ha a módosítás a támogatási intenzitás vagy az elszámolható költségek csökkentését érinti):

Kérjük mellékelni a jogi alap végleges szövege (szövegei) megfelelő kivonatainak másolatát (vagy egy weblinket).

_____

[15] az EK-szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 659/1999/EK tanácsi rendelete, HL L 83., 1999.03.27., 1. o.

[16] Ha a támogatási programot egynél több alkalommal jelentették be a Bizottságnak, kérjük közölni az első olyan hiánytalan bejelentés részleteit, amely a Bizottság jóváhagyott.

III A. MELLÉKLET

SZABVÁNYOS JELENTÉSI ŰRLAP LÉTEZŐ ÁLLAMI TÁMOGATÁSHOZ
(Ez az űrlap vonatkozik a mezőgazdaság kivételével az összes ágazatra)

Az állami támogatás teljes körű jelentési rendszerének egyszerűsítése, korszerűsítése és javítása érdekében az érvényben lévő szabványos jelentési eljárás helyébe egy évenkénti frissítési gyakorlat lép. A Bizottság minden év március 1-jéig megküldi a tagállamoknak az előre elkészített jelentési táblázatot, amely részletes információkat tartalmaz valamennyi létező támogatási programról és egyedi támogatásról. A tagállamok a szóban forgó év június 30-ig elektronikus formában visszaküldik a táblázatot a Bizottságnak. Ez lehetővé teszi, hogy a Bizottság közzétegye a „t" évi állami támogatást a „t-1" bejelentési időszakra vonatkozóan[17].

Az információk zömét a Bizottság a támogatás jóváhagyásának időpontjában szolgáltatott adatok alapján az előre elkészített jelentési táblázatban kitölti. A tagállamokat felkérjük arra, hogy az adatokat minden támogatási programra, illetve egyedi támogatásra vonatkozóan ellenőrizzék, és szükség szerint módosítsák és egészítsék ki az utolsó évre („t-1") vonatkozó éves költségvetési adatokkal. Ezen túlmenően a tagállamoknak meg kell jelölniük, mely programok jártak le, vagy melyeknél szűnt meg minden kifizetés, és hogy a programot közösségi alapokból társfinanszírozzák-e vagy sem.

Az információk, mint például a támogatás célja, az ágazat, amelyre a támogatás irányul stb. arra az időpontra utalnak, amikor a támogatást jóváhagyták, és nem a támogatás végső kedvezményezettjére. Annak a programnak a célja például, amelyet a jóváhagyás időpontjában kizárólag kis- és középvállalkozásokra jelöltek ki, támogatás nyújtása kis és középvállalkozások részére. Egy másik program viszont, amelyből végül minden támogatást a kis- és középvállalkozásoknak ítélnek oda, nem tekinthető ilyennek, ha a program a támogatás jóváhagyásának időpontjában minden vállalkozás számára nyitott.

A táblázat a következő paramétereket tartalmazza. Az 1–3. és a 6–12.

[17] a "t" az az év, amelyben az adatokat kérik.

paramétert a Bizottság előre kitölti, és a tagállamok ellenőrzik, a 4., 5., és 13. paramétert a tagállamok töltik ki.

1. Elnevezés

2. Támogatás sorszáma

3. Az összes korábbi támogatási sorszám (pl. egy program megújítása után)

4. Lejárat

A tagállamoknak meg kell jelölniük azon programokat, amelyek lejártak, vagy amelyekre a fizetés megszűnt.

5. Társfinanszírozás

Bár maga a Bizottság részéről a finanszírozás kizárt, az egyes tagállamokra vonatkozó állami támogatás teljes összege azokat a támogatási intézkedéseket is magában foglalja, amelyet közösségi alapokból társfinanszíroznak. Annak megállapítása érdekében, hogy mely programok társfinanszírozottak, és annak felmérésére, hogy milyen számban vannak az összes állami támogatás viszonylatában, kérjük a tagállamokat, jelezzék, hogy a program társfinanszírozott-e vagy sem. Amennyiben ez nem lehetséges, a társfinanszírozott támogatás teljes összegét becsléssel kell megállapítani.

6. Ágazat

Az ágazati besorolás főképp a NACE[18] alapján három számjegyre történik.

7. Elsődleges célkitűzés

8. Másodlagos célkitűzés

A másodlagos célkitűzés az a célkitűzés, amelyre – az elsődleges célkitűzés kiegészítéseként – a támogatást (vagy annak elkülöníthető részét) a támogatás jóváhagyásának időpontjában kizárólagosan kijelölték. Azon támogatásnak például, amelynek elsődleges célkitűzése a kutatás-fejlesztés, másodlagos célkitűzését képezhetik a kis- és középvállalkozások (KKV-k), amennyiben a támogatást kizárólag kis- és középvállalkozásokra irányozták elő. Egy másik programnak, amelynek elsődleges célkitűzését a KKV-k jelentik, másodlagos célkitűzése lehet a képzés és foglalkoztatás, amennyiben a támogatást kizárólag x%-ban képzésre és y%-ban foglalkoztatásra irányozták elő.

9. Régiók

A támogatás – jóváhagyásának időpontjában – kizárólagosan előirányozható egy meghatározott régióra vagy régiócsoportra. Indokolt esetben különbséget kell tenni a 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti régió és a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja

[18] A NACE 1.1. módosítása az európai közösségbeli gazdasági tevékenységek statisztikai besorolása

szerinti régió között. Amennyiben egy támogatást egy meghatározott régióra irányoznak elő, ezt a NUTS[19] II. szintjén kell meghatározni.

10. A támogatási eszköz(ök) kategóriája

Hat kategóriát kell megkülönböztetni (vissza nem térítendő támogatás, adókedvezmény, adómentesség, tőkerészesedés, kedvezményes kamatozású kölcsön, adóhalasztás, kezességvállalás).

11. A támogatási eszköz leírása a nemzeti nyelven

12. Támogatási típus

Három kategóriát kell megkülönböztetni: Program, Program egyedi alkalmazása, Programon kívül odaítélt egyedi támogatás (ad hoc támogatás).

13. Kiadások

Főszabályként a számadatokat a tényleges ráfordítás (vagy adókiadások esetében tényleges elmaradt jövedelem) alapján kell kifejezni. Ha a kifizetésről nem áll rendelkezésre adat, a, kötelezettségvállalást vagy költségvetési előirányzatot kell rendelkezésre bocsátani és megfelelően megjelölni. Külön számadatot kell meghatározni egy programon vagy egyedi támogatáson belül minden támogatási eszközre (pl. vissza nem térítendő támogatás, kedvezményes kamatozású kölcsön stb.). A számadatokat nemzeti fizetőeszközben kell kifejezni a beszámolási időszak idején. A költségvetési adatokat a t-1, t-2, t-3, t-4, t-5 időszakra kell megadni.

_____

[19] A NUTS a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrája a Közösségen belül.

III.B. MELLÉKLET

SZABVÁNYOSÍTOTT JELENTÉSI ŰRLAP LÉTEZŐ ÁLLAMI TÁMOGATÁSHOZ
(Ez az űrlap vonatkozik a mezőgazdaságra)

Az állami támogatás teljes körű jelentési rendszerének egyszerűsítése, korszerűsítése és javítása érdekében az érvényben lévő szabványosított jelentési eljárás helyébe egy évenkénti frissítési gyakorlat lép. A Bizottság minden év március 1-jéig megküldi a tagállamoknak az előre elkészített jelentési táblázatot, amely részletes információt tartalmaz valamennyi létező támogatási programról és egyedi támogatásról. A tagállamok a szóban forgó év június 30-ig elektronikus formában visszaküldik a táblázatot a Bizottságnak. Ez lehetővé teszi, hogy a Bizottság közzétegye a „t" évi állami támogatás a „t-1" bejelentési időszakra vonatkozóan[20].

Az információk zömét a Bizottság a támogatás jóváhagyásának időpontjában szolgáltatott adatok alapján az előre elkészített jelentési táblázatban kitölti. A tagállamokat felkérjük arra, hogy az adatokat minden támogatási programra, illetve egyedi támogatásra vonatkozóan ellenőrizzék, és szükség szerint módosítsák és egészítsék ki az utolsó évre („t-1") vonatkozó éves költségvetési adatokkal. Ezen túlmenően a tagállamoknak meg kell jelölniük, mely programok jártak le, vagy melyeknél szűnt meg minden kifizetés, és hogy a programot közösségi alapokból társfinanszírozzák-e vagy sem.

Az információk, mint például a támogatás célja, az ágazat, amelyre a támogatás irányul stb. arra az időpontra utalnak, amikor a támogatást jóváhagyták, és nem a támogatás végső kedvezményezettjére. Annak a programnak a célja például, amelyet a jóváhagyás időpontjában kizárólag kis- és középvállalkozásokra jelöltek ki, támogatás nyújtása kis és középvállalkozások részére. Egy másik program viszont, amelyből végül minden támogatást kis- és középvállalkozásoknak ítélnek oda, nem tekinthető ilyennek, ha a program a támogatás jóváhagyásának időpontjában minden vállalkozás számára nyitott.

A táblázat a következő paramétereket tartalmazza. Az 1–3. és a 6–12.

[20] a "t" az az év, amelyben az adatokat kérik.

paramétert a Bizottság előre kitölti és a tagállamok ellenőrzik, a 4., 5., 13. és 14. paramétert a tagállamok töltik ki.

1. Elnevezés

2. Támogatás sorszáma

3. Az összes korábbi támogatási sorszám (pl. egy program megújítása után)

4. Lejárat

A tagállamoknak meg kell jelölniük azon programokat, amelyek lejártak, vagy amelyekre a fizetés megszűnt.

5. Társfinanszírozás

Bár maga a Bizottság részéről történő finanszírozás kizárt, az egyes tagállamokra vonatkozó állami támogatás teljes összege azokat a támogatási intézkedéseket is magában foglalja, amelyet közösségi alapból társfinanszíroznak. Annak megállapítása érdekében, hogy mely programok társfinanszírozottak, és annak felmérésére, hogy milyen számban vannak az összes állami támogatás viszonylatában, kérjük a tagállamokat, jelezzék, hogy a program társfinanszírozott-e vagy sem. Amennyiben ez nem lehetséges, a társfinanszírozott támogatás teljes összegét becsléssel kell megállapítani.

6. Ágazat

Az ágazati besorolás főképp a NACE[21] alapján három számjegyre történik.

7. Elsődleges célkitűzés

8. Másodlagos célkitűzés

A másodlagos célkitűzés az a célkitűzés, amelyre – az elsődleges célkitűzés kiegészítéseként – a támogatást (vagy annak külön részét) a támogatás jóváhagyásának időpontjában kizárólagosan kijelölték. Azon támogatásnak például, amelynek elsődleges célkitűzése a kutatás és fejlesztés, a másodlagos célkitűzését képezhetik a kis- és középvállalkozások (KKV-k), amennyiben a támogatást kizárólag kis- és középvállalkozásokra irányozták elő. Egy másik programnak, amelynek elsődleges célkitűzését a KKV-k jelentik, másodlagos célkitűzése lehet a képzés és foglalkoztatás, amennyiben a támogatást kizárólag x%-ban képzésre és y%-ban foglalkoztatásra irányozták elő.

9. Régiók

A támogatás – jóváhagyásának időpontjában – kizárólagosan egy meghatározott régióra vagy régiócsoportra irányozható elő. Indokolt esetben különbséget kell tenni a 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti régió és a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja

[21] A NACE 1.1. módosítása az európai közösségbeli gazdasági tevékenységek statisztikai besorolása

szerinti régió között. Amennyiben a támogatást egy meghatározott régióra irányozzák elő, ezt a NUTS[22] II. szintjén kell meghatározni.

10. A támogatási eszköz(ök) kategóriája

Hat kategóriát kell megkülönböztetni (vissza nem térítendő támogatás, adókedvezmény, adómentesség, tőkerészesedés, kedvezményes kamatozású kölcsön, adóhalasztás, kezességvállalás).

11. A támogatási eszköz leírása a nemzeti nyelven

12. Támogatási típus

Három kategóriát kell megkülönböztetni: program, program egyedi alkalmazása, programon kívül odaítélt egyedi támogatás (ad hoc támogatás).

13. Kiadások

A számadatokat általában a tényleges ráfordítás (vagy adóköltség esetében tényleges elmaradt jövedelem) alapján kell kifejezni. Ha a kifizetésről nem áll rendelkezésre adat, a, kötelezettségvállalást vagy költségvetési előirányzatot kell rendelkezésre bocsátani és megfelelően megjelölni. Külön számadatot kell meghatározni egy programon vagy egyedi támogatáson belül minden támogatási eszközre (pl. vissza nem térítendő támogatás, kedvezményes kamatozású kölcsön stb.). A számadatokat nemzeti fizetőeszközben kell kifejezni a beszámolási időszak idején. A költségvetési adatokat a t-1, t-2, t-3, t-4, t-5 időszakra kell megadni.

14. Támogatási intenzitás és kedvezményezettek

A tagállamoknak jelezniük kell:

– a tényleges támogatási intenzitást támogatás-fajtánként és régiónként

– a kedvezményezettek számát

– az egy kedvezményezettre eső támogatás átlagos összegét.

_____

[22] A NUTS a statisztikai célú területi egységek nómenklatúrája a Közösségen belül.

III. C. MELLÉKLET

A BIZOTTSÁG RÉSZÉRE MEGKÜLDENDŐ ÉVES JELENTÉSBEN ADANDÓ INFORMÁCIÓK

A jelentést számítógépes formában kell eljuttatni. A következő információkat kell tartalmaznia:

1. A program címe, bizottsági támogatás sorszám és a bizottsági határozat hivatkozási száma

2. Ráfordítások: A számadatokat euróban, vagy indokolt esetben nemzeti fizetőeszközben kell kifejezni. Adóráfordítás esetén az éves adóveszteségeket be kell jelenteni. Amennyiben pontos adatok nem állnak rendelkezése, az ilyen veszteségek becsléssel is megállapíthatók. Ezt a vizsgált évre vonatkozóan a programon belüli minden támogatási eszközre külön kell megadni (pl. vissza nem térítendő támogatás, kedvezményes kamatozású kölcsön stb.):

2.1. Vállalt összegek, (becsült) adóveszteségek vagy más elveszett jövedelmek, kezességvállalási adatok stb. új támogatott projektekhez. Kezességvállalási program esetén a kiadott új kezességvállalások teljes összegét kell megadni;

2.2. tényleges kifizetések, (becsült) adóveszteségek vagy más elveszett jövedelmek, kezességvállalási adatok stb. új támogatott projektekhez. Kezességvállalási program esetén a következőket kell megadni: teljes hátralékos kezességvállalási díj, pótlékbevétel, visszafizetések, kifizetett kárpótlások, a program működési eredménye a vizsgálat évében;

2.3. a támogatott projekt és/vagy vállalat száma;

2.4. A következők becsült teljes összege:

– halászhajók folyamatos kivonására nyújtott támogatás azok harmadik országokba történő átvitele következtében;

– a halászati tevékenység ideiglenes beszüntetésére nyújtott támogatás;

– a halászhajók felújítására nyújtott támogatás;

– halászhajók korszerűsítésére nyújtott támogatás;

– használt halászhajók megvásárlásához nyújtott támogatás;

– társadalmi-gazdasági intézkedésekhez nyújtott támogatás;

– természeti katasztrófák vagy rendkívüli esemény által okozott károkra nyújtott támogatás;

– legkülső régiók részére nyújtott támogatás;

– parafiskális illetékek révén nyújtott támogatás;

2.5. a 2.1. pont alatt összegek regionális bontása az 1. célkitűzésként meghatározott régiónként és más területek szerint;

3. Egyéb információk és megjegyzések.

A TANÁCS 1182/71/EGK, Euratom RENDELETE
(1971. június 3.)
az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 235. cikkére;

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 203. cikkére;

tekintettel a Bizottság javaslatára;

tekintettel az Európai Parlament véleményére[23];

mivel a Tanács és a Bizottság számos jogi aktusa határoz meg időtartamot, időpontot és határidőt, és alkalmazza a „munkanap” és a „munkaszüneti nap” kifejezést;

mivel e téren egységes általános szabályokat szükséges megállapítani;

mivel kivételes esetekben szükséges lehet, hogy a Tanács vagy a Bizottság bizonyos jogi aktusai eltérjenek ezektől az általános szabályoktól;

mivel a Közösségek célkitűzéseinek eléréséhez biztosítani kell a közösségi jog egységes alkalmazását, és ezért meg kell határozni az időtartamokra, időpontokra és határidőkre alkalmazandó általános szabályokat;

mivel a szerződések nem rendelkeznek az ilyen szabályok megállapítását végző hatóságról,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Egyéb rendelkezés hiányában ez a rendelet a Tanács és a Bizottság azon jogi aktusaira vonatkozik, amelyeket az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés vagy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján fogadtak vagy fogadnak el.

1. FEJEZET
Időtartamok

2. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában a „munkaszüneti nap” azokat a napokat jelenti, amelyeket az intézkedést foganatosító tagállamban vagy közösségi intézményben ekként jelöltek meg.

E célból a tagállamok továbbítják a Bizottságnak a jogszabályaikban munkaszüneti napként megjelölt napok jegyzékét. A Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi a

[23] HL C 51., 1970.4.29., 25. o.

tagállamok által továbbított jegyzékeket, amelyeket kiegészítenek a közösségi intézményekben munkaszüneti napként megjelölt napokkal.

(2) E rendelet alkalmazásában a „munkanap” a munkaszüneti napokon, szombatokon és vasárnapokon kívüli összes egyéb napot jelenti.

3. cikk

(1) Amennyiben egy órákban kifejezett időtartamot attól a pillanattól kell számítani, amikor esemény bekövetkezik vagy cselekvés végbemegy, úgy kell tekinteni, hogy az óra, amely alatt az esemény bekövetkezik vagy cselekvés végbemegy, a kérdéses időtartamba nem tartozik bele.

Amennyiben egy napokban, hetekben, hónapokban vagy években kifejezett időtartamot attól a pillanattól kell számítani, amikor esemény bekövetkezik vagy cselekvés végbemegy, úgy kell tekinteni, hogy az a nap, hét, hónap vagy év, amely alatt az esemény bekövetkezik vagy cselekvés végbemegy a kérdéses időtartamba nem tartozik bele.

(2) Az (1) és a (4) bekezdés rendelkezéseitől függően:

a) az órákban kifejezett időtartam az időtartam első órájának megkezdődésével veszi kezdetét és utolsó órájának végeztével fejeződik be;

b) a napokban kifejezett időtartam az időtartam első napja első órájának megkezdődésével veszi kezdetét és utolsó napja utolsó órájának végeztével fejeződik be;

c) a hetekben, hónapokban vagy években kifejezett időtartam az időtartam első napja első órájának megkezdődésével veszi kezdetét és annak a napnak az utolsó órájának a végeztével fejeződik be, amelyik az utolsó héten, hónapban vagy évben a hétnek ugyanarra a napjára vagy ugyanarra a naptári napra esik, mint az a nap, amellyel az időszak megkezdődött. Amennyiben egy hónapokban vagy években kifejezett időtartam esetében az a nap, amelyen az időtartamnak le kellene járnia az utolsó hónapban hiányzik, úgy az időtartam az adott hónap utolsó napja utolsó órájának elteltével fejeződik be;

d) ha az időtartam tört hónapot foglal magában, a tört hónap kiszámítása céljából úgy kell tekinteni, hogy a hónap harminc napból áll.

(3) Az érintett időtartamok magukban foglalják a munkaszüneti napokat, a szombatokat és a vasárnapokat, kivéve, ha ezeket kifejezetten kizárják, vagy amennyiben az időtartamot munkanapokban adják meg.

(4) Amennyiben egy nem órában kifejezett időtartam utolsó napja munkaszüneti nap, szombat vagy vasárnap, úgy az időszak a következő munkanap utolsó órájának elteltével fejeződik be.

Ez a rendelkezés nem vonatkozik az adott időponttól vagy eseménytől visszamenőlegesen számított időtartamokra.

(5) Minden két vagy több napos időtartam legalább két munkanapot tartalmaz.

2. FEJEZET

Időpontok és határidők

4. cikk

(1) E cikk rendelkezéseitől függően, a (4) és az (5) bekezdés kivételével a 3. cikk rendelkezései vonatkoznak a Tanács és a Bizottság jogi aktusaira és az ezekben a jogi aktusokban szereplő rendelkezésekre a hatálybalépés, az érvényesség, az alkalmazás, az érvényesség lejárata, a hatály megszűnése és az alkalmazás megszűnése időpontjainak és időtartamainak tekintetében.

(2) A Tanács és a Bizottság jogi aktusai vagy az azokban foglalt egyes rendelkezések, amelyek hatálybalépésére, érvényességére és alkalmazására egy adott időpontot határoztak meg, az erre az időpontra eső nap első órájának kezdetekor következnek be.

Ez a rendelkezés alkalmazandó akkor is, ha a fent említett jogi aktusok vagy rendelkezések hatálybalépésének, érvényességének és alkalmazásának meghatározott számú napon belül kell bekövetkeznie attól kezdve, amikor egy esemény bekövetkezik vagy cselekvés végbemegy.

(3) A Tanács és a Bizottság jogi aktusai vagy az azokban foglalt egyes rendelkezések, amelyek érvényességi idejének lejártára, hatályának és alkalmazásának megszűnésére egy adott időpontot határoztak meg, az erre az időpontra eső nap utolsó órájának befejeződésekor következnek be.

Ez a rendelkezés alkalmazandó akkor is, ha a fent említett jogi aktusok vagy rendelkezések érvényességi ideje lejártának, hatálya és alkalmazása megszűnésének meghatározott számú napon belül kell bekövetkeznie attól kezdve, amikor egy esemény bekövetkezik vagy cselekvés végbemegy.

5. cikk

(1) E cikk rendelkezéseitől függően, a (4) és az (5) bekezdés kivételével a 3. cikk rendelkezései alkalmazandók, ha a Tanács és a Bizottság jogi aktusának végrehajtása során egy adott időpontban kell vagy lehet valamilyen intézkedést végrehajtani.

(2) Ha a Tanács és a Bizottság jogi aktusának végrehajtása során egy adott időpontban kell vagy lehet valamilyen intézkedést végrehajtani, akkor ezt az erre az időpontra eső nap első órájának kezdete és utolsó órájának befejeződése között kell vagy lehet végrehajtani.

Ez a rendelkezés alkalmazandó akkor is, ha a Tanács és a Bizottság jogi aktusának végrehajtása során meghatározott számú napon belül kell vagy lehet valamilyen intézkedést végrehajtani azt követően, hogy egy esemény bekövetkezik vagy cselekvés végbemegy.

6. cikk

Ez a rendelet 1971. július 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1971. június 3-án.

a Tanács részéről
az elnök
R. PLEVEN

A BIZOTTSÁG 363/2004/EK RENDELETE
az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló 68/2001/EK rendelet módosításáról

(2004. február 25.)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendeletre[24], és különösen annak 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontjára,
e rendelet tervezetének közzétételét követően[25],
az állami támogatásokkal foglalkozó tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,
mivel:

(1) A 68/2001/EK bizottsági rendelet[26] különleges feltételeket határoz meg a kis- és középvállalkozások részére nyújtandó támogatás tekintetében. A kis- és középvállalkozások 68/2001/EK rendeletben szereplő meghatározása megegyezik a kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 1996. április 3-i 96/280/EK bizottsági ajánlásban[27] megállapított meghatározással. Ezen ajánlás helyébe 2005. január 1-jei hatállyal a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlás[28] lépett. A jogbiztonság érdekében a 68/2001/EK rendeletben megállapított meghatározásnak meg kell egyeznie az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 70/2001/EK bizottsági rendeletben[29] megállapított meghatározással.

(2) A tapasztalat azt mutatta, hogy szükség van az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet[30] 27. cikke szerint elfogadott éves jelentések egységesített és egyszerűsített jelentési rendszerének létrehozására. A 68/2001/EK rendelet III. mellékletében megállapított egyedi jelentési rendelkezéseket ezért csak addig kell alkalmazni, amíg el nem fogadnak egy általános jelentési rendszert.

(3) Szükséges megállapítani a 68/2001/EK rendelet hatálybalépése előtt a Bizottság előzetes engedélye nélkül nyújtott képzési támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésére vonatkozó rendelkezéseket.

(4) Ezért a 68/2001/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 68/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

---

24 HL L 142., 1998.5.14., 1. o.
25 HL C 190., 2003.8.12., 2. o.
26 HL L 10., 2001.1.13., 20. o.
27 HL L 107., 1996.4.30., 4. o.
28 HL L 124., 2003.5.20., 36. o.
29 HL L 10., 2001.1.13., 33. o.
30 HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:
„1. cikk
Alkalmazási kör
Ez a rendelet az összes ágazatban nyújtott képzési támogatásra vonatkozik, beleértve a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek előállításához, feldolgozásához és forgalmazásához kapcsolódó tevékenységeket is, az 1407/2002/EK tanácsi rendelet* alkalmazási körébe tartozó támogatás kivételével.

* HL L 205., 2002.8.2., 1. o.”;

2. A 2. cikk b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„b) „kis- és középvállalkozások”: a 70/2001/EK bizottsági rendelet* I. mellékletében meghatározott vállalkozások;
c) „nagyvállalkozások”: a kis- és középvállalkozások meghatározásába nem tartozó vállalkozások;

* HL L 10., 2002.1.13., 33. o.”;

3. A 7. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„(3) A tagállamok éves jelentést készítenek e rendelet alkalmazásáról a 659/1999/EK tanácsi rendelet* 27. cikke alapján megállapított, az éves jelentések formájára és tartalmára vonatkozó végrehajtási rendelkezésekkel összhangban.
E rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok éves jelentést készítenek e rendelet alkalmazásáról, minden olyan teljes naptári év vagy annak törtrésze tekintetében, amelynek során e rendeletet alkalmazni kell, a III. mellékletben meghatározott formanyomtatvány alapján, számítógépes formában is. A tagállamok ezt a jelentést a tárgyidőszak lejárta után legkésőbb három hónapon belül benyújtják a Bizottságnak.

* HL L 83., 1999.3.27., 1. o.”

4. A szöveg a következő 7a. cikkel egészül ki:
„7a. cikk
Átmeneti rendelkezések
Az e rendelet hatálybalépése előtt végrehajtott támogatási programok és az ilyen programok alapján nyújtott támogatások a Bizottság engedélyének hiányában, továbbá a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében szereplő bejelentési kötelezettség megsértése esetén is összeegyeztethetők a közös piaccal a Szerződés 87. cikkének (3) bekezdése értelmében, és mentességet élveznek, amennyiben teljesítik az e rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában, valamint 3. cikkének (3) bekezdésében megállapított feltételeket.
Az e rendelet hatálybalépése előtt bármely támogatási programon kívül nyújtott egyedi támogatások a Bizottság engedélyének hiányában, továbbá a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében szereplő bejelentési kötelezettség megsértése esetén is összeegyeztethetők a közös piaccal a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének értelmében, és mentességet élveznek, amennyiben teljesítik e rendelet feltételeit, kivéve a 3. cikk (1) bekezdésében szereplő követelményt, amely szerint kifejezetten hivatkozni kell e rendeletre.
A Bizottság az e feltételeknek eleget nem tevő támogatásokat a vonatkozó keretszabályokkal, iránymutatásokkal és közleményekkel összhangban értékeli.
5. Az I. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. február 25-én.

a Bizottság részéről
Mario MONTI
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG 364/2004/EK RENDELETE
a 70/2001/EK rendelet alkalmazási körének a kutatási és fejlesztési támogatásokra történő kiterjesztése tekintetében való módosításáról

(2004. február 25.)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendeletre[31], és különösen annak 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjára és b) pontjára,
e rendelet tervezetének közzétételét követően[32],
az állami támogatásokkal foglalkozó tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,
mivel:

(1) Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 70/2001/EK bizottsági rendeletben[33] a kis- és középvállalkozások (KKV-k) meghatározása megegyezik a kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 1996. április 3-i 96/280/EK bizottsági ajánlásban[34] használt meghatározással. Ezen ajánlás helyébe 2005. január 1-jei hatállyal a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlás[35] lépett.

(2) A szabályokat egyértelművé kell tenni azokban az esetekben, amikor olyan területen hajtanak végre beruházást, amely regionális támogatásra jogosult, viszont az adott ágazatban tilos a regionális támogatás. A regionális támogatás felső határai csak abban az esetben alkalmazandók, ha a beruházás végrehajtásának helye szerinti régió, valamint az az ágazat, amelybe a kedvezményezett besorolható, egyaránt jogosult regionális támogatásra. A meghatározott küszöbértékeket meghaladó, nagy összegű egyedi támogatásokra vonatkozó bejelentési kötelezettség szabályait ennek megfelelően kell egyértelművé tenni.

(3) A tapasztalat azt mutatta, hogy szükség van az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet[36] 27. cikke szerint elfogadott éves jelentések egységesített és egyszerűsített jelentési rendszerének létrehozására. A 70/2001/EK rendelet III. mellékletében megállapított egyedi jelentési rendelkezéseket ezért csak addig kell alkalmazni, amíg el nem fogadnak egy általános jelentési rendszert.

(4) Szükséges megállapítani a 70/2001/EK rendelet hatálybalépése előtt a Bizottság előzetes engedélye nélkül a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésére vonatkozó rendelkezéseket.

(5) A kutatási és fejlesztési támogatások hozzájárulhatnak a gazdasági növekedéshez, a versenyképesség megszilárdításához, és a foglalkoztatás fellendítéséhez. A KKV-knak nyújtott kutatási és fejlesztési támogatás rendkívül fontos, mert a KKV-k egyik szerkezeti hátránya abban rejlik, hogy csak nehézségek árán tudnak hozzáférni az új technológiai

31 HL L 142., 1998.5.14., 1. o.
32 HL C 190., 2003.8.12., 3. o.
33 HL L 10., 2001.1.13., 33. o.
34 HL L 107., 1996.4.30., 4. o.
35 HL L 124., 2003.5.20., 36. o.
36 HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

fejlesztésekhez és a technológiaátadáshoz. Ugyanakkor a Bizottság a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatások közösségi keretszabályában[37] arra az álláspontra jutott, hogy a kutatási és fejlesztési állami támogatások feltételezhetően ösztönzést jelentenek majd a KKV-k számára ahhoz, hogy kibővítsék kutatási és fejlesztési tevékenységüket, tekintettel arra, hogy a KKV-k kereskedelmi forgalmuknak általában csak kevés százalékát fordítják kutatási és fejlesztési tevékenységre. A KKV-knak nyújtott kutatási és fejlesztési állami támogatás közösségi keretszabályának alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatai alapján a Bizottság ezért úgy határozott, hogy indokolt mentesíteni ezt a támogatást az előzetes bejelentési kötelezettség alól, figyelemmel arra is, hogy e támogatás esetében csak igen korlátozott a lehetősége annak, hogy az negatívan befolyásolja a versenyt. Ez vonatkozik a megvalósíthatósági tanulmányokra és a szabadalmaztatási költségek fedezésére nyújtott támogatásokra is, valamint olyan egyedi támogatásokra, amelyek nem lépnek túl meghatározott felső határokat.

(6) A 70/2001/EK rendelet alkalmazási körét ezért ki kell terjeszteni úgy, hogy az szabályozza a KKV-knak nyújtott kutatási és fejlesztési támogatást az ágazatok lehető legszélesebb körében.

(7) A 70/2001/EK rendeletben egyes meghatározásokat módosítani kell a kutatási és fejlesztési állami támogatás sajátosságainak figyelembevétele érdekében, és ki is kell egészíteni a szöveget új meghatározásokkal. Különösen a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatás közösségi keretszabályának I. mellékletében szereplő kutatási és fejlesztési szakaszok meghatározásaival kell kiegészíteni a szöveget. Az elszámolható költségek jegyzékének egyeznie kell a keretszabály II. mellékletében található jegyzékkel, és ezzel egyidejűleg bizonyos pontosítások szükségesek annak a ténynek a kifejezése érdekében, hogy egy rendelet közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban. Meg kell akadályozni, hogy a kedvezményezettek ugyanazon kutatási eredményekre kétszer is támogatást kapjanak.

(8) E rendelet alkalmazásában továbbra is érvényes a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatás közösségi keretszabályában szereplő útmutatás arra vonatkozóan, hogy a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében egyes intézkedések állami támogatásnak minősülnek-e.

(9) A kutatási eredmények terjesztésének ösztönzése céljából a KKV-k támogatást kaphatnak a kutatási és fejlesztési tevékenységekből származó szabadalmak, valamint egyéb ipari tulajdonjogok megszerzésének és érvényesítésének költségeire. Az ilyen támogatás mentesítésének nem lehet előfeltétele, hogy az a tevékenység, amely a szóban forgó jogot eredményezte, szintén támogatásban részesült. Elegendő, hogy a tevékenység jogosult lett volna a kutatási és fejlesztési támogatásra.

(10) A 70/2001/EK rendelet szerint nem minden, KKV-knak nyújtott kutatási és fejlesztési támogatás mentesíthető. A kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatás közösségi keretszabályában meghatározott, egyedi bejelentésekre vonatkozó felső határt olyan egyedi támogatások tekintetében is alkalmazni kell, amelyek az említett rendelet szerint mentesíthetők. Ezenkívül különös szabályokat továbbra is alkalmazni kell azon Eureka-projektek esetében, amelyek az 1985. november 6-i hannoveri miniszteri konferencia nyilatkozatának hatálya alá tartoznak, és amelyek közös európai érdeket képviselnek.

(11) A 70/2001/EK rendelet nem mentesítheti az olyan, előleg formájában nyújtott támogatást, amely az elszámolható költségek százalékában kifejezve meghaladja az adott rendeletben megállapított támogatási intenzitást, és amely csak akkor fizetendő vissza, ha a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatás keretszabályában meghatározott kutatási

[37] HL C 45., 1996.2.17., 5. o.

tevékenységek sikeres kimenetelűek, tekintettel arra, hogy a Bizottság eseti alapon bírálja el a visszafizetendő támogatást, a visszafizetés javasolt feltételeire is figyelemmel.

(12) Az e rendelettel módosított 70/2001/EK rendeletet csak a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott kutatási és fejlesztési állami támogatásokra kell alkalmazni. A kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatás közösségi keretszabályát kell továbbra is alkalmazni mindazoknak a kutatási és fejlesztési támogatásoknak az elbírálásánál, amelyeket bejelentenek a Bizottságnak.

(13) Ezért a 70/2001/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 70/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 1. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:
   a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
      „a) a 4. és 5. cikkre tekintettel, a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek előállításával, feldolgozásával, vagy forgalmazásával kapcsolatos tevékenységekre;”
   b) a szöveg a következő d) ponttal egészül ki:
      „d) az 1407/2002/EK tanácsi rendelet* alkalmazási körébe tartozó támogatásra.

      * HL L 205., 2002.8.2., 1. o.”;

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:
   a) az e) pont a következő albekezdéssel egészül ki:
      „A kutatási és fejlesztési (K+F) támogatásnál az állami kutatóintézetek és vállalkozások közötti együttműködés keretében végrehajtott valamely K+F projekt bruttó támogatási intenzitását azon együttes támogatás alapján számítják, amely egy egyedi kutatási projektre vonatkozó, közvetlen kormányzati támogatásból, valamint — amennyiben támogatásnak minősülnek — közfinanszírozású nonprofit felsőoktatási intézmények vagy kutatóintézetek projekthez adott hozzájárulásaiból származik.”;
   b) a szöveg a következő h), i) és j) ponttal egészül ki:
      „h) az »alapkutatás«: olyan tevékenység, amelynek célja az ipari vagy kereskedelmi célkitűzésekhez nem kapcsolódó tudományos és műszaki ismeretek bővítése;
      i) az »ipari kutatás«: új ismeretek megszerzésére irányuló megtervezett kutatás, illetve kritikai vizsgálat, amelynek célja, hogy ezek az ismeretek hasznosíthatók legyenek új termékek, eljárások, illetve szolgáltatások kifejlesztésénél, vagy a meglévő termékek, eljárások, illetve szolgáltatások jelentős továbbfejlesztésénél;
      j) a »kísérleti (pre-kompetitív) fejlesztés«: az ipari kutatás eredményeinek új, megváltoztatott vagy továbbfejlesztett termékek, eljárások, illetve szolgáltatások tervébe, vázlatába, illetve tervrajzába való beillesztése, függetlenül attól, hogy értékesítésre vagy felhasználásra szánják-e azokat, ideértve egy olyan kezdeti prototípus létrehozását, amely kereskedelmi célokra nem használható fel. Magában foglalhatja más termékek, eljárások vagy szolgáltatások fogalmi kidolgozását és megtervezését, valamint induló demonstrációs projekteket, illetve kísérleti projekteket is, feltéve, hogy ezek a projektek ipari alkalmazásokra, illetve kereskedelmi felhasználásra nem alakíthatók át, illetve nem

alkalmazhatók. Nem foglalja magában a termékeken, gyártósorokon, gyártási eljárásokon, meglévő szolgáltatásokon és egyéb, folyamatban lévő műveleteken végrehajtott szokásos, illetve időközönkénti változtatásokat, még akkor sem, ha ezek a változtatások továbbfejlesztést jelentenek.”;

3. a 4. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a beruházásra olyan területeken vagy ágazatokban kerül sor, amelyek a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontja alapján a támogatás nyújtásának időpontjában nem jogosultak regionális támogatásra, a bruttó támogatási intenzitás nem haladhatja meg:

a) a 15%-ot kisvállalkozások esetében;

b) a 7,5%-ot középvállalkozások esetében.

(3) Ha a beruházás olyan területen és ágazatokban történik, amelyek a támogatás nyújtásának időpontjában regionális támogatásra jogosultak, a támogatási intenzitás nem haladhatja meg a regionális beruházási támogatásnak a Bizottság által az egyes tagállamokra nézve jóváhagyott térképen meghatározott legfelső határát több mint:

a) bruttó 10 százalékponttal a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja által érintett területeken, feltéve, hogy az összes nettó támogatási intenzitás nem haladja meg a 30%-ot; vagy

b) bruttó 15 százalékponttal a 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja által érintett területeken, feltéve, hogy az összes nettó támogatási intenzitás nem haladja meg a 75%-ot.

A regionális támogatás magasabb felső határa csak akkor alkalmazható, ha a támogatást azzal a feltétellel nyújtják, hogy a beruházást a támogatott régióban legalább öt éven keresztül fenntartják, és a kedvezményezett legalább 25%-os arányban maga is hozzájárul a finanszírozáshoz.”;

4. a szöveg a következő 5a., 5b. és 5c. cikkel egészül ki:

„5a. cikk

Kutatási és fejlesztési támogatás

(1) A kutatási és fejlesztési támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, amennyiben megfelel a (2)–(5) bekezdésben megállapított feltételeknek.

(2) A támogatott projektnek teljes egészében meg kell felelnie a 2. cikk h), i) és j) pontjában meghatározott kutatási és fejlesztési szakaszoknak.

(3) A projekt elszámolható költségei alapján számított bruttó támogatási intenzitás nem haladja meg:

a) a 100%-ot alapkutatás esetén;

b) a 60%-ot ipari kutatás esetén;

c) a 35%-ot kísérleti fejlesztés esetén.

Amennyiben egy projekt a kutatás és fejlesztés különböző szakaszait foglalja magában, a felmerülő elszámolható költségek alapján számított, megengedhető támogatási intenzitást a vonatkozó megengedhető támogatási intenzitások súlyozott átlaga alapján állapítják meg.

Együttműködésen alapuló projektek esetében az egyes kedvezményezetteknek nyújtott támogatás legmagasabb összege nem haladja meg az érintett kedvezményezettek részéről felmerülő elszámolható költségek alapján számított megengedett támogatási intenzitást.

(4) A (3) bekezdésben szereplő felső határok az ipari kutatás esetében legfeljebb 75%-os bruttó támogatási intenzitásig, a kísérleti fejlesztés esetében pedig 50%-ig növelhetők a következők szerint:

a) amennyiben a projektre olyan területen kerül sor, amely a támogatás nyújtásának időpontjában regionális támogatásra jogosult, a maximális támogatási intenzitás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja által érintett területeken bruttó 10 százalékponttal, a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja által érintett területeken pedig bruttó öt százalékponttal növelhető;

b) amennyiben a projekt multiszektorális potenciális alkalmazással kíván kutatást végezni és multidiszciplináris megközelítési módot állít a középpontba az 1513/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal* létrehozott hatodik kutatási és fejlesztési keretprogram vagy bármilyen későbbi kutatási és fejlesztési keretprogram, illetve az Eureka alapján vállalt egyedi projekt vagy program célkitűzésével, feladataival és műszaki céljaival összhangban, a maximális támogatási intenzitás bruttó 15 százalékponttal növelhető;

c) a maximális támogatási intenzitás 10 százalékponttal növelhető, amennyiben a következő feltételek valamelyike teljesül:

   i. a projekt két tagállamban legalább két független partner közötti, határokon átnyúló hatékony együttműködést von maga után, különösen a nemzeti K+F politikák összehangolásával összefüggésben; a támogatást nyújtó tagállamban egyetlen társaság sem viselhet az elszámolható költségek 70%-ánál többet; vagy

   ii. a projekt egy társaság és egy állami kutatóintézet hatékony együttműködését vonja maga után, különösen a nemzeti K+F politikák összehangolásával összefüggésben, amikor is az állami kutatóintézet a projekt elszámolható költségeinek legalább 10%-át viseli, és jogosult közzétenni az eredményeket, amennyiben azok az adott intézet által végrehajtott kutatásból erednek; vagy

   iii. a projekt eredményeit műszaki és tudományos konferenciák révén széles körben terjesztik, illetve tudományos és műszaki folyóiratokban közzéteszik azokat.

Az i. és ii. pont alkalmazásában az alvállalkozásba adás nem tekinthető hatékony együttműködésnek.

(5) E cikk alkalmazásában elszámolható költségek a következők:

a) személyzeti költségek (kutatók, technikusok és egyéb kisegítő személyzet a kutatási projektnél való alkalmazásuk mértékéig);

b) a kutatási projekt mértékéig és időtartamára felhasznált eszközök és felszerelések költségei. Amennyiben ezeket az eszközöket és felszereléseket a kutatási projektnél nem használják fel teljes élettartamukra, csak a kutatási projekt élettartamának megfelelő amortizációs költségeket tekintik elszámolhatónak a helyes számviteli gyakorlat alapján számítva;

c) a kutatási projekt mértékéig és időtartamára igénybe vett épületek és földterület költségei. Az épületek tekintetében csak a kutatási projekt élettartamának megfelelő amortizációs költségeket tekintik elszámolhatónak a helyes számviteli gyakorlat alapján számítva. A földterület esetében a kereskedelmi célú átruházás, illetve a ténylegesen felmerülő beruházási költségek elszámolhatók;

d) a kizárólag a kutatási tevékenységhez igénybe vett tanácsadás és egyenértékű szolgáltatások költségei, ideértve a kutatást, műszaki ismereteket és a külső forrásokból piaci áron megvásárolt, illetve licencia tárgyát képező szabadalmakat, amennyiben a tranzakciót független felek között hajtották végre, és nincsenek összejátszásra utaló jelek. Ezek a költségek a projekt összes elszámolható költségeinek csak 70%-áig minősülnek elszámolhatónak;

e) kiegészítő általános költségek, amelyek a kutatási projekt eredményeként közvetlenül merülnek fel;

f) egyéb működési kiadások, ideértve az anyagok, felszerelések és hasonló termékek költségeit, amelyek közvetlenül a kutatási tevékenység eredményeként merülnek fel.

5b. cikk

Műszaki megvalósíthatósági tanulmányok támogatása

Az ipari kutatási tevékenységeket, illetve a kísérleti fejlesztési tevékenységeket előkészítő műszaki megvalósíthatósági tanulmányok támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy a tanulmány költségei alapján számított bruttó támogatási intenzitás nem haladja meg a 75%-ot.

5c. cikk

Szabadalmaztatási költségek támogatása

(1) A szabadalmak és egyéb ipari tulajdonjogok megszerzésével és érvényesítésével együtt járó költségek támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és ugyanolyan támogatási szintig mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség alól, mintha K+F támogatásnak minősítették volna azoknak a kutatási tevékenységeknek a tekintetében, amelyekkel először sikerült megszerezni az érintett ipari tulajdonjogokat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában elszámolható költségek a következők:

a) a jognak az első jogrendszer keretében történő megadását megelőző valamennyi költség, ideértve a kérelem előkészítésével, benyújtásával és megvizsgálásával kapcsolatos költségeket, valamint kérelem megújításának a jog megadása előtt felmerülő költségeit;

b) fordítási és egyéb költségek, amelyek a jog egyéb jogrendszer keretében történő megadásának, illetve érvényesítésének megszerzése érdekében merülnek fel;

c) a kérelem hivatalos vizsgálata és az esetleges kifogásolási eljárás során a jog érvényességének megvédésekor felmerülő költségek, még akkor is, ha ezek a költségek a jog megadása után keletkeznek.

---

* HL L 232., 2002.8.29., 1. o.”;

5. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Nagy összegű egyedi támogatások

(1) A 4. és 5. cikk szerinti támogatások esetében ez a rendelet nem mentesít olyan egyedi támogatásokat, amelyek a következő küszöbértékeket elérik:

a) a projekt összes elszámolható költsége eléri a 25 000 000 EUR-t és

i. olyan területen, amely nem jogosult regionális támogatásra, a bruttó támogatási intenzitás eléri a 4. cikk (2) bekezdésben meghatározott felső határok 50%-át;

ii. regionális támogatásra jogosult területen a nettó támogatási intenzitás eléri az érintett területre vonatkozó regionális támogatási térképen meghatározott felső határok 50%-át; vagy

b) a teljes bruttó támogatásösszeg eléri a 15 000 000 EUR-t.

(2) Az 5a., 5b. és 5c. cikk szerinti támogatások esetében ez a rendelet nem mentesít olyan egyedi támogatásokat, amelyek a következő küszöbértékeket elérik:

a) a projektnek a projektben részt vevő valamennyi vállalkozás részéről felmerülő összes elszámolható költsége eléri a 25 000 000 EUR-t és

b) az egyes vállalkozások közül egy vagy több részére legalább 5 000 000 EUR bruttó összeggel egyenértékű támogatás megadását javasolják.

Az Eureka-projektek részére nyújtott támogatás esetében az első albekezdésben szereplő küszöbértékek helyébe a következők lépnek:

a) az Eureka-projektnek a projektben résztvevő valamennyi vállalkozás részéről felmerülő összes elszámolható költsége eléri a 40 000 000 EUR-t és

b) az egyes vállalkozások közül egy vagy több részére legalább 10 000 000 EUR bruttó összeggel egyenértékű támogatás megadását javasolják.”;

6. a szöveg a következő 6a. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Továbbra is a Bizottság felé történő előzetes bejelentéshez kötött támogatások

(1) Ez a rendelet nem mentesít olyan, egy vagy több előleg formájában, akár egyedi, akár támogatási program alapján nyújtott támogatást, amely csak a kutatási tevékenységek sikeres kimenetele esetén fizetendő vissza, amennyiben az elszámolható költségek százalékában kifejezett előlegek teljes összege meghaladja az 5a., 5b., illetve 5c. cikkben meghatározott támogatási intenzitásokat, illetve a 6. cikk (2) bekezdésében rögzített határértéket.

(2) Ez a rendelet nem érinti valamely tagállam azon kötelezettségét, hogy bejelentse a más állami támogatási eszközök alapján egyedileg nyújtott támogatást, és különösen azt a kötelezettséget, hogy bejelentse azt, illetve tájékoztassa a Bizottságot arról, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás[*] értelmében szerkezetátalakítási támogatásban részesülő valamely vállalkozás támogatást kap, valamint azt a kötelezettséget, hogy bejelentse az alkalmazandó multiszektorális keretszabály szerinti nagyberuházási projektek számára nyújtott regionális támogatást.

[*] HL C 288., 1999.10.9., 2. o.”

7. a 8. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A támogatások 4–6. cikkben meghatározott felső határait attól függetlenül kell alkalmazni, hogy a támogatott projektet teljes mértékben állami forrásból vagy részben közösségi forrásból finanszírozzák.”;

8. a 9. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok éves jelentést készítenek e rendelet alkalmazásáról a 659/1999/EK tanácsi rendelet[*] 27. cikke alapján megállapított éves jelentések rendelkezéseinek formájára és tartalmára vonatkozó végrehajtási rendelkezésekkel összhangban.

E rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok éves jelentést készítenek e rendelet alkalmazásáról, minden olyan teljes naptári év vagy annak törtrésze tekintetében, amelynek során e rendeletet alkalmazni kell, a III. mellékletben meghatározott formanyomtatvány alapján, számítógépes formában is. A tagállamok ezt a jelentést a tárgyidőszak lejárta után legkésőbb három hónapon belül benyújtják a Bizottságnak.

[*] HL L 83., 1999.3.27., 1. o.”

9. A szöveg a következő 9a. cikkel egészül ki:

„9a. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A kutatási és fejlesztési támogatásra vonatkozó, 2004. március 19-én függőben lévő bejelentéseket továbbra is a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatásról szóló keretszabály szerint értékelik, míg az egyéb függőben lévő bejelentéseket e rendelet rendelkezéseivel összhangban értékelik.

(2) Az e rendelet hatálybalépése előtt végrehajtott támogatási programok és az ilyen programok alapján nyújtott támogatások a Bizottság engedélyének hiányában, továbbá a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében szereplő bejelentési kötelezettség megsértése esetén is összeegyeztethetők a közös piaccal a Szerződés 87. cikkének (3) bekezdése értelmében, és mentességet élveznek, amennyiben teljesítik az e rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontjában, valamint 3. cikkének (3) bekezdésében megállapított feltételeket.

Az e rendelet hatálybalépése előtt, bármely támogatási programon kívül nyújtott egyedi támogatások a Bizottság engedélyének hiányában, továbbá a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében szereplő bejelentési kötelezettség megsértése esetén is összeegyeztethetők a közös piaccal a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének értelmében, és mentességet élveznek, amennyiben teljesítik e rendelet feltételeit, kivéve a 3. cikk (1) bekezdésében szereplő követelményt, amely szerint kifejezetten hivatkozni kell e rendeletre.

A Bizottság az e feltételeknek eleget nem tevő támogatásokat a vonatkozó keretszabályokkal, iránymutatásokkal és közleményekkel összhangban értékeli.”

10. Az I. melléklet helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

Az 1. cikk 10. pontját 2005. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. február 25-én.

a Bizottság részéről
Mario MONTI
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

A kis- és középvállalkozások meghatározása

(Kivonat a kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlásból, HL L 124., 2003.5.20., 36. o.)

A MIKRO-, KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK BIZOTTSÁG ÁLTAL ELFOGADOTT MEGHATÁROZÁSA

1. cikk

Vállalkozás

Vállalkozásnak tekintendők azok a jogalanyok, amelyek gazdasági tevékenységet végeznek, tekintet nélkül jogi formájukra. Ide tartoznak különösen a kézműipari vagy egyéb tevékenységet folytató önálló vállalkozók és családi vállalkozások, valamint a rendszeres gazdasági tevékenységet folytató személyegyesítő társaságok, illetve egyesülések.

2. cikk

A vállalkozási kategóriák szempontjából meghatározó személyzeti létszám és pénzügyi felső határok

(1) A mikro-, kis- és középvállalkozások (KKV-k) kategóriája olyan vállalkozásokból áll, amelyek kevesebb, mint 250 személyt foglalkoztatnak, és amelyek éves forgalma nem haladja meg az 50 millió EUR-t, és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 43 millió EUR-t.

(2) A KKV-kategórián belül a kisvállalkozás olyan vállalkozás, amely kevesebb mint 50 személyt foglalkoztat, és amelynek éves forgalma és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 10 millió EUR-t.

(3) A KKV-kategórián belül a mikrovállalkozás olyan vállalkozás, amely kevesebb, mint 10 személyt foglalkoztat, és amelynek éves forgalma és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 2 millió EUR-t.

3. cikk

A személyzeti létszám és a pénzügyi összegek számításánál figyelembe vett vállalkozási típusok

(1) »Független vállalkozás«: az a vállalkozás, amely nem tartozik a (2) bekezdés szerinti társvállalkozás vagy a (3) bekezdés szerinti kapcsolt vállalkozás kategóriájába.

(2) »Társvállalkozások«: mindazok a vállalkozások, amelyek nem tartoznak a (3) bekezdés szerinti kapcsolt vállalkozások kategóriájába, és amelyek között a következő kapcsolat áll fenn: egy vállalkozás (fölérendelt vállalkozás) akár egyedül, akár a (3) bekezdés szerinti egy vagy több kapcsolt vállalkozással együtt birtokolja egy másik vállalkozás (alárendelt vállalkozás) tőkéjének vagy szavazati jogának legalább 25%-át.

Egy vállalkozás azonban a független kategóriába sorolható, és ennél fogva társvállalkozással nem rendelkezőnek tekintendő még akkor is, ha az alábbi befektetők elérték vagy meghaladták ezt a 25%-os küszöbértéket, feltéve, hogy az említett befektetők a (3) bekezdés értelmében sem egyedileg, sem együttesen nem kapcsolódnak a kérdéses vállalkozáshoz:

a) közbefektetési társaságok, kockázatitőke-társaságok, rendszeres kockázatitőke-befektetési tevékenységet végző magánszemélyek vagy magánszemélyek csoportjai, akik részvénytőkét fektetnek be tőzsdén nem jegyzett vállalkozásokba („business angels”), feltéve, hogy az adott „business angels” egyazon vállalkozásba eszközölt összes befektetése kevesebb, mint 1 250 000 EUR;

b) egyetemek vagy nonprofit kutatóközpontok;

c) intézményi befektetők, ideértve a regionális fejlesztési alapokat is;

d) autonóm önkormányzatok, 10 millió EUR-t el nem érő éves költségvetéssel és kevesebb, mint 5000 lakossal.

(3) A »kapcsolt vállalkozások« olyan vállalkozások, amelyek között a következő kapcsolatok valamelyike áll fenn:

a) egy vállalkozás rendelkezik egy másik vállalkozás részvényesei vagy tagjai szavazati jogának többségével;

b) egy vállalkozás jogosult kinevezni vagy elmozdítani egy másik vállalkozás igazgatói, vezetői vagy felügyelő testülete tagjainak többségét;

c) egy vállalkozás jogosult meghatározó befolyást gyakorolni egy másik vállalkozás fölött az adott vállalkozással létrejött szerződés, vagy saját alapító okiratában, illetve alapszabályában szereplő rendelkezés alapján;

d) egy vállalkozás, amely részvényese vagy tagja egy másik vállalkozásnak, az adott vállalkozás egyéb részvényeseivel vagy tagjaival kötött megállapodás szerint egyedül irányítja az említett vállalkozás részvényesei, illetve tagjai szavazati jogának többségét.

A meghatározó befolyás hiányának vélelme áll fenn akkor, ha a (2) bekezdés második albekezdésében felsorolt befektetők saját maguk sem közvetlenül, sem közvetett módon nem vesznek részt a kérdéses vállalkozás vezetésében, az őket, mint részvényeseket vagy tagokat megillető jogok sérelme nélkül.

Azok a vállalkozások szintén kapcsoltnak tekintendők, amelyek egy vagy több vállalkozás révén, illetve a (2) bekezdésben említett befektetők bármelyikével az első albekezdésben ismertetett kapcsolatok bármelyikével rendelkeznek.

Azok a vállalkozások szintén kapcsolt vállalkozásnak tekintendők, amelyek egy természetes személy, illetve együttesen fellépő természetes személyek csoportja révén egy vagy több ilyen kapcsolattal rendelkeznek, amennyiben saját tevékenységüket vagy tevékenységük egy részét ugyanazon az érintett piacon vagy szomszédos piacokon folytatják.

»Szomszédos piac«: egy termék vagy szolgáltatás olyan piaca, amely a termelési vagy forgalmazási láncnak az érintett piacot közvetlenül megelőző vagy követő fázisában van.

(4) A (2) bekezdés második albekezdésében meghatározott esetek kivételével egy vállalkozás nem tekinthető KKV-nak akkor, ha egy vagy több közjogi szerv vagy testület ellenőrzi közvetlenül vagy közvetett módon, együttesen vagy egyedül a tőke vagy a szavazati jogok legalább 25%-át.

(5) A vállalkozások nyilatkozatot tehetnek független vállalkozásként, társvállalkozásként, vagy kapcsolt vállalkozásként meghatározott jogállásukról, ideértve a 2. cikkben meghatározott felső határokra vonatkozó adatokat is. A nyilatkozat akkor is megtehető, ha a tőke olyan módon oszlik meg, hogy nem lehet pontosan meghatározni, kinek a birtokában van, amely esetben a vállalkozás jóhiszeműen kijelentheti, hogy jogszerűen feltételezi, hogy egyetlen vállalkozás, illetve több, egymáshoz kapcsolódó vállalkozás együttesen sem birtokolja a tőkéje 25, illetve ennél nagyobb százalékát. E nyilatkozatok megtételére a nemzeti, illetve közösségi szabályok által meghatározott ellenőrzések és vizsgálatok sérelme nélkül kerül sor.

4. cikk

A személyzeti létszám és a pénzügyi összegek, valamint a referencia-időszak vonatkozásában használt adatok

(1) A személyzeti létszám és a pénzügyi összegek esetében alkalmazandó adatok az utolsó lezárt számviteli időszakhoz kapcsolódó adatok, amelyeket évenkénti alapon számítanak. Ezeket az adatokat a számlák zárását követően veszik figyelembe. A forgalom vonatkozásában figyelembe vett összeg nem tartalmazza a hozzáadottérték-adót (HÉA) és egyéb közvetett adókat.

(2) Amennyiben a számlák zárásakor egy vállalkozás megállapítja, hogy éves szinten túllépte a 2. cikkben megállapított, létszámra vonatkozó, illetve pénzügyi felső határokat vagy elmaradt azoktól, az nem eredményezi a közép-, kis-, illetve mikrovállalkozási jogállás elvesztését vagy

elnyerését, kivéve, ha az említett felső határok túllépése két egymást követő üzleti év során megismétlődik.

(3) Újonnan létesített vállalkozások esetében, amelyek beszámolóit még nem hagyták jóvá, a felhasználandó adatokat az üzleti év folyamán végrehajtott jóhiszemű becslésből származtatják.

5. cikk

Személyzeti létszám

A létszám az éves munkaerőegység (ÉME) számának, azaz azon személyek számának felel meg, akik teljes munkaidőben dolgoztak a szóban forgó vállalkozásnál, illetve annak nevében a figyelembe vett referenciaév egésze folyamán. Azon személyek munkáját, akik nem dolgozták le a teljes évet, a részmunkaidőben dolgozók munkáját, függetlenül a munkaidő tartamától, valamint az idénymunkások munkáját az ÉME törtrészeként számolják el. A személyzet a következőkből áll:

a) alkalmazottak;

b) a vállalkozásnál dolgozó személyek, akik annak beosztottjai és a nemzeti jog alapján alkalmazottnak tekintendők;

c) tulajdonos-vezetők;

d) partnerek, akik rendszeres tevékenységet folytatnak a vállalkozásnál és élvezik a vállalkozás pénzügyi előnyeit.

A szakmai képzési, illetve szakképzési szerződéssel szakképzésben résztvevő szakiskolások vagy diákok nem tartoznak a személyzethez. Figyelmen kívül kell hagyni a szülési, illetve szülői szabadság időtartamát.

6. cikk

Egy vállalkozás adatainak megállapítása

(1) Független vállalkozás esetében az adatokat, ideértve a személyzet létszámát is, kizárólag az adott vállalkozás éves beszámolói alapján határozzák meg.

(2) A társvállalkozásokkal, illetve kapcsolt vállalkozásokkal rendelkező vállalkozások adatait, ideértve a személyzeti létszámot is, a vállalkozás éves beszámolói és egyéb adatai alapján, vagy amennyiben vannak ilyenek, a vállalkozás konszolidált éves beszámolói, illetve azon konszolidált éves beszámolók alapján határozzák meg, amelyekbe a vállalkozást konszolidáció útján bevonták.

Az első albekezdésben említett adatokat kiegészítik a szóban forgó vállalkozás bármely társvállalkozásának adatait, amely közvetlenül alatta vagy felette helyezkedik el. Az összegzés a tőkében, illetve (amennyiben az magasabb) a szavazati jogokban meglévő százalékos érdekeltséggel arányos. Kereszt-tulajdonlás esetében a magasabb százalékos arányt kell alkalmazni.

Az első és második albekezdésben említett adatokat kiegészítik azon vállalkozások adatainak 100%-ával, amelyek közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódnak a kérdéses vállalkozáshoz, amennyiben az adatokat konszolidáció útján még nem vették bele a beszámolókba.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a szóban forgó vállalkozás társvállalkozásainak adatait azok — amennyiben van ilyen, konszolidált — éves beszámolóiból, illetve egyéb adataiból származtatják. Ezeket kiegészítik azon vállalkozások adatainak 100%-ával, amelyek ezekhez a társvállalkozásokhoz kapcsolódnak, kivéve, ha adataikat konszolidáció útján már felvették.

Ugyanazon (2) bekezdés alkalmazásában a szóban forgó vállalkozással kapcsolatban álló vállalkozások adatait azok — amennyiben van, konszolidált — éves beszámolóiból és egyéb adataiból származtatják. Ezeket arányosan kiegészítik az adott kapcsolt vállalkozás azon lehetséges társvállalkozásainak adataival, amelyek közvetlenül alattuk vagy felettük helyezkednek el, kivéve, ha már belevették azokat a konszolidált éves beszámolókba olyan

százalékos aránnyal, amely legalább a (2) bekezdés második albekezdése szerint meghatározott százalékkal arányos.

(4) Amennyiben a konszolidált éves beszámolókban egy adott vállalkozásra vonatkozóan egyetlen személyzeti adatot sem tüntetnek fel, a személyzeti adatokat e vállalkozás társvállalkozásai adatainak arányos összegzésével és azon vállalatok adatainak hozzáadásával számítják, amelyhez a szóban forgó vállalkozás kapcsolódik.”

A Bizottság közleménye - A Közösség iránymutatása a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról

Official Journal C 244 , 01/10/2004 P. 0002 - 0017

A Bizottság közleménye A Közösség iránymutatása a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról (2004/C 244/02)(EGT vonatkozású szöveg)

1. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 1994-ben fogadta el első iránymutatását a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról[38]. 1997-ben a Bizottság a mezőgazdaságra vonatkozó különös szabályokkal[39] egészítette ki iránymutatását. Az iránymutatás új változatát 1999-ben[40] fogadták el és annak érvényessége 2004. október 9-én jár le.

2. Iránymutatásának ezzel - az előző változatokra épülő - változatával a Bizottság célja az, hogy több tényező által is ösztönzött változtatásokat hajtson végre és tisztázza álláspontját.

3. Először is, az Európa Tanács 2001. március 23-24-i stockholmi és 2002. március 15-16-i barcelonai üléseinek fényében, melyek felkérték a tagállamokat, hogy csökkentsék az állami támogatás bruttó nemzeti összтermékében kifejezett arányát és azt a közös érdeknek kohéziós célkitűzéseket is magában foglaló horizontálisabb célkitűzései felé irányítsák át, biztosítottnak tűnik a megmentési célú és szerkezetátalakítási műveletek engedélyezése által teremtett torzulás szigorúbb ellenőrzése. Ez ugyancsak megfelel az Európai Tanács 2000. március 23-24-én Lisszabonban tartott ülésének következtetéseivel, melyek célja az európai gazdaság versenyképességének fokozása.

4. A nem hatékony vállalatok kivonulása a piac működésének megszokott részét képezi. Nem válhat megszokottá, hogy egy nehéz helyzetbe kerülő vállalkozást az állam ment meg. A múltban a megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatások eredményezték az állami támogatással kapcsolatos legvitatottabb ügyeket és e támogatások az állami támogatás legtorzítóbb típusai. Ezentúl az állami támogatás tilalmának a Szerződésben megállapított általános elvét kell továbbra is szabályként alkalmazni, és korlátozni kell az e szabálytól való eltérést.

5. Az „először és utoljára” elvet tovább erősítik annak érdekében, hogy ne lehessen ismételt megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásokkal vállalkozásokat mesterségesen életben tartani.

6. Az 1999-es iránymutatás különbséget tett megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatás között, miszerint a megmentési célú támogatást, mint ideiglenes támogatást definiálták, melynek célja, hogy annyi ideig segítsen felszínen tartani egy nehéz helyzetben lévő vállalkozást, amíg kidolgoznak egy szerkezetátalakítási és/vagy felszámolási tervet. Ebben a fázisban elvileg nem lehet államilag finanszírozott szerkezetátalakítási intézkedést

[38] HL C 368., 1994.12.23., 12. o.
[39] HL C 283., 1997.9.19., 2. o. Lásd az 5. fejezethez tartozó lábjegyzetet is.
[40] HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

foganatosítani. A megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatás ilyen éles megkülönböztetése viszont nehézségekhez vezetett. A nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak lehet, hogy már megmentési célú fázisban is sürgős szerkezeti jellegű intézkedéseket kell hozniuk, hogy megállítsák vagy mérsékeljék a pénzügyi helyzet romlását. Ezért a jelen iránymutatás oly módon szélesíti ki a „megmentési célú támogatás" fogalmát, hogy a kedvezményezett olyan sürgős - akár szerkezeti jellegű - intézkedéseket hozhasson, mint például egy ágazat azonnali bezárása vagy a veszteséget gerjesztő tevékenységek felszámolásának egyéb formája. E támogatások sürgőssége okán a tagállamoknak meg kell adni annak lehetőségét, hogy e támogatások jóváhagyását egyszerűsített eljárásban kapják meg.

7. A szerkezetátalakítási támogatások tekintetében, az 1994-es iránymutatásra építve, az 1999-es iránymutatás továbbra is megkövetelik a kedvezményezett jelentős hozzájárulását a szerkezetátalakításhoz. E felülvizsgálat keretében még egyértelműbbé kell tenni azt az alapelvet, hogy e hozzájárulásnak valósnak kell lennie és nem szabad támogatásból származnia. A kedvezményezett hozzájárulásának kettős célja van: egyfelől azt mutatja, hogy a piacok (tulajdonosok, hitelezők) hisznek annak lehetőségében, hogy a vállalat ésszerű időn belül újra életképes lesz. Másfelől biztosítja, hogy a szerkezetátalakítási támogatás arra a minimumra korlátozódik, mely szükséges az életképesség helyreállításához és egyben korlátozza a verseny torzulását. E tekintetben a Bizottság a versenyben résztvevőkre gyakorolt hatás minimalizálásához kompenzációs intézkedéseket is követel.

8. A nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak megmentésére vagy szerkezetátalakítására nyújtott támogatás csak bizonyos feltételek mellett tekinthetők jogszerűnek. Indokolhatják például szociális vagy regionális politikai szempontok, a kis- és középvállalkozások (KKV) jótékony gazdasági szerepe figyelembevételének szükségessége, vagy - kivételes esetben - a versenyképes piaci struktúra fenntartásának szükségessége akkor, amikor egyes vállalkozások eltűnése monopólium, illetve kifejezetten oligopolisztikus helyzet kialakulásához vezethet. Másrészt, egy vállalatot nem indokolt mesterségesen életben tartani egy olyan ágazatban, melyre hosszú távú strukturális többletkapacitás jellemző és akkor, ha azt csak ismételt állami beavatkozásokkal lehet megmenteni.

2. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK, VALAMINT AZ IRÁNYMUTATÁS HATÁLYA ÉS KAPCSOLATA AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁSOKRA VONATKOZÓ EGYÉB ELŐÍRÁSOKKAL

2.1. A „nehéz helyzetben lévő vállalkozás" fogalma

9. A Közösség nem határozta meg a „nehéz helyzetben lévő vállalkozás" fogalmát. Az iránymutatás alkalmazásában ugyanakkor a Bizottság akkor tekint egy vállalkozást nehéz helyzetben lévőnek, ha az képtelen - akár saját erejéből, akár pedig a tulajdonosai/részvényesei vagy a hitelezői által biztosított források révén - arra, hogy megállítsa a veszteségek halmozódását, amely a hatóságok külső beavatkozása nélkül szinte teljes bizonyossággal azt eredményezné, hogy rövid- vagy középtávon feladja üzleti tevékenységét.

10. Ennek az iránymutatásnak az alkalmazásában valamely vállalkozás, méretétől, illetve a körülményektől függetlenül, akkor tekinthető nehéz helyzetben lévőnek, ha:

a) korlátolt felelősségi alapon működő társaság[41] esetén törzstőkéjének több mint a fele nincs meg[42], és annak több mint egynegyede az előző 12 hónap során veszett el;
b) olyan társaság esetén, ahol legalább egyes tagok korlátlan felelősséggel bírnak a társaság tartozása tekintetében[43], a társaság könyveiben kimutatott tőkének több mint a fele nincs meg, és annak több mint egynegyede az előző 12 hónap során veszett el; vagy
c) a hazai jog szerint az adott vállalkozás - függetlenül a vállalkozási formától - megfelel a kollektív fizetésképtelenségi eljárás kritériumainak.

11. Egy vállalat a 10. pontban hivatkozott feltételek hiányában is nehézségben lévőnek tekinthető, különösen akkor, ha egy vállalkozás nehéz helyzetére utaló szokásos jelek mutatkoznak, mint pl. a növekvő veszteségek, a csökkenő forgalom, a felhalmozódó leltári készletek, a fölös kapacitás, a lanyhuló pénzforgalom, a növekvő adósságok, az emelkedő kamatköltségek és a zuhanó vagy nullára leírt nettó eszközérték. Súlyos helyzetben nem kizárt, hogy a vállalkozás már fizetésképtelenné vált, vagy a hazai jog alapján kollektív fizetésképtelenségi eljárást indítottak ellene. Az utóbbi esetben ez az iránymutatás az ilyen eljárással összefüggésben nyújtott valamennyi olyan támogatásra vonatkozik, amelynek eredményeként a vállalkozás folytatni tudja üzleti tevékenységét. Egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás mindenesetre csak akkor jogosult támogatásra, ha igazolni lehet, hogy képtelen saját erejéből, illetve a tulajdonosai/részvényesei vagy a hitelezők által biztosított források bevonásával talpra állni.

12. Ennek az iránymutatásnak az alkalmazásában az újonnan alapított vállalkozások még akkor sem jogosultak megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásra, ha induló pénzügyi helyzetük bizonytalan. Ez akkor fordul elő például, ha egy korábbi vállalkozás felszámolásából új vállalkozás jön létre vagy pusztán átveszi egy ilyen vállalkozás teljes eszközállományát. Elvileg egy vállalkozást a vonatkozó tevékenységi területen elkezdett műveleteitől számított első három éven keresztül tekintenek újonnan alapítottnak. Csak ezen időszak után válik jogosulttá megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásra, feltéve ha:

a) ezen iránymutatás értelmében egy nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak minősül, és
b) nem tartozik egy nagyobb üzleti csoporthoz[44], kivéve a 13. pontban megállapított feltételeket.

13. Egy nagyobb vállalatcsoporthoz tartozó vagy azáltal átvett vállalat rendszerint nem jogosult megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásra, kivéve, ha a vállalat igazoltan saját működése, és nem a csoporton belüli önkényes költségfelosztás eredményeként jutott bajba, és a nehézségek túl súlyosak ahhoz, hogy csoportszinten megoldhatóak legyenek. Amennyiben a nehéz helyzetben lévő vállalat leányvállalatot hoz létre, a leányvállalat az őt ellenőrző nehéz helyzetben lévő vállalattal együtt csoportnak tekintendő és az e bekezdésben megállapított feltételeknek megfelelően támogatásban részesülhet.

[41] Ez különösen a legutóbb a 2003/51/EK irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított 78/660/EGK tanácsi irányelv (HL L 222., 1978.8.14., 11. o.) 1. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett társasági formákra vonatkozik.
[42] A 2003. évi csatlakozási szerződéssel legutóbb módosított 77/91/EGK tanácsi irányelv (HL L 26., 1977.1.30., 1. o.) 17. cikkében foglalt rendelkezésekhez hasonlóan.
[43] Ez főként a módosított 78/660/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett társasági formákra vonatkozik.
[44] Annak megállapítására, hogy egy vállalkozás független vagy egy csoport részét képezi-e, a 363/2004/EK (HL L 63., 2004.2.28., 20. o.) tanácsi rendelettel módosított 68/2001/EK rendelet (HL L 10., 2001.1.13., 20. o.) I. mellékletében megállapított feltételeket veszik figyelembe annak meghatározásához.

2.2. A „megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatás” meghatározása

14. A megmentési célú és a szerkezetátalakítási támogatásokra ugyanaz az iránymutatás vonatkozik, mivel a hatóságoknak mindkét esetben nehéz helyzetben lévő vállalkozással van dolguk, és a megmentés, illetve a szerkezetátalakítás gyakran ugyanannak a folyamatnak két különböző fázisát jelentik, még ha más-más eljárásokat foglalnak is magukban.

15. A megmentési célú támogatás jellegénél fogva átmenti és visszafordítható támogatást jelent. Elsődleges célkitűzése, hogy addig segítsen felszínen tartani egy nehéz helyzetben lévő vállalkozást, amíg kidolgoznak egy szerkezetátalakítási vagy felszámolási tervet. Az általános elv szerint a megmentési célú támogatás lehetővé teszi egy olyan társaság ideiglenes támogatását, mely pénzügyi helyzete számottevő romlásával szembesül, s ez akut likviditási válságban vagy technikai fizetésképtelenségben nyilvánul meg. Az ilyen ideiglenes támogatással idő nyerhető a nehézségekhez vezető körülmények elemzésére és a nehézségek orvoslását szolgáló megfelelő terv kidolgozására. Ezen túlmenően a megmentési célú támogatást a minimális szükségletre kell korlátozni. Vagyis a megmentési célú támogatás egy rövid, hat hónapot meg nem haladó haladékot biztosít a nehéz helyzetben lévő vállalkozások számára. A támogatásnak visszafordítható likviditástámogatásból kell állnia hitelgarancia vagy kölcsön formájában olyan kamatlábbal, mely legalábbis összehasonlítható a jól működő vállalkozásoknak nyújtott kölcsönöknél szokásos kamatlábbal, és különösen a Bizottság által elfogadott referencia-kamatlábakkal. Az azonnali cselekvést nem igénylő strukturális jellegű intézkedéseket, mint az állam megváltoztathatatlan és automatikus részvétele a vállalat saját tőkéjében, nem lehet megmentési célú támogatással finanszírozni.

16. Amint létrehoztak egy olyan szerkezetátalakítási vagy felszámolási tervet, melyhez támogatást igényeltek, illetve annak megvalósítása folyamatban van, bármilyen további támogatás szerkezetátalakítási támogatásnak tekintendő. Az olyan intézkedéseket, melyeket azonnal végre kell hajtani a veszteségek halmozódásának megállításához, beleértve a strukturális intézkedéseket is (pl. a veszteséges tevékenységi területekről való azonnali kivonulás) el lehet kezdeni a megmentési célú támogatással, az alábbi a 3.1. részben említett, az egyéni támogatásokra vonatkozó, valamint a 4.3. részben említett, a támogatási programokra vonatkozó feltételektől függően. Kivéve abban az esetben, ha a 3.1.2. részben meghatározott egyszerűsített eljárást alkalmazzák, a tagállamnak bizonyítania kell, hogy az ilyen strukturális intézkedéseket azonnal el kell kezdeni. Megmentési célú támogatás általában nem nyújtható pénzügyi szerkezetátalakításra.

17. A szerkezetátalakítás ugyanakkor egy koherens és távlati tervre épül, amely helyreállítja a vállalkozás hosszú távú életképességét. A szerkezetátalakítás rendszerint egy vagy több elemet foglal magában az alábbiak közül: a vállalkozás tevékenységének hatékonyabb alapokon történő átszervezése és ésszerűsítése, amelybe jellemző módon beletartozik a veszteséges tevékenységektől való visszavonulás, azoknak a tevékenységeknek az átszervezése, amelyek ismét versenyképessé tehetők és - lehetőség szerint - új és életképes tevékenységek irányában végrehajtott diverzifikáció. A fizikai szerkezetátalakítást rendszerint pénzügyi szerkezetátalakításnak (tőkejuttatás, adósságcsökkentés) kell kísérnie. Az iránymutatás keretében folyó szerkezetátalakítási műveletek ugyanakkor nem korlátozódhatnak a múltbeli veszteségek kiegyenlítésére irányuló pénzügyi támogatásra a veszteséget okozó problémák megoldása nélkül.

2.3. Alkalmazási kör

18. Ez az iránymutatás valamennyi ágazat vállalkozásaira vonatkozik, kivéve azon vállalkozásokat, melyek a szén-[45] vagy acélágazatban[46] működnek, az érintett ágazat nehéz helyzetben lévő vállalkozásaira vonatkozó különleges szabályok sérelme nélkül[47]. A 79. pont kivételével[48], ezen iránymutatás alkalmazandó a halászat és az akvakultúra ágazatára, az iránymutatásban szereplő, a halászatra és akvakultúrára nyújtott állami támogatás vizsgálatára vonatkozó különleges szabályoknak való megfelelésre is figyelemmel[49]. A 5. fejezet további szabályokat tartalmaz a mezőgazdaságra vonatkozóan.

2.4. A közös piaccal való összeegyeztethetőség

19. A Szerződés 87. cikke (2) és (3) bekezdésének értelmében a 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó támogatások a közös piaccal összeegyeztethetőnek minősülnek. Eltekintve azoktól a támogatásoktól, melyek célja a természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítása (87. cikk (2) bekezdés), és amelyekre nem vonatkozik ez az iránymutatás, az egyedüli elv, amelynek alapján a nehéz helyzetben lévő vállalkozások számára nyújtott támogatások összeegyeztethetőnek tekinthetők, a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja. E rendelkezés alapján a Bizottság jogosult engedélyezni az „egyes gazdasági tevékenységek (...) fejlődését előmozdító támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekkel ellentétes mértékben." Ez az eset különösen akkor állhat fenn, ha a támogatás szükséges piaci kudarcok okozta különbözőségek orvoslásához vagy a gazdasági és társadalmi kohézió biztosításához. 20. Mivel puszta léte van veszélyben, a nehéz helyzetben lévő vállalkozás nem tekinthető egyéb közérdekű célkitűzések elősegítésére alkalmas eszköznek addig, ameddig életképessége nem biztosított. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott támogatás csak akkor járulhat hozzá a gazdasági tevékenységek fejlesztéséhez oly módon, amivel nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmet a közös érdekkel ellentétes mértékben, ha betartják az ezen iránymutatásban megállapított feltételeket. Ha a megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásban részesülő vállalkozások támogatott térségekben helyezkednek el, a Bizottság az 55. és 56. pontban leírtak szerint figyelembe veszi a Szerződés 87. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontjaiban említett regionális megfontolásokat.

21. A Bizottság különös figyelmet fordít annak szükségességére, hogy megakadályozza, hogy ezen iránymutatást a már létező keretekben és iránymutatásokban lefektetett elvek megkerülésére alkalmazzák.

22. A megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatás elbírálását nem befolyásolhatják a támogatott vállalkozás tulajdonjogát érintő változások.

[45] A szénipar részére nyújtott állami támogatásról szóló 1407/2002/EK tanácsi rendelet 3. cikke (HL L 205., 2002.8.2., 1. o.), a 2003. évi csatlakozási szerződéssel módosított rendelet.
[46] Az ESZAK-Szerződés hatályának lejártából fakadó, versennyel kapcsolatos esetek kezelésének bizonyos szempontjairól szóló bizottsági közlemény 19. pontja, HL C 152., 2002.6.26., 5. o. A szénágazatra vonatkozó megmentési célú, szerkezetátalakítási és bezárási támogatásról szóló bizottsági közlemény 1. pontja (HL C 70., 2002.3.19., 21. o.). A nagyberuházási projektekhez nyújtott regionális támogatás multiszektorális keretrendszerének kontextusában elfogadott megfelelő intézkedések (HL C 70., 2002.3.19., 8. o.).
[47] Ilyen jellegű különös szabályok vonatkoznak a repülés ágazatára (HL C 350., 1994.12.10., 5. o.).
[48] Vagyis a 79. pontban előírt feltételeket be nem tartó KKV-knak nyújtott támogatást odaítélése mindazonáltal mentesülhet az egyéni értesítés alól.
[49] HL C 19., 2001.1.20., 7. o.

2.5. Korábbi jogellenes támogatások kedvezményezettei

23. Ha előzőleg jogellenes támogatást nyújtottak egy nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak, melynek tekintetében a Bizottság visszatérítési felszólítással elutasító határozatot fogadott el, és e visszatérítés nem történt meg az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 656/1999/EK tanácsi rendelet[50] 14. cikkének megfelelően, ugyanazon vállalkozás számára bármilyen megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatás odaítélésének elbírálása során figyelembe kell venni egyrészt a korábbi és az új támogatás halmozott hatását, másrészt azt, hogy a korábbi támogatást nem térítették vissza[51].

3. AZ EGYEDI BEJELENTÉS ÚTJÁN A BIZOTTSÁG TUDOMÁSÁRA HOZOTT MEGMENTÉSI CÉLÚ ÉS/VAGY SZERKEZETÁTALAKÍTÁSI TÁMOGATÁSOK ENGEDÉLYEZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS FELTÉTELEI

24. Ez a fejezet kizárólag azokkal a támogatásokkal foglalkozik, amelyeket egyedileg jelentenek be a Bizottságnak. Bizonyos körülmények között a Bizottság engedélyezhet megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatási programokat is a 4. fejezetben foglalt feltételek szerint.

3.1. Megmentési célú támogatás

3.1.1. Feltételek

25. A Bizottság általi jóváhagyásához a 15. pontban meghatározott megmentési célú támogatásnak a következő feltételeknek kell eleget tennie:

a) A megmentési célú támogatásnak hitelgarancia, illetve kölcsön formájában nyújtott likviditási támogatásból kell állnia[52]. A kölcsön kamatlábának mindkét esetben legalábbis összehasonlíthatónak kell lennie a jól működő vállalkozásoknak nyújtott kölcsönöknél szokásos kamatlábbal, és különösen a Bizottság által elfogadott referencia-kamatlábakkal. Az első részlet folyósításától számított legfeljebb tizenkét hónapon belül minden kölcsönt vissza kell fizetni és minden kezességvállalásnak meg kell szűnnie;

b) súlyos szociális problémáknak kell indokolniuk, és nem megengedhető, hogy nemkívánatos hatásai begyűrűzzenek a többi tagállamba;

c) a bejelentéskor az érintett tagállamnak köteleznie kell magát arra, hogy a megmentési célú támogatás engedélyezését követő hat hónapon belül a Bizottság elé terjeszt egy szerkezetátalakítási vagy felszámolási tervet, illetve annak bizonyítékát, hogy a kölcsönt teljes egészében visszafizették és/vagy a kezességvállalás megszűnt;

d) olyan összegre kell korlátozódnia, amely szükséges a vállalkozás üzleti tevékenységének fenntartásához abban az időszakban, amelyre a támogatást

[50] HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003-as csatlakozási okmány által módosított rendelet.

[51] C-355/95 P, sz. ügy, 1997.5.15 ., Textilwerke Deggendorf kontra Bizottság (EBHT 1997., I-2549).

[52] Kivételt képezhet a bankszektorban azzal a céllal nyújtott megmentési célú támogatás, hogy az adott hitelintézet ideiglenesen folytathassa banki tevékenységét a hatályos prudenciális jogszabályoknak megfelelően (a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 126., 2000.5.26., 1. o.). Mindenesetre az a) albekezdésben leírt feltételeknek megfelelő formában nyújtott támogatásnak meg kell felelnie a megmentési célú támogatás általános elveinek és az nem állhat a bank saját pénzeszközeihez kapcsolódó strukturális pénzügyi intézkedésekből. A hitelgarancián és az a) pont feltételeinek megfelelő kölcsönökön kívüli módon juttatott támogatást a 38-42. pontoknak megfelelően sor kerül a szerkezetátalakítási terv keretében hozott kompenzációs intézkedések vizsgálatára.

engedélyezik; ezen összeg magában foglalhatja a fent meghatározott sürgős szerkezeti intézkedések támogatását a 16. pontnak megfelelően. A szükséges összeget a vállalat veszteségekből fakadó likviditásszükségletei alapján kell megállapítani. A fenti összeg megállapításakor tekintetbe kell venni a mellékletben található formula alkalmazásának eredményét. Az említett számítás eredményét meghaladó bármilyen megmentési célú támogatást kellőképpen indokolni kell.
e) a 3.3. részben említett feltétel tiszteletben tartása („először és utoljára").

26. Ha a tagállam az engedélyezés időpontjától számított hat hónapon belül szerkezetátalakítási tervet nyújtott be, illetve be nem jelentett támogatás esetében az intézkedés végrehajtásának időpontjától számított hat hónapon belül, a kölcsön visszafizetésének vagy a kezességvállalás megszűnésének határidejét addig hosszabbítják meg, míg a Bizottság döntést hoz a tervről, kivéve akkor, ha a Bizottság úgy határoz, hogy e meghosszabbítás nem igazolt.

27. A 659/1999/EK rendelet 23. cikkének és a 88. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Bírósághoz benyújtott kereset lehetőségének sérelme nélkül, a Bizottság a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésének keretében eljárást kezdeményez, amennyiben a tagállam elmulasztja értesíteni a Bizottságot az alábbiakról:
a) egy hitelt érdemlő és kellően indokolt szerkezetátalakítása vagy felszámolási terv, illetve
b) bizonyíték arról, hogy a kölcsönt teljesen visszafizették és/vagy hogy a kezességvállalás a hat hónapos határidő lejárta előtt véget ért.

28. A 659/1999/EK rendelet 23. cikkének és a 88. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Bírósághoz benyújtott kereset lehetőségének sérelme nélkül, a Bizottság bármely olyan esetben határozhat ilyen eljárások kezdeményezéséről, amikor úgy véli, hogy a kölcsönt vagy kezességvállalást nem megfelelően használták fel, vagy akkor, ha a hat hónapos határidő lejártával tovább nem indokolható a támogatás visszatérítésének elmulasztása.

29. A megmentési célú támogatás jóváhagyása nem feltétlenül jelenti azt, hogy következésképpen a szerkezetátalakítási terv keretében kért támogatást jóváhagyják; ez utóbbi támogatást saját érdemei alapján kell elbírálni.

3.1.2. Egyszerűsített eljárás

30. A Bizottság lehetőségei szerint igyekszik egy hónapon belül döntést hozni a 3.1.1. részben megjelölt valamennyi feltételnek és az alábbi kumulatív követelményeknek megfelelő megmentési célú támogatások tekintetében:
a) az érintett vállalkozás a 10. pontban meghatározott három feltétel legalább egyikének megfelel;
b) a megmentési célú támogatás arra az összegre korlátozódik, amelyet a mellékletben szereplő formula alkalmazása eredményez és nem haladja meg a 10 millió eurót.

3.2. Szerkezetátalakítási támogatás

3.2.1. Alapelv

31. A szerkezetátalakítási támogatás számos versennyel kapcsolatos megfontolást vet fel, mivel a strukturális alkalmazkodás terhének, és az azt kísérő szociális és gazdasági

problémáknak egy részét igazságtalan módon más tagállamokra, illetve olyan termelőkre hárítja, akik támogatás nélkül működnek. Általános elvként tehát csak olyan körülmények között engedhető meg szerkezetátalakítási támogatás nyújtása, ha az bizonyíthatóan nem ellentétes a közösségi érdekkel. Ez csak a szigorú követelmények betartásával, illetve akkor lehetséges, ha a verseny torzulását biztosan ellensúlyozzák a vállalkozás életben maradásából fakadó előnyök (például, ha a vállalkozás tevékenységének beszüntetésével járó létszámleépítés nettó hatása, a beszállítókra gyakorolt hatásokkal együtt nyilvánvalóan súlyosbítaná a foglalkoztatási problémákat, vagy rendkívüli esetben, ha a vállalkozás eltűnése monopólium, illetve kifejezetten oligopolisztikus helyzet kialakulásához vezetne), és - szükség esetén - megfelelő kompenzációs intézkedéseket hoznak a versenytársak javára.

3.2.2. A támogatás engedélyezésének feltételei

32. A támogatott területekre, a kis- és középvállalkozásokra, illetve a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó különös rendelkezésekre (lásd az 55., az 56., 57., 59. pontot, valamint az 5. fejezetet) is figyelemmel, a Bizottság csak a következő feltételek esetén hagyja jóvá a támogatásnyújtást:

A vállalkozás támogathatósága

33. A vállalkozásnak, az iránymutatás értelmezésében, nehéz helyzetben lévőnek kell minősülnie (lásd a 9-13. pontokat).

A hosszú távú életképesség helyreállítása

34. A támogatás nyújtásának feltétele a szerkezetátalakítási terv végrehajtása, amelyet valamennyi egyedi támogatás esetén jóvá kell hagyatni a Bizottsággal, kivéve a KKV-k esetében, ahogyan azt a 3.2.5. rész meghatározza.

35. A szerkezetátalakítási tervnek - amely időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie - a jövőbeni működési körülményekre vonatkozó reális feltételezések alapján, ésszerű időn belül helyre kell állítania a vállalkozás hosszú távú életképességét. A szerkezetátalakítási támogatást tehát egy olyan megvalósítható szerkezetátalakítási tervvel kell összekapcsolni, amely iránt az érintett tagállam elkötelezi magát. A kellően részletes tervet, beleértve egy piacfelmérést is, be kell nyújtani a Bizottságnak. Az életképesség javulásának elsősorban a szerkezetátalakítási tervben foglalt belső intézkedésekből kell fakadnia, és alapulhat olyan külső tényezőkön is, mint az ár- és a keresletbeli változások, amelyekre a vállalkozásnak nincs jelentős befolyása, amennyiben a piaccal kapcsolatos feltételezések általánosságban elfogadhatók. A szerkezetátalakításnak együtt kell járnia azoknak a tevékenységeknek a beszüntetésével, amelyek az átalakítást követően is strukturálisan veszteségesek maradnának.

36. A szerkezetátalakítási tervnek ismertetnie kell mindazokat a körülményeket, amelyek nehéz helyzetbe hozták a vállalkozást, lehetővé téve annak elbírálását, hogy a javasolt intézkedések megfelelőek-e. A tervnek figyelembe kell vennie - többek között - az érintett termékpiacon uralkodó és a jövőben várható keresleti-kínálati viszonyokat, forgatókönyveket készítve a helyzet legkedvezőbb, illetve legkedvezőtlenebb alakulására, valamint egy köztes állapotra vonatkozó feltételezések alapján, és feltüntetve a vállalkozás erős, illetve gyenge vonásait. A tervnek lehetővé kell tennie a vállalkozás számára, hogy olyan új struktúra felé haladjon, amely hosszú távú esélyt kínál az életképességre, és arra, hogy a vállalkozás a saját lábára álljon.

37. A tervnek olyan fordulatot kell eredményeznie, amely lehetővé teszi a vállalkozás számára, hogy a szerkezetátalakítást követően fedezni tudja valamennyi költségét, beleértve az amortizációt és a pénzügyi terheket is. A várható tőkemegtérülésnek elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy az átalakított vállalkozás saját erejéből is versenyképes legyen a piacon. Ha a vállalkozás nehézségei vállalatirányítási rendszerének hibáiból fakadnak, akkor megfelelő módosításokat kell bevezetni.

A verseny jelentős torzulásának megakadályozása

38. Annak biztosítása érdekében, hogy a kereskedelmi feltételekre gyakorolt kedvezőtlen hatásokat a lehető legkisebbre csökkentsék és a pozitív hatások azoknál többet nyomjanak a latban, intézkedéseket kell hozni („kompenzációs intézkedések"). Ellenkező esetben a támogatást a „közös érdekkel ellentétesnek", és ezért a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell tekinteni. A kompenzációs intézkedések megfelelősségének meghatározása során a Bizottság figyelembe veszi a hosszú távú életképesség helyreállításának célkitűzését.

39. Ezen intézkedések magukban foglalhatják az eszközöktől való megfosztást, a kapacitás csökkentését vagy az érintett piacokra való belépés akadályainak csökkentését. A kompenzációs intézkedések megfelelősségének elbírálásakor a Bizottság figyelembe veszi a piac szerkezetét és a versenyfeltételeket annak biztosítása érdekében, hogy ezen intézkedések egyike se rontsa a piac szerkezetét, például azáltal, hogy közvetett módon monopólium, illetve határozott oligopolisztikus helyzet kialakulásához vezet. Ha egy tagállam képes bizonyítani, hogy ilyen helyzet merülne fel, a kompenzációs intézkedéseket oly módon kell megszerkeszteni, hogy e helyzet elkerülhető legyen.

40. Az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a támogatás torzító hatásaival, és különösen az adott vállalkozás méretével[53] és relatív piaci jelentőségével. Ezen intézkedéseket különösen azon piac(ok)on kell meghozni, ahol a szerkezetátalakítás után a vállalkozás jelentős piaci helyzetbe kerül. A csökkentés mértékét esetről esetre külön-külön kell megállapítani. A Bizottság a szerkezetátalakítási tervhez csatolt piackutatási felmérés, és adott estben a Bizottság rendelkezésére álló egyéb információk, az érintett felek által rendelkezésére bocsátott információkat is beleértve, alapján határozza meg a szükséges intézkedés terjedelmét. A csökkentés - a szerkezetátalakítási tervben foglaltak szerint - a szerkezetátalakítás szerves részét kell, hogy képezze. Ezt az elvet kell alkalmazni függetlenül attól, hogy a leépítés az állami támogatás megadása előtt vagy után történt, amennyiben az ugyanazon szerkezetátalakítás részét képezi. A hitelek leírása és a veszteséges tevékenységek megszüntetése, melyek mindenképpen szükségesek az életképesség visszaállításához, nem tekintendők a kapacitás vagy a piaci jelenlét csökkentésének a kompenzációs intézkedések elbírása céljából. Ezen elbírálás figyelembe vesz minden előzőleg nyújtott megmentési célú támogatást.

41. E feltétel viszont általában nem vonatkozik a kisvállalkozásokra, mivel feltételezhető, hogy a kisvállalkozásoknak nyújtott ad hoc támogatás általában nem torzítja a versenyt a közös érdekkel ellentétes mértékben, kivéve ha arról az egy adott ágazatra vonatkozó állami támogatással kapcsolatos szabályok máshogyan rendelkeznek, vagy ha a kedvezményezett aktívnak minősül egy hosszú távú többletkapacitással szembesülő piacon.

[53] E tekintetben a Bizottság azt is figyelembe veheti, hogy a szóban forgó vállalkozás közép- vagy nagyvállalkozás-e.

42. Ha a kedvezményezett egy hosszú távú szerkezeti többletkapacitással szembesülő piacon[54] tevékenykedik, a vállalkozás kapacitásának vagy piaci jelenlétének csökkentése esetleg el kell, hogy érje a 100 %-ot[55].

Minimálisra korlátozott támogatás: tényleges, támogatástól mentes hozzájárulás

43. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a vállalkozás, a részvényesek vagy a vállalkozást magában foglaló csoport meglévő pénzügyi erőforrásainak ismeretében, a szerkezetátalakítás lehetővé tételéhez feltétlenül szükséges minimumra kell korlátozni. Ezen elbírálás figyelembe vesz minden előzőleg nyújtott megmentési célú támogatást. A támogatás kedvezményezettjeinek a szerkezetátalakítási tervhez jelentős mértékben hozzá kell járulniuk saját forrásaikból, ideértve olyan eszközeik eladását, amelyek nem nélkülözhetetlenek a vállalkozás túléléséhez, valamint külső finanszírozásból piaci feltételek mellett. E hozzájárulás jelzi, hogy a piacok hisznek az életképesség visszaállításának lehetőségében. E hozzájárulásnak, kizárva minden jövőbeni várt nyereséget, mint például a pénzforgalom, ténylegesnek, vagyis valósnak és a lehető legmagasabbnak kell lennie.

44. A Bizottság általában az alábbi hozzájárulásokat[56] tekinti megfelelőnek a szerkezetátalakításhoz: kisvállalkozások esetében legalább 25 %, középvállalkozások esetében legalább 40 % és nagyvállalkozások esetében legalább 50 %. Kivételes körülmények között és különösen a tagállam által tanúsított nehéz helyzetekben a Bizottság alacsonyabb hozzájárulást is elfogadhat.

45. A torzító hatás korlátozása érdekében a támogatás összegét vagy a támogatásnyújtás formáját úgy kell meghatározni, hogy a vállalkozás ne juthasson olyan forrástöbblethez, amelyet a szerkezetátalakítási folyamathoz nem kapcsolódó agresszív, piactorzító hatású tevékenységre használhat fel. A Bizottság ennek megfelelően vizsgálja felül a vállalkozás szerkezetátalakítás utáni forrásainak szintjét, beleértve az adósságok esetleges halasztását vagy csökkentését követő helyzetet is, különös tekintettel üzleti tevékenységének folytatására a vállalkozás ellen az adott ország jogszabályai alapján indított kollektív fizetésképtelenségi eljárást követően[57]. Semmilyen támogatás nem fordítható olyan új beruházás finanszírozására, amely nem elengedhetetlen a vállalkozás életképességének helyreállításához.

A támogatás engedélyezésének különleges feltételei

46. A 38-42. pontokban ismertetett kompenzációs intézkedéseken túlmenően, amennyiben az érintett tagállam nem vállalt kötelezettséget ilyen rendelkezések elfogadásáról, a Bizottság olyan feltételeket és kötelezettségeket szabhat, melyeket szükségesnek ítél annak biztosításához, hogy a támogatás nem torzítja a versenyt a közös érdekkel ellentétes mértékben. Így például előírhatja, hogy az érintett tagállam:

[54] HL C 70., 2002.3.19., 8. o.
[55] Ilyen esetekben a Bizottság csak arra a 3.2.6. részben foglaltaknak megfelelően a szerkezetátalakítás szociális költségeit enyhítő támogatást engedélyez, valamint környezetvédelmi támogatást a máskülönben esetleg elhagyott szennyezett területek tisztítására.
[56] Lásd 7. pont. E minimális hozzájárulás semmiféle támogatást nem tartalmazhat. Ez nem vonatkozik például azon esetekre, amikor a kölcsönre kamattámogatás jár vagy támogatástényezőket tartalmazó kormányzati garanciák biztosítják.
[57] Lásd 10. c) pont.

a) maga tegyen meg bizonyos intézkedéseket (pl. a közösségi jogra való kellő tekintettel megnyisson a vállalkozás tevékenységéhez közvetlen vagy közvetett módon kapcsolódó egyes piacokat a Közösség más gazdasági szereplői előtt);
b) meghatározott kötelezettségeket rójon a kedvezményezett vállalkozásra;
c) a szerkezetátalakítás időtartama alatt tartózkodjon a kedvezményezett vállalkozás egyéb formában való támogatásától.

A szerkezetátalakítási terv teljes körű végrehajtása és a feltételek betartása

47. A vállalkozás köteles teljes mértékben végrehajtani a Bizottság által elfogadott szerkezetátalakítási tervet, és eleget tenni a Bizottság határozatában megállapított minden egyéb kötelezettségének. A 659/1999/EK rendelet 23. cikkének és a 88. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Bírósághoz benyújtott kereset lehetőségének sérelme nélkül, a Bizottság a támogatással való visszaélésnek tekint a terv végrehajtásával kapcsolatos bármely mulasztást vagy az egyéb kötelezettségek be nem tartását.

48. Amennyiben a szerkezetátalakítási műveletek több éven keresztül tartanak, és jelentős összegű támogatás kapcsolódik hozzájuk, a Bizottság előírhatja, hogy a szerkezetátalakítási támogatást részletekben fizessék ki, és az egyes részletek folyósítását a következőktől tegyék függővé:

i. minden egyes kifizetés előtt igazolni kell, hogy a szerkezetátalakítási terv egyes szakaszait a tervezett ütemnek megfelelően végrehajtották; vagy
ii. minden egyes kifizetés előtt a Bizottság jóváhagyását kell kérni, miután bebizonyosodott, hogy a terv végrehajtása megfelelően folyik.

Monitoring és éves beszámoló

49. Az érintett tagállam által rendszeresen megküldött részletes beszámolók révén lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság folyamatosan meggyőződhessen a szerkezetátalakítási terv megfelelő végrehajtásáról.

50. A nagyvállalkozásoknak nyújtott támogatások esetében az első ilyen beszámolót rendszerint a támogatás jóváhagyását követő hat hónapon belül kell a Bizottságnak benyújtani. Ezt követően évente legalább egyszer - egy meghatározott időpontban - beszámolót kell küldeni a Bizottságnak mindaddig, amíg a szerkezetátalakítási tervben foglalt célkitűzések megvalósultnak nem minősülnek. A beszámolóknak tartalmazniuk kell minden olyan információt, amelyre a Bizottságnak szüksége van ahhoz, hogy nyomon követhesse a szerkezetátalakítási program végrehajtását, a vállalkozásnak történő folyósítások ütemezését, a vállalkozás pénzügyi helyzetét, és a támogatást jóváhagyó határozatban megállapított feltételek vagy kötelezettségek betartását. A beszámolóknak tartalmazniuk kell a szerkezetátalakítási időszak (lásd a 68-71. pontokat) során bármely céllal, akár egyedi alapon, akár pedig általános program keretében a vállalkozásnak juttatott támogatásokra vonatkozó valamennyi fontos információt. Amennyiben a Bizottságnak szüksége van egyes kulcsfontosságú információk megfelelő időben történő visszaigazolására, pl. üzembezárásokkal vagy kapacitáscsökkentésekkel kapcsolatban, gyakoribb beszámolási kötelezettséget is előírhat.

51. Amennyiben a támogatást jóváhagyó határozat szigorúbb feltételeket nem ír elő, a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásoknál általában elég, ha évente megküldik a Bizottságnak a kedvezményezett vállalkozás mérlegét és eredménykimutatását.

3.2.3. A szerkezetátalakítási terv módosítása

52. A szerkezetátalakítási támogatás jóváhagyását követően az érintett tagállam a szerkezetátalakítási időszak során kérheti a Bizottság hozzájárulását a szerkezetátalakítási terv, illetve a támogatás összegének módosításához. A Bizottság a változtatásokat a következő feltételek teljesülése esetén engedélyezi:

a) az átdolgozott tervnek is bizonyítania kell a vállalkozás életképességének ésszerű határidőn belüli helyreállítását;

b) amennyiben növelik a támogatás összegét, az előírt kompenzációs intézkedések mértékének is nagyobbnak kell lennie az eredetileg előírtnál;

c) amennyiben a javasolt kompenzációs intézkedések mértéke kisebb az eredetileg tervezettnél, a támogatás összegét hasonlóan csökkenteni kell;

d) a kompenzációs intézkedések végrehajtására meghatározott új ütemtervet csak a vállalkozás vagy az érintett tagállam befolyásán kívül eső okból lehet elhalasztani az eredetileg elfogadott ütemtervvel szemben. Ellenkező esetben a támogatás összegét megfelelően csökkenteni kell.

53. Ha a Bizottság által szabott feltételek enyhülnek vagy a tagállam által vállalt kötelezettségek csökkennek, a támogatás összegét annak megfelelően csökkenteni kell vagy más feltételeket kell szabni.

54. Amennyiben a tagállam a Bizottság kellő tájékoztatása nélkül változtatásokat eszközöl a jóváhagyott szerkezetátalakítási tervben, a Bizottság eljárásokat kezdeményez a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése értelmében, amint arról a 659/1999/EK rendelet 16. cikke (a támogatással való visszaélés) rendelkezik, a 659/1999/EK rendelet 23. cikkének és a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Bírósághoz benyújtott kereset lehetőségének sérelme nélkül.

3.2.4. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása támogatott területeken

55. Mivel a Szerződés 158. cikke értelmében a gazdasági és társadalmi kohézió a Közösség elsődleges célkitűzése, és a 159. cikk[58] alapján a Közösség egyéb politikáinak is hozzá kell járulniuk e célkitűzés megvalósításához, a Bizottságnak figyelembe kell vennie a regionális fejlesztés szempontjait a támogatott térségekben nyújtott szerkezetátalakítási támogatás elbírálása során. A tény, hogy egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás támogatott térségben helyezkedik el, még nem indokolja a szerkezetátalakítási támogatással kapcsolatos megengedő megközelítést: közép-, illetve hosszú távon nem segíti ugyanis az adott régiót, ha mesterségesen támogat egyes vállalkozásokat. Továbbá a vidékfejlesztés elősegítése érdekében, az adott régió saját érdeke, hogy forrásait a lehető leghamarabb olyan tevékenységek fejlesztésére fordítsa, amelyek életképesek és fenntarthatóak. Végezetül a versenytorzulást a minimumra kell szorítani még a támogatott térségekben működő vállalkozások támogatásakor is. E kontextusban ugyancsak figyelembe kell venni az érintett térségben vagy egyéb támogatott térségekben esetleg lehetséges ártalmas túlcsordulási hatásokat.

[58] Az EK-Szerződés 159. cikke kimondja többek között, hogy a „közösségi politikák és fellépések kialakításánál és végrehajtásánál, valamint a belső piac megvalósításánál figyelembe kell venni a 158. cikkben meghatározott célokat, és azoknak hozzá kell járulniuk ezek eléréséhez”.

56. Így tehát a 32-54. pontokban felsorolt követelmények a támogatott térségekre is vonatkoznak, még a regionális fejlesztés szempontjainak figyelembevétele esetén is. Amennyiben az adott ágazatban nyújtott állami támogatásokra vonatkozó szabályok másként nem rendelkeznek, a támogatás engedélyezésekor a támogatott térségekben kevésbé szigorú feltételek alkalmazhatók a kompenzációs intézkedések végrehajtását és a kedvezményezett hozzájárulásának mértékét illetően. Ha a vidékfejlesztési szükségletek igazolják, azokban az esetekben, ha a túlzott versenytorzulás elkerülése érdekében a kapacitás vagy a piaci jelenlét csökkentése tűnik a legmegfelelőbb intézkedésnek, a támogatott térségekben kisebb a kért csökkentés, mint a nem támogatott térségekben. Azon esetekben, melyeket az érintett tagállamnak tanúsítania kell, különbséget tesznek a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében támogatható, illetve a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében támogatható térségek között ez előbbi térségek súlyosabb regionális problémáinak figyelembevétele érdekében.

3.2.5. Kis- és középvállalkozásoknak nyújtott szerkezetátalakítási támogatás

57. A kisvállalkozásoknak nyújtott támogatások[59] általában kevésbé befolyásolják a kereskedelmi feltételeket, mint a közép- és nagy vállalkozásoknak nyújtott támogatások. Ez ugyancsak vonatkozik a szerkezetátalakítási támogatásra, ezért a 32-54. pontokban meghatározott feltételeket kevésbé szigorúan alkalmazzák.
a) a kisvállalkozásoknak nyújtott szerkezetátalakítási támogatás általában nem kapcsolódik a kompenzációs intézkedésekhez (lásd 41. pont), kivéve ha arról az adott ágazat állami támogatására vonatkozó szabályok másképp nem rendelkeznek.
b) a beszámoló tartalmára vonatkozó követelmények is kevésbé szigorúak KKV-k számára (lásd a 49., 50. és 51. pontot).

58. Az „először és utoljára” elv (3.3. rész) viszont teljes mértékben alkalmazandó a kis- és középvállalkozásokra (KKV).

59. A KKV-k esetében nem szükséges a szerkezetátalakítási terv Bizottság által történő jóváhagyása. Mindazonáltal a tervnek meg kell felelnie a 35-37. pontokban lefektetett követelményeknek, valamint az érintett tagállamnak azt jóvá kell hagynia és arról a Bizottságot tájékoztatni kell. A támogatás nyújtását a szerkezetátalakítási terv teljes mértékű végrehajtásától függővé kell tenni. A tagállamra hárul az a kötelezettség, hogy igazolja ezen feltételek betartását.

3.2.6. A szerkezetátalakítás szociális költségeinek fedezésére nyújtott támogatás

60. A szerkezetátalakítási tervek rendszerint az érintett tevékenységek visszaszorításával vagy beszüntetésével járnak. Ilyen szigorítások gyakran az ésszerűsítés és a hatékonyság növelése érdekében is szükségesek, függetlenül a támogatásnyújtás esetleges feltételeként előírt kapacitáscsökkentéstől. Bármi legyen is az ok, az ilyen intézkedések általában munkaerő-csökkentéshez vezetnek a vállalatnál.

61. A tagállamok munkaügyi jogszabályai kialakíthatnak olyan általános szociális biztonsági programokat, amelyek keretében végkielégítést és korkedvezményes nyugdíjat fizetnek

[59] A 2003/361/EK bizottsági ajánlásban (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.) meghatározottak szerint. Az erre vonatkozó meghatározás 2004. december 31-ig a 96/280/EK bizottsági ajánlásban (HL L 107., 1996.4.30., 4. o.) található meg.

közvetlenül az elbocsátott munkavállalóknak. Az ilyen programok nem tekintendők a 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó állami támogatásnak.

62. A közvetlenül a munkavállalóknak folyósított végkielégítés és korkedvezményes nyugdíj mellett az általános szociális biztonsági programok gyakran arra kötelezik a kormányt, hogy fedezze azoknak az ellátásoknak a költségeit, amelyeket a vállalkozás jogszabályi vagy szerződéses kötelezettségein túl juttat az elbocsátott munkavállalóknak. Ha az ilyen program az automatikus jogosultság előre megszabott követelményeinek megfelelő valamennyi munkavállaló számára - általában ágazati korlátozás nélkül - elérhető, az nem minősül a 87. cikk (1) bekezdése szerinti támogatásnak a szerkezetátalakítást végrehajtó vállalkozás szempontjából. Ha azonban a programot meghatározott iparágak szerkezetátalakításának támogatására használják fel, a program támogatási elemeket is magában hordozhat felhasználási módjának[60] szelektív volta miatt.

63. A vállalkozásnak a munkaügyi jogszabályokból vagy a szakszervezetekkel kötött kollektív szerződésekből eredő kötelezettsége végkielégítés és/vagy korengedményes nyugdíj fizetésére a normális üzletmenetből fakadó költségek részét képezi, amelyet saját forrásaiból kell fedeznie. Következésképpen támogatásnak számít, ha az állam bármilyen formában hozzájárul ezekhez a költségekhez. Ez független attól, hogy a folyósítás közvetlenül a vállalkozásnak vagy valamely kormányhivatalon keresztül a munkavállalóknak történik.
64. A Bizottság a priori nem ellenzi az ilyen támogatást, amennyiben azt nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtják, mivel az érintett vállalkozás érdekein túlmutató gazdasági hasznot hoznak, lehetővé téve a strukturális változást és enyhítve a nehézségeket.
65. A végkielégítés és a korengedményes nyugdíj költségeinek fedezése mellett a támogatást gyakran folyósítják valamely egyedi szerkezetátalakítási esetben képzés, tanácsadás, alternatív foglalkoztatási lehetőség felkutatásában nyújtott gyakorlati segítség, áttelepítési támogatás, és az új vállalkozást beindítani kívánó munkavállalók szakképzésének és támogatásának finanszírozására is. A Bizottság következetes módon kedvezően értékeli az ilyen, a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott támogatásokat.

66. A 62-65. pontban szabályozott támogatások fajtáját egyértelműen fel kell tüntetni a szerkezetátalakítási tervben, mivel a kizárólag az elbocsátott munkavállalók javát szolgáló szociális intézkedések finanszírozására szolgáló támogatásokat figyelmen kívül kell hagyni a 38-42. pontban említett kompenzációs intézkedések mértékének meghatározása során.

67. A tagállamok közös érdekében a Bizottság a szerkezetátalakítási terv keretében gondoskodik arról, hogy minimálisra csökkentse a szerkezetátalakítás szociális hatásait a támogatást nyújtó országon kívüli tagállamokban.

3.2.7. A Bizottság tájékoztatásának szükségessége a kedvezményezett vállalkozásnak a szerkezetátalakítás időtartama alatt nyújtott valamennyi támogatásról

68. Ha egy nagyvállalkozás részére nyújtott szerkezetátalakítási támogatást ezen iránymutatás alapján vizsgálja, mindennemű további beruházási támogatás a szerkezetátalakítási időszak

[60] A Bíróság C-241/94 sz. ügyben (Franciaország kontra Bizottság (EBHT 1996. I-4551.), (Kimberly Clark Sopalin), 1996. szeptember 26-án hozott ítéletében megerősítette, hogy a francia hatóságok által a Nemzeti Foglalkoztatási Alapon keresztül diszkrecionális alapon végzett finanszírozás rendszere alkalmas volt arra, hogy bizonyos vállalkozásokat kedvezőbb helyzetbe hozzon másoknál, tehát a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében támogatásnak minősüljön. (A Bíróság ítélete nem kérdőjelezte meg a Bizottságnak azt a következtetését, hogy a támogatás végül is összeegyeztethető volt a közös piaccal.)

során, még ha Bizottság által már engedélyezett program alapján történik is, valószínűleg befolyásolja a Bizottságot a kötelező kompenzációs intézkedések mértékének meghatározásában.

69. A nagyvállalkozásoknak nyújtott szerkezetátalakítási támogatásról szóló értesítésekben fel kell tüntetni a kedvezményezett vállalkozásnak a szerkezetátalakítási időszak során folyósítani tervezett valamennyi további támogatást, a de minimis szabály körébe, illetve a mentesítő rendeletek hatálya alá tartozó esetek kivételével. A szerkezetátalakítási támogatás felmérésénél a Bizottság figyelembe veszi az ilyen támogatást.

70. A közép- és nagyvállalkozásoknak a szerkezetátalakítási időszak alatt ténylegesen nyújtott bármely támogatásról, beleértve a jóváhagyott programnak megfelelően nyújtott támogatást is, egyénileg értesíteni kell a Bizottságot, amennyiben ez utóbbit arról a szerkezetátalakítási támogatásról hozott döntés alkalmával nem értesítették.

71. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a jóváhagyott programok keretében nyújtott támogatás nem alkalmazható ezen iránymutatás követelményeinek megkerülésére.

3.3. „Először és utoljára”

72. A megmentési célú támogatás egyszeri művelet, amelynek elsődleges célja, hogy meghatározott ideig - amíg a jövőjét fel nem mérik -, működésben tartson egy vállalkozást. Nem megengedhető az olyan ismételt megmentési célú támogatás, amelynek csupán a status quo fenntartásához, az elkerülhetetlen elodázásához, ezzel egyidőben a gazdasági és szociális problémákat pedig más, hatékonyabban működő termelőkre vagy egyéb tagállamokra hárítva. Ezért megmentési célú támogatást csak egyszer szabad nyújtani („egyszer és utoljára” feltétel). Ugyanezen elvnek megfelelően, annak megakadályozása érdekében, hogy egyes vállalkozások jogtalanul részesülhessenek támogatásban, pedig azok csak az ismételt állami támogatásnak köszönhetően tudnak életben maradni, szerkezetátalakítási támogatás csak egyetlen alkalommal adható. Végül pedig, ha egy előzőleg szerkezetátalakítási támogatásban részesült vállalkozás számára megmentési célú támogatást nyújtanak, az úgy tekintendő, hogy a kedvezményezett nehézségei visszatérő természetűek, és hogy az ismételt állami beavatkozások a verseny közös érdekkel ellentétes torzulásához vezettek. Az ilyen ismételt állami beavatkozások nem engedélyezhetőek.

73. A tervezett megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásról a Bizottságnak küldött bejelentés során a tagállamnak közölnie kell, hogy az adott vállalkozás kapott-e korábban megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatást, ideértve az iránymutatás alkalmazásának dátuma előtt nyújtott és a Bizottságnak be nem jelentett támogatásokat is[61]. Ha igen, és amennyiben a szerkezetátalakítási támogatás nyújtása vagy a szerkezetátalakítási időszak vége óta kevesebb, mint tíz év telt el, vagy a terv végrehajtása megtorpant (bármelyik is legyen a legkésőbbi), a Bizottság nem engedélyez további megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatást, kivéve az alábbi eseteket:

a) ha a szerkezetátalakítási támogatást megmentési célú támogatást követően nyújtják egy egyszeri szerkezetátalakítási művelet részeként;

b) ha a megmentési célú támogatást a 3.1.1. részben előírt feltételeknek megfelelően nyújtották és e támogatást nem követte államilag támogatott szerkezetátalakítás, ha:

[61] A be nem jelentett támogatásokkal kapcsolatos elemzése során a Bizottság figyelembe veszi annak lehetőségét, hogy a támogatás - nem megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásként - összeegyeztethető lett volna-e a közös piaccal.

i. a vállalat a megmentési célú támogatás nyújtása után hosszútávon életképesnek tekinthető, és
ii. legalább öt év után, előreláthatatlan és a vállalat felelőssége alá nem tartozó körülmények[62] miatt újabb megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásra van szükség;

c) olyan rendkívüli és előre nem látható körülmények esetén, amelyekért a kedvezményezett vállalkozás nem felelős.

Ilyen esetekben nem alkalmazható a 3.1.2. részben említett egyszerűsített eljárás.

74. E szabály alkalmazását nem érinti a kedvezményezett vállalkozás tulajdonlásában a támogatásnyújtást követően végbemenő változás, illetve olyan bírósági vagy közigazgatási eljárás, amelynek eredményeként a vállalkozás mérlegét rendezettebb alapokra helyezik, csökkentik forrásait, vagy eltörlik korábbi adósságait, amennyiben ugyanaz a vállalkozás folytatja üzleti tevékenységét.

75. Amennyiben egy vállalatcsoport megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásban részesült, a Bizottság rendszerint nem engedélyez további megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatást a csoportnak vagy a csoporthoz tartozó jogalanynak, kivéve akkor, ha eltelt 10 év a megmentési célú támogatás nyújtása, a szerkezetátalakítási időszak befejeződése vagy a szerkezetátalakítási terv megvalósításának leállítása óta, attól függően, hogy ezek közül melyik a legutóbbi. Ha egy vállalatcsoporthoz tartozó jogalany megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásban részesült, - a támogatás korábbi kedvezményezettjének kivételével - a csoport egésze, illetve a csoporthoz tartozó egyéb jogalanyok jogosultak maradnak megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatásra (feltéve, ha betartják ezen iránymutatás egyéb rendelkezéseit). A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a csoport vagy a csoporthoz tartozó egyéb jogalanyok ne adják át a támogatást a támogatás korábbi kedvezményezettjének.

76. Amennyiben egy vállalkozás átveszi egy másik vállalkozás eszközeit, különösen olyan vállalkozását, amelyet a 74. pontban felsorolt eljárások valamelyike vagy az adott ország jogszabályai alapján kollektív fizetésképtelenségi eljárás alá vetettek, és már kapott megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatást, a vevőre nem vonatkozik az „először és utoljára” követelmény a következő kumulatív feltételek teljesülése esetén:
a) a vevő egyértelműen különálló személy a korábbi vállalkozástól;
b) a vevő piaci áron szerezte meg a korábbi vállalkozás eszközeit;
c) a korábbi vállalkozás felszámolása vagy fizetőképességének helyreállítása és megvásárlása nem csupán az „először és utoljára” elv alkalmazásának megkerülésére szolgáló eszköz (a Bizottság megállapíthatja, hogy ez az eset állt fenn például, ha a nehézségek, amelyekkel a vevő szembesült, világosan láthatóak voltak a korábbi vállalkozás eszközeinek átvételekor).

77. Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy az iránymutatás szerint nem engedélyezhető támogatásnyújtás eszköz vásárlására, mivel az induló beruházáshoz nyújtott támogatásnak minősül.

4. TÁMOGATÁSI PROGRAMOK KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK RÉSZÉRE

[62] Előre nem láthatónak olyan körülmény minősül, amelyre a szerkezetátalakítási terv készítésekor a vállalkozás vezetősége semmiféleképpen nem számíthatott, és amelyet nem a vállalkozás vezetőségének gondatlansága vagy hibái, ill. annak a csoportnak a határozatai okoztak, melyhez a vállalkozás tartozik.

4.1. Általános elvek

78. A Bizottság csak akkor engedélyezi a nehéz helyzetben lévő kis- és középvállalkozások megmentését és/vagy szerkezetátalakítását célzó támogatási programokat, ha az érintett vállalkozások megfelelnek a Közösség kis- és középvállalkozásokra vonatkozó meghatározásának. A következő különleges rendelkezésekre figyelemmel, ezeknek a programoknak az összeegyeztethetőségét a 2. és 3. fejezetben ismertetett feltételek alapján vizsgálják, a 3.1.2. rész kivételével, mely a támogatási programokra nem alkalmazandó. Minden olyan támogatást, amelynek folyósítása program keretében történik, és amely nem felel meg az említett feltételeknek, egyedileg kell bejelenteni, és előzetesen jóvá kell hagyatni a Bizottsággal.

4.2. Támogathatóság

79. Amennyiben az adott ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló szabályok másként nem rendelkeznek, a kis- és középvállalkozások részére ezen iránymutatás alkalmazásának dátumát követően jóváhagyott programok keretében nyújtott támogatások csak akkor mentesülnek az egyedi bejelentés kötelezettsége alól, ha az érintett vállalkozás megfelel a 10. pontban foglalt három követelmény közül legalább egynek. A három követelmény egyikének sem megfelelő vállalkozásnak nyújtott támogatásról egyedi bejelentést kell küldeni a Bizottságnak annak megítélésére, hogy az adott vállalkozás nehéz helyzetben lévőnek minősül-e. Azon vállalkozások számára nyújtott támogatásokról, melyek hosszú távú strukturális többletkapacitástól terhelt piacon működnek, a kedvezményezett méretétől függetlenül szintén egyéni bejelentést kell küldeni a Bizottságnak annak megítélésére, hogy arra a 42. pont alkalmazandó-e.

4.3. A megmentési célú támogatási programok engedélyezésének feltételei

80. A Bizottság által történő jóváhagyásukhoz a megmentési célú támogatási rendszereknek eleget kell tenniük a 25. pont a), b), d) és e) pontjaiban meghatározott feltételeknek. Ezen túlmenően, a megmentési célú támogatás legfeljebb hat hónapra nyújtható, amelynek során elemzést kell készíteni a vállalkozás helyzetéről. A fenti időszak vége előtt a tagállamnak jóvá kell hagynia egy szerkezetátalakítási, illetve felszámolási tervet, vagy követelnie kell a kedvezményezettől a kölcsön és a kockázati prémiumnak megfelelő támogatás visszatérítését.

81. A hat hónapnál hosszabb időre nyújtott vagy hat hónap után vissza nem térített megmentési célú támogatásról egyedi értesítést kell küldeni a Bizottságnak.

4.4. A szerkezetátalakítási támogatást tartalmazó programok engedélyezésének feltételei

82. A Bizottság csak akkor engedélyez szerkezetátalakítási támogatási programokat, ha a támogatásnyújtás feltétele, hogy a kedvezményezett az érintett tagállam által elfogadott szerkezetátalakítási tervet maradéktalanul végrehajtja, és a támogatás a következő feltételeknek megfelel:

a) a működőképesség helyreállítása: a 34-37. pontban foglalt követelményeket alkalmazni kell;

b) a túlzott versenytorzulás megakadályozása: mivel a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatások általában kevésbé befolyásolják a versenyt, a 38-42. pontban foglalt elv nem alkalmazható, kivéve, ha az adott ágazatban nyújtott állami támogatásokra vonatkozó szabályok másként rendelkeznek. A programoknak

ugyanakkor elő kell írniuk, hogy a kedvezményezett vállalkozások ne növeljék kapacitásukat a szerkezetátalakítási terv során. A középvállalkozásokra a 38-42. terjedő pontok vonatkoznak;
c) a támogatásnak a szükséges minimumra történő korlátozása: a 43., 44. és 45. pontokban ismertetett elveket alkalmazni kell;
d) a szerkezetátalakítási terv módosítása: a tervben végrehajtott változtatásoknak meg kell felelniük az 52., 53. és 54. pontokban megállapított szabályoknak.

4.5. A megmentési célú és/vagy szerkezetátalakítási támogatást tartalmazó programok engedélyezésének általános feltételei

83. A programoknak szabályozniuk kell a megmentési célú és/vagy szerkezetátalakítási műveletek során egy vállalkozásnak adható támogatás maximális összegét, beleértve a tervmódosítás esetét is. Az ilyen összeget meghaladó mértékű támogatásokat egyénileg kell bejelenteni a Bizottságnak. A valamely vállalkozásnak nyújtott kombinált megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatás maximális összege nem haladhatja meg a 10 millió eurót, ideértve az egyéb forrásokból származó vagy más programok keretében nyújtott támogatásokat is.

84. Ezen túlmenően tiszteletben kell tartani az „először és utoljára” elvet. A 3.3. részben megállapított szabályt alkalmazni kell.

85. A tagállamok ugyancsak kötelesek egyedileg bejelenteni a Bizottságnak azon eseteket, amikor egy vállalkozás olyan vállalkozás eszközeit veszi át, amelyik már kapott megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatást.

4.6. Monitoring és éves beszámoló

86. A 49., 50. és 51. pontok nem vonatkoznak a támogatási programokra. Ugyanakkor a jóváhagyás egyik feltétele az, hogy - általában évente egyszer - beszámolót készítsenek a program működéséről, amely tartalmazza a Bizottság egységesített éves jelentésekről[63] szóló utasításában meghatározott információkat. A beszámolóknak tartalmazniuk kell továbbá a kedvezményezett társaságok felsorolását, feltüntetve az egyes társaságokra vonatkozóan:

a) a társaság nevét;
b) ágazati kódját, a NACE[64] háromszámjegyű ágazati osztályozási rendszerének alkalmazásával;
c) munkavállalóinak számát;
d) éves forgalmát és mérlegértékét;
e) az odaítélt támogatás összegét;
f) a kedvezményezett hozzájárulásának összegét és formáját;
g) adott esetben a kompenzációs intézkedés formáját és mértékét;
h) adott esetben bármilyen korábban kapott szerkezetátalakítási vagy annak minősülő egyéb támogatást;

[63] Lásd az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtó rendelkezéseinek elfogadásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 140., 2004.4.30., 1. o.) III. A. és B. mellékletét (egységes jelentésformátum a meglévő állami támogatáshoz).
[64] Gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása az Európai Közösségben; kiadja az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala.

i) azt, hogy a kedvezményezett társaságot felszámolták, illetve a szerkezetátalakítási időszak vége előtt alávetették-e kollektív fizetésképtelenségi eljárásnak.

5. A MEZŐGAZDASÁGI ÁGAZATBAN NYÚJTOTT SZERKEZETÁTALAKÍTÁSI TÁMOGATÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK[65]

5.1. Kompenzációs intézkedések

87. A 38-42. és az 55. pont, valamint a 82. b) pont értelmében a kompenzációs intézkedések követelményét általában nem alkalmazzák kisvállalkozásoknál, kivéve, ha az adott ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló külön szabályok másként rendelkeznek. A mezőgazdasági ágazatban a Bizottság rendszerint előírja a szerkezetátalakítási támogatás valamennyi kedvezményezettje számára - függetlenül a vállalkozás méretétől - a kompenzációs intézkedések végrehajtását a 38-42. pontokban ismertetett elveknek megfelelően.

5.2. A többletkapacitás meghatározása

88. Ennek az iránymutatásnak az alkalmazásában a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó strukturális többletkapacitás tényét a Bizottság esetenként külön-külön határozza meg, különösképpen figyelembe véve a megfelelő termékkategóriát illetően az előző három év során hozott piacstabilizációs intézkedések mértékét és trendjét, különös tekintettel az export-visszatérítésekre, a piacról való kivonulásra, a világpiaci árak alakulására és az ágazati korlátozások érvényesítésére a Közösség jogszabályaiban.

5.3. Megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatási programra való jogosultság

89. A 79. ponttól eltérve a Bizottság kivételt tehet kis- és középvállalkozásoknak (KKV) az egyedi bejelentési kötelezettség alól, amennyiben a kis- és középvállalkozás nem felel meg legalább egynek, a 10. pontban foglalt három kritérium közül.

5.4. Kapacitáscsökkentés

90. Amennyiben strukturális termelési többletkapacitás áll fenn, a 38-42. pontban ismertetett visszafordíthatatlan kapacitáscsökkentést, illetve -felszámolást kell alkalmazni. A nyílt termőterületeket a tényleges kapacitásfelszámolás után 15 évvel lehet újrahasznosítani. A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet[66] 5. cikkének és az elfogadott vonatkozó végrehajtási szabályoknak megfelelően addig is gondoskodni kell a termelésből kivont termőterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartásáról.

[65] (Ezen iránymutatások céljából, a Szerződés I. mellékletében (gazdálkodás) szereplő mezőgazdasági termékek elsődleges előállításában érintett valamennyi gazdasági szereplőre vonatkozik. E fejezet nem terjed ki a mezőgazdasági termékeket feldolgozó és forgalomba hozó vállalkozások számára nyújtott támogatási intézkedésekre. A feldolgozó és forgalmazó vállalkozásoknak nyújtott támogatásokat ezen iránymutatások általános szabályai alapján bírálják el. E fejezet nem vonatkozik a halászatra és akvakultúrára.

[66] HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb a 864/2004/EK rendelettel (HL L 161., 2004.4.30., 48. o.) módosított rendelet.

91. A bizonyos termékekre vagy gazdasági szereplőkre irányuló támogatási intézkedések esetén a termelőkapacitás csökkentésének el kell érnie annak a termelőkapacitásnak a 10 %-át, amelyre a szerkezetátalakítási támogatást ténylegesen nyújtják. Egyéb intézkedések esetén a termelési kapacitás csökkentésének legalább 5 %-ot kell elérnie. A kedvezőtlen helyzetű térségeknek nyújtott szerkezetátalakítási támogatás[67] esetében a kapacitáscsökkentési követelményt két százalékponttal csökkentik. A Bizottság felmentést ad a kapacitáscsökkentés kötelezettsége alól abban az esetben, amennyiben a bármely egymást követő tizenkét hónapból álló időszak során a kedvezményezettek javára hozott, a szerkezetátalakítási támogatás odaítéléséről szóló döntések összessége az érintett tagállam adott ágazata termelési kapacitásának 1 %-ánál többet nem érint. E szabály regionális szinten alkalmazható abban az esetben, ha egy adott régióra korlátozott támogatási rendszerről van szó.

92. Mezőgazdasági kisvállalkozások esetén a visszafordíthatatlan kapacitáscsökkentés, illetve -felszámolás követelménye az érintett piac szintjén is teljesítettnek tekinthető (nem szükséges, hogy a csökkentés a szerkezetátalakítási támogatás kedvezményezettjeit érintse). A közös agrárpolitikai rendelkezések betartásával a tagállamok kívánságuk szerint választhatnak kapacitáscsökkentési rendszert.

93. A tagállamnak igazolnia kell, hogy a kapacitáscsökkentést a szerkezetátalakítási támogatás hiányában alkalmazott egyéb csökkentés esetén is előírják.

94. Amennyiben nem írnak elő kapacitáscsökkentést a támogatás kedvezményezettje számára, a támogatás odaítélésétől számított legfeljebb egy éven belül végre kell hajtani a csökkentés elérésére irányuló intézkedéseket.

95. A megfelelő piaci szinten vállalt kapacitásfelszámolás hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamnak el kell köteleznie magát amellett, hogy az érintett ágazatban nem nyújt állami támogatást kapacitásnövelésre. Ez a kötelezettségvállalás a kért kapacitáscsökkentés tényleges elérésének időpontjától számított öt éven belül hatályos.

96. A szerkezetátalakítási támogatásra való jogosultság, illetve a támogatás összegének meghatározásakor nem veszik figyelembe a közösségi kvóták vagy az ahhoz kapcsolódó rendelkezések betartásának eredményeként az egyéni gazdasági szereplőknél megjelenő terheket.

5.5. Az „először és utoljára” feltétel

97. A mezőgazdasági ágazatra is alkalmazni kell azt az elvet, hogy megmentési célú vagy szerkezetátalakítási támogatást csak egyszer lehet nyújtani. A 3.3. részben megállapított 10 év helyébe viszont öt év lép.

5.6. Monitoring és éves jelentés

98. A 3. és 4. fejezetben foglalt szabályokat kell alkalmazni a mezőgazdasági ágazattal kapcsolatos monitoringra és éves beszámolókra is, kivéve a kedvezményezettek felsorolásának és a vállalkozásokkal kapcsolatos egyes információk (lásd 86. pont) megadásának kötelezettségét. A 90-től 96-ig terjedő pontokban foglalt rendelkezések

[67] A legutóbb az 583/2004/EK rendelettel (HL L 91., 2004.3.30., 1. o.) módosított, 1257/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 1999.6.26., 80. o.) 13. és a további cikkeiben meghatározottak szerint.

alkalmazása esetén a beszámolónak tartalmaznia kell a szerkezetátalakítási támogatás által ténylegesen támogatott termelési kapacitásra és az elért kapacitáscsökkentésre vonatkozó adatokat.

6. A 88. CIKK (1) BEKEZDÉSE SZERINTI MEGFELELŐ INTÉZKEDÉSEK

99. A Szerződés 88. cikk (1) bekezdésének megfelelően a Bizottság külön levélben javasolja, hogy létező támogatási programjaik tekintetében a tagállamok hozzanak megfelelő intézkedéseket a 100. és 101. pontok szerint. A jövőben a Bizottság csak a következő rendelkezések betartása esetén engedélyez támogatási programokat.

100. A Bizottság javaslatát elfogadó tagállamok azokat a már létező támogatási programjaikat, amelyeket 2004. október 9-ét követő hat hónapon belül is fenn kívánnak tartani, kötelesek úgy kiigazítani, hogy azok összhangban legyenek ezzel az iránymutatással.

101. A tagállamoknak a megfelelő intézkedéseket javasló említett levél kézhezvételétől számított egy hónapon belül jelezniük kell e megfelelő intézkedések elfogadását.

7. AZ IRÁNYMUTATÁS HATÁLYBALÉPÉSE ÉS IDŐBELI HATÁLYA

102. A Bizottság ezt az iránymutatást 2004. október 10. és 2009. október 9. között alkalmazza.

103. A Bizottsághoz 2004. október 10-ét megelőzően beérkezett bejelentések azonban a bejelentés időpontjában hatályos követelmények alapján kerülnek elbírálásra.

104. Minden olyan megmentési célú és/vagy szerkezetátalakítási támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, amelyet a Szerződés 88. cikk (3) bekezdésének megsértésével a Bizottság engedélye nélkül nyújtottak, a Bizottság ezen iránymutatás alapján vizsgálja meg, amennyiben a támogatás egy részét, illetve egészét az iránymutatásnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követően nyújtották.

A Bizottság minden egyéb esetben a támogatás nyújtásának időpontjában alkalmazandó iránymutatás alapján folytatja le a vizsgálatot.

MELLÉKLET

Az egyszerűsített eljárás alá tartozó megmentési célú támogatás maximális összege kiszámításához használandó formula[68]:

$$\frac{EBIT_t + értékcsökkenés_t + (mukodotoke_t - mukodotoke_{t-1})}{2}$$

E formula alapját a társaságnak a támogatás nyújtása/vagy annak értesítése előtti évben (t-vel jelölve) elért működési eredményei (a kamatfizetés és adózás előtti eredmény (angol röv. EBIT) képezik. Ehhez az összeghez hozzáadták az értékcsökkenést, majd a fentiek alapján kapott összeghez hozzá kell adni a működő tőke változásait. A működő tőke változását úgy kell kiszámítani, mint a forgóeszközök és a folyó kötelezettségek[69] közötti különbséget a legutóbbi lezárt könyvelési időszakokban. Ehhez hasonlóan, ha a működő eredmény szintjén tartalékok vannak, akkor azokat világosan meg kell jelölni, és az eredmény ilyen tartalékokat nem tartalmazhat.

A formula célja a társaság negatív működő pénzforgalmának felbecsülése a támogatásra való jelentkezést megelőző évben (vagy nem értesített támogatás esetében a támogatás odaítélését megelőző évben). Ezen összeg felének elégnek kell lenni arra, hogy egy hat hónapos időszakra biztosítsa a társaság működését. Ezért a formula eredményét el kell osztani kettővel.

E formula csak akkor alkalmazható, ha annak eredménye negatív összeg.

Amennyiben a formula eredménye pozitív, részletesen indokolni kell, hogy a cég miért van a 10. és 11. pontokban leírt nehéz helyzetben.

Például:

Kamatfizetés és adózás előtti eredmények (millió euró)	(12)	
Értékcsökkenés (millió euróban)	(2)	
Mérleg (millió euró)	X december 31.	XO december 31.
Forgóeszközök		
Készpénz vagy azzal egyenértékű	10	5
Követelések	30	20
Készletek	50	45
Aktív időbeli elhatárolások	20	10
Egyéb forgóeszközök	20	20
Összes forgóeszköz	130	100
Folyó kötelezettségek		
Kötelezettségek	20	25
Aktív időbeli elhatárolások	15	10

[68] Az EBIT-hez (kamatfizetés és adózás előtti eredmény az alkalmazás előtti év éves beszámolói szerint, t-vel jelölve) hozzá kell adni az ugyanarra az időszakra vonatkozó értékcsökkenést és a működő tőke változásait egy kétéves időszakban (az alkalmazás előtt, valamint azt megelőző év), és a hat hónapra, vagyis a megmentési célú támogatás általában engedélyezett időszakára vonatkozó összeg meghatározásához el kell osztani kettővel.

[69] Forgóeszközök: likvid pénzeszközök, követelések (vevő és tartozik-számlák), egyéb forgóeszközök és költségek, ráfordítások aktív időbeli elhatárolása (prepaid expenses), készletek.
Rövid lejáratú kötelezettségek: pénzügyi tarozások, kötelezettségek áruszállításból és szolgáltatásból (szállítói kötelezettségek), valamint egyéb rövid lejáratú kötelezettségek, halasztott bevételek, egyéb aktív időbeli kötelezettségek, adófizetési kötelezettségek.

Passzív időbeli elhatárolások	5	5
Összes folyó kötelezettség	40	40
Működő tőke	90	60
A működő tőke változása	(30)	

A megmentési célú támogatás maximális összege [-12 + 2 + (-30)]/2 = -20 millió euró

Mivel a formula eredménye nagyobb 10 millió eurónál, a 30. pontban ismertetett egyszerűsített eljárás nem alkalmazható. Ha ezen határértéket túllépik, a tagállamnak magyarázattal kell szolgálnia arról, hogyan állapították meg a vállalkozás jövőbeni pénzforgalmi szükségleteit és a megmentési célú támogatás összegét.

Application of Articles 92 and 93 of the EC Treaty and Article 61 of the EEA agreement to State aids in the aviation sector

(94/C 350/07)

(Text within EEA relevance)

I. INTRODUCTION

I.1. Liberalization of the Community's air transport

1. Community air transport has been characterized by a high level of State intervention and bilateralism. Although a certain measure of competition between air carriers was not excluded, the potentially distorting effects of State aids were, in the past, outweighed by the economically more important rules on control of fares, market access and in particular capacity sharing which were enshrined in restrictive bilateral agreements between Member States.

The Council has, however, now completed its liberalization programme for Community air transport[70]. Therefore, in a situation of increased competition within the Community there is a clear need for a stricter application of State aid rules.

2. The measures on market liberalization and competition, which are now in force, have fundamentally changed the economic environment of air transport. They are stimulating competition and have, to some degree, reduced the discretionary powers of national authorities as well as extended the possibilities for air carriers to decide, on the basis of their own economic and financial considerations, fares, new routes and capacities to be put on the market.

All these factors combined with increasingly aggressive competition on extra Community markets have led several air carriers to undertake major structural changes which, in some instances, have involved State intervention.

In some cases, these changes have resulted in concentrations and strategic agreements with other airlines. In this respect is should be recalled that Articles 85 and 86 of the Treaty and Articles 53 and 54 of the EEA Agreement are fully enforceable in the aviation sector by virtue of Council Regulations (EEC) No 3975/87 and (EEC) No 3976/87 of 14 December 1987. Moreover, since 1990 the Commission has had at its disposal Council Regulation (EEC) No 4064/89 on the control of concentrations between undertakings to scrutinize such operations.

[70] The so-called first package, adopted in December 1987, introduced new rules on air fares, capacity sharing and market access for intra-Community scheduled services between main airports. The second package, adopted in July 1990, allowed access to third and fourth freedom services between virtually all Community airports and significantly extended fifth freedom rights. It also contained important provisions on capacity sharing. Air cargo services were liberalized by regulation in February 1991. In July 1992 the Council adopted the third, and final, package of liberalization measures which allows free exercise of the freedoms of the air within the Community as of 1 January 1993; remaining restrictions on domestic air transport will be eliminated as of 1 April 1997. The package also abolishes passenger capacity sharing and allows the airlines freedom to set fares. In addition, the competition rules have been implemented in the air transport sector to keep pace with these developments and the relevant regulations (Regulations (EEC) No 3975/87 and (EEC) No 3976/87) have been amended in order to include competition within a Member State.

In the more competitive environment State aids might be of substantially increased strategic importance for governments looking for measures to protect the economic interest of their ≤own; airlines. This could lead to a subsidy race which would jeopardize both the common interest and the basic objectives of the liberalization process.

I.2. The 1992 State aids report

3. In order to have an accurate view of the situation, the Commission undertook an inquiry in 1991 to 1992 which resulted in an inventory of existing State aids[71] in the air transport sector. This report was published in March 1992.

The report revealed that several airlines were benefiting from State intervention, often direct operating aids or aids aimed at improving the airline's financial structure. Several potential State aids in the form of exclusive rights concessions were also revealed.

It is the Commission's opinion that transparency requirements are not being satisfactorily implemented. In the course of the enquiry the Commission criticized in several cases the gaps in the information communicated. This situation has necessitated the Commission to request additional information in some cases to arrive at definite conclusions.

I.3. The 1994 Report of the Comité des Sages

4. In summer 1993, the Commission set up a committee of experts in the air transport sector (≤Comité des Sages;) for the purpose of analysing the situation of Community civil aviation and making recommendations for future policy initiatives. The final report was published on 1 February 1994. On State aids the recommendations of the Comité des Sages are as follows:

Recommendations:

- In the interest of consumers and of the industry itself, financial injections to air carriers (or to airport handling services) in whatever form, should as a rule, be disapproved if they are incompatible with normal commercial practices.

- The European Commission is urged to strictly enforce Treaty provisions concerning State aids and to elaborate clear guidelines for evaluating any exceptional application of State aid.

- For a brief period, however, approval of State aids may be considered when this aid serves the Community's interest in a restructuring that leads to competitiveness in this context, support for the transition of an air carrier (or airport handling services) to commercial viability may be in the Community's interest if the position of competitors is safeguarded.

The conditions of such approvals should include, though not necessarily be limited to the following:

(a) a clear and genuine "one time, last time" condition;

[71] See, Commission of the European Communities, ≤Report by the Commission to the Council and the European Parliament on the evaluation of aid schemes established in favour of Community air carriers;, Doc. SEC(92) 431 final, 19 March 1992.

(b) the submission of a restructuring plan leading to economic and commercial viability within a specified time frame, proven by access to commercial capital markets. The plan must attract significant interest from the private sector and ultimately lead to privatization;

(c) the validity of such a plan and its chances of success being assessed by independent professionals hired by the European Commission to take part in the Commission's assessment procedure. Results of this assessment should be made public in conjunction with any eventual Commission decision;

(d) the undertaking on the part of the government concerned to refrain from interfering financially or otherwise, in commercial decision making by the carriers concerned;

(e) the prohibition of the airline using public money to buy or to extend its own capacities beyond overall market development. Instead, reduction of capacity should be envisaged;

(f) acceptable proof that the competitive interests of other airlines are not negatively affected;

(g) careful monitoring, assisted by independent professional experts, of the implementation of such a restructuring plan.~~;~~

5. In general the Commission welcomes the Comite's assessment which in fact confirms in many issues its current policy. On some other issues the Commission is ready to follow the Comité's recommendations as described in the present guidelines. The Commission, for example, may decide in difficult cases whether it is necessary to seek expert advice and has published a call for tender to draw up a list of suitable aviation experts. The Commission has referred as much as possible to the Comité's recommendations in the individual chapters of these guidelines.

The Commission in executing its responsibilities pursuant to Article 92 and 93 of the Treaty already applies some of the principles recommended by the Comité des Sages. The Commission has for example always examined the impact of the aid on competition within the Community and has also followed the idea that State aids might only be acceptable if they are linked to a comprehensive restructuring programme. The Commission has in recent cases imposed conditions aimed at restraining the Government's interference in the management of the airline[72], and has forbidden the use of the State aid for buying shareholdings in other Community carriers[73]. Some ideas of the Comité, however, cannot be accepted by the Commission. It is not possible for the Commission to change or disregard the EC Treaty. This means, in particular, that the conditions that the aid is the last one has, of course, to be interpreted in conformity with Community law. This implies that such a condition does not prevent a Member State from notifying a further aid to a company which has already been granted aid. According to the Court of Justice case law, in such a case the Commission will take all the relevant elements into account[74].

[72] Commission decision of 24 July 1991, Case C21/91, ex N 204/91, Sabena (1991), OJ No L 300, 31. 10. 1991, p. 48., Commission decision of 21 December 1993 - Case C34/93, ex NN 557/93, Aer Lingus, OJ No L 54, 25. 2. 1994, p. 30.
[73] Commission decision of 22 July 1992 Case N 294/92, Iberia; Commission decision, Case C34/93, ex NN 557/93, Aer Lingus; Commission decision, Case C21/91, ex N 204/91, Sabena (1991).
[74] See Court of Justice, Case C261/89, Italy v. Commission (Comsal), (1991) ECR, p. 4437, grounds 20 to 21

An important element in the Commission's judgement will be the fact that the company has already been granted State aid (see Chapter V). Therefore, the Commission will not allow further aid unless under exceptional circumstances, unforeseeable and external to the company. Moreover, given the fact that Article 222 of the Treaty is neutral with regard to property ownership, the Commission cannot impose the privatization of the airline as a condition of the State aid. However, the participation of private risk sharing capital will be taken into account in the Commission's analysis.

I.4. Objectives of the present guidelines

6. In 1984, the Commission, when outlining its liberalization programme for the air transport sector in the Civil Aviation Memorandum No 2, established a set of guidelines and criteria for the evaluation of State aids in favour of air carriers on the basis of Article 92 and 93 of the EC Treaty (Annex IV of Memorandum No 2)[75].

The assessment of the State aids described in the 1992 report (see Chapter I.2) was based on the State aid rules of the Treaty and on the evalution criteria of Annex IV of Memorandum No 2. One of the purposes of the report was to provide the Commission with updated data that can be used for establishing revised guidelines adapted to the new situation of the European air transport sector.

7. The present new guidelines, which replace the guidelines set out in Memorandum No 2, respond to two main concerns:

- to reflect the completion of the internal market for air transport,

- to increase transparency, at different levels, of the evaluation process, in relation to, first, the data to be provided in the notification by the Member States and, second, to the criteria and procedures applied by the Commission.

8. In order to increase the competitiveness of European airlines, which remains the final goal of the Community[76], the Commission stresses that more commercial management is the only way to achieve better financial performance, taking fully into account in this context the employment dimension. State aids should be the exception rather than the rule as they are in principle excluded by Article 92 (1). The Commission is well aware that the Community air carriers are, for structural and other reasons, for the time being, in a difficult situation, and will take these factors into account. However, the present crisis requires serious efforts from carriers who need to adapt to a changing market. The Commission cannot know with certainty what the futures «aviation landscape» will look like, nor does it have the intention to determine what should essentially be left to the market. The Commission wishes to establish a level playing field on which the Community air carriers can effectively compete. With these objectives in mind, the present guidelines should help to clarify the Commission's position on State aids to air carriers.

II. SCOPE OF THESE GUIDELINES

[75] Commission of the European Communities, «Memorandum No 2 on civil aviation: progress towards the development of a Community air transport policy», Doc. COM(84) 72 final, 15 March 1994.
[76] Commission communication of 1 June 1994. The way forward for civil aviation in Europe, COM(94) 218 final. Commission decision of 27 July 1994, Case C23/94, Air France, OJ No L 254, 30. 9. 1994.

II.1. State aid for air carriers

9. On 1 January 1994 the Agreement on the European Economic Area (hereinafter the Agreement), concluded by EC and EFTA States, entered into force. The Agreement contains provisions on State aids (Articles 61) which essentially reproduce Article 92 of the Treaty. According to Article 62 of the Agreement the task of applying the State aid rules in the participating EFTA countries is attributed to the EFTA Surveillance Authority (ESA), while the Commission is competent to apply State aid rules in the EC Member States. In this communication the Commission will refer to the European Economic Area as to the EEA and to airlines established in the EC and EFTA States as to the European airlines or European competitors.

10. These guidelines cover aid granted by EC Member States in favour of air carriers.

These may include any activities accessory to air transport, direct or indirect subsidization of which could benefit airlines such as flight schools[77], duty free shops, airport facilities, franchises, airport charges, within the limits which will be defined in the following chapters.

However, this communication does not intend to deal with subsidization of aircraft production[78]. On the other hand, aids granted to airlines in order to promote acquisition or operation of certain aircraft are included in the scope of these guidelines.

Whether and on what conditions exclusive rights should be treated pursuant to Article 92 of the Treaty and 61 of the Agreement is discussed in some detail in Chapter VII.

II.2. Relations with third countries

11. The present communication applies to State aids granted by the Member States in the aviation sector. The Commission is aware that State aids granted by third countries to non-Community airlines may affect the Community carriers' competitive position on the routes upon with they compete. However, the fact that non-Community carriers may benefit from State aids cannot be brought forward as a reason for not applying the binding provisions of the Treaty on State aids. These provisions apply irrespective of whether third countries grant aid or not.

Moreover, the conditions for market access and limitation of competition as laid down in most bilateral agreements with third countries appear to be economically far more important than possible State aids.

Therefore, it is not the intention of the Commission to deal with State aids to third country airlines in this communication. If very low tariffs are made possible through State aid by third

[77] Commission decision opening the Article 92 (2) procedure with regard to the acquisition by KLM of a pilot school, Case C31/93, OJ No C 293, 29. 10. 1993.

[78]) In this context, it should be mentioned that in the recent past, aircraft manufacturers have taken over from reluctant banks, the financing of a considerable part of aircraft investments. This source of financing has been of great value in particular for some new entrants who had particular problems to obtain access to financing through the banking system. In case aircraft manufacturers had received State aid, one might conclude that this aid has indirectly been of benefit to the aviation industry. The possible effects of State aid to the manufacturing sector on other sectors is, however, outside the scope of these guidelines and will be taken into account while examining these specific aids.

countries, such cases of tariff dumping must be addressed in the context of the Community's external policy towards third countries in the aviation sector.

II.3. State infrastructure investments

12. The construction of enlargement of infrastructure projects (such as airports, motorways, bridges, etc.) represents a general measure of economic policy which cannot be controlled by the Commission under the Treaty rules on State aids[79]. Infrastructure development decisions fall outside the scope of application of this communication in so far as they are aimed at meeting planning needs or implementing national environmental and transport policies.

This general principle is only valid for the construction of infrastructures by Member States, and is without prejudice to evaluation of possible aid elements resulting from preferential treatment of specific companies when using the infrastructure. The Commission, therefore, may evaluate activities carried out inside airports which could directly or indirectly benefit airlines.

II.4. Fiscal privileges and social aids

13. Article 92 of the Treaty does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims, but defines them in relation to their effects. Consequently, the alleged fiscal or social aim of a particular measure cannot shield it from the application of Article 92[80] of the Treaty and Article 61 of the Agreement.

In principle, the reduction or the deferral of fiscal or social contributions does not constitute State aid within the meaning of Article 92 (1) of the Treaty and Article 61 (1) of the Agreement but a general measure, unless it confers a competitive advantage to specific undertakings to avoid having to bear costs which would normally have had to be met out of the undertakings' own financial resources, and thereby prevent market forces from having their normal effect[81].

The Commission has a positive approach towards social aid, for it brings economic benefits above and beyond the interest of the firm concerned, facilitating structural changes and reducing hardship and often only evens out differences in the obligations placed on companies by national legislations.

III. OPERATIONAL SUBSIDIZATION OF AIR ROUTES

III.1. Operating aids

14. The rapport on State aids in the aviation sector prepared by the Commission in 1991 to 1992[82], revealed several direct aids aimed at supporting air services, mostly domestic, by covering their operating losses.

[79] Reply of the Commission to written question No 28 of Mr Dehousse of 10 April 1967, OJ No 118, 20. 6. 1967, p. 2311/67.
[80] Court of Justice, Case 173/73, Italy v. Commission, [1974] ECR, p. 709, ground 27 and 28 at 718 to 719.
[81] Court of Justice, Case 301/87, France v. Commission, [1990] ECR, p. 307 (Boussac case), ground 41 at 362.
[82] See Doc. SEC(92) 431 final.

The introduction of consecutive cabotage from 1 January 1993 and the authorization of unrestricted cabotage from 1 April 1997[83] has led the Council to clarify its position on subsidization of domestic routes. Such subsidization could be detrimental to the implementation of cabotage traffic rights as defined above. Direct aids aimed at covering operating losses are, in general, not compatible with the common market and may not benefit from an exemption. However, the Commission must also take into account the concern of Member States to promote regional links with disadvantaged areas.

With regard to regional aids, the main concern of the Commission is to preclude that the compensation received could allow the beneficiary companies to cross-subsidize between the subsidized regional routes and the other routes in which they are in competition with EEA air carriers. That is why the Commission considers that direct operational subsidization of air routes can, in principle, only be accepted in the following two cases.

III.2. Public service obligations

15. In the context of air transportation, ‹public service obligation› is defined in Council Regulation (EEC) No 2408/92 on access for air carriers to intra-Community air routes[84] as any obligation imposed upon an air carrier to take, in respect of any route which it is licensed to operate by a Member State, all necessary measures to ensure the provision of a service satisfying fixed standards of continuity, regularity, capacity and pricing, which standards the air carrier would not assume if it were solely considering its economic interest.

Council Regulation (EEC) No 2408/92 provides that such public service obligations may be imposed on scheduled air services to an airport serving peripheral or development regions in its territory or on a thin route to any regional airport in its territory provided that any such route is considered vital for the economic development of the region in which the airport is located. The Regulation also describes the procedure to be followed when a Member State decides to impose a public service obligation.

16. If no air carrier has commenced or is about to commence scheduled air services on a route in accordance with the public service obligations which have been imposed on that route, the Member State may limit access to that route to only one carrier for a period of up to three years after which the situation must be reviewed[85]. The right to operate shall be offered to any Community air carrier entitled to operate such air services by the public tender procedure described in Article 4 of Regulation (EEC) No 2408/92[86]. When the capacity offered exceeds 30 000 seats per year it has to be noted that access to a route may be restricted to one carrier only if other forms of transport are unable to ensure an adequate and uninterrupted service (Article 4 (2)). The objective of this provision is to guarantee that adequate transport links to certain regions can be maintained particularly if the traffic volume is small and other transport modes cannot provide that service.

[83] Article 3 of Council Regulation (EEC) No 2408/92 of 23 June 1992 on access for Community air carriers to intra-Community air routes, OJ No L 240, 24. 8. 1992, p. 8.
[84] Article 2 (o) of Regulation (EEC) No 2408/92.
[85] Article 4 (1) (d) of Regulation (EEC) No 2408/92.
[86] Community rules on public procurement contracts do not apply to the awarding by law or contract of exclusive concessions, which are exclusively ruled by the procedure provided for pursuant to Article 4 (1) of Regulation (EEC) No 2408/92.

A Member State may thus reimburse the air carrier selected for carrying out the imposed public service obligation, according to Article 4 (1) (h) of the Regulation. Such reimbursement shall take into account the costs and revenue (that is the deficit) generated by the service. The development and the implementation of these schemes must be transparent. In this respect the Commission would expect the selected company to have an analytical accounting system sophisticated enough to apportion the relevant costs (including fixed costs) and revenues.

17. Article 77 of the Treaty and Article 49 of the Agreement, which provide that aids shall be compatible with the Treaty if they meet the needs of coordination of transport or if they represent reimbursement for the discharge of certain obligations inherent in the concept of public service, do not apply to air transport. Article 84 of the Treaty expressly excludes the application of these provisions to air transport and Article 47 of the Agreement provides that Article 49 applies to transport by rail, road and inland waterway. Therefore, the reimbursement of airlines' losses for fulfilling public service obligation requirements must be assessed on the basis of the general rules of the Treaty which apply to air transport[87]. The acceptability of the reimbursement shall be considered in the light of the State aid principles as interpreted in the Court of Justice's case law.

18. In this context it is important that the airline which has access to a route on which a public service obligation has been imposed, may be compensated only after being selected by public tender.

This bidding procedure enables the Member State to value the offer for that route, and make its choice by taking into consideration both the users' interest and cost of the compensation. In Regulation (EEC) No 2408/92 the Council has set out uniform and non-discriminatory rules for the distribution of air traffic rights on routes upon which public service obligations have been imposed. Furthermore, the criteria for calculation of the compensation have been clearly established. A reimbursement which is calculated pursuant to Article 4 (1) (h) of the Regulation, on the basis of the operating deficit incurred on a route, cannot involve any overcompensation of the air carrier. The new system set up by the third package, if correctly applied, excludes that reimbursement for public service obligations include aid elements. A compensation of the mere deficit incurred on a specific route (including a reasonable remuneration for capital employed) by an airline which has been fairly selected following an open bidding procedure, is a neutral commercial operation between the relevant State and the selected airline which cannot be considered as aid. The essence of an aid lies in the benefit for the recipient[88]; a reimbursement limited solely to losses sustained because of the operation of a specific route does not bring about any special benefit for the company, which has been selected on the basis of the objective criteria provided for pursuant to Article 4 (1) of the Regulation.

Therefore, the Commission considers that compensation for public service obligations does not involve aid provided that: the carrier has been correctly selected through a call for tender, on the basis of the limitation of access to the route to one single carrier, and the maximum level of compensation does not exceed the amount of deficit as laid down in the bid, in conformity with the relevant provisions of Community law and, in particular, with those of the third package.

[87] See Court of Justice, Case 156/77, Commission v. Belgium, [1978] ECR, p. 1881.
[88] See Case 173/73, Italian Government v. Commission, [1974] ECR, p. 709.

19. Moreover, Article 4 (1) (i) of Regulation (EEC) No 2408/92 obliges the Member States to take the measures necessary to ensure that any decision pursuant to this Article can be reviewed effectively and speedily for an infringement of Community law or national implementing rules. It follows from this provision, as well as from the general distribution of tasks between the Community and its Member States, that it is in the first instance for the authorities of the Member States and, in particular, the national courts to ensure the proper application of Article 4 of the Regulation in individual cases. This is particularly true for a Member State which chooses, in the framework of a public tender, the carrier to serve the route which is subject to the public service obligation. It must also be stressed that the Commission may carry out an investigation and take a decision in case the development of a route is being unduly restricted (Article 4 (3) of the Regulation).

However, this last power as well as the rights and obligations of the national authority pursuant to the abovementioned Article 4 (1) (i) are without prejudice to the Commission's exclusive powers under the State aid rules of the Treaty itself (see also paragraph 15), which cannot be changed by provisions established in the Community's secondary legislation. In case there is clear evidence that the Member State has not selected the best offer, the Commission may request information from the Member State in order to be able to verify whether the award includes State aid elements. In fact, such elements are likely to occur where the Member State engages itself to pay more financial compensation to the selected carriers than it would have paid to the carrier which submitted the best (not necessarily cheapest) offer.

20. Article 4 (1) (f) of Regulation (EEC) No 2408/92 refers to the compensation required as just one of the criteria to be taken into consideration for the selection of submissions. The Commission considers however, that the level of compensation is the main selection criterion. Indeed, other criteria such as adequacy, prices and standards required are generally already included in the public service obligations themselves. Consequently, it is only in exceptional cases, duly justified, that the selected carrier could be other than the one which requires the lowest financial compensation.

21. It must be stressed that should the Commission receive complaints on alleged lack of fairness of the awarding procedure it would promptly request information from the Member State concerned. If the Commission concludes that the Member State concerned has not selected the best offer it will most likely consider that the chosen carrier has received aid pursuant to Article 92 of the Treaty and Article 61 of the Agreement. Should the Member State not have notified the aid pursuant to Article 93 (3) of the Treaty, the Commission would consider the aid, in the case that compensation has already been paid, as illegally granted and would open the procedure pursuant to Article 93 (2) of the Treaty.

The Commission may issue an interim order suspending the payment of the aid until the outcome of the procedure[89]. Within the context of the procedure the Commission may hire or may request the Member State concerned to hire an independent consultant to evaluate the different tenders.

22. Article 5 of Regulation (EEC) No 2408/92 allows for exclusive concessions on domestic routes granted by law or contract, to remain in force, under certain conditions, until their expiry or for three years, whichever deadline comes first. Possible reimbursement given to the

[89] See Cases C301/87 France v. Commission, [1990] ECR I, p. 307; Case C142/87 Belgium v. Commission [1990] ECR I, p. 959.

carriers benefiting from these exclusive concessions may well involve aid elements, particularly as the carriers have not been selected by an open tender (as foreseen in the case of Article 4 (1) of Regulation (EEC) No 2408/92). The Commission stresses that such reimbursements must be notified in order to allow the Commission to examine whether they include State aid elements.

23. Compensation of losses incurred by a carrier which has not been selected according to Article 4 of Regulation (EEC) No 2408/92 will continue to be assessed under the general State aid rules. The same rule applies to compensations which are not calculated on the basis of the criteria of Article 4 (1) (h) of the Regulation.

This means that reimbursements for public services to the Greek islands and the Atlantic islands (Azores)[90] which, for the time being, are excluded from the scope of Regulation (EEC) No 2408/92, are nevertheless subject to Articles 92 and 93 of the Treaty and Article 61 of the Agreement. In its assessment of these compensations, the Commission will verify whether or not the aid diverts significant volumes of traffic or allows carriers to crosssubsidize routes - whether intraCommunity, regional or domestic routes - on which they compete with other Community air carriers. This will not be considered to be the case if the reimbursement is based on the costs and the revenues (i.e. the deficit) generated by the service. Again, the Commission underline that such compensation must be notified.

III.3. Aid of a social character

24. Article 92 (2) (a) of the Treaty and 61 (2) (a) of the Agreement exempt aid of a social character, granted to individual consumers, provided that such aid is granted without discrimination related to the origin of the products concerned. This provision which up to now has only rarely been used, may be of certain relevance in the case of direct operational subsidization of air routes provided the aid is effectively for the benefit of final consumers.

The aid must have a social character, i.e. it must, in principle, only cover specific categories of passengers travelling on a route (e.g. children, handicapped people, low income people). However, in case the route concerned links an underprivileged region, mainly islands, the aid could cover the entire population of this region.

The aid has to be granted without discrimination as to the origin of the services, that is to say whatever EEA air carriers operating the services. This also implies the absence of any barrier to entry on the route concerned for all Community air carriers.

IV. DISTINCTION BETWEEN THE STATE'S ROLE AS OWNER OF AN ENTERPRISE AND AS PROVIDER OF STATE AID TO THAT ENTERPRISE

25. The Treaty establishes both the principle of neutrality with regard to the system of property ownership[91] and the principle of equality[92] between public and private undertakings.

[90] See Commission decision of 6 July 1994, Case C7/93. Reimbursement of the deficit sustained by TAP on the routes to the Atlantic islands, OJ No C 178, 30. 6. 1993.
[91] Article 222 of the Treaty: This Treaty shall in no way prejudice the rules in Member States governing the systems of property ownership
[92] See Court of Justice, 21 March 1991, Case 305/89, Italy v. Commission (Alfa Romeo case), [1991] ECR, p. 1603, ground 24 at 1641; Court of Justice, 21 March 1991, Case 303/88, Italy v. Commission (ENILanerossi

There are two stages in the Commission's assessment. To determine whether aid is involved, the Commission, according to the market economy investor principle (see Chapter IV.1), evaluates in the first stage the circumstances of the financial transaction, as the same measure may constitute an aid or a normal commercial transaction. In case the Commission considers that the measure involves aid elements, the Commission will, in a second stage determine whether the aid is compatible with the common market under the derogations of Article 92 (3) of the Treaty and Article 61 (3) of the Agreement (see Chapter V).

The Commission shall come to a reasoned conclusion on the State aid character of the financial transaction. The Commission shall check the validity and coherence of the financial transaction and verify whether it is commercially reasonable.

26. It is not the Commission's task to prove that the programme financed by the State will be profitable beyond all reasonable doubt before accepting it as a normal commercial transaction. The Commission cannot replace the judgement of the investor, but must establish with reasonable certainty that the programme financed by the State would be acceptable to the market economy investor. If there are characteristics of the operation indicating that an owner would not risk his own capital in similar circumstances, such operations shall be considered as State aid.

In deciding whether any public funds to public undertakings constitute aid, the Commission will take into account the factors discussed below for each type of intervention covered by this communication. These factors are given as a guide to Member States on the Commission's attitude in individual cases. In conformity with the principle of neutrality, as a general rule the aid will be assessed as the difference between the terms on which the funds were made available by the State to the airline, and the terms which a private investor operating under normal market conditions would find acceptable in providing funds to a comparable private undertaking[93].

If the aid is used to write off part losses any tax credits attaching to the losses must be added to the amount of the aid. If those tax credits were retained to offset against future profits or sold or transferred to third parties the firm would be receiving the aid twice.

IV.1. Capital injections

27. Capital injections do not involve State aid when the public holding in a company is to be increased, provided the capital injected is proportionated to the number of shares held by the authorities and goes together with the injection of capital by a private shareholder; the private investor's holding must have real economic significance[94].

28. The market economy investor principle will normally be satisfied where the structure and future prospects for the company are such that a normal return, by way of dividend payments or capital appreciation by reference to a comparable private enterprise, can be expected within a reasonable period.

---

case), [1991] ECR, p. 1433, ground 20 at 1476; Commission communication to the Member States concerning public authorities holdings in company capital~~,~~, 17 September 1984, Bulletin EC, 91984, point 1.

[93] See Commission communication to the Member States on the application of Articles 92 and 93 of the EC Treaty and of Article 5 of Commission Directive 80/723/EEC to public undertakings in the manufacturing sector, OJ No C 307, 13. 11. 1993, p. 7, point 11.

[94] Commission communication to the Member States~~,~~ of 17 September 1984, see point 3.2.

The Commission will accordingly analyse the past, present and future commercial and financial situation of the company.

In its assessment, the Commission will normally not limit itself to the short term profitability of the company. The behaviour of a private investor, with which the intervention of the public investor has to be compared, is not necessarily that of an investor who is placing his capital with a view to more or less short-term profitability.

The correct analogy is a private company pursuing a structural policy and guided by profitability perspectives in the longer term according to its sector of operations[95].

A holding company may inject new capital to ensure the survival of a subsidiary temporary difficulties, but which, after a restructuring, if necessary, will become profitable again in the longer term. Such decisions can be motivated not only by the possibility of securing a profit, but also by other concerns such as maintaining the standing of a whole group or redirecting its activities[96].

In any case the State, in common with any other market economy investor, should expect within a reasonable time a normal rate of return on capital investments. If the normal return is neither forthcoming in the short term nor likely to be forthcoming in the long term, then it can be assumed that the company is being aided and the State is forgoing the benefit which a market economy investor would expect from a similar investment.

A market economy investor would normally provide equity finance if the present value[97] of expected future cash flows from the intended project (accruing to the investor by way of dividend payments and/or capital gains and adjusted for risk) exceed the new outlay.

29. To assess whether such a normal return on investment may be expected within a reasonable time, the Commission will need to examine the financial projections of the airline concerned. In examining if the financial projections are realistic, the Commission may assess the airline's situation in the following areas:

(a) Financial performance. Different indicators may be taken into account, for example:

- gearing ratios (debt/equity) and cash flow are important indicators for the standing of an individual company, as they permit an assessment of the company's ability to finance investments and ongoing operations, from its own resources[98],

- operating and net results may be analysed over a period of several years. Profitability ratios may be determined and the trends originated therein may be assessed,

- future capital values and future dividend payments.

[95] Court of Justice Case 305/89, Alfa Romeo, see ground 20; Case 303/88, ENILanerossi, see ground 22; ≤Report on the evaluation of aid schemes established in favour of Community air carriers÷, Doc. SEC(92) 431 final, see Annex 2 at 50.
[96] Court of Justice Case 303/88, ENILanerossi, see ground 21; judgement of 14 September 1994, Joined Cases C278/92, C279/92 and C280/92, Spain v. Commission (Imepiel), ground 25, not yet published.
[97] Future cash flows discounted at the company's marginal cost of borrowing or cost of capital.
[98] Case 301/87, Boussac, see ground 40 at 361.

(b) Economic and technical efficiency. The indicators which may be considered are, for example:

- operating costs and labour productivity,

- fleet age could be an important element of the assessment. An airline whose fleet age is higher than the European average will certainly be handicapped due to the substantial investment required for fleet renewal. Furthermore, this situation is usually associated with a lack of investment or with previous inopportune investment and would be considered as a negative factor under the market economy investor principle.

(c) Commercial strategy for different markets

The trends of the different markets on which the company competes (the past, present and future situation), the market share held by the company over a sufficient period and the company's market potential may be evaluated and the projections carefully assessed.

The Commission is aware of the difficulties involved in making such comparisons between undertakings established in different Member States due in particular to different accounting practices or standards or the structure and organization of these undertakings (e.g. importance of the freight transport). It will bear this in mind when choosing the appropriate reference points to be used as a comparison with the public undertakings receiving funds.

30. In applying the market economy investor principle, the Commission will take into account the general economic environment of the airline industry.

Following a short-term crisis, operating results of a company may deteriorate considerably. However, during normal periods with macroeconomic stability, the air transport industry has, like many other service sectors, always shown considerable growth. Consequently, despite short-term problems, a company whose structure is basically sound may have good prospects for the future despite a general downturn in the performance of the industry.

31. In the case of loss making undertakings, necessary improvements and restructuring measures are fundamental in the Commission's assessment. These measures must form a coherent restructuring programme. The Commission particularly appreciates situations where restructuring plans are established by external and independent financial advisers after a study. Following the Comité des Sages' recommendation (see Chapter I.3) the Commission may if necessary, seek the advice of an independent expert on the validity of the plan.

IV.2. Loan financing

32. The Commission will apply the market economy investor principle to assess whether the loan is made on normal commercial terms and whether such loans would have been available from a commercial bank. With regard to the terms of such loans, the Commission will take into account in particular both the interest rate charged and the security sought to cover the loan. The Commission will examine whether the security given is sufficient to repay the loan in full in the event of default and the financial position of the company at the time the loan is made.

The aid element will amount to the difference between the rate that the airline would pay under normal market conditions and that actually paid. In the extreme case where an unsecured loan is made to a company which under normal circumstances would be unable to obtain financing, the loan effectively equates to a grant and the Commission would evaluate it as such.

IV.3. Guarantees

33. As regards guarantees, these guidelines fully reflect the general Commission position. The Commission has communicated to the Member States its position vis-à-vis loan guarantees[99]. According to this letter, all guarantees given by the State directly or by way of delegation through financial institutions, fall within the scope of Article 92 (1) of the EC Treaty. It is only if the guarantees are assessed at the granting stage that all the distortions or potential distortions of competition may be detected. The Commission will accept the guarantees only if they are contractually linked to specific conditions which may go as far as the compulsory declaration of bankruptcy of the benefiting undertaking or any similar procedure. An assessment of the aid element of guarantees will involve an analysis of the borrower's financial situation (see Chapter IV.1). The aid element of this guarantee would be the difference between the rate which the borrower would pay in a free market and that actually obtained because of the guarantee net of any premium paid. If no financial institution, taking into consideration the airline's poor financial situation, would lend money without a State guarantee, the entire amount of the borrowing will be considered aid[100].

34. Public enterprises whose legal status does not allow bankruptcy are in effect in receipt of permanent aid on all borrowings equivalent to a guarantee, when such status allows the enterprise in question to obtain credit on terms more favourable than would otherwise be available[101].

In the same context, the Commission considers that when a public authority takes a holding in an ailing company as a consequence of which, according to national law, it is exposed to unlimited liability instead of the normal limited liability, this is equivalent to giving an open-ended guarantee which artificially keeps the undertaking in operation. Such a situation has therefore to be regarded as an aid[102].

V. EXEMPTIONS UNDER ARTICLE 92 (3) (a) AND (c) OF THE TREATY AND ARTICLE 61 (3) (a) AND (c) OF THE AGREEMENT

35. As mentioned under Chapter II.1 above, in cases where the Commission considers that the measures involve aid elements, the Commission shall determine if any of the exceptions provided by Article 92 (3) of the Treaty could apply in order to exempt the aid.

[99] Letter to all Member States of 5 April 1989, as amended by letter of 12 October 1989.
[100] Commission decision of 7 October 1994, Case C14/94, Olympic Airways in OJ No L 273, 25. 10. 1994, p. 22.
[101] Commission communication to the Member States on the application of Article 92 and 93 of the EC Treaty and of Article 5 of Commission Directive 80/723/EEC to public undertakings in the manufacturing sector, see point 38.1.
[102] Commission communication to the Member States on the application of Article 92 and 93 of the EC Treaty and of Article 5 of Commission Directive 80/723/EEC to public undertakings in the manufacturing sector, see point 38.2.

V.1. Regional aids on the basis of Article 92 (3) (a) and (c) of the Treaty and Article 61 (3) (a) and (c) of the Agreement

36. The Commission has set out its guidelines for the evaluation of regional aids mainly in its communication of 1988 which applies to air transport[103].

Regional aid for companies established in a disadvantaged region is the normal case which the abovementioned communications refer to. Pursuant to Article 92 (3) (a) and (c) of the Treaty and Article 61 (3) (a) and (c) of the Agreement an exemption may be granted for investment aid to companies investing in certain disadvantaged areas, (e.g. the building of an hangar in an assisted region). Article 92 (3) (c) of the Treaty and Article 61 (3) (c) of the Agreement cannot be invoked to exempt any kind of operating aids, while subparagraph (a) may be used to grant exemptions in favour of companies established or having invested in the eligible regions in order to counterbalance particular difficulties. However, it should be noted that, in principle, Article 92 (3) (a) of the Treaty and Article 61 (3) (a) of the Agreement cannot be invoked to exempt operating aids in the transport sector (in exceptional cases, such as for example the reimbursement for public service obligations to the Portuguese islands which are for the time being not covered by the Third Package, the Commission may use these Articles to exempt operating regional aid; other forms of operating subsidization are also covered in Chapter III above).

The eligibility of regions for regional aid is made following the method and the principles which have been clearly established by the Commission. In its communication of 1988, the Commission has selected the eligible geographic areas according to the level of income per inhabitant and the level of unemployment. In function of this classification, a ceiling between 0 and 75 % applies to the net grant equivalent of the investment aid.

V.2. Exemptions for the development of certain economic activities under Article 92 (3) (c)

37. If, in assessing recapitalization programmes under the market economy investor principle, the Commission reaches the conclusion that aid is involved, it will, in particular, assess whether the aid may be considered as compatible with the common market under Article 92 (3) (c).

Article 92 (3) (c) which provides that aid may be considered compatible with the common market if it facilitates the development of certain economic activities is of particular interest in the evaluation of the relevant aids. Under this provision, the Commission may consider some restructuring aid as compatible with the common market if they meet the requirement that the aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest[104]. It is in the light of this latter requirement, to be interpreted in the context of the air transport industry that the Commission has to determine the conditions[105] which will usually need to be met in order to be able to grant an exception.

38. The Commission, in line with the recommendations of the Comité des Sages, (see Chapter I.3 above), will continue with its policy to allow, in exceptional cases, State aid given in

[103] Commission's communication OJ No C 212, 12. 8. 1988; as modified by Commission communication, OJ No C 163, 4. 7. 1990, p. 6.
[104] Case 730/79, Philip Morris Holland, [1980] ECR 2671, at 2691 to 2692, grounds 22 to 26; Case 323/82, Intermills, see ground 39 at 3832; Case 301/87, Boussac, see ground 50 at 364.
[105] Eighth report on Competition policy, point 176.

connection with a restructuring programme; and in particular, if the aid is given, at least partly, for social purposes facilitating the adaptation of the work force to a higher level of productivity, (e.g. early retirement schemes). However, the Commission's approval is subject to a number of conditions:

(1) aid must form part of a comprehensive restructuring programme[106], to be approved by the Commission, to restore the airline's health, so that it can, within a reasonable period, be expected to operate viably, normally without further aid. Thus the aid must be of limited duration;

When evaluating the programme the Commission will be particularly attentive to market analysis and projection for developments in the different market segments, planned cost reductions, closing down of unprofitable routes, efficiency and productivity improvements, expected financial development of the company, expected rates of return, profits, dividends, etc.;

(2) the programme must be self-contained in the sense that no further aid will be necessary for the duration of the programme and that, given the objectives of the programme to return to profitability, no aid is envisaged or likely to be required in the future. The Commission normally requests the written assurance from the Government that the present aid will be the last cash injection from public funds or any other aid, in whatever form, in conformity with Community law[107]. Therefore, restructuring aid should normally need only to be granted once;

The Commission is obliged, also in the future, to assess any possible aid and its compatibility with the common market. As stated above, in evaluating a second application for State aid, the Commission has to take into account all relevant elements, including the fact that the company has already received State aid[108]. Therefore, the Commission will not allow further aid unless under exceptional circumstances, unforeseeable and external to the company.

Furthermore, the full completion of the common aviation market in 1997 will considerably increase competition within the common market. Under such circumstances, the Commission will not be able to authorize restructuring aid unless under very stringent conditions;

(3) if restoration to financial viability and/or the situation of the market require capacity reductions[109], this must be included in the programme;

(4) Aid granted in the aviation sector affects trading conditions between Member States. In order to avoid that the aid affects competition to an unacceptable extent, the difficulties of the airline receiving the aid must not be transferred to its competitors. Therefore, the programme to be financed by the State aid can only be considered not contrary to the common interest (Article 92 (3) (c)) if it is not expansive; that means that its objective must not be to increase the capacity and the offer of the airline concerned, to the detriment of its direct European competitors. In any case, the programme must not lead to an increase beyond market growth,

[106] Cases 296 and 318/82, Leeuwarder, see ground 26 at 825; Case 305/89, Alfa Romeo, see ground 22; Case 303/88, ENILanerossi, see ground 21; Case 323/82, Intermills, see ground 39 at 3832; Commission decision, Case C21/91, Sabena.
[107] See Commission decision, Case C23/94, Air France.
[108] See Court of Justice, Case C261/89, Comsal, grounds 20 to 21.
[109] See Case 305/89, Alfa Romeo, see ground 22; Case 323/82, Intermills, see ground 36 at 3832; Joined Cases C296/82 and 318/82, Leeuwarder, see ground 26 at 825.

in the number of aeroplanes, or the capacity (seats) offered in the relevant markets. In this context the geographic market to be considered may be the EEA as a whole, or specific regional markets particularly characterized by competition[110];

(5) the Government must not interfere in the management of the company for reasons other than those stemming from its ownership rights and must allow the company to be run according to commercial principles. The Commission may in specific cases require that the company's statute must be based on private commercial law[111];

(6) the aid must only be used for the purposes of the restructuring programme and must not be disproportionate to its needs. The company must for the period of the restructuring refrain from acquiring shareholdings in other air carriers[112];

(7) the modalities of an aid which conflict with specific provision of the Treaty, other than Articles 92 to 93, may be incontrovertibly linked to the object of the aid such that it would not be possible to consider them in isolation[113]. The aid must neither be used for anticompetitive behaviour or purposes, (e.g. violation of rules of the Treaty), nor be detrimental to the implementation of the Community liberalization rules in the air transport sector. A restrictive application of the freedoms guaranteed through the Third Package could create or increase substantial distortions of competition which might further reinforce the anticompetitive effects of the State aid;

(8) any such aids must be structured so that they are transparent and can be controlled.

39. As mentioned above (see Chapter I.3), the Commission cannot follow the recommendation of the Comité des Sages that the restructuring has to lead to privatization. This would be contrary to Article 222 of the EC Treaty which is neutral with regard to property ownership. However, the participation of private risk sharing capital will be taken into account (see also Chapter VI below).

40. The Commission will verify how the restructuring programme, which is financed with the help of the State aid, is realized. It will in particular check that the commitments and conditions, which are part of the Commission's, approval are fulfilled. Their verification is of particular interest if the aid is paid in instalments. The Commission will normally request that a progress report is submitted at regular intervals and, in any case, in sufficient time before the next payments are being made, in order to allow the Commission to make comments. The Commission may request the assistance of external consultants for this verification.

41. With the creation of the common aviation market as of 1 January 1993 the negative effects of State aids may seriously distort competition in the aviation sector of the EEA to a larger extent than in the past. Through the application of the abovementioned criteria, the Commission seeks to limit as far as possible these distortive effects, while acknowledging that there might be a need for State owned carriers, in particular, to become competitive with the help of a State financed restructuring programme. However, phasing out aids for restructuring over time is necessary to create a more level playing field for competition in the aviation sector. The full completion of the common aviation market in 1977 will considerably increase

[110] See Commission decision, Case C34/93, Aer Lingus.
[111] See Commission decision, Case C21/91, ex N 204/91, Sabena.
[112] See Commission decision, Case C23/94, Air France, OJ No L 254, 30. 9. 1994.
[113] See Court of Justice, Case C225/91, Matra v. Commission, ground 41

competition within the common market. Under such circumstances, the Commission will not be able to authorize restructuring aid, unless in very exceptional cases and under very stringent conditions.

42. As regards rescue aid, these guidelines follows the general Commission policy[114]. Rescue aid for airlines may be justified for the development of a comprehensive restructuring programme in so far as this programme is acceptable under the present guidelines.

VI. PRIVATIZATIONS IN ACCORDANCE WITH ARTICLES 92 TO 93 OF THE TREATY AND 61 OF THE EEA AGREEMENT

43. As the EC Treaty is neutral on public or private ownership of companies, Member States are at liberty to sell their shareholdings in public companies. However, if the sales involve State aid elements, the Commission may become involved.

Following a number of decisions in the area of State aid and privatization, the Commission has developed a number of principles to be applied, to identify aid being paid, when the State shareholder disposes of its shareholding. These are set out below:

(1) Aid is excluded, and therefore notification is not required, if, upon privatization, the following conditions are fulfilled:

- the disposal is made by way of an unconditional public invitation to tender on the basis of transparent and non-discriminatory terms,

- the undertaking is sold to the highest bidder,

- the interested parties have a sufficient period in which to prepare their offer and receive all the necessary information to enable them to undertake a proper evaluation.

(2) On the other hand, the following sales are subject to the pre-notification requirements of Article 93 (3) of the EC Treaty because there is a presumption that they contain aid:

- all sales by way of restricted methods or where the sale takes the form of a direct trade sale,

- all sales which are preceded by a cancellation of debts by the State, public undertakings or any other public body,

- all sales preceded by a conversion of debt into capital or by a recapitalization,

- all sales that are realized in conditions that would not be acceptable for a transaction between market economy investors.

Companies that are sold on the basis of the conditions under subparagraph 2 above must be valued by an independent expert who must indicate, under normal circumstances, a going concern value for the company and, if the Commission believes it necessary, a liquidation

[114] Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (Notice to the Member States), of 27 July 1994, not yet published.

value. A report specifying the sales value, or values, and the sales proceeds raised must be provided to the Commission to enable it to establish the actual amount of aid.

In any case it should be noted that the sale of shares in companies being privatized must be effected on the basis of a non-discriminatory procedure having regard to the freedom of establishment of physical and legal persons and to the free movement of capital.

The Commission may find compatible an aid arising from a privatization under the criteria developed in Article 92 (3) of the Treaty and Article 61 (3) of the EEA Agreement[115].

VII. CONCESSION OF EXCLUSIVE RIGHTS FOR ACTIVITIES ACCESSORY TO AIR TRANSPORT

44. The grant of exclusive rights for activities which are accessory to air transport may involve considerable financial advantages for the exclusive grantee. A State or the entity entrusted with the operation of an airport infrastructure may grant such an exclusive concession to an airline for a price lower than the actual market value of the concession. In the case the grantee pays no rent for the exclusivity or pays a rent which is lower than the price that the grantor would demand under normal commercial conditions aid element is involved.

45. The accessory activities for which the granting of exclusive rights may bring about aids in favour of air carriers are mainly those related to duty free shops. In its inventory on State aids in the aviation sector[116] the Commission has pointed out that several duty-free shop concessions have been granted by the Member States to their national carriers, mostly by way of discretionary decisions, and without following transparent bidding procedures. In this sector accessory to air transport, there is at present no Community legislation harmonizing the procedures for the award of the concessions or opening the sector to competition. The exclusive grantee of a concession may, therefore, make monopoly profits.

In the light of the foregoing the Commission considers that in general terms no aid is involved where the grantee is selected in circumstances that would be acceptable to a normal concession grantor operating under normal market economy condition. However, in certain circumstances, for example, where the highest bidder is unreliable or where its solvency is precarious, the Commission would understand the Member State's acceptance of a lower bid.

These cases can be technically very difficult and therefore, it might be helpful to dispose of an independent study. For this purpose the Commission, in opening the Article 93 (2), procedure may request the Member State concerned to appoint an independent consultant, or may request independent advice itself.

46. The Commission is about to develop common rules at Community level in the area of ground handling assistance and airport charges. Any abuse or infringement of competition rules in these areas will be considered under the relevant provisions of the Treaty particularly, Articles 85 to 90.

VIII. TRANSPARENCY OF FINANCIAL TRANSACTIONS

[115] See Commission Decision 92/329/EEC of 25 July 1990, Case IORFinalp, OJ No L 183, 3. 7. 1992.
[116] Doc. SEC(92) 431 final, see points 12, 33, 35 and 36.

VIII.1. Lack of transparency

47. The Commission's Report on State Aids in the Aviation Sector carried out in 1991 to 1992[117] clearly demonstrates that there is a need for both increased transparency and scrutiny in the light of State aid rules:

- in many cases, only capital injections and not other forms of public funds or aid schemes have been notified and thus examined under State aid rules,

- several guarantee schemes of different forms have not been notified or have not been reported with the accuracy requested by the Commission. The Commission has been obliged to request additional information particularly on the conditions and modalities of such guarantees and lists of the operations for which such guarantees have already been granted in past years,

- several cases of financial compensation by the Member States for the performance of public service obligations under different forms, including reduction of the fares financed by the State's budget, compensation of the operational losses of companies providing such services and subsidies to airports located in isolated areas, have been reported.

However, in several cases, lack of information has prevented the Commission from assessing the situation and additional information has been requested on this subject, for example, a precise breakdown of the subsidized routes including traffic figures and details of existing competitors.

VIII.2. The transparency Directives 80/723/EEC and 85/413/EEC

48. In order to ensure respect for the principle of non-discrimination and neutrality of treatment, the Commission adopted in 1980, on the basis of Article 90 (3) of the Treaty, a Directive on the transparency of financial relations between Member States and public undertakings[118] which was amended by Directive 85/413/EEC[119] in order to include, among other sectors, the transportation sector previously excluded.

The Directive requires Member States to ensure that the flow of all public funds to public undertakings and the uses to which these funds are put are made transparent.

Although the transparency in question applies to all public funds, the following are particularly mentioned as falling within its scope:

- the setting-off of operational losses,

- the provision of capital,

- non-refundable grants or loans on privileged terms,

- the granting of financial advantages by foregoing profits or the recovery of sums due,

[117] Doc. SEC(92) 431 final.
[118] Directive 80/723/EEC, OJ No L 195, 29. 7. 1980, p. 35
[119] OJ No L 229, 28. 8. 1985, p. 20.

- the foregoing of a normal return on public funds used,

- compensation for financial burdens imposed by the public authorities.

According to Article 1 of the Directive, not only are the flows of funds directly from public authorities to public undertakings deemed to fall within the scope of the transparency Directive, but also public funds made available by public authorities through the intermediary of public undertakings or financial institutions.

49. Article 5 of the Transparency Directive obliges, inter alia, Member States to supply the information required to ensure transparency where the Commission considers it necessary. The Commission will act accordingly. The Commission may examine the opportunity of extending the scope of Directive 93/84/EEC[120], which amends Directive 80/723/EEC, to air transport.

IX. ACCELERATED CLEARANCE PROCEDURE FOR AIDS OF LIMITED AMOUNT

50. In the interest of administrative simplification the Commission has decided to set out in this communication an accelerated clearance procedure for small aid schemes in the aviation sector[121].

The Commission will apply a more rapid administrative clearance procedure to new or modified existing aid schemes notified pursuant to Article 93 (3) of the EC Treaty if:

- the amount of the aid given to the same beneficiary is not higher than ECU 1 million over a threeyear period,

- the aid is linked to specific investment objectives. Operating aids are excluded.

The Commission does not intend to limit the scope of this accelerated clearance procedure to small and medium-sized enterprises[122]. Air carriers, even if they are relatively small do not meet the criteria established for SMEs.

The ceiling of ECU 1 million takes into account the characteristics of the air transport industry which is capital intensive. The price of an airplane, for example, largely exceeds the threshold of ECU 1 million. The objective of this accelerated clearance is to speed up the approval of the small aids given mainly for regional purposes not covered by public service obligations.

The Commission will decide on complete notifications within 20 working days.

X. APPLICATION AND FUTURE REPORTING

[120] Commission Directive 93/83/EEC of 30 September 1993, amending Directive 80/723/EEC on the transparency of financial relations between Member States and public undertakings in OJ No L 254, 12. 10. 1993, p. 16.
[121] On 2 July 1992, the Commission adopted a communication on the accelerated clearance of aid for SMES (OJ No C 213, 19. 8. 1992, p. 10) which does not apply to aids in the transport sector.
[122] See communication on the accelerated clearance of aid for SMEs.

51. These guidelines will be applied by the Commission as from their publication in the Official Journal of the European Communities.

The Commission will publish at regular intervals reports on the application of State aid rules as well as inventories of existing aids. The next report shall be presented in 1993.

The Commission will also decide at the appropriate time on an update of these guidelines.

Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on certain legal aspects relating to cinematographic and other audiovisual works

/* COM/2001/0534 final */
Official Journal C 043 , 16/02/2002 P. 0006 - 0017

TABLE OF CONTENTS

1. Introduction
2. The general orientation of the Commission with regard to State Aids to cinema sector.
3. Protection of heritage and exploitation of audiovisual works
4. E-cinema
5. Tax issues
6. Rating
7. Other measures to improve the circulation of films
8. Questions to be considered in the review of the television without frontiers directive
9. Next steps

1. INTRODUCTION

Audiovisual works, and cinema in particular, play an important role in shaping European identities, both in common aspects shared across Europe and in the cultural diversity that characterises our different traditions and histories. They are an essential element for the good functioning of our democracies because of their widespread influence on society. They are also at the heart of the transformations resulting from the development of the Information Society: new technological developments offer new opportunities for promoting culture and heritage conservation, and to increase mutual understanding across Europe. But the multiplication of distribution channels available for distribution of audiovisual goods does not automatically lead to an increase in the creation of quality content.

The principles of the Community audiovisual policy have been expressed in the Commission's communication of December 1999[123] and remain fully valid today. The primary purpose of regulation in the audiovisual sector is to safeguard certain public interest objectives such as pluralism, cultural and linguistic diversity and the protection of minors. At a European level, the necessary balance must be kept to guarantee subsidiarity in an area where major competences are at the national or regional level, while ensuring that European companies can fully benefit from the European dimension. The key European instruments specifically developed in this area, the Television without Frontier Directive, for regulatory aspects, and the Media Plus programme for support mechanisms, have as their main objective to allow European companies in this sector to benefit fully from the European Single Market.

Audiovisual works have unique characteristics because of their double nature: They are economic goods, offering important opportunities for the creation of wealth and employment. In 1999, the European audiovisual market[124] was estimated at 58.3 billion EUR (+ 8.7% vs. 1998). They are also cultural goods which at the same time mirror and shape our societies. This is the reason why the development of this sector has never been left solely to market forces.

[123] Principles and Guidelines for the Community's Audiovisual Policy in the digital age. 14.12.1999, COM(1999)657 final.
[124] European Audiovisual Observatory. Includes: television, cinema, video (cassettes and DVD), but not games.

The advent of new technologies has not affected the renaissance of the cinema in Europe; such new technologies have been shown to offer additional income for media operators rather than substituting existing media. Total cinema admissions in Europe rose from 662 million in 1995 to 844 million in 2000 (+27%)[125]. This increase would appear to be due at least in part to the growth in the number of cinema screens in Europe, in particular multiplexes (+22% in 1999 vs. 1995) as well as improved facilities at cinemas. Recent figures[126] show that TV viewing in Europe has increased in most Member States in the past year.

Amongst audiovisual works, cinematographic works have a particular prominence, because of their cost of production and cultural importance: budgets for the productions of cinema films are substantially higher than for other audiovisual content, they are more frequently the subject of international coproductions, and the duration of their exploitation life is longer, with the potential to use all distribution channels, cinemas, DVDs and videocassettes (both selling and rental), Internet downloading, and television (pay-per-view, pay-per-channel, free-to-air). Cinematographic works face strong competition from outside Europe[127]. There is little circulation of European works outside their country of origin, although there appears to be an upward trend: according to certain estimations, European non-national films reached over 10%[128] of total attendance in 1999 from less than 8% in 1996.

Because of the particularity of cinema, the Commission had indicated in its Communication on Audiovisual policy in 1999, that there was a need to examine in more detail a number of issues to clarify the legal framework of the cinema sector, including the application of State aid policy in that area. The objective of this review was to determine which measures could be taken in order to improve the circulation of these works in Europe.

In accordance with the principles of the White Paper on Governance[129], the Commission services organised a public consultation on the basis of a Staff Working Document[130] in order to give all interested parties the opportunity to make their views known before the adoption of this Communication by the Commission. A hearing attended by around 250 interested parties was held on 15 June. This not only provided an opportunity for the Commission to identify the central issues in respect of the issues raised in the Staff Working Document, but also allowed the interested parties to hear and respond to each other's views.

49 written comments[131] were received from Member States, national regulatory and self-regulatory authorities, authors artists, film and television producers and directors, cinema operators, video and DVD publishers/distributors, television broadcasters, industry associations, consumer representatives and trade unions.

[125] European Audiovisual Observatory
[126] European Audiovisual Observatory: the average for television viewing in Europe varies between 144 minutes per day in Austria and 239 minutes per day in Italy. The trend is positive in almost all Member States.
[127] European Audiovisual Observatory: the market share of American cinema films in Europe in 2000 was above 73%.
[128] European Audiovisual Observatory; LUMIERE database; data are inclusive of international EU/extra EU co-productions
[129] 25.7.2001, COM (2001) 428
[130] 11.4.2001, SEC (2001) 619.
[131] Representing More than 95% of the production industry, film directors, cinema exhibitors, rightsholders, broadcasters, unions representing workers in the audiovisual sectors, video and DVD associations, film institutes and Member States. See list of comments and full text of those sent electronically without a request for confidentiality at http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/cine1_en.htm

This Communication sets out the Commission's policy orientations and proposals building upon the consultation exercise. It sets out the principles to be applied for the application of State aid rules to the cinema sector, and identifies the next steps to be taken and the areas where further reflection is needed in order to create a favourable environment for the production and distribution of audiovisual works.

2. THE GENERAL ORIENTATION OF THE COMMISSION WITH REGARD TO STATE AIDS TO CINEMA SECTOR.

Cinema and TV programmes are two of the most universal media of entertainment, with a powerful impact on a great number of people internationally. The current stage of development and the special characteristics of audiovisual production within the EC, mean that it is difficult for producers to obtain a sufficient level of upfront commercial backing to put together a financial package so that production projects can proceed. In these circumstances, the fostering of audiovisual production by the Member States plays a key role to ensure that their indigenous culture and creative capacity can be expressed, thereby reflecting the diversity and richness of European culture.

The Maastricht Treaty gave Community-level recognition to the utmost importance of promoting culture for the European Union and its Member States by incorporating Culture amongst the Community's policies specifically referred to in the EC Treaty (see Article 151 EC) At the same time, it included in Article 87 (3) d) EC a new specific possibility of exception to the general incompatibility principle of Article 87 (1) EC for aid granted by the Member States to promote culture.

Member States implement a wide range of support measures for the audiovisual production of films and TV programmes. This support focuses on the creation and production phases of filmmaking and generally takes the form of subsidies or repayable advances. The rationale behind these measures is based on both cultural and industrial considerations. They have the primary cultural aim of ensuring that the national and regional cultures and creative potential are expressed in the audiovisual media of film and television. On the other hand, they aim to generate the critical mass of activity that is required to create the dynamic for the development and consolidation of the industry through the creation of soundly based production undertakings and the development of a permanent pool of human skills and experience.

This Communication does not cover the application of Articles 81 and 82 of the EC Treaty (anti-competitive practices by companies) to the audiovisual sector[132].

2.1. Compatibility with the EC Treaty of schemes of aid to cinema and TV production

The basic rules on State aid under the EC Treaty are as follows: Article 88 (3) of the EC Treaty provides that Member States are obliged to inform the Commission of any plans to grant or alter aid before putting it into effect. Article 87 (1) EC prohibits aid granted by the State or through State resources, which distorts or threatens to distort competition and trade between Member States. However, the Commission may exempt certain State aid from this prohibition. In particular, Article 87 (3) EC lists certain aid types that in view of their effects

[132] For example practices such as blockbookings or the bundling of rights, which could be incompatible with the EC Treaty.

the Commission may authorise. One of these exemptions is Article 87 (3) d) EC for aid to promote culture, where such aid does not affect competition and trading conditions to an extent contrary to the common interest.

2.2. Enforcement of the EC Treaty rules on State aid to cinema and TV production

In 1997 the Commission received a complaint about exclusionary effects created by the French cinema production aid scheme. This was confirmed by the Commission's assessment. The anti-competitive effects were the result of provisions making the aid conditional on the realisation of certain filmmaking activities in the Member State (so-called "territorialisation").

The French authorities, at the Commission's request, modified a series of incompatible provisions of their cinema production aid scheme and on 3 June 1998 the Commission authorised their scheme. In its decision (N3/98), the Commission set out four specific compatibility criteria (see 2.3b below) to authorise aid to cinema and TV production in accordance with the "culture derogation" contained in Article 87(3)(d) of the EC Treaty. The Commission also undertook to review the schemes in other Member States under the criteria adopted in the French decision.

The Commission launched an inquiry requesting information from all Member Sates about their aid schemes for the audiovisual sector. The inquiry showed that the majority of the schemes had not been notified to the Commission for prior authorisation.

2.3. Assessment of aid schemes to cinema and TV production

When it assesses aid schemes to cinema and TV production, the Commission must verify

- First, whether the aid scheme respects the "general legality" principle, i. e. the Commission must verify that the scheme does not contain clauses that would be contrary to provisions of the EC Treaty in fields other than State aid (including its fiscal provisions);

- Secondly, whether the scheme fulfils the specific compatibility criteria for aid, set out by the Commission in its 1998 decision on the French automatic aid scheme.[133]

The second condition is specific to cinema and TV production aid schemes, whereas the other is a routine test applied to all aid schemes irrespective of the sector.

a) Respect of the general legality criterion

The Commission must verify that the eligibility conditions of the State aid schemes do not contain clauses contrary to the EC Treaty provisions in fields other than State aids. The Commission must ensure, inter alia, that the EC Treaty principles prohibiting discrimination on the grounds of nationality, freedom of establishment, free movement of goods and freedom to provide services have been respected (Articles 12, 28, 30, 39, 43, 48 and 49 EC). The Commission enforces these principles in conjunction with the application of competition rules when the provisions in breach of these principles are not detachable from the operation of the scheme.

[133] The question whether fiscal relief to producers can be qualified as aid is assessed under the principles contained in the 1998 Commission Communication on the application of State aid rules to measures relating to direct business taxation, OJ C 384 of 12.12.1998.

In compliance with the above principles, aid schemes must not: e.g. reserve the aid for nationals exclusively; require beneficiaries to have the status of national undertaking established under national commercial law (undertakings established in one Member State and operating in another by means of a permanent branch or agency must be eligible for aid; furthermore the agency requirement should only be enforceable upon payment of the aid); require workers of foreign companies providing filmmaking services to comply with national labour standards.

Certain schemes of aid to cinema and TV production are financed by parafiscal charges. According to the Commission's decision making policy and the Court of Justice's jurisprudence, when such schemes benefit solely national producers or do so to a higher extent than to competitors in other Member States, in order to be compatible with the Treaty, imported products may not be levied and national production may not enjoy a lower rate of taxation when exported.

When the Commission applies the State aid rules to assess the compatibility of aid schemes under the review, it addresses at the same time the problems identified by the Code of Conduct Group on Direct Business Taxation (the so-called Primarolo Group) set up by the Council.[134]

b) The specific compatibility criteria for State aid to cinema and TV programme production

The specific criteria on which basis the Commission currently assesses State aid to cinema and TV programme production under the culture derogation of Article 87 (3) d) EC were established in its decision of June 1998 on the French automatic aid scheme to film production. These specific criteria are as follows:

(1) The aid is directed to a cultural product. Each Member State must ensure that the content of the aided production is cultural according to verifiable national criteria (in compliance with the application of the subsidiarity principle).

(2) The producer must be free to spend at least 20% of the film budget in other Member States without suffering any reduction in the aid provided for under the scheme. In other words, the Commission accepted as an eligibility criteria territorialisation in terms of expenditure of up to 80% of the production budget of an aided film or TV work.

(3) Aid intensity must in principle be limited to 50% of the production budget with a view to stimulating normal commercial initiatives inherent in a market economy and avoiding a bidding contest between Member States. Difficult and low budget films are excluded from this limit. The Commission considers that, under the subsidiarity principle, it is up to each Member State to establish a definition of difficult and low budget film according to national parameters.

(4) Aid supplements for specific filmmaking activities (e.g. post-production) are not allowed in order to ensure that the aid has a neutral incentive effect and consequently that the

[134] This group compiled an inventory of harmful measures that includes a certain number of State aid schemes for cinema and TV production.

protection/attraction of those specific activities in/to the Member State granting the aid is avoided.

Several considerations arise in respect of the above-mentioned criteria:

The Commission considers that aid should be towards the overall budget of a specific film-making project and the producer should be free to choose the items of the budget that will be spent in other Member States. Aid schemes shaped on this basis are deemed to support the creation of an audiovisual product and not to assist the development of an industrial activity. Consequently, this aid is to be assessed under the culture derogation of Article 87(3)(d) EC rather than the industrial derogation of Article 87(3)(c). Undertakings in the film and TV programme production sector may also benefit from other aid types granted under national horizontal aid schemes authorised by the Commission under the Article 87(3)(a) & (c) EC exemptions (e.g. regional aid, aid for SMEs, R+D aid, training aid, employment aid).

The Commission accepted that Member States may require a certain part of the film production budget to be spent on their territory as an eligibility criterion for aid. This is based on the reasoning that a certain degree of territorialisation of the expenditure may be necessary to ensure the continued presence of the human skills and technical expertise required for cultural creation.[135] This should be limited to the minimum degree required to promote cultural objectives.

Furthermore, given the particular characteristics of film production, the Commission considers that the overall budget of an audiovisual production is the disbursement at risk necessary for its creation and, consequently, admits that the reference for aid calculation is that overall budget, regardless of the nature of the individual expenditure items of which it is formed. The earmarking of aid to specific individual items of a film budget could turn such aid into a national preference to the sectors providing the specific aided items, which might be incompatible.

Funds provided directly from EC programmes like MEDIA Plus are not State resources. Therefore, their assistance does not count for the purposes of respecting the 50% aid ceiling. Furthermore, this assistance promotes the distribution of national films abroad and, consequently, its effects do not add up to those of national schemes focussing on national production and distribution.

Legal obligations imposed by Member States upon TV broadcasters to invest in audiovisual production do not constitute State aid, where these investments provide a reasonable compensation to broadcasters. The extent to which these legal obligations may be considered State aid as such has to be considered in view of the development of the EC Court of Justice jurisprudence after its judgement of 13.3.2001 in Case C-379/98 (PreussenElektra).

In the Commission's view, the above criteria strike a balance between the aims of cultural creation, the development of the EC audiovisual production and the respect of the EC rules on State aid.

2.4. Review of schemes

[135] See reply to Written Question 3173-00 of Mr. Veltroni, OJ C 163 E 6.6.2001, page 50

Following its 1998 decision on the French scheme of automatic aid to film production, the Commission has reviewed the schemes in place in other Member States under the above mentioned assessment criteria. The Commission has already reviewed and approved the schemes of a series of Member States[136]. The Commission is at present completing discussions with the remaining Member States to bring their schemes in line with EC law. The Commission intends to complete the review by the end of 2001. The completion of the review will provide legal certainty to the sector.

The review has revealed the following key features of national State aid schemes: - There is a great diversity of aid schemes within EC both in terms of aid type and scope; - Many of the schemes contained provisions contrary to the general legality principle; - Very few Member States impose territoriality requirements in order to qualify for aid; - Only exceptionally, Member States grant State aid levels higher than 50% of the film costs; - The exceptions to this latter finding normally fall under the "difficult and low budget film" category.

2.5. Future Developments

The specific compatibility criteria for aid to cinema and TV programme production, set out above, will remain valid until June 2004, the time limit set in the decisions adopted so far. Under the review, the other Member States' schemes will be authorised until the same deadline.

The Commission does not intend to alter these criteria unless they prove unable to prevent undue distortion of competition within the EC. The Commission will examine further in the light of the Review the maximum level of admissible territorialisation. Territoriality requirements fragment the Internal Market for the provision of goods and services for audiovisual production and hinder their development. Possible distortion of competition created by aid to cinema and TV programme production would originate more from territorialisation requirements rather than from the level of aid itself. Territoriality requirements exceeding what may be judged acceptable under the necessity and proportionality criteria go beyond the strict limits of cultural promotion and aim basically at industrial objectives. Therefore, the Commission, in its decision on the French aid scheme considered that the Member States should be encouraged to reduce national preferences for an important part of the costs as to the place of expenditure.

In view of the comparatively limited geographic extension of certain languages and cultures, and given the limited circulation of those cultural products within the EC and world markets, the Commission could accept aid intensities higher than 50% where proven to be necessary in cases other than for difficult and low budget films for these Member States.

The Commission intends to continue the multilateral dialogue with the Member States to discuss relevant issues connected with State support to cinema and TV production. This dialogue started in the conference organised by the French National Cinema Centrein Paris in October 2000 that brought together expert officials of the Commission and representatives from the relevant Ministries and Film Institutes in the EU. The dialogue was pursued in a second conference organised by the Swedish Film Institute in Stockholm in June 2001.

[136] France, The Netherlands, Germany (and certain German Länder), Ireland, and Sweden: see http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/decisions/

3. PROTECTION OF HERITAGE AND EXPLOITATION OF AUDIOVISUAL WORKS

A number of issues relating to protection of heritage, transparency, and effective exploitation of rights have been raised[137]: the legal deposit of audiovisual works, the creation of a European register (or the linking of national registers) and other possible forms and use of databases with a commercial aim. These issues could have important consequences for the circulation of audiovisual works within Europe, and for the preservation of Europe's audiovisual heritage.

3.1. The legal deposit of audiovisual works

Different work has been done in various fora on this issue. The Council adopted a Resolution on conservation and enhancement of European cinema heritage in May 2000[138], in which it called on the Commission to take account of the specific needs of this particular form of cultural legacy, and to support and encourage a transnational study to be carried out by the Member States on the situation facing European cinema archives.

From the contributions both at the public hearing and in writing, it is clear that there is consensus on the need to preserve and to safeguard Europe's audiovisual heritage. Opinions diverged as to the best way of achieving this aim, and as to whether regulatory intervention at a European level was required or in fact desirable.

At pan-European level initiatives have been taken by professional organisations[139], and by the Council of Europe, whose draft European Convention for the protection of the Audiovisual Heritage should be adopted shortly. This Convention will provide for a compulsory legal deposit of "moving image material forming part of its audiovisual heritage and having been produced or co-produced in the territory of the Party concerned".

Opinions were divided as to whether the European Union should adhere to this instrument and/or encourage the Member States to do so. A number of commentators considered that the Convention offered a reasonable compromise for action is this area, making Community action unnecessary, or alternatively felt that it constituted a good starting point for a Community initiative. Others favoured a Community initiative, stating that this was still necessary despite the Convention and could provide an added value in terms of the protection of heritage and the promotion of cultural diversity. It was suggested that any Community approach should focus on best practice, although certain commentators felt that self-regulation or co-regulation did not function adequately and could lead to disparities as regards the preservation of audiovisual works.

There were conflicting views as to whether such a system should be compulsory or voluntary. A number of commentators supported obligatory legal deposit as a minimum measure. Others considered that such a requirement should not entail any additional costs for the producer and

[137] In particular in the Commission Staff Working document - 11.4.2001, SEC (2001) 428.
[138] 2261 Council Meeting (16 May 2000) Press 154 - Nr 8394/00
[139] There are proposals from the European Federation of Film Directors (FERA) and the International Federation of cinema producers associations (FIAPF) (which has proposed a "voluntary" deposit for cinematographic works based on a model contract that they have drawn up - General regulations concerning trust deposit of motion picture prints with film archives (1971))

should therefore be publicly financed. The requirement should only apply to new works (older works should be the subject of voluntary deposit). Many commentators favoured a voluntary scheme with details established at Member State level and limited to national works, which could be linked to incentives.

Commentators drew a distinction between cinematographic and other works. Broadcasters considered that it would be inappropriate to make television productions part of any mandatory deposit scheme. They added that if regulatory intervention for the preservation of television productions was to be regarded as necessary, it should be on a voluntary basis, and linked to significant financial support mechanisms. Others favoured the inclusion of all audiovisual works, whilst a third group favoured focusing initially on cinematographic works, which could later be extended to other categories.

In terms of conservation, the cinematheques stressed the need for the works deposited to be of high quality (either the original copy or one of similar quality), as well as the need to create a database of the different material supports for audiovisual works.

The Commission notes that there is widespread support of the need to preserve audiovisual works in view of the objectives of protection of heritage and the promotion of cultural diversity. The results of the consultation show that there is a need for action to preserve our audiovisual heritage. This appears to be particularly important in respect of cinematographic works. However, there was a lack of consensus as to the type of measures that would be appropriate.

Thus, before putting forward a possible proposal the Commission intends to carry out a stocktaking exercise in respect of the current situation within the Member States. This will be carried out by means of an inquiry addressed to the national authorities later on this year. This exercise will evaluate the role played by legislative and other measures and to further analyse the conditions that should apply. Furthermore, the Commission intends to encourage co-operation between the interested parties in this area together with the spread of 'best practice'. It notes the consensus between the parties concerned that there should not be a single European archive. Deposit should rather be organised at the national or regional level, with appropriate transparency as to the location of works. It also intends to examine further the issue of creating a database of the different material supports for audiovisual works as suggested during the consultation.

3.2. The creation of a registration scheme

Differing opinions exist as to the value of a registration scheme for films and other audiovisual works. At the moment, only a minority of Member States has put in place such a register. An initiative to create an international register in the context of the World Intellectual Property Organisation (WIPO) only met with limited success.

A European initiative in this domain might encourage transparency and thereby help protect rights holders and facilitate the circulation of European productions. This could be particularly important in view of the complexity of the industry. Such a scheme should not impact on questions relating to different rules on authorship or on the use of rights in line with copyright rules, but could aim to provide certain information relating to the audiovisual works registered.

Although a number of the commentators considered the scheme unnecessary and costly, the majority supported it. There was support for creation of a national public register of films in every Member State, if certain criteria were established. This was seen by some as being an essential element of any policy to promote circulation of audiovisual works. Some went further and saw the absence of such a register (or registers) as a hindrance to exploitation of works.

There were differing opinions on the most appropriate type of action. Some were in favour of the creation of a system of mutual recognition based on individual registers in each Member State. Others felt there was a need to assess market needs before deciding on appropriate action. A number of commentators were in favour of networking national registers at a European level. This was seen as having the advantage of transparency facilitating identification, although others considered that this could be quite cumbersome as a mechanism and that it would be difficult to set up such a scheme.

There was widespread agreement as to the advantages of clear identification and the importance of metadata[140]. Public service broadcasters stated that Europe would benefit if there were well-known and well-designed systems for metadata with respect to production, delivery, classification, protection and archiving of media works. In respect of the standards they considered it important to encourage the development of a more widely distributed media registration number network, in order to ensure interoperability between media registration numbers and to reduce registration fees for the European programme maker. Certain operators supported the use of the ISAN[141] standard or another standard established by industry, whereas others were against the use of this particular standard, whilst nonetheless in favour of standardised metadata systems.

Some commentators suggested that it should hold details of all the contracts relating to the production and exploitation of films produced in the country, in particular the identity of the various parties, ownership and exercise of copyright, the exploitation terms in the contract, the duration of the licence and its exclusive or non-exclusive character. Commentators considered that financing should be provided at a European level or alternatively by a combination of private and public funding. Other commentators expressed concern either about the costs of such a scheme, or the possible disadvantages if the information was not accurate or up to date.

The Commission notes that there is considerable support for the creation of public registers of films in Member States based on the argument that such a registration scheme would improve the circulation of films by assuring that the information needed is readily available, although a number of issues remain to be clarified. The Commission therefore intends to carry out a stocktaking exercise in respect of the current situation within the Member States. This will be carried out by means of an inquiry addressed to the national authorities later on this year. It will aim to evaluate the role played by legislative and other measures and to further analyse the conditions that should apply.

[140] Digital information about an audiovisual work intended to help the production and distribution process (also referred to as Digital Asset Management - DAM).
[141] Developed by the International Standards Organisation (ISO). The current version is known as IVID (International Version Identifier) or V-ISAN.

3.3. Right-holders database

The possibility of creating a new database enabling the identification of "rights" or "licensing" agreements across the European Union was put forward. There was disagreement as to whether information on rights and licensing agreements was difficult to obtain. The availability of this information could have a positive effect on the circulation of films. It should be noted that the Commission is analysing the issue of management of rights, as a follow-up to its 1995 Green Paper on Copyright and Related Rights in the Information Society[142].

Opinions were divided as to whether there was a lack of transparency regarding this information. The majority stated that sufficient transparency is ensured by producers and collecting societies. It was suggested that there was work to be done in the standardised codification of rights in order that rights may be consistently represented and relevant information exchanged in a legally reliable way. A potential benefit of such a database could be to help producers and distributors to find partners in other European countries.

A large number of commentators asserted that such a database would not seem necessary to improve the circulation of audiovisual works: the view was expressed that such a database might be very slow, costly, cumbersome and unable to keep pace with constant, very rapid changes in property. This would not correspond to the flexibility needed for the efficient exploitation of audiovisual works. Consequences of any mistaken or obsolete information could be considerable. The formalities might be unmanageable and the delays in registering valid rights and the related contracts could be a hindrance to freedom of movement in a very brisk market. There might even be a danger that defrauders could obtain validation for misappropriated rights to the detriment of the entitled parties. Concern was also expressed that the creation of such a database could interfere with the internationally well established rule (cf. Article 5(2) Berne Convention) that the enjoyment and the exercise of copyright and neighbouring rights must not be subject to any formalities. Others maintained that major differences in the relevant contract law for copyright seriously affect the competitiveness of audiovisual producers of one country as compared to such producers in another country and that such a database could play an important role in the circulation of audiovisual works by ensuring that it was possible to obtain information about audiovisual works in other countries. The database could facilitate identification of rights holders but negotiations should still take place on a contractual basis.

The Commission has taken note of the views expressed in the consultation and in particular the lack of support for the creation of a rights holders data base. It will continue to examine the issue of management of rights, which it is analysing as a follow-up to its 1995 Green Paper on Copyright and Related Rights in the Information Society, with a view to evaluating the possible impact of the existing differences in national law on the Internal Market."

3.4. The exploitation of rights

Copyright and neighbouring legislation vest rights in authors, performers, phonogram producers, broadcasters and other rightsholders to authorise or prohibit certain acts of

[142] COM(95)382 final

exploitation of their works or other subject matter. In general, users acquire rights by direct individual contracts with the rightsholders concerned or their representatives.

The issue of the exploitation of rights has been raised by broadcasters who assert they have problems in exploiting some of their productions stored in their archives, which they would like to show again especially in the new online environment. They claim it to be virtually impossible to identify and to trace and negotiate with all individual programme contributors or their heirs, particularly in the case of old productions. They assert that these difficulties prevent them from exploiting their archives today. Public service broadcasters therefore asked for legislative action to facilitate their situation. . The cinematheques also stated that they were unable to use a number of works and that the public therefore lost access to its own audiovisual heritage.

Producers and certain private broadcasters on the other hand, felt that the matter had been settled in the context of the new Copyright Directive[143] and should not be re-opened in this context.

A number of commentators considered that the creation of the databases and registers referred to above could facilitate identification. It was also suggested that the matter should be considered in the review of the Television without frontiers (TVWF) Directive. However, it should be noted that this directive does not covercopyright and related rights issues.

The Commission supports co-operation between all parties in order to solve specific difficulties, which may exist in certain situations. This co-operation should in the first place aim to set up an inventory of works for which problems relating to the identification of rightsholders could exist.

4. E-CINEMA

The issue of e-cinema has been raised because of the new pan-European distribution possibilities that are being created by digital technologies. These technologies can also enable the development of local multi-purpose centres in less densely populated areas[144]. The term e-cinema is used to signify electronic delivery to a cinema screen. The term d-cinema has also been used by the industry, signifying that the final image is either the result of an end-to-end digital chain or the digital projection of material originated on film and transferred to digital medium. The impact on the cost/benefit analysis for film distributors and cinema owners was also raised.

There was widespread support from commentators for an industry-led approach to the standardisation of e-cinema. Intervention by national authorities or the European Union was not felt to be necessary. A number of contributions referred to the European Digital Film Forum, recently established in Stockholm, at the initiative of the Swedish Presidency, as the appropriate body to take forward actions, and called for support of its objectives and projects.

There were calls for the Commission to support the development of e-cinema through the MEDIA Plus programme and to open its "Multiannual Framework Programme 2002-2006 for research, technological development and demonstration activities aimed at contributing

[143] Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society - O.J. L 167, 22/06/2001.
[144] For example the Swedish Folket Hus

towards the creation of the European Research Area" (The Sixth framework Programme) to the European industries committed to developing a high standard for electronic cinema distribution.

The pilot projects under the MEDIA programme are the way in which Council Decisions 2000/821/EC and 163/2001/EC ensure that the MEDIA Plus[145] and the MEDIA Training[146] Programmes respond to rapid technological change. This reflects an expectation that the use of digital technologies will make European audiovisual works more readily accessible as a result of new ways of transporting audiovisual content and thus more widely available outside their country of origin. Competitiveness in a globalisation context will increasingly depend on the use of new technologies in the development, production and distribution stages.

However, the MEDIA Programmes address themselves to the audiovisual industry and not to the research community. The Commission will ensure suitable and effective co-ordination with the measures undertaken in the field of new technologies and in particular, inter alia, with the Sixth Framework Programme, focusing on the needs and potential of SMEs operating on the Audiovisual market.

The Commission's overall objective is to strengthen, through the development and use of new technologies, the European content industry, by improving the chances of such content entering into production, by encouraging its transnational distribution and by improving the potential of professionals through appropriate continuous vocational training. The target should be to develop globally-recognised, open standardised e-cinema systems, through an industry-led process. This could include the following elements: to develop suitable algorithms for the compression of film quality digital content to be exhibited; to develop technologies capable of projecting such content; to develop methods of protecting the use of content through encryption; to develop methods which will allow the billing of content consumed over a network; to develop methods for the digitisation, enhancement, restoration and conservation of content.

The Commission considers that e-cinema offers important new opportunities for increasing the circulation of European audiovisual works. It considers that the priority in this respect is the delivery to cinema, i.e. business to business, although there may possibly be a consumer phase at a later date. The Commission welcomes the establishment of the European Digital Cinema Forum. It supports the objectives of this forum to establish European user requirements for all parts of the digital/electronic chain, and to facilitate the development of world-wide standards for e -cinema in a timely manner.

5. TAX ISSUES

Certain questions arise concerning the differences that exist between various types of cultural "goods" within the Member States and the effect of fiscal measures in force in the Member States on the production and circulation of audiovisual works. It was considered that national fiscal incentives could be an important factor in the development of co-productions, as well as the harmonisation of tax practices to avoid double liability. Producers and directors felt that the Commission should ask all Member States to facilitate the creation of specialised, national or European, banks or venture capital funds with private finances, and to encourage Member States that don't have them to introduce fiscal measures to encourage audiovisual investment.

[145] O.J. L 13 of 17.01.2001
[146] O.J. L 26 of 27.01.2001

A number of commentators referred to fiscal measures (in particular "tax shelters") that were being used to finance non-European production. Cinema exhibitors considered that the Commission should encourage Member States to lower indirect taxes on cinema seats to the same level as those imposed for other cultural products.

There was widespread agreement from the different players concerned that reduced rates of VAT or a zero rate should apply to audiovisual cultural products and services. Accordingly, a number of commentators suggested that Annex H of the 6th VAT Directive[147] should be expanded to cover either certain parts of the sector (video and on-line services) or the entire sector. Certain national authorities however questioned the need for European action although others considered that this subject should be discussed at a European level.

The procedure laid down by the Directive is for the review to be carried out on the basis of a report from the Commission. On the basis of this report, the Council shall review the scope of the reduced rates every two years. The Council, acting unanimously on a proposal from the Commission, may decide to alter the list of goods and services in Annex H. The Commission laid down its policy for VAT in the Communication of 7 June 2000[148]. In this Communication, the Commission stated that it would look at the harmonisation of rates and assess the impact of their structure on the functioning of the single market. Guidelines will be established on the basis of this analysis once the evaluation of the current pilot project for labour-intensive services[149] (for which a reduced rate may be applied until December 2002) has been completed. Particular attention will be paid to the use of reduced VAT rates in the context of the Community's priorities in this sector.

The Commission notes the views expressed about taxation for cultural goods and services, and in particular the request to enable those Member States who wish to do so to apply a reduced rate of VAT to all cultural goods and services without discriminating between different forms of distribution. The Commission will consider whether to respond to this request in the context of the review of Annex H of the 6th VAT Directive, which will take place after 2002. The Commission would draw attention to the existing possibility for Member States to apply a reduced rate to cinema admissions.

6. RATING

There are two interlinked issues concerning the differences in ratings given to audiovisual works within Member States for different means of distribution and between Member States for the same means of distribution. Audiovisual works are generally subject to rating of their content, indicating for which age ranges they are considered suitable.

On the issue of differences between the Member States, a certain number of commentators (notably national authorities) considered that differences were the result of cultural differences and did not affect circulation significantly and therefore should be dealt with at a national level. Others were in favour of action to address this issue, even though they acknowledged that harmonising rating systems for audiovisual works across Europe could be

[147] Directive 77/388/EEC of 17.05.1977 as last amended by directive 2001/41/EC of 19.01.01. Annex H includes a number of items of cultural interest such as books and newspapers (including their loan), and entrance fees for cultural and other events (cinema, theatre, fairs, museums etc.) and the reception of broadcasting services.
[148] A strategy to improve the operation of the VAT system within the context of the Internal Market - COM (2000) 348 final
[149] Introduced by Directive 1999/85/EC of 22.10.1999.

difficult because of varying cultural traditions and sensitivities. There was support for increased co-operation between the competent authorities and the rating bodies to reduce the disparities from one Member State to another and from one medium to another, and to develop mutual recognition. Certain commentators considered that the role of national and European public authorities could be to support co-operation between relevant authorities possibly with the development at the European level of common descriptive criteria.

In respect of the differences between different means of distributions many commentators thought that content should be treated in the same way through the different distribution outlets. There were requests for harmonised standards, as this would facilitate the circulation of European works. It was argued that judgements about the suitability of material should be made on a more consistent and coherent basis across the media, according to a set of statutory objectives and principles for content regulation. The solution could be to set up a uniform European rating standard across audiovisual media, which would benefit consumers and suppliers and therefore positively affect production and circulation of European audiovisual works.

In its Report on the Recommendation on the protection of minors and human dignity[150], the Commission has stressed the need to have a coherent approach across all media. The Commission intends to continue this work and to evaluate which systems could be put in place, which would address this problem, whilst taking account of the cultural differences existing between the Member States. The Commission recognises the important cultural aspects of ratings, to be decided in accordance with the principles of subsidiarity and governance as set out in its recent White Paper, but considers that further analysis should be carried out of the role played by self-regulatory schemes such as NICAM in the Netherlands.

The Commission will encourage exchanges of experience in respect of ratings (to include self-regulation) with a view to increasing co-operation on this issue. In this respect, the Commission intends to launch a Study on the rating of films, for cinema, television, DVD and videocassette in the EEA. The study will evaluate the reasons for, and the impact of differences between the different national laws or self-regulatory measures for rating of films on their subsequent marketing. It also will analyse whether such differences in rating create potential confusion amongst the persons responsible for minors.

7. OTHER MEASURES TO IMPROVE THE CIRCULATION OF FILMS

A number of different ideas to increase the production and circulation of European audiovisual works were put forward, notably:

A number of commentators considered that the Commission should encourage the funding of the production sector and/or encourage Member States or other institutions to do so. It should be noted that the Commission, together with the European Investment Bank (EIB) and the European Investment Fund (EIF) launched the "i2i-audio-visual initiative", which supplements the Media plus programme for 2001-2005 and focuses on both industrial goals of competitiveness together with the promotion of cultural diversity inherent in the promotion of the development of European audiovisual content. The Commission will continue to examine

[150] Evaluation report from the Commission to the European Parliament and the Council on the application of Council Recommendation of 24 September 1998 concerning the protection of minors and human dignity, COM(2001)106, 27.2.2001,

all appropriate financial measures to improve the production and circulation of European audiovisual works.

In this respect, the Commission highlights the positive approach taken in the recent Communication adopted on State Aid and Risk Capital[151], which it will apply for the next 5 years. This text is in line with the commitment to risk capital set out as a wider Community objective at the Lisbon European Council, and with the Commission's general policy of promoting risk capital in the Community[152]. The Commission has approved a number of schemes launched by the Member States to create such funds. Encouraging exchanges of information and "best practice" between the Member States and the Commission to identify the best means by which the various Member States could help the cinema sector, and to consider opportunities to develop them in every Member State. In this regard it could be useful to create transnational networks of European professionals in the film industry. Others identified a need for the Commission to define broad principles for the Member States and to address key issues such as the need for national approaches to avoid inhibiting transfrontier production or circulation.

It was suggested that the European Commission should use its eLearning initiative that seeks to mobilise the educational and cultural communities, in order to speed up changes in the education systems to introduce the knowledge of classic European films to Europe's young citizens.

Finally, there was support for the creation of a European Union TV channel to broadcast"European films".

The Commission considers that the exchange of information and best practice is extremely important in the sector. The audiovisual production industry is extremely complex, and faces a number of both technological and market challenges. The Commission intends to create a group of experts to discuss these issues and provide an input for the Commission for the elaboration of policy in this area. This group should gather together multidisciplinary expertise. Its objective should be to provide information and ideas on the technological and market developments in the audiovisual production sector. It should not represent Member States as such but gather the experience and knowledge in all Member States.

The Commission will examine which action could be taken in the context of its eLearning initiative to develop image education and the knowledge of European films to Europe's young citizens.

The Commission also intends to launch a study on the identification and evaluation of financial flows within the European cinema industry, based on the analysis of the financial records of a selected number of films marketed between 1996 and 2000. This study will identify and evaluate the key factors determining the economic characteristics of the cinema industry. In particular, it will analyse the different project phases of pre-production, development, production, post-production, promotion, distribution and import and export. A description of the impact that possible relations between specific investors and amount of revenues may have had on the film performances will also be carried out.

[151] Official Journal C 235 of 21.08.2001
[152] Risk capital, a key to job creation in the European Union, SEC (1998) 552 final, 31.3.98

8. QUESTIONS TO BE CONSIDERED IN THE 2002 REVIEW[153] OF THE TELEVISION WITHOUT FRONTIERS DIRECTIVE

8.1. Definitions

The definition of a European work: Different definitions of a European work exist at international, Community and national levels. The main issues identified were whether there is a need for an agreed definition at European level, what the level of detail of that definition should be, and whether it should be binding for the various uses envisaged. At Member State level a number of different definitions exist for "European works". It has been argued that the differences could create barriers to the circulation of European productions. These definitions have been adopted at Member State level both to implement the provisions of the TVWF Directive and for the application of national support schemes for audiovisual works There was widespread recognition that the issue of "definitions" was important for all types of production. Many commentators stressed the need for such definitions to take account of the relevant context, notably support schemes, co-productions etc. and highlighted the links with the review of the TVWF Directive in 2002. Some felt that certain political objectives would benefit from a harmonised definition or, as an alternative, from co-ordination or mutual recognition of Member State definitions; this could simplify the creation of European co-productions and the combination of different (national or European) support schemes. A number of commentators (including broadcasters and National authorities) felt that the differences in definition identified did not create difficulties for transfrontier production. Others (notably, film and television producers) considered that the existence of different definitions, as well as the different national interpretation of these definitions, hampers any attempt to clearly assess the economic development of the European production industry as a whole. Opinions were also divided as to whether a more detailed definition should be provided in Community Law, with some asserting that this was not necessary whilst others called for harmonisation.

In respect of the criteria that should be adopted a number of different views were expressed. Views were divided between the merits of the widest possible definition or a stricter approach, and of cultural or economic criteria. Certain criteria such as the control of rights were the subject of disagreement. Other commentators put forward criteria such as the use of a labour-based definition, or "cultural" elements.

The definition of an independent producer: A number of different definitions of an "independent producer" and "independent production" exist across Europe. Many Member States use the notion of independent producer to delimit the beneficiaries of National State aid schemes. The issues of the meaning of "independence" and the criteria to establish whether a producer is independent were raised.

There was broad agreement that it was necessary to clarify the underlying policy objectives, in particular in the light of new industry structures. Certain commentators noted a potential tension between the objectives of increasing European competitiveness and that of promoting cultural diversity within Europe. The latter goal would appear to be in line with the original aims of the TVWF Directive to stimulate the creation of new sources of TV production, notably by favouring the creation of SMEs, which will compete with the existing established

[153] Review provided by Article 26 of the directive; see http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/regul_en.htm

producers. It would imply focusing the protection offered by the current system on SMEs, rather than extending it to larger groups linked to broadcasters. In this respect, it was also noted that the distinction between producers and broadcasters is not as clear as it used to be, as they frequently form part of a vertically integrated groups and the relationship is therefore increasingly complex. Any definition should therefore include links with interests in different parts of the audiovisual value chain. There was a certain amount of support for a European definition, which could ensure that Member States used the same interpretation. The general opinion was that the issue should be considered in the review of the TVWF Directive.

The distinction between the notions of independent producer and independent production was highlighted by producers and directors. The important contribution of independent producers was stressed by a large number of commentators, in particular in view of the need to promote cultural diversity. In respect of possible criteria that could be used a number of commentators considered that the starting point should be the relevant recital in the TVWF Directive (Recital 31).

There was disagreement notably between broadcasters and producers as to whether the criteria should include a limitation on the duration of the transfer of rights from producers to broadcasters. Broadcasters considered that any intervention at the European level to introduce a time or other limit on rights ownership by broadcasters would be unjustified and contrary to the objectives of European audiovisual policy, as well as having an adverse effect on competition. Producers considered that the re-transfer of traditional rights back to the producer and the fair negotiation of new media rights (see below 2.4) can only benefit the circulation of audiovisual works, and increase the quantity and quality of European content available to new delivery platforms.

Key criteria put forward included the free choice of facilities, free choice of international distribution, majority participation link, company ownership and shareholdings. Others suggested that any definition should focus on the notion of "independence" to retain the distinction between broadcasters and producers. A number of broadcasters (public service and commercial) considered that the current definition of "independence from a broadcaster" should be altered to reflect developments in the sector, notably the increasing concentration and creation of media conglomerates and the presence of other platforms linked back to broadcasters.
In respect of the use of this definition for the application of Community competition rules it was suggested that consideration should be given to the question of independent production when looking at mergers and joint ventures to ensure that the sector (composed mainly of SMEs) would not be adversely affected. This should include, in particular, control of production, access to distribution channels, and the retention of rights for independents in respect of catalogues.

The Commission considers that the debate launched in this context will provide useful input to the studies that have been launched in preparation of the review of the TVWF Directive in 2002, and intends to take this issue forward in that context. It notes that the review should pay particular attention to the objectives to be achieved, notably in respect of the need to promote cultural diversity and the role played by the definition in that respect as well as to the wide range of possible criteria to be evaluated.

8.2. Questions on media chronology and on-line rights.

This issue concerns the chronology of windows for the economic exploitation of films in Member States of the European Union, which is based on agreements between the relevant economic actors[154]. An obligation exists in Community law for Member States to ensure that broadcasters under their jurisdiction do not broadcast cinematographic works outside periods agreed with the rights holders[155].

There was widespread agreement from commentators that this was sufficient and that provided that the principle of media chronology was guaranteed at the European level, deadlines for film exploitation should be left to contractual arrangements between the parties involved. Certain commentators felt that to harmonise practices would be counterproductive. Others spoke up in favour of self-regulation.

The new issues in terms of defining on-line and new media rights created by the distribution of European production on-line were highlighted and comments on the implications for different actors in the value chain (bundling of rights etc) were requested. Broadcasters and producers disagreed as to the need to categorise rights, with producers considering that there was a need to categorise and to define the different groups of rights.

In general, producers considered that broadcasters already acquired new media rights at no additional cost, since these rights were not clearly defined in the contract and negotiated separately. Broadcasters agreed that negotiations for rights must recognise the range of platforms over which there is potential for exploitation, and make clear arrangements either to include or exclude those additional rights in any agreement, subject to fair payment (current practice). In addition, they considered that intervention would curtail commercial freedom for both parties.

The Commission considers that the consultation has confirmed that the current position under Community law remains the best solution, permitting a flexible approach to the use of rights for different media windows. It notes the concerns expressed by producers in terms of bundling of rights and intends to consider this question insofar as it is linked to the definition of an independent producer in the context of the review of the TVWF Directive in 2002.

9. NEXT STEPS

The fundamental principles, which are at the heart of the Community's audiovisual policy, remain fully valid. The Community will develop this policy on the basis of existing regulatory instruments and support mechanisms, but also explore the possibility of using new instruments or initiatives to achieve these objectives. Technological and market developments must be seen in the light of the need to reinforce Europe's cultural and linguistic diversity and preserve our audiovisual heritage. In this respect, the Commission has identified a certain number of initiatives that could be taken to promote the circulation of works and will therefore launch the following actions:

[154] Supplemented by legislation in Germany, France and Portugal.
[155] Article 7 of the amended TVWF Directive

Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the follow-up to the Commission communication on certain legal aspects relating to cinematographic and other audiovisual works (Cinema communication) of 26.09.2001
(published in OJ C 43 on 16.2.2002) (text with EEA relevance)

1. Introduction

1. The Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on certain legal aspects relating to cinematographic and other audiovisual works[156] (hereinafter referred to as "the Communication") tackled, among others, two issues that are of vital importance for the cinematographic industry: State aid to cinema and protection of heritage.

2. The present Communication is the follow-up to that Communication. In the field of State aid, the Commission intends to provide legal security to the sector, by clearly stating the rules to be applied until 30 June 2007. In relation to film heritage, the Commission proposes adopting a Recommendation of the European Parliament and of the Council on film heritage and the competitiveness of related industrial activities.

2. The general approach of the Commission with regard to State Aids to cinema sector

1. The criteria used by the European Commission to assess the compatibility with the EC Treaty of aid schemes for cinema and TV production were clarified in chapter 2 of the Communication. This Communication contains the general approach of the Commission with regard to State aid to the cinema and TV production sector.

2. These criteria are two-fold:
a) Respect of the general legality criterion;
b) Specific compatibility criteria for State aid to cinema and TV programme production.

3. The Communication stated that the specific compatibility criteria would remain valid until June 2004. Member States' aid schemes for cinema and TV production are currently authorised by the Commission until the same deadline.

4. The Commission organised a broad consultation exercise on the possible adjustment of the specific compatibility criteria with Member States, accession countries and professionals, within the framework of the Cinema Expert Groups, which met on 9 and 19 January 2004 in Brussels. Member States and professionals unanimously expressed their satisfaction with the criteria set out in the Communication and did not raise any concern regarding their impact on competition.

5. In their view, the cinema sector in Europe is under pressure and therefore aid is needed to support it. They fear that a modification of the existing rules could threaten the stability of the sector and therefore they pleaded to maintain the set of rules as it now stands.

6. The Commission's main concerns are not related to the volume of the aid, which, being aimed at supporting culture is compatible with the Treaty. However, the Commission recalled

[156] COM(2001)534 final of 26.09.2001, OJ C 43, 16.02.2002

its worries over certain territoriality requirements, i.e. the "territorialization" clauses of certain aid schemes. Such territorialization clauses impose on producers an obligation to spend a certain amount of the film budget in a particular Member State as an eligibility condition for receiving the full aid amount. Territorialization clauses may constitute a barrier to the free circulation of workers, goods and services across the EC. They may, therefore, fragment the internal market and hinder its development. However, the Commission considers that these clauses may be justified under certain circumstances and within the limits set in the Communication in order to ensure the continued presence of human skills and technical expertise required for cultural creation. Of course, this Communication is without prejudice to the Commission's obligations under the Treaty to deal with complaints relating to possible breaches of other Treaty rules than the State aid provisions.

7. The Commission has therefore carefully considered the arguments put forward by the national authorities and the professionals of the cinematographic sector. It accepts that the sector of film production is under pressure. It is therefore willing to consider, at the latest at the time of the next review of the Communication, higher aid amounts being made available provided that the aid schemes comply with the conditions of general legality under the Treaty and, in particular, that barriers to the free circulation of workers, goods and services across the EC in this sector are reduced.

8. In advance of the next review of the Communication, the Commission intends, in addition to further analysing the arguments of the sector, to carry out an extensive study on the effects of the existing State aid systems. The study should examine in particular the economic and cultural impact of the territorialization requirements imposed by Member States, in particular taking into account their impact on co-productions.

9. In the light of the above, the Commission extends the validity of the specific compatibility criteria for aid to cinema and TV programme production, as set out in the Communication, until 30 June 2007.

3. Protection of film heritage

1. The Cinema Communication examined the legal deposit of audiovisual works at national or regional level as one of the possible ways of conserving and safeguarding the European audiovisual heritage and launched a stocktaking exercise of the situation regarding the deposit of cinematographic works in the Member States, accession countries and EFTA countries. All Member States already have systems in place for collecting and preserving cinematographic works forming part of their audiovisual heritage. Four-fifths of these systems are based on a legal or contractual obligation to deposit all films, or at least those films that have received public support.

2. Cinematography is an art form contained on a fragile medium, which therefore requires positive action from the public authorities to ensure its preservation. Cinematographic works are an essential component of our cultural heritage and therefore merit full protection. In addition to their cultural value, cinematographic works are a source of historical information about European society. They are a comprehensive witness to history of the richness of Europe's cultural identities and the diversity of its people. Cinematographic images are a crucial element for learning about the past and for civic reflection upon our civilisation. In order to ensure that the European film heritage is passed down to future generations, it has to be systematically collected, catalogued, preserved and restored. In addition, European film

heritage should be made accessible for educational, academic, research and cultural purposes, without prejudice to copyright and related rights.

3. There have been a number of EU and international actions aimed at protecting film heritage. At EU level, the following should be mentioned:

- The Council Resolution of 26 June 2000[157] on the conservation and enhancement of European cinema heritage calls on Member States to cooperate in the restoration and conservation of cinema heritage, including through recourse to digital technologies, to exchange good practice in this sector, to encourage progressive networking of European archival data and to consider the possible use of these collections for educational purposes.
- European Parliament Report on the Commission Communication on cinema of 7 June 2002,[158] in which the European Parliament underlined the importance of safeguarding the cinematographic heritage.
- The Council Resolution of 24 November 2003 on the deposit of cinematographic works in the European Union[159] invited Member States to put in place an efficient system of deposit and preservation of the cinematographic works forming part of their audiovisual heritage in their national archives, film institutes or similar institutions, if such systems do not yet exist.

4. At international level, The European Convention for the protection of the Audiovisual Heritage[160] was open for signature on 8.11.2001. It provides that each Party has to introduce the obligation to deposit moving image material forming part of its audiovisual heritage and having been produced or co-produced in the territory of the Party concerned.

5. The transfer of the possession of cinematographic works to archiving bodies does not imply transferring copyright and related rights to them. Nevertheless, Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society[161] stipulates that Member States may provide for an exception or limitation in respect of specific acts of reproduction made by publicly accessible libraries or by archives which are not for direct or indirect economic or commercial advantage.

6. Finally, the cinematographic industry in Europe has great potential for creating employment and contributing to economic growth. This refers not only to the production and showing of films, but also to the collection, cataloguing, preservation and restoration of cinematographic works. The conditions for the competitiveness of these industrial activities related to film heritage need to be improved, especially as regards better use of technological developments, such as digitisation.

7. In the light of the above, the Commission proposes adopting a Recommendation of the European Parliament and of the Council on film heritage and the competitiveness of related industrial activities. Member States, accession countries and professionals have been consulted on the draft proposal, within the framework of the Cinema Expert Groups, which met on 9 and 19 January 2004 in Brussels.

[157] OJ C 193, 11.7.2000.
[158] PE 312.517, not yet published in the Official Journal.
[159] Council Press Release 1457/03, OJ C 295/5, 5.12.2003.
[160] http:// conventions.coe.int, Council of Europe, ETS No 183.
[161] OJ L 167, 22.06.2001.

EXPLANATORY MEMORANDUM

4. Introduction

The Commission Communication on certain legal aspects relating to cinematographic and other audiovisual works[162] examined the legal deposit of audiovisual works as one of the possible ways of conserving and safeguarding the European audiovisual heritage. The Commission noted that while there was widespread support for the objective of conserving and safeguarding the European audiovisual heritage, there were different views on the legal status of deposit of audiovisual works.

As announced in the Communication, the Commission carried out a stocktaking exercise of the current situation in the Member States. A questionnaire was sent to Member States, accession countries and EFTA countries on 26 March 2002.

An analysis of the replies shows that ten Member States have established a legal obligation for producers to deposit their cinematographic works in the national libraries or film institutes. For three other Member States, the obligation of deposit, established by law or by contractual relationship, concerns exclusively films that receive public funding. In two Member States, the deposit is done on a voluntary basis. In summary, four-fifths of Member States have a system of compulsory deposit for all or publicly financed works.

The Commission set up two groups of cinema experts as a follow-up to the Cinema Communication: one composed of Member States representatives and one of professionals. The Cinema Member State Expert Group discussed the protection of film heritage at its meetings of 20 September 2002 and 9 January 2004. The Cinema Professional Expert Group also discussed the matter on 5 November 2002 and 19 January 2004.

Consultations confirm that there is general agreement that cinematographic works are an important part of Europe's cultural heritage. According to the replies to the questionnaire, private initiative or voluntary systems cannot ensure systematic deposit and preservation of all cinematographic works. This objective can only be achieved via systematic deposit systems. In addition, there is a majority view that the national systems should be interlinked and best practices exchanged.

5. Context

Both the Council and the European Parliament have underlined the importance of collecting and preserving the European film heritage.

The Council has adopted two Resolutions on this matter. The first one, adopted on 26 June 2000,[163] called on Member States to cooperate in the restoration and conservation of cinema heritage, including through recourse to digital technologies, to exchange good practice in this sector, to encourage progressive networking of European archival data and to consider the possible use of these collections for educational purposes. The latest one, adopted on 24 November 2003,[164] confirmed that European cinematographic works are an essential

[162] COM(2001)534 final, 26.9.2001, OJ C 43/6, 16.2.2002.
[163] OJ C 193, 11.7.2000.
[164] .Council Press Release 1457/03, OJ C 295/5, 5.12.2003

manifestation of the richness and diversity of European cultures and that they constitute a heritage that has to be conserved and safeguarded for future generations. It also stressed that European cinematographic works forming part of Member States' audiovisual heritage must be systematically deposited in national, regional or other archives, in order to ensure their preservation.

In its Report on the Commission Communication on cinema of 7 June 2002,[165] the European Parliament stressed the need for a compulsory legal deposit of audiovisual works by Member States, in line with the European Convention for the protection of the Audiovisual Heritage. In the view of the European Parliament, legal deposit should be compulsory for beneficiaries of State aid, as a transitional measure.

In addition, the Council of Europe opened the Convention for the protection of the Audiovisual Heritage[166] for signature on 8 November 2001. This Convention requires its signatories to set up a system of compulsory legal deposit of all moving image material, and voluntary deposit of ancillary material. The Convention has not yet entered into force.

6. Scope of the Recommendation

The Recommendation focuses on cinematographic works. For other audiovisual works, e.g. television programmes, the Recommendation provides only for voluntary deposit.

The Recommendation covers all aspects of film heritage: collection, cataloguing, creation of databases, preservation, restoration, and use for educational, academic, research and cultural purposes, and cooperation between the institutions responsible at European level.

7. Why a Recommendation from the European Parliament and the Council rather than a Recommendation from the Commission?

Given that the harmonisation of laws of the Member States is excluded from industrial and cultural policies, the Community is bound to use non-binding instruments, such as recommendations, to fulfil the tasks and obligations enshrined in the Treaty.

The EC Treaty gives the Commission extensive powers to adopt Recommendations: Article 249 provides that "in order to carry out their task and in accordance with the provisions of this Treaty ... the Commission shall ... make recommendations". Article 211 states that "in order to ensure the proper functioning and development of the common market, the Commission shall ... formulate recommendations or deliver opinions on matters dealt with in this Treaty, if it expressly so provides or if the Commission considers it necessary".

Nevertheless, the Commission considers that a Recommendation from the European Parliament and the Council has to be preferred to a Recommendation from the Commission on this matter, for two reasons. First of all, the Recommendation in question seeks effective cooperation between Member States on the protection of film heritage. This can be better achieved if the Recommendation is discussed and adopted by the Council. Secondly, the European Parliament has fully backed the need to preserve film heritage in two Reports.[167] Therefore, it seems appropriate to fully involve the European Parliament in the discussion and

[165] PE 312.517, not yet published in the Official Journal. The Rapporteur was Luckas Vander Taelen
[166] http:// conventions.coe.int.
[167] PE 303.777, OJ C140, 2.6.2002, and PE 312.517, not yet published in the Official Journal.

adoption of the Recommendation. The involvement of the European Parliament will result in more public debate and a bigger impact of the Recommendation. In conclusion, the objective pursued by the Community can be better achieved by the adoption of a Recommendation from the European Parliament and the Council rather than a Recommendation from the Commission.

8. Legal Basis for the Recommendation

The cinematographic industry in Europe has great potential for creating employment and contributing to economic growth. This refers not only to the production and showing of films, but also to the collection, cataloguing, preservation and restoration of cinematographic works. The conditions for the competitiveness of these industrial activities related to film heritage need to be improved, especially as regards better use of technological developments, such as digitisation. Therefore, the legal basis proposed for the Recommendation is Article 157 of the EC Treaty, which requires the Community and the Member States to ensure that the conditions necessary for the competitiveness of the Community's industry exists, with action aimed, inter alia, at fostering better exploitation of the industrial potential of policies of innovation, research and technological development.

Article 157 has already formed the legal basis for acts adopted in the field of audiovisual policy, such as Council Decision of 20 December 2000 on the implementation of a programme to encourage the development, distribution and promotion of European audiovisual works (MEDIA Plus - Development, distribution and promotion 2001-2005)[168] and Council Recommendation of 24 September 1998 on the development of the competitiveness of the European audiovisual and information services industry by promoting national frameworks aimed at achieving a comparable and effective level of protection of minors and human dignity.

[168] OJ L 13/35, 17.1.2001.

Notice from the Commission on the application of the competition rules to the postal sector and on the assessment of certain State measures relating to postal services
(98/C 39/02)
(Text with EEA relevance)

PREFACE

Subsequent to the submission by the Commission of a Green Paper on the development of the single market for postal services[169] and of a communication to the European Parliament and the Council, setting out the results of the consultations on the Green Paper and the measures advocated by the Commission[170], a substantial discussion has taken place on the future regulatory environment for the postal sector in the Community. By Resolution of 7 February 1994 on the development of Community postal services[171], the Council invited the Commission to propose measures defining a harmonised universal service and the postal services which could be reserved. In July 1995, the Commission proposed a package of measures concerning postal services which consisted of a proposal for a Directive of the European Parliament and the Council on common rules for the development of Community postal services and the improvement of quality of service[172] and a draft of the present Notice on the application of the competition rules[173].

This notice, which complements the harmonisation measures proposed by the Commission, builds on the results of those discussions in accordance with the principles established in the Resolution of 7 February 1994. It takes account of the comments received during the public consultation on the draft of this notice published in December 1995, of the European Parliament's resolution[174] on this draft adopted on 12 December 1996, as well as of the discussions on the proposed Directive in the European Parliament and in Council.

The Commission considers that because they are an essential vehicle of communication and trade, postal services are vital for all economic and social activities. New postal services are emerging and market certainty is needed to favour investment and the creation of new employment in the sector. As recognized by the Court of Justice of the European Communities, Community law, and in particular the competition rules of the EC Treaty, apply to the post sector[175]. The Court stated that 'in the case of public undertakings to which Member States grant special or exclusive rights, they are neither to enact nor to maintain in force any measure contrary to the rules contained in the Treaty with regard to competition` and that those rules 'must be read in conjunction with Article 90(2) which provides that undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest are to be subject to the rules on competition in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them.` Questions are therefore frequently put to the Commission on the attitude it intends to take, for purposes of the implementation of the competition rules contained in the Treaty, with regard to the behaviour of postal operators and with regard to State measures relating to public

[169] COM(91) 476 final.
[170] 'Guidelines for the development of Community postal services` (COM(93) 247 of 2 June 1993).
[171] OJ C 48, 16.2.1994, p. 3.
[172] OJ C 322, 2.12.1995, p. 22.
[173] OJ C 322, 2.12.1995, p. 3.
[174] OJ C 20, 20.1.1997, p. 159.
[175] In particular in Joined Cases C-48/90 and C-66/90, Netherlands and Koninklijke PTT Nederland and PTT Post BV v. Commission [1992] ECR I-565 and Case C-320/91 Procureur du Roi v. Paul Corbeau [1993] ECR I-2533.

undertakings and undertakings to which the Member States grant special or exclusive rights in the postal sector.

This notice sets out the Commission's interpretation of the relevant Treaty provisions and the guiding principles according to which the Commission intends to apply the competition rules of the Treaty to the postal sector in individual cases, while maintaining the necessary safeguards for the provision of a universal service, and gives to enterprises and Member States clear guidelines so as to avoid infringements of the Treaty. This Notice is without prejudice to any interpretation to be given by the Court of Justice of the European Communities.

Furthermore, this Notice sets out the approach the Commission intends to take when applying the competition rules to the behaviour of postal operators and when assessing the compatibility of State measures restricting the freedom to provide service and/or to compete in the postal markets with the competition rules and other rules of the Treaty. In addition, it addresses the issue of non-discriminatory access to the postal network and the safeguards required to ensure fair competition in the sector.

Especially on account of the development of new postal services by private and public operators, certain Member States have revised, or are revising, their postal legislation in order to restrict the monopoly of their postal organisations to what is considered necessary for the realisation of the public-interest objective. At the same time, the Commission is faced with a growing number of complaints and cases under competition law on which it must take position. At this stage, a notice is therefore the appropriate instrument to provide guidance to Member States and postal operators, including those enjoying special or exclusive rights, to ensure correct implementation of the competition rules. This Notice, although it cannot be exhaustive, aims to provide the necessary guidance for the correct interpretation, in particular, of Articles 59, 85, 86, 90, and 92 of the Treaty in individual cases. By issuing the present notice, the Commission is taking steps to bring transparency and to facilitate investment decisions of all postal operators, in the interest of the users of postal services in the European Union.

As the Commission explained in its communication of 11 September 1996 on 'Services of general interest in Europe`[176], solidarity and equal treatment within a market economy are fundamental Community objectives. Those objectives are furthered by services of general interest. Europeans have come to expect high-quality services at affordable prices, and many of them even view services of general interest as social rights.

As regards, in particular, the postal sector, consumers are becoming increasingly assertive in exercising their rights and wishes. Worldwide competition is forcing companies using such services to seek out better price deals comparable to those enjoyed by their competitors. New technologies, such as fax or electronic mail, are putting enormous pressures on the traditional postal services. Those developments have given rise to worries about the future of those services accompanied by concerns over employment and economic and social cohesion. The economic importance of those services is considerable. Hence the importance of modernising and developing services of general interest, since they contribute so much to European competitiveness, social solidarity and quality of life.

[176] COM(96) 443 final.

The Community's aim is to support the competitiveness of the European economy in an increasingly competitive world and to give consumers more choice, better quality and lower prices, while at the same time helping, through its policies, to strengthen economic and social cohesion between the Member States and to reduce certain inequalities. Postal services have a key role to play here. The Community is committed to promoting their functions of general economic interest, as solemnly confirmed in the new Article 7d, introduced by the Amsterdam Treaty, while improving their efficiency. Market forces produce a better allocation of resources and greater effectiveness in the supply of services, the principal beneficiary being the consumer, who gets better quality at a lower price. However, those mechanisms sometimes have their limits; as a result the potential benefits might not extend to the entire population and the objective of promoting social and territorial cohesion in the Union may not be attained. The public authority must then ensure that the general interest is taken into account.

The traditional structures of some services of general economic interest, which are organised on the basis of national monopolies, constitute a challenge for European economic integration. This includes postal monopolies, even where they are justified, which may obstruct the smooth functioning of the market, in particular by sealing off a particular market sector.

The real challenge is to ensure smooth interplay between the requirements of the single market in terms of free movement, economic performance and dynamism, free competition, and the general interest objectives. This interplay must benefit individual citizens and society as a whole. This is a difficult balancing act, since the goalposts are constantly moving: the single market is continuing to expand and public services, far from being fixed, are having to adapt to new requirements.

The basic concept of universal service, which was originated by the Commission[177], is to ensure the provision of high-quality service to all prices everyone can afford. Universal service is defined in terms of principles: equality, universality, continuity and adaptability; and in terms of sound practices: openness in management, price-setting and funding and scrutiny by bodies independent of those operating the services. Those criteria are not always all met at national level, but where they have been introduced using the concept of European universal service, there have been positive effects for the development of general interest services. Universal service is the expression in Europe of the requirements and special features of the European model of society in a policy which combines a dynamic market, cohesion and solidarity.

High-quality universal postal services are of great importance for private and business customers alike. In view of the development of electronic commerce their importance will even increase in the very near future. Postal services have a valuable role to play here.

As regards the postal sector, Directive 97/67/EC has been adopted by the European Parliament and the Council (hereinafter referred to as 'the Postal Directive`). It aims to introduce common rules for developing the postal sector and improving the quality of service, as well as gradually opening up the markets in a controlled way.

[177] See footnote 8.

The aim of the Postal Directive is to safeguard the postal service as a universal service in the long term. It imposes on Member States a minimum harmonised standard of universal services including a high-quality service countrywide with regular guaranteed deliveries at prices everyone can afford. This involves the collection, transport, sorting and delivery of letters as well as catalogues and parcels within certain price and weight limits. It also covers registered and insured (valeur déclarée) items and applies to both domestic and cross-border deliveries. Due regard is given to considerations of continuity, confidentiality, impartiality and equal treatment as well as adaptability.

To guarantee the funding of the universal service, a sector may be reserved for the operators of this universal service. The scope of the reserved sector has been harmonised in the Postal Directive According to the Postal Directive, Member States can only grant exclusive rights for the provision of postal services to the extent that this is necessary to guarantee the maintenance of the universal service. Moreover, the Postal Directive establishes the maximum scope that Member States may reserve in order to achieve this objective. Any additional funding which may be required for the universal service may be found by writing certain obligations into commercial operator's franchises; for example, they may be required to make financial contributions to a compensation fund administered for this purpose by a body independent of the beneficiary or beneficiaries, as foreseen in Article 9 of the Postal Directive.

The Postal Directive lays down a minimum common standard of universal services and establishes common rules concerning the reserved area. It therefore increases legal certainty as regards the legality of some exclusive and special rights in the postal sector. There are, however State measures that are not dealt with in it and that can be in conflict with the Treaty rules addressed to Member States. The autonomous behaviour of the postal operators also remains subject to the competition rules in the Treaty.

Article 90(2) of the Treaty provides that suppliers of services of general interest may be exempted from the rules in the Treaty, to the extent that the application of those rules would obstruct the performance of the general interest tasks for which they are responsible. That exemption from the Treaty rules is however subject to the principle of proportionality. That principle is designed to ensure the best match between the duty to provide general interest services and the way in which the services are actually provided, so that the means used are in proportion to the ends pursued. The principle is formulated to allow for a flexible and context-sensitive balance that takes account of the technical and budgetary constraints that may vary from one sector to another. It also makes for the best possible interaction between market efficiency and general interest requirements, by ensuring that the means used to satisfy the requirements do not unduly interfere with the smooth running of the single European market and do not affect trade to an extent that would be contrary to the Community interest[178].

The application of the Treaty rules, including the possible application of the Article 90(2) exemption, as regards both behaviour of undertakings and State measures can only be done on a case-by-case basis. It seems, however, highly desirable, in order to increase legal certainty as regards measures not covered by the Postal Directive, to explain the Commission's interpretation of the Treaty and the approach that it aims to follow in its future application of those rules. In particular, the Commission considers that, subject to the provisions of Article

[178] See judgment of 23 October 1997 in Cases C-157/94 to C-160/94 'Member State Obligations - Electricity` Commission v. Netherlands (157/94), Italy (158/94). France (154/94), Spain (160/94).

90(2) in relation to the provision of the universal service, the application of the Treaty rules would promote the competitiveness of the undertakings active in the postal sector, benefit consumers and contribute in a positive way to the objectives of general interest.

The postal sector in the European Union is characterised by areas which Member States have reserved in order to guarantee universal service and which are now being harmonised by the Postal Directive in order to limit distortive effects between Member States. The Commission must, according to the Treaty, ensure that postal monopolies comply with the rules of the Treaty, and in particular the competition rules, in order to ensure maximum benefit and limit any distortive effects for the consumers. In pursuing this objective by applying the competition rules to the sector on a case-by-case-basis, the Commission will ensure that monopoly power is not used for extending a protected dominant position into liberalised activities or for unjustified discrimination in favour of big accounts at the expense of small users. The Commission will also ensure that postal monopolies granted in the area of cross-border services are not used for creating or maintaining illicit price cartels harming the interest of companies and consumers in the European Union.

This notice explains to the players on the market the practical consequences of the applicability of the competition rules to the postal sector, and the possible derogations from the principles. It sets out the position the Commission would adopt, in the context set by the continuing existence of special and exclusive rights as harmonised by the Postal Directive, in assessing individual cases or before the Court of Justice in cases referred to the Court by national courts under Article 177 of the Treaty.

1. DEFINITIONS

In the context of this notice, the following definitions shall apply[179]:

- 'postal services:` services involving the clearance, sorting, transport and delivery of postal items;
- 'public postal network`: the system of organisation and resources of all kinds used by the universal service provider(s) for the purposes in particular of:
  - the clearance of postal items covered by a universal service obligation from access points throughout the territory,
  - the routing and handling of those items from the postal network access point to the distribution centre,
  - distribution to the addresses shown on items;
- 'access points`: physical facilities, including letter boxes provided for the public either on the public highway or at the premises of the universal service provider, where postal items may be deposited with the public postal network by customers;
- 'clearance`: the operation of collecting postal items deposited at access points;
- 'distribution`: the process from sorting at the distribution centre to delivery of postal items to their addresses;
- 'postal item`: an item addressed in the final form in which it is to be carried by the universal service provider. In addition to items of correspondence, such items also include for instance books, catalogues, newspapers, periodicals and postal packages containing merchandise with or without commercial value;

[179] The definitions will be interpreted in the light of the Postal Directive and any changes resulting from review of that Directive.

- 'item of correspondence`: a communication in written form on any kind of physical medium to be conveyed and delivered at the address indicated by the sender on the item itself or on its wrapping. Books, catalogues, newspapers and periodicals shall not be regarded as items of correspondence;
- 'direct mail`: a communication consisting solely of advertising, marketing or publicity material and comprising an identical message, except for the addressee's name, address and identifying number as well as other modifications which do not alter the nature of the message, which is sent to a significant number of addresses, to be conveyed and delivered at the address indicated by the sender on the item itself or on its wrapping. The National Regulatory Authority should interpret the term 'significant number of addressees` within each Member State and publish an appropriate definition. Bills, invoices, financial statements and other non-identical messages should not be regarded as direct mail. A communication combining direct mail with other items within the same wrapping should not be regarded as direct mail. Direct mail includes cross-border as well as domestic direct mail;
- 'document exchange`: provision of means, including the supply of ad hoc premises as well as transportation by a third party, allowing self-delivery by mutual exchange of postal items between users subscribing to this service;
- 'express mail service`: a service featuring, in addition to greater speed and reliability in the collection, distribution, and delivery of items, all or some of the following supplementary facilities: guarantee of delivery by a fixed date; collection from point of origin; personal delivery to addressee; possibility of changing the destination and address in transit; confirmation to sender of receipt of the item dispatched; monitoring and tracking of items dispatched; personalised service for customers and provision of an ŕ la carte service, as and when required. Customers are in principle prepared to pay a higher price for this service;
- 'universal service provider`: the public or private entity providing a universal postal service or parts thereof within a Member State, the identity of which has been notified to the Commission;
- 'exclusive rights`: rights granted by a Member State which reserve the provision of postal services to one undertaking through any legislative, regulatory or administrative instrument and reserve to it the right to provide a postal service, or to undertake an activity, within a given geographical area;
- 'special rights`: rights granted by a Member State to a limited number of undertakings through any legislative, regulatory or administrative instrument which, within a given geographical area:
  - limits, on a discretionary basis, to two or more the number of such undertakings authorised to provide a service or undertake an activity, otherwise than according to objective, proportional and non-discriminatory criteria, or
  - designates, otherwise than according to such criteria, several competing undertakings as undertakings authorised to provide a service or undertake an activity, or
  - confers on any undertaking or undertakings, otherwise than according to such criteria, legal or regulatory advantages which substantially affect the ability of any other undertaking to provide the same service or undertake the same activity in the same geographical area under substantially comparable conditions; 'terminal dues`: the remuneration of universal service providers for the distribution of incoming cross-border mail comprising postal items from another Member State or from a third country;

- 'intermediary`: any economical operator who acts between the sender and the universal service provider, by clearing, routing and/or pre-sorting postal items, before channelling them into the public postal network of the same or of another country;
- 'national regulatory authority`: the body or bodies, in each Member State, to which the Member State entrusts, inter alia, the regulatory functions falling within the scope of the Postal Directive;
- 'essential requirements`: general non-economic reasons which can induce a Member State to impose conditions on the supply of postal services[180]. These reasons are: the confidentiality of correspondence, security of the network as regards the transport of dangerous goods and, where justified, data protection, environmental protection and regional planning.
  Data protection may include personal data protection, the confidentiality of information transmitted or stored and protection of privacy.

2. MARKED DEFINITION AND POSITION ON THE POSTAL MARKET

a) Geographical and product market definition

2.1. Articles 85 and 86 of the Treaty prohibit as incompatible with the common market any conduct by one or more undertakings that may negatively affect trade between Member States which involves the prevention, restriction, or distortion of competition and/or an abuse of a dominant position within the common market or a substantial part of it. The territories of the Member States constitute separate geographical markets with regard to the delivery of domestic mail and also with regard to the domestic delivery of inward cross-border mail, owing primarily to the exclusive rights of the operators referred to in point 4.2 and to the restrictions imposed on the provision of postal services. Each of the geographical markets constitutes a substantial part of the common market. For the determination of 'relevant market`, the country of origin of inward cross-border mail is immaterial.

2.2. As regards the product markets, the differences in practice between Member States demonstrate that recognition of several distinct markets is necessary in some cases. Separation of different product-markets is relevant, among, other things, to special or exclusive rights granted. In its assessment of individual cases on the basis of the different market and regulatory situations in the Member States and on the basis of a harmonised framework provided by the Postal Directive, the Commission will in principle consider that a number of distinct product markets exist, like the clearance, sorting, transport and delivery of mail, and for example direct mail, and cross-border mail. The Commission will take into account the fact that these markets are wholly or partly liberalised in a number of Member States. The Commission will consider the following markets when assessing individual cases.

2.3. The general letter service concerns the delivery of items of correspondence to the addresses shown on the items.

It does not include self-provision, that is the provision of postal services by the natural or legal person (including a sister or subsidiary organisation) who is the originator of the mail.

[180] The meaning of this important phrase in the context of Community competition law is explained in paragraph 5.3.

Also excluded, in accordance with practice in many Member States, are such postal items as are not considered items of correspondence, since they consist of identical copies of the same written communication and have not been altered by additions, deletions or indications other than the name of the addressee and his address. Such items are magazines, newspapers, printed periodicals catalogues, as well as goods or documents accompanying and relating to such items.

Direct mail is covered by the definition of items of correspondence. However, direct mail items do not contain personalised messages. Direct mail addresses the needs of specific operators for commercial communications services, as a complement to advertising in the media. Moreover, the senders of direct mail do not necessarily require the same short delivery times, priced at first-class letter tariffs, asked for by customers requesting services on the market as referred to above. The fact that both services are not always directly interchangeable indicates the possibility of distinct markets.

2.4. Other distinct markets include, for example, the express mail market, the document exchange market, as well as the market for new services (services quite distinct from conventional services). Activities combining the new telecommunications technologies and some elements of the postal services may be, but are not necessarily, new services within the meaning of the Postal Directive. Indeed, they may reflect the adaptability of traditional services.
A document exchange differs from the market referred to in point 2.3 since it does not include the collection and the delivery to the addressee of the postal items transported. It involves only means, including the supply of ad hoc premises as well as transportation by a third party, allowing self-delivery by mutual exchange of postal items between users subscribing to this service. The users of a document exchange are members of a closed user group.

The express mail service also differs from the market referred to in point 2.3 owing to the value added by comparison with the basic postal service[181]. In addition to faster and more reliable collection, transportation and delivery of the postal items, an express mail service is characterised by the provision of some or all of the following supplementary services: guarantee of delivery by a given date; collection from the sender's address; delivery to the addressee in person; possibility of a change of destination and addressee in transit; conformation to the sender of delivery; tracking and tracing; personalised treatment for customers and the offer of a range of services according to requirements. Customers are in principle prepared to pay a higher price for this service. The reservable services as defined in the Postal Directive may include accelerated delivery of items of domestic correspondence falling within the prescribed price and weight limits.

2.5. Without prejudice to the definition of reservable services given in the Postal Directive, different activities can be recognised, within the general letter service, which meet distinct needs and should in principle be considered as different markets; the markets for the clearance and for the sorting of mail, the market for the transport of mail and, finally, the delivery of mail (domestic or inward cross-border). Different categories of customers must be distinguished in this respect. Private customers demand the distinct products or services as one integrated service. However, business customers, which represent most of the revenues of the operators referred to in point 4.2, actively pursue the possibilities of substituting for

[181] Commission Decisions 90/16/EEC (OJ L 10, 12.1.1990, p. 47) and 90/456/EEC (OJ L 233, 28.8.1990, p. 19).

distinct components of the final service alternative solutions (with regard to quality of service levels and/or costs incurred) which are in some cases provided by, or sub-contracted to, different operators. Business customers want to balance the advantages and disadvantages of self-provision versus provision by the postal operator. The existing monopolies limit the external supply of those individual services, but they would otherwise limit the external supply of those individual according to market conditions. That market reality supports the opinion that clearance, sorting, transport and delivery of postal items constitute different markets[182]. From a competition-law point of view, the distinction between the four markets may be relevant.

That is the case for cross-border mail where the clearance and transport will be done by a postal operator other than the one providing the distribution. This is also the case as regards domestic mail, since most postal operators permit major customers to undertake sorting of bulk traffic in return for discounts, based on their public tariffs. The deposit and collection of mail and method of payment also vary in these circumstances. Mail rooms of larger companies are now often operated by intermediaries, which prepare and pre-sort mail before handing it over to the postal operator for final distribution. Moreover, all postal operators allow some kind of downstream access to distribution. Moreover, all postal operators allow some kind of downstream access to their postal network, for instance by allowing or even demanding (sorted) mail to be deposited at an expediting or sorting centre. This permits in many cases a higher reliability (quality of service) by bypassing any sources of failure in the postal network upstream.

(b) Dominant position

2.6. Since in most Member States the operator referred to in point 4.2 is, by virtue of the exclusive rights granted to him, the only operator controlling a public postal network covering the whole territory of the Member State, such an operator has a dominant position within the meaning of Article 86 of the Treaty on the national market for the distribution of items of correspondence. Distribution is the service to the user which allows for important economies of scale, and the operator providing this service is in most cases also dominant on the markets for the clearance, sorting and transport of mail. In addition, the enterprise which provides distribution, particularly if it also operates post office premises, has the important advantage of being regarded by the users as the principal postal enterprise, because it is the most conspicuous one, and is therefore the natural first choice. Moreover, this dominant position also includes, in most Member States, services such as registered mail or special delivery services, and/or some sectors of the parcels market.

(c) Duties of dominant postal operators

2.7. According to point (b) of the second paragraph of Article 86 of the Treaty, an abuse may consist in limiting the performance of the relevant service to the prejudice of its consumers. Where a Member State grants exclusive rights to an operator referred to in point 4.2 for services which it does not offer, or offers in conditions not satisfying the needs of customers in the same way as the services which competitive economic operators would have offered, the Member State induces those operators, by the simple exercise of the exclusive right which has been conferred on them, to limit the supply of the relevant service, as the effective exercise of those activities by private companies is, in this case, impossible. This is

[182] See Commission Notice on the definition of the relevant market for the purpose of the application of Community competition law (OJ C 372, 9.12.1997, p. 5).

particularly the case where measures adopted to protect the postal service restrict the provision of other distinct services on distinct or neighbouring markets such as the express mail market. The Commission has requested several Member States to abolish restrictions resulting from exclusive rights regarding the provision of express mail services by international couriers[183].

Another type of possible abuse involves providing a seriously inefficient service and failing to take advantage of technical developments. This harms customers who are prevented from choosing between alternative suppliers. For instance, a report prepared for the Commission[184] in 1994 showed that, where they have not been subject to competition, the public postal operators in the Member States have not made any significant progress since 1990 in the standardisation of dimensions and weights. The report also showed that some postal operators practised hidden cross-subsidies between reserved and non-reserved services (see points 3.1 and 3.4), which explained, according to that study, most of the price disparities between Member States in 1994, especially penalising residential users who do not qualify for any discounts schemes, since they make use of reserved services that are priced at a higher level than necessary.

The examples given illustrate the possibility that, where they are granted special or exclusive rights, postal operators may let the quality of the service decline[185] and omit to take necessary steps to improve service quality. In such cases, the Commission may be induced to act taking account of the conditions explained in point 8.3.

As regards cross-border postal services, the study referred to above showed that the quality of those services needed to be improved significantly in order to meet the needs of customers, and in particular of residential customers who cannot afford to use the services of courier companies or facsimile transmission instead. Independent measurements carried out in 1995 and 1996 show an improvement of quality of service since 1994. However, those measurements only concern first class mail, and the most recent measurements show that the quality has gone down slightly again.

The majority of Community public postal operators have notified an agreement on terminal dues to the Commission for assessment under the competition rules of the Treaty. The parties to the agreement have explained that their aim is to establish fair compensation for the delivery of cross-border mail reflecting more closely the real costs incurred and to improve the quality of cross-border mail services.

2.8. Unjustified refusal to supply is also an abuse prohibited by Article 86 of the Treaty. Such behaviour would lead to a limitation of services within the meaning of Article 86, second paragraph, (b) and, if applied only to some users, result in discrimination contrary to Article 86, second paragraph, (c), which requires that no dissimilar conditions be applied to equivalent transactions. In most of the Member States, the operators referred to in point 4.2

[183] See footnote 13.
[184] UFC - Que Choisir, Postal services in the European Union, April 1994.
[185] In many Member States users could, some decades ago, still rely on this service to receive in the afternoon, standard letters posted in the morning. Since then, a continuous decline in the quality of the service has been observed, and in particular of the number of daily rounds of the postmen, which were reduced from five to one (or two in some cities of the European Union). The exclusive rights of the postal organisations favoured a fall in quality, since they prevented other companies from entering the market. As a consequence the postal organisations failed to compensate for wage increases and reduction of the working hours by introducing modern technology, as was done by enterprises in industries open to competition.

provide access at various access points of their postal networks to intermediaries. Conditions of access, and in particular the tariffs applied, are however, often confidential and may facilitate the application of discriminatory conditions, Member States should ensure that their postal legislation does not encourage postal operators to differentiate injustifiably as regards the conditions applied or to exclude certain companies.

2.9. While a dominant firm is entitled to defend its position by competing with rivals, it has a special responsibility not to further diminish the degree of competition remaining on the market. Exclusionary practices may be directed against existing competitors on the market or intended to impede market access by new entrants. Examples of such illegal behaviour include: refusal to deal as a means of eliminating a competitor by a firm which is the sole or dominant source of supply of a product or controls access to an essential technology or infrastructure; predatory pricing and selective price cutting (see section 3); exclusionary dealing agreements; discrimination as part of a wider pattern of monopolizing conduct designed to exclude competitors; and exclusionary rebate schemes.

3. CROSS-SUBSIDISATION

(a) Basic principles

3.1. Cross-subsidisation means that an undertaking bears or allocates all or part of the costs of its activity in one geographical or product market to its activity in another geographical or product market. Under certain circumstances, cross-subsidisation in the postal sector, where nearly all operators provide reserved and non-reserved services, can distort competition and lead to competitors being beaten by offers which are made possible not by efficiency (including economies of scope) and performance but by cross-subsidies. Avoiding cross-subsidisation leading to unfair competition is crucial for the development of the postal sector.

3.2. Cross-subsidisation does not distort competition when the costs of reserved activities are subsidised by the revenue generated by other reserved services since there is no competition possible as to these services. This form of subsidisation may sometimes be necessary, to enable the operators referred to in point 4.2 to perform their obligation to provide a service universally, and on the same conditions to everybody[186]. For instance, unprofitable mail delivery in rural areas is subsidised through revenues from profitable mail delivery in urban areas. The same could be said of subsidising the provision of reserved services through revenues generated by activities open to competition. Moreover, cross-subsidisation between non-reserved activities is not in itself abusive.

3.3. By contrast, subsidising activities open to competition by allocating their costs to reserved services is likely to distort competition in breach of Article 86. It could amount to an abuse by an undertaking holding a dominant position within the Community. Moreover, users of activities covered by a monopoly would have to bear costs which are unrelated to the provision of those activities. Nonetheless, dominant companies too many compete on price, or improve their cash flow and obtain only partial contribution to their fixed (overhead) costs, unless the prices are predatory or go against relevant national or Community regulations.

(b) Consequences

[186] See these Postal Directive, recitals 16 and 28, and Chapter 5.

3.4. A reference to cross-subsidisation was made in point 2.7; duties of dominant postal operators. The operators referred to in point 4.2 should not use the income from the reserved area to cross-subsidise activities in areas open to competition. Such a practice could prevent, restrict or distort competition in the non-reserved area. However, in some justified cases, subject to the provisions of Article 90(2), cross-subsidisation can be regarded as lawful, for example for cultural mail[187], as long as it is applied in a non discriminatory manner, or for particular services to the socially, medically and economically disadvantaged. When necessary, the Commission will indicate what other exemptions the Treaty would allow to be made. In all other cases, taking into account the indications given in point 3.3, the price of competitive services offered by the operator referred to in point 4.2 should, because of the difficulty of allocating common costs, in principle be at least equal to the average total costs of provision. This means covering the direct costs plus an appropriate proportion of the common and overhead costs of the operator. Objective criteria, such as volumes, time (labour) usage, or intensity of usage, should be used to determine the appropriate proportion. When using the turnover generated by the services involved as a criterion in a case of cross-subsidisation, allowance should be made for the fact that in such a scenario the turnover of the relevant activity is being kept artificially low. Demand-influenced factors, such as revenues or profits, are themselves influenced by predation. If services were offered systematically and selectively at a price below average total cost, the Commission would, on a case-by-case basis, investigate the matter under Article 86, or under Article 86 and Article 90(1) or under Article 92.

4. PUBLIC UNDERTAKINGS AND SPECIAL OR EXCLUSIVE RIGHTS

4.1. The treaty obliges the Member States, in respect of public undertakings and undertakings to which they grant special or exclusive rights, neither to enact nor maintain in force any measures contrary to the Treaty rules (Article 90(1)). The expression 'undertaking` includes every person or legal entity exercising an economic activity, irrespective of the legal status of the entity and the way in which it is financed. The clearance, sorting, transportation and distribution of postal items constitute economic activities, and these services are normally supplied for reward.

The term 'public undertaking` includes every undertaking over which the public authorities may exercise directly or indirectly a dominant influence by virtue of ownership of it, their financial participation in it or the rules which govern it[188]. A dominant influence on the part of the public authorities may in particular be presumed when the public authorities hold, directly or indirectly, the majority of the subscribed capital of the undertaking, control the majority of the voting rights attached to shares issued by the undertaking or can appoint more than half of the members of the administrative, managerial or supervisory body. Bodies which are part of the Member State's administration and which provide in an organised manner postal services for third parties against remuneration are to be regarded as such undertakings. Undertakings to which special or exclusive rights are granted can, according to Article 90(1), be public as well as private.

4.2. National regulations concerning postal operators to which the Member States have granted special or exclusive rights to provide certain postal services are 'measures` within the

[187] Referred to by UPU as 'work of the mind`, comprising books, newspapers, periodicals and journals.
[188] Commission Directive 80/723/EEC on the transparency of financial relations between Member States and public undertakings, OJ L 195, 29.7.1980, p. 35.

meaning of Article 90(1) of the Treaty and must be assessed under the Treaty provisions to which that Article refers.

In addition to Member States' obligations under Article 90(1), public undertakings and undertakings that have been granted special or exclusive rights are subject to Articles 85 and 86.

4.3. In most Member States, special and exclusive rights apply to services such as the clearance, transportation and distribution of certain postal items, as well as the way in which those services are provided, such as the exclusive right to place letter boxes along the public highway or to issue stamps bearing the name of the country in question.

5. FREEDOM TO PROVIDE SERVICES

(a) Basic principles

5.1. The granting of special or exclusive rights to one or more operators referred to in point 4.2 to carry out the clearance, including public collection, transport and distribution of certain categories of postal items inevitably restricts the provision of such services, both by companies established in other Member States and by undertakings established in the Member State concerned. This restriction has a transborder character when the addresses or the senders of the postal items handled by those undertakings are established in other Member States. In practice, restrictions on the provision of postal services, within the meaning of Article 59 of the Treaty[189], comprise prohibiting the conveyance of certain categories of postal items to other Member States including by intermediaries, as well as the prohibition on distributing gross-border mail. The Postal Directive lays down the justified restrictions on the provision of postal services.

5.2. Article 66, read in conjunction with Article 55 and 56 of the Treaty, sets out exceptions from Article 59. Since they are exceptions to a fundamental principle, they must be interpreted restrictively. As regards postal services, the exception under Article 55 only applies to the conveyance and distribution of a special kind of mail, that is mail generated in the curse of judicial or administrative procedures, connected, even occasionally, with the exercise of official authority, in particular notifications in pursuance of any judicial or administrative procedures. The conveyance and distribution of such items on a Member State's territory may therefore be subjected at a licensing requirement (see point 5.5) in order to protect the public interest. The conditions of the other derogations from the Treaty listed in those provisions will not normally be fulfilled in relation to postal services. Such services cannot, in themselves, threaten public policy and cannot affect public health.
5.3. The case-law of the Court of Justice allows, in principle, further derogations on the basis of mandatory requirements, provided that they fulfil non-economic essential requirements in the general interest, are applied without discrimination, and are appropriate and proportionate to the objective to be achieved. As regards postal services, the essential requirements which the Commission would consider as justifying restrictions on the freedom to provide postal services are data protection subject to approximation measures taken in this field, the confidentiality of correspondence, security of the network as regards the transport of dangerous goods, as well as, where justified under the provisions of the Treaty, environmental protection and regional planning. Conversely, the Commission would not consider it justified

[189] For a general explanation of the principles deriving from Article 59, see Commission interpretative communication concerning the free movement of services across frontiers (OJ C 334, 9.12.1993, p. 3).

to impose restrictions on the freedom to provide postal services for reasons of consumer protection since this general interest requirement can be met by the general legislation on fair trade practices and consumer protection. Benefits to consumers are enhanced by the freedom to provide postal services, provided that universal service obligations are well defined on the basis of the Postal Directive and can be fulfilled.

5.4. The Commission therefore considers that the maintenance of any special or exclusive right which limits cross-border provision of postal services needs to be justified in the light of Articles 90 and 59 of the Treaty. At present, the special or exclusive rights whose scope does not go beyond the reserved services as defined in the Postal Directive are prima facie justified under Article 90(2). Outward cross-border mail is de jure or de facto liberalised in some Member States, such as Denmark, the Netherlands, Finland, Sweden, and the United Kingdom.

(b) Consequences

5.5. The adoption of the measures contained in the Postal Directive requires Member States to regulate postal services. Where Member States restrict postal services to ensure the achievement of universal service and essential requirements, the content of such regulation must correspond to the objective pursued. Obligations should, as a general rule, be enforced within the framework of class licences and declaration procedures by which operators of postal services supply their name, legal form, title and address as well as a short description of the services they offer to the public. Individual licensing should only be applied for specific postal services, where it is demonstrated that less restrictive procedures cannot ensure those objectives. Member States may be invited, on a case-by-case basis, to notify the measures they adopt to the Commission to enable it to assess their proportionality.

6. MEASURES ADOPTED BY MEMBER STATES

(a) Basic principles

6.1. Member States have the freedom to define what are general interest services, to grant the special or exclusive rights that are necessary for providing them, to regulate their management and, where appropriate, to fund them. However, under Article 90(1) of the Treaty, Member States must, in the case of public undertakings and undertakings to which they have granted special or exclusive rights, neither enact nor maintain in force any measure contrary to the Treaty rules, and in particular its competition rules.

(b) Consequences

6.2. The operation of a universal clearance and distribution network confers significant advantages on the operator referred to in point 4.2 in offering not only reserved or liberalised services falling within the definition of universal service, but also other (non-universal postal) services. The prohibition under Articles 90(1), read in conjunction with Article 86(b), applies to the use, without objective justification, of a dominant position on one market to obtain market power on related or neighbouring markets which are distinct from the former, at the risk of eliminating competition on those markets. In countries where local delivery of items of correspondence is liberalised, such as Spain, and the monopoly is limited to inter-city transport and delivery, the use of a dominant position to extend the monopoly from the latter market to the former would therefore be incompatible with the Treaty provisions, in the

absence of specific justification, if the functioning of services in the general economic interest was not previously endangered. The Commission considers that it would be appropriate for Member States to inform the Commission of any extension of special or exclusive rights and of the justification therefor.

6.3. There is a potential effect on the trade between Member States from restrictions on the provision of postal services, since the postal services offered by operators other than the operators referred to in point 4.2 can cover mailings to or from other Member States, and restrictions may impede cross-border activities of operators in other Member States.

6.4. As explained in point 8(b)(vii), Member States must monitor access conditions and the exercise of special and exclusive rights. They need not necessarily set up new bodies to do this but they should not give to their operator[190] as referred to in point 4.2, or to a body which is related (legally, administratively and structurally) to that operator, the power of supervision of the exclusive rights granted and of the activities of postal operators generally. An enterprise in a dominant position must not be allowed to have such a power over its competitors. The independence, both in theory and in practice, of the supervisory authority from all the enterprise supervised is essential. The system of undistorted competition required by the Treaty can only be ensured if equal opportunities for the different economic operators, including confidentiality of sensitive business information, are guaranteed. To allow an operator to check the declarations of its competitors or to assign to an undertaking the power to supervise the activities of its competitors or to be associated in the granting of licences means that such undertaking is given commercial information about its competitors and thus has the opportunity to influence the activity of those competitors.

7. POSTAL OPERATORS AND STATE AID

(a) Principles

While a few operators referred to in point 4.2 are highly profitable, the majority appear to be operating either in financial deficit or at close to break-even in postal operations, although information on underlying financial performance is limited, as relatively few operators publish relevant information of an auditable standard on a regular basis. However, direct financial support in the form of subsidies or indirect support such as tax exemptions is being given to fund some postal services, even if the actual amounts are often not transparent.

The Treaty makes the Commission responsible for enforcing Article 92, which declares State aid that affects trade between Member States of the Community to be incompatible with the common market except in certain circumstances where an exemption is, or may be, granted. Without prejudice to Article 90(2), Articles 92 and 93 are applicable to postal services[191].

Pursuant to Article 93(3), Member States are required to notify to the Commission for approval all plans to grant aid or to alter existing aid arrangements. Moreover, the Commission is required to monitor aid which it has previously authorised or which dates from before the entry into force of the Treaty or before the accession of the Member State concerned.

[190] See in particular, Case C-18/88 RTT v GB-Inno-BM [1991] ECR I-5981, paragraphs 25 to 28.
[191] Case C-387/92 Banco de Credito Industrial v. Ayuntamiento Valencia [1994] ECR I-877.

All universal service providers currently fall within the scope of Commission Directive 80/723/EEC of 25 June 1980 on the transparency of financial relations between Member States and public undertakings[192], as last amended by Directive 93/84/EEC[193]. In addition to the general transparency requirement for the accounts of operators referred to in point 4.2 as discussed in point 8(b)(vi), Member States must therefore ensure that financial relations between them and those operators are transparent as required by the Directive, so that the following are clearly shown:

(a) public funds made available directly, including tax exemptions or reductions;
(b) public funds made available through other public undertakings or financial institutions;
(c) the use to which those public funds are actually put.

The Commission regards, in particular, the following as making available public funds:

(a) the setting-off of operating losses;
(b) the provision of capital;
(c) non-refundable grants or loans on privileged terms;
(d) the granting of financial advantages by forgoing profits or the recovery of sums due;
(e) the forgoing of a normal return on public funds used;
(f) compensation for financial burdens imposed by the public authorities.

(b) Application of Articles 90 and 92

The Commission has been called upon to examine a number of tax advantages granted to a postal operator on the basis of Article 92 in connection with Article 90 of the Treaty. The Commission sought to check whether that privileged tax treatment could be used to cross-subsidize that operator's operations in sectors open to competition. At that time, the postal operator did not have an analytical cost-accounting system serving to enable the Commission to distinguish between the reserved activities and the competitive ones. Accordingly, the Commission, on the basis of the findings of studies carried out in that area, assessed the additional costs due to universal-service obligations borne by that postal operator and compared those costs with the tax advantages. The Commission concluded that the costs exceeded those advantages and therefore decided that the tax system under examination could not lead to cross-subsidization of that operator's operations in the competitive areas[194].

It is worth noting that in its decision the Commission invited the Member State concerned to make sure that the postal operator adopted an analytical cost-accounting system and requested an annual report which would allow the monitoring of compliance with Community law.

The Court of First Instance ha endorsed the Commission's decision and has stated that the tax advantages to that postal operator are State aid which benefit from an exemption from the prohibition set out in Article 92(1) on the basis of Article 90(2)[195].

[192] OJ L 195, 29.7.1980, p. 35.
[193] OJ L 254, 12.10.1993, p. 16.
[194] Case NN 135/92, OJ C 262, 7.10.1995, p. 11.
[195] Case T-106/95 FFSA v. Commission [1997] ECR II-229.

8. SERVICE OF GENERAL ECONOMIC INTEREST

(a) Basic principles

8.1. Article 90(2) of the Treaty allows an exception from the application of the Treaty rules where the application of those rules obstructs, in law or in fact, the performance of the particular task assigned to the operators referred to in point 4.2 for the provision of a service of general economic interest. Without prejudice to the rights of the Member States to define particular requirements of services of general interest, that task consists primarily in the provision and the maintenance of a universal public postal service, guaranteeing at affordable, cost-effective and transparent tariffs nationwide access to the public postal network within a reasonable distance and during adequate opening hours, including the clearance of postal items from accessible postal boxes or collection points throughout the territory and the timely delivery of such items to the address indicated, as well as associated services entrusted by measures of a regulatory nature to those operators for universal delivery at a specified quality. The universal service is to evolve in response to the social, economical and technical environment and to the demands of users.

The general interest involved requires the availability in the Community of a genuinely integrated public postal network, allowing efficient circulation of information and thereby fostering, on the one hand, the competitiveness of European industry and the development of trade and greater cohesion between the regions and Member States, and on the other, the improvement of social contacts between the citizens of the Union. The definition of the reserved area has to take into account the financial resources necessary for the provision of the service of general economic interest.

8.2. The financial resources for the maintenance and improvement of that public network still derive mainly from the activities referred to in point 2.3. Currently, and in the absence of harmonisation at Community level, most Member States have fixed the limits of the monopoly by reference to the weight of the item. Some Member States apply a combined weight and price limit whereas one Member State applies a price limit only. Information collected by the Commission on the revenues obtained from mail flows in the Member States seems to indicate that the maintenance of special or exclusive rights with regard to this market could, in the absence of exceptional circumstances, be sufficient to guarantee the improvement an maintenance of the public postal network.

The service for which Member States can reserve exclusive or special rights, to the extent necessary to ensure the maintenance of the universal service, is harmonised in the Postal Directive. To the extent to which Member States grant special or exclusive rights for this service, the service is to be considered a separate product-market in the assessment of individual cases in particular with regard to direct mail, the distribution of inward cross-border mail, outward cross-border mail, as well as with regard to the collection, sorting and transport of mail. The Commission will take account of the fact that those markets are wholly or partly liberalised in a number of Member States.

8.3. When applying the competition rules and other relevant Treaty rules to the postal sector, the Commission, acting upon a complaint or upon its own initiative, will take account of the harmonized definition set out in the Postal Directive in assessing whether the scope of the reserved area can be justified under Article 90(2). The point of departure will be a

presumption that, to the extent that they fall within the limits of the reserved area as defined in the Postal Directive, the special or exclusive rights will be prima facie justified under Article 90(2). That presumption can, however, be rebutted if the facts in a case show that a restriction does not fulfil the conditions of Article 90(2)[196].

8.4. The direct mail market is still developing at a different pace from one Member State to the other, which makes it difficult for the Commission, at this stage, to specify in a general way the obligations of the Member States regarding that service. The two principal issues in relation to direct mail are potential abuse by customers of its tariffication and of its liberalisation (reserved items being delivered by an alternative operators as if they were non-reserved direct mail items) so as to circumvent the reserved services referred to in point 8.2. Evidence from the Member States which do not restrict direct mail services, such as Spain, Italy, the Netherlands, Austria, Sweden and Finland, is still inconclusive and does not yet allow a definitive general assessment. In view of that uncertainty, it is considered appropriate to proceed temporarily on a case-by-case basis. If particular circumstances make it necessary, and without prejudice to point 8.3, Member States may maintain certain existing restrictions on direct mail services or introduce licensing in order to avoid artificial traffic distortions and substantial destabilization of revenues.

8.5. As regards the distribution of inward cross-border mail, the system of terminal dues received by the postal operator of the Member State of delivery of cross-border mail from the operator of the Member State of origin is currently under revision to adapt terminal dues, which are in many cases too low, to actual costs of delivery.

Without prejudice to point 8.3, Member States may maintain certain existing restrictions on the distribution of inward cross-border mail[197], so as to avoid artificial diversion of traffic, which would inflate the share of cross-border mail in Community traffic. Such restrictions may only concern items falling under the reservable area of services. In assessing the situation in the framework of individual cases, the Commission will take into account the relevant, specific circumstances in the Member States.

8.6. The clearance, sorting and transport of postal items has been or is currently increasingly being opened up to third parties by postal operators in a number of Member States. Given that the revenue effects of such opening up may vary according to the situation in the different Member States, certain Member States may, if particular circumstances make it necessary, and without prejudice to point 8.3, maintain certain existing restrictions on the clearance, sorting and transport of postal items by intermediaries[198], so as to allow for the necessary restructuring of the operator referred to in point 4.2 However, such restrictions should in principle be applied only to postal items covered by the existing monopolies, should not limit what is already accepted in the Member State concerned, and should be compatible with the principle of non-discriminatory access to the postal network as set out in point 8(b)(vii).

(b) Conditions for the application of Article 90(2) to the postal sector

[196] In relation to the limits on the application of the exception set out in Article 90(2), see the position taken by the Court of Justice in the following cases: Case C-179/90 Merci convenzionali porto di Genova v. Siderurgica Gabrielli [1991] ECR I-1979; Case C-41/90 Klaus Höfner and Fritz Elser v. Macroton [1991] ECR I-5889.
[197] This may in particular concern mail from one State which has been conveyed by commercial companies to another State to be introduced in the public postal network via a postal operator of that other State.
[198] Even in a monopoly situation, senders will have the freedom to make use of particular services provided by an intermediary, such as (pre-)sorting before deposit with the postal operator.

The following conditions should apply with regard to the exception under Article 90(2):

(i) Liberalisation of other postal services

Except for those services for which reservation is necessary, and which the Postal Directive allows to be reserved, Member States should withdraw all special or exclusive rights for the supply of postal services to the extent that the performance of the particular task assigned to the operators referred to in point 4.2 for the provision of a service of a general economic interest is not obstructed in law or in fact, with the exception of mail connected to the exercise of official authority, and they should take all necessary measures to guarantee the right of all economic operators to supply postal services.

This does not prevent Member States from making, where necessary, the supply of such services subject to declaration procedures or class licences and, when necessary, to individual licensing procedures aimed at the enforcement of essential requirements and at safeguarding the universal service. Member States should, in that event, ensure that the conditions set out in those procedures are transparent, objective, and without discriminatory effect, and that there is an efficient procedure of appealing to the courts against any refusal.

(ii) Absence of less restrictive means to ensure the services in the general economic interest

Exclusive rights may be granted or maintained only where they are indispensable for ensuring the functioning of the tasks of general economic interest. In many areas the entry of new companies into the market could, on the basis of their specific skills and expertise, contribute to the realisation of the services of general economic interest.

If the operator referred to in point 4.2 fails to provide satisfactorily all of the elements of the universal service required by the Postal Directive (such as the possibility of every citizen in the Member State concerned, and in particular those living in remote areas, to have access to newspapers, magazines and books), even with the benefit of a universal postal network and of special or exclusive rights, the Member State concerned must take action[199]. Instead of extending the rights already granted, Member States should create the possibility that services are provided by competitors and for this purpose may impose obligations on those competitors in addition to essential requirements. All of those obligations should be objective, non-discriminatory and transparent.

(iii) Proportionality

Member States should moreover ensure that the scope of any special and exclusive rights granted is in proportion to the general economic interest which is pursued through those rights. Prohibiting self-delivery, that is the provision of postal services by the natural or legal person (including a sister or subsidiary organisation) who is the originator of the mail, or collection and transport of such items by a third party acting

[199] According to Article 3 of the Postal Directive, Member States are to ensure that users enjoy the right to a universal service.

solely on its behalf, would for example not be proportionate to the objective of guaranteeing adequate resources for the public postal network. Member States must also adjust the scope of those special or exclusive rights, according to changes in the needs and the conditions under which postal services are provided and taking account of any State aid granted to the operator referred to in point 4.2.

(iv) Monitoring by an independent regulatory body

The monitoring of the performance of the public-service tasks of the operators referred to in point 4.2 and of open access to the public postal network and, where applicable, the grant of licences or the control of declarations as well as the observance by economic operators of the special or exclusive rights of operators referred to in point 4.2 should be ensured by a body or bodies independent of the latter[200].

That body should in particular ensure: that contracts for the provision of reserved services are made fully transparent, are separately invoiced and distinguished from non-reserved services, such as printing, labelling and enveloping; that terms and conditions for services which are in part reserved and in part liberalised are separate; and that the reserved element is open to all postal users, irrespective of whether or not the non-reserved component is purchased.

(v) Effective monitoring of reserved services

The tasks excluded from the scope of competition should be effectively monitored by the Member State according to published service targets and performance levels and there should be regular and public reporting on their fulfilment.

(vi) Transparency of accounting

Each operator referred to in point 4.2 uses a single postal network to compete in a variety of markets. Price and service discrimination between or within classes of customers can easily be practised by operators running a universal postal network, given the significant overheads which cannot be fully and precisely assigned to any one service in particular. It is therefore extremely difficult to determine cross-subsidies within them, both between the different stages of the handling of postal items in the public postal network and between the reserved services and the services provided under conditions of competition. Moreover, a number of operators offer preferential tariffs for cultural items which clearly do not cover the average total costs. Member States are obliged by Article 5 and 90 to ensure that Community law is fully complied with. The Commission considers that the most appropriate way of fulfilling that obligation would be for Member States to require operators referred to in point 4.2 to keep separate financial records, identifying separately, inter alia, costs and revenues associated with the provision of the services supplied under their exclusive rights and those provided under competitive conditions, and making it possible to assess fully the conditions applied at the various access points of the public postal network. Services made up of elements falling within the reserved and competitive services should also distinguish between the costs of each element. Internal accounting systems should operate on the basis of consistently applied and objectively justified cost-accounting

[200] See in particular Articles 9 and 22 of the Postal Directive.

principles. The financial accounts should be drawn up, audited by an independent auditor, which may be appointed by the National Regulatory Authority, and be published in accordance with the relevant Community and national legislation applying to commercial organisations.

(vii) Non-discriminatory access to the postal network

Operators should provide the universal postal service by affording non-discriminatory access to customers or intermediaries at appropriate public points of access, in accordance with the needs of those users. Access conditions including contracts (when offered) should be transparent, published in an appropriate manner and offered on a non-discriminatory basis.

Preferential tariffs appear to be offered by some operators to particular groups of customers in a non-transparent fashion. Member States should monitor the access conditions to the network with a view to ensuring that there is no discrimination either in the conditions of use or in the charges payable. It should in particular be ensured that intermediaries, including operators from other Member States, can choose from amongst available access points to the public postal network and obtain access within a reasonable period at price conditions based on costs, that take into account the actual services required.

The obligation to provide non-discriminatory access to the public postal network does not mean that Member States ar required to ensure access for items of correspondence from its territory, which were conveyed by commercial companies to another State, in breach of a postal monopoly, to be introduced in the public postal network via a postal operator of that other State, for the sole purpose of taking advantage of lower postal tariffs. Other economic reasons, such as production costs and facilities, added values or the level of service offered in other Member States are not regarded as improper. Fraud can be made subject to penalties by the independent regulatory body.

At present cross-border access to postal networks is occasionally rejected, or only allowed subject to conditions, for postal items whose production process includes cross-border data transmission before those postal items were given physical form. Those cases are usually called non-physical remail. In the present circumstances there may indeed be an economic problem for the postal operator that delivers the mail, due to the level of terminal dues applied between postal operators. The operators seek to resolve this problem by the introduction of an appropriate terminal dues system.

The Commission may request Member States, in accordance with the first paragraph of Article 5 of the Treaty, to inform the Commission of the conditions of access applied and of the reasons for them. The Commission is not to disclose information acquired as a result of such requests to the extent that it is covered by the obligation of professional secrecy.

9. REVIEW

This notice is adopted at Community level to facilitate the assessment of certain behaviour of undertakings and certain State measures relating to postal services. It is appropriate that after a certain period of development, possibly by the year 2000, the Commission should carry out

an evaluation of the postal sector with regard to the Treaty rules, to establish whether modifications of the views set out in this notice are required on the basis of social, economic or technological considerations and on the basis of experience with cases in the postal sector. In due time the Commission will carry out a global evaluation of the situation in the postal sector in the light of the aims of this notice.

Council Regulation (EC) No 502/2004 of 11 March 2004 amending Regulation (EC) No 1177/2002 concerning a temporary defensive mechanism to shipbuilding

Official Journal L 081 , 19/03/2004 P. 0006 - 0007

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Articles 87(3)(e), 89 and 133 thereof,

Having regard to the proposal from the Commission,

Having regard to the Opinion of the European Parliament[201],
Whereas:
(1) The European Commission and the Government of the Republic of Korea signed the Agreed Minutes relating to world shipbuilding on 22 June 2000, hereinafter "the Agreed Minutes", with the aim of restoring fair and transparent competitive conditions. However, the commitments under the Agreed Minutes, notably the commitment of ensuring an effective price surveillance mechanism, have not been effectively implemented by the Korean side and therefore a satisfactory result has still not been obtained.

(2) As an exceptional and temporary measure, and in order to assist Community shipyards in those segments that have suffered adverse effects in the form of material injury and serious prejudice caused by unfair Korean competition, a temporary defensive mechanism to shipbuilding was established by Regulation (EC) No 1177/2002[202] for limited market segments and for a short and limited period only. In particular, the temporary defensive mechanism was only authorised after the Community initiated dispute settlement proceedings against the Republic of Korea and could no longer be authorised if these dispute settlement proceedings were resolved or suspended.

(3) On 8 October 2002, as set out in Decision 2002/818/EC[203] the Community initiated dispute settlement proceedings against the Republic of Korea, by requesting consultations, in accordance with the World Trade Organisation's Understanding on the rules and procedures for the settlement of disputes.

(4) The consultations which were held between the Republic of Korea and the Community, as envisaged in the WTO Agreement, did not reach any satisfactory solution. On 11 June 2003, the Community requested the WTO Dispute Settlement Body to set up a panel over the unfair Korean shipbuilding practices.

(5) Regulation (EC) No 1177/2002 expires on 31 March 2004. The Republic of Korea has still not effectively implemented its commitments under the agreed minutes and the WTO disputes settlement proceedings are not expected to have been resolved by that date. It is therefore needed to prolong the temporary defensive mechanism,

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

[201] Opinion of 26 February 2003 (not yet published in the Official Journal).
[202] OJ L 172, 2.7.2002, p. 1.
[203] Commission Decision 2002/818/EC of 8 October 2002 under the provisions of Council Regulation (EC) No 3286/94 concerning trade practices maintained by Korea affecting trade in commercial vessels (OJ L 281, 19.10.2002, p. 15).

Article 1

Article 5 of Regulation (EC) No 1177/2002 shall be replaced by the following:

"Article 5

This Regulation shall enter into force on the day following that of its publication in the Official Journal of the European Union. It shall expire on 31 March 2005."

Article 2

This Regulation shall enter into force on the day following that of its publication in the Official Journal of the European Union.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels, 11 March 2004.

For the Council
The President

M. Harney

A Bizottság 1860/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról a mezőgazdasági és halászati ágazatban

(2004. október 6.)

Official Journal L 325 , 28/10/2004 P. 0004 - 0009

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendeletre[204] és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

e rendelet tervezetének közzétételét követően[205],

az állami támogatásokkal foglalkozó tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

(1) A 994/98/EK rendelet felhatalmazza a Bizottságot, hogy rendeletben állapítsa meg azt a határt, amely alatt a támogatási intézkedéseket úgy kell tekinteni, hogy azok nem felelnek meg a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak, és ezért nem tartoznak a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési eljárás alá.

(2) A Bizottság alkalmazta a Szerződés 87. és 88. cikkét, és számos határozatban külön tisztázta a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett támogatás fogalmát. A Bizottság legutóbb a 69/2001/EK rendeletében[206] kifejtette azon de minimis küszöbértékkel kapcsolatos álláspontját is, amely alatt a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdését nem kell alkalmazni. Tekintetbe véve a mezőgazdasági és halászati ágazatra vonatkozó speciális szabályokat és azon kockázatot, hogy ezen ágazatokban még a kis összegű támogatások is megfelelhetnek a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak, a 69/2001/EK rendelet ezekre az ágazatokra nem vonatkozik.

(3) A Bizottság által szerzett tapasztalatok fényében, különösen az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló, 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet[207] hatálybalépése, valamint a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások[208] alkalmazása óta megerősíthető, hogy a mezőgazdasági ágazatnak nyújtott nagyon alacsony szintű támogatások nem teljesítik a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése által előírt kritériumokat, feltéve hogy bizonyos feltételek teljesülnek. Ez a helyzet, amikor az egyes termelők által kapott összeg alacsony, és a mezőgazdasági ágazatnak nyújtott támogatás általános szintje nem haladja meg

[204] HL L 142., 1998.5.14., 1. o.
[205] HL C 93., 2004.4.17., 9. o.
[206] HL L 10., 2001.1.13., 30. o.
[207] HL L 160., 1999.6.26., 80. o. A legutóbb az 583/2004/EK rendelettel (HL L 91., 2004.3.30., 1. o.) módosított rendelet.
[208] HL C 232., 2000.8.12., 19. o.

a termelés értékének egy kis százalékát. A közösségi mezőgazdasági termelésre általában jellemző, hogy minden árucikket nagy számú kistermelő állít elő, akik egymással nagyrészt felcserélhető árukat állítanak elő a közös piacszervezés keretein belül. Ennél az oknál fogva az egyéni termelőknek egy bizonyos időszak alatt folyósított kis támogatási összegek hatásának összefüggésben kell lennie a mezőgazdasági termelés ágazati szintű értékével ugyanazon időszakban. A mezőgazdasági ágazat termelési értéke alapján az egyes tagállamoknak megállapított összeg felső határa minden tagállamban következetes, objektív gazdasági referenciaértéken alapuló megközelítést tesz lehetővé.

(4) A halászati ágazatnak nyújtott állami támogatások értékelésében különösen a halászati ágazatnak és az akvakultúrának nyújtott állami támogatások vizsgálatáról szóló közösségi iránymutatás[209] alkalmazása, valamint a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendelet[210] hatálybalépése óta szerzett bizottsági tapasztalatok fényében megerősíthető, hogy a halászati ágazatnak nyújtott nagyon alacsony szintű támogatások nem teljesítik a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése által előírt kritériumokat, feltéve hogy bizonyos feltételek teljesülnek. Tekintettel a halászati és a mezőgazdasági ágazat termelési formáiban mutatkozó hasonlóságokra, ez a helyzet, amikor az egyes vállalkozások által kapott támogatási összeg alacsony, és a halászati ágazatnak nyújtott támogatás általános szintje nem haladja meg a termelés értékének egy kis százalékát.

(5) Az átláthatóság és a jogbiztonság fokozása céljából célszerűnek tűnik halászati ágazatra vonatkozó de minimis szabály rendeletben történő szabályozása.

(6) A Kereskedelmi Világszervezet mezőgazdasági megállapodásának[211] fényében e rendelet nem mentesítheti az exporttámogatást vagy az importtal szemben a belföldi terméket előnyben részesítő támogatást. A tagállamok kötelesek tartózkodni minden olyan támogatás nyújtásától, amely ellentétes az ebben a megállapodásban foglalt kötelezettségekkel. Kereskedelmi kiállításokon való részvétel, tanulmányok vagy tanácsadói szolgálatok igénybevétele új termék vagy létező termék új piacon való bevezetésére nem minősül exporttámogatásnak. A Bíróság 2002. szeptember 19-i ítéletében megállapította, hogy ha a Közösség jogszabályt alkotott a mezőgazdaság egy adott ágazatában a piac közös szervezéséről, a tagállamoknak tartózkodniuk kell minden olyan intézkedéstől, amely ezt sértheti vagy kivételeket teremthet alóla[212]. Ez az alapelv a halászati ágazatra is vonatkozik. Ennél az oknál fogva a rendelet nem alkalmazható olyan támogatásra, amelynek összege a piacon forgalmazott termékek ára vagy mennyisége alapján kerül rögzítésre.

(7) A Bizottság tapasztalatainak figyelembevételével megállapítható, hogy bármely hároméves időszak során kedvezményezettként 3000 euró felső határt el nem érő támogatás, amennyiben a három év alatt az összes vállalkozásnak nyújtott ilyen támogatás teljes összege alatta marad a Bizottság által a mezőgazdasági, illetve halászati éves termelés körülbelül 0,3 %-ában megállapított felső határnak, nem befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet, és/vagy nem torzítja a versenyt, illetve nem fenyeget annak torzításával, és ezért nem tartozik a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése alá. Az érintett hároméves időszaknak változó jellegű, tehát a de minimis támogatás minden egyes új megadásakor a de minimis támogatás előző

[209] HL C 19., 2001.1.20., 7. o.
[210] HL L 337., 1999.12.30., 10. o. A legutóbb az 1421/2004/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 260., 2004.8.6., 1. o.).
[211] HL L 336., 1994.12.23., 22. o.
[212] C-113/2000 sz. ügy Spanyolország kontra Bizottság, (EBHT 2002, I-7601, 73. pont).

három év alatt megadott teljes összegét kell figyelembe venni. A de minimis támogatást akkor kell megadottnak tekinteni, amikor a támogatás igénybevételének a jogát a kedvezményezettre ruházzák. A de minimis szabály nem érinti azt a lehetőséget, hogy a vállalkozások ugyanazon projektre a Bizottság által jóváhagyott vagy egy csoportmentességi rendelet hatálya alá tartozó állami támogatásban részesüljenek.

(8) Az átláthatóság, az egyenlő elbánás és a de minimis küszöbérték helyes alkalmazása érdekében célszerű, hogy a tagállamok ugyanazt a számítási módszert alkalmazzák. E számítás megkönnyítése érdekében és a 69/2001/EK rendelet alkalmazásának megfelelően célszerű, hogy a készpénzben meg nem jelenő támogatási összegeket bruttó támogatási egyenértékre számolják át. A több részletben folyósított támogatás és a kedvezményes kölcsön formáját öltő támogatás támogatástartalma a folyósítás idején fennálló piaci kamatlábak alkalmazását kívánja meg. Az állami támogatásra vonatkozó szabályok egységes, átlátható és egyszerű alkalmazása érdekében e rendelet alkalmazásában a piaci kamatlábak tekintendők referencia-kamatlábnak, feltéve hogy kedvezményes kamatozású kölcsön esetén a kölcsönt a szokásos biztosítékok támasztják alá, és nem jár rendkívüli kockázatokkal. A referenciarátákat a Bizottság objektív kritériumok alapján időszakosan rögzíti, és az Európai Unió Hivatalos Lapjában, valamint az Interneten közzéteszi.

(9) A Bizottság feladata annak a biztosítása, hogy az állami támogatási szabályokat betartsák, és különösen az, hogy a de minimis szabály alapján folyósított támogatások azok feltételeinek megfeleljenek. A Szerződés 10. cikkében megállapított együttműködési alapelvnek megfelelően a tagállamoknak e feladat megvalósítását a szükséges mechanizmus létrehozásával kell elősegíteniük annak érdekében, hogy a de minimis szabály alapján folyósított támogatás teljes összege ne haladja meg sem a kedvezményezettenkénti 3000 eurós összeghatárt, sem pedig a Bizottság által a mezőgazdasági, illetve halászati termelési érték alapján tagállamonként megállapított általános felső határt három év viszonylatában. E célból célszerű, hogy amikor a de minimis támogatást folyósítják, a tagállamok tájékoztassák az érintett vállalkozásokat a támogatás de minimis jellegéről, teljes tájékoztatást kapjanak az elmúlt három év során folyósított egyéb de minimis támogatásokról, és körültekintően ellenőrizzék, hogy az új de minimis támogatással nem lépik-e túl a de minimis küszöbértékét. A küszöbérték betartása vagylagosan egy központi nyilvántartáson keresztül is biztosítható.

(10) Tekintettel a Bizottság tapasztalataira és különösen arra, hogy általában milyen gyakran szükséges felülvizsgálni az állami támogatási politikát, célszerű e rendelet alkalmazási idejét korlátozni. Amennyiben e rendelet meghosszabbítás nélkül hatályát veszti, az e rendelet hatálya alá tartozó de minimis támogatási programokkal kapcsolatosan egy hathónapos alkalmazkodási időszaknak kell a tagállamok rendelkezésére állnia. A jogbiztonság érdekében célszerű tisztázni e rendelet hatását a hatálybalépése előtt nyújtott támogatásokra,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Hatály

E rendeletet a mezőgazdasági, illetve halászati ágazat vállalkozásai részére folyósított támogatásra kell alkalmazni a következők kivételével:
a) olyan támogatás, amelynek összege a piacon forgalmazott termékek ára vagy mennyisége alapján kerül rögzítésre;

b) az exporttal kapcsolatos tevékenységekhez nyújtott támogatások, nevezetesen az exportált mennyiséggel, az értékesítési hálózatok kialakításával és működtetésével, illetve az exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő egyéb folyó kiadásokkal közvetlenül kapcsolatos támogatások;
c) az import áruk helyett hazai áru használatától függő támogatás.

2. cikk
Meghatározások

E rendelet vonatkozásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:
1. "a mezőgazdasági ágazat vállalkozásai": a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával vagy forgalmazásával foglalkozó vállalkozások;
2. "mezőgazdasági termék": a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek, kivéve az e bekezdés 5. pontjában meghatározott halászati termékeket;
3. "mezőgazdasági termék feldolgozása": olyan mezőgazdasági termékre irányuló tevékenység, ahol a tevékenység eredménye szintén egy mezőgazdasági termék;
4. "a halászati ágazat vállalkozásai": a halászati termékek előállításával, feldolgozásával vagy forgalmazásával foglalkozó vállalkozások;
5. "halászati termék": mind a tengeren és a belvizeken halászott, mind pedig a 104/2000/EK tanácsi rendelet 1. cikkében felsorolt akvakultúra-termékek[213];
6. "halászati termék feldolgozása és forgalmazása": minden művelet a halfogástól vagy betakarítástól a végtermék elkészültéig, beleértve a kezelést, előállítást és forgalmazást.

3. cikk
De minimis támogatás

(1) Amennyiben a támogatással kapcsolatos rendelkezések megfelelnek ezen cikk (2) és (3) bekezdésben megállapított feltételeknek, úgy azokat úgy kell tekinteni, hogy azok nem teljesítik a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése valamennyi szempontját, és ezért nem tartoznak a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettség alá.

(2) Bármely hároméves időszakban bármely vállalkozás részére során folyósított de minimis támogatás összege nem haladhatja meg a 3000 eurót. E küszöbérték a támogatás formájától és a kitűzött céltól függetlenül alkalmazandó.

A mezőgazdasági ágazat különböző vállalkozásainak ily módon juttatott kumulatív összeg nem haladhatja meg bármely hároméves időszakban az I. mellékletben tagállamonként meghatározott értéket.

A halászati ágazat különböző vállalkozásainak ily módon juttatott kumulatív összeg nem haladhatja meg bármely hároméves időszakban a II. mellékletben tagállamonként meghatározott értéket.

(3) A (2) bekezdésben szereplő küszöbértéket készpénzben folyósított támogatásként kell kifejezni. Minden használt számadatnak bruttó, azaz közvetlen adózás előtti értéket kell kifejeznie. Amennyiben a támogatást nem pénzben, hanem más formában folyósítják, a támogatás összege a bruttó támogatási egyenérték lesz.

[213] HL L 17., 2000.1.21., 22. o.

A több részletben fizetendő támogatást a megadásának időpontjakor érvényes értékére kell diszkontálni. A diszkontálás céljára és a kedvezményes kölcsön támogatás tartalmának kiszámításához a megadása idején érvényes referencia-kamatlábat kell alkalmazni.

4. cikk
Támogatások halmozódása és ellenőrzés

(1) Amennyiben egy tagállam egy vállalkozásnak de minimis támogatást ítél meg, tájékoztatja a vállalkozást a támogatás de minimis jellegéről, és beszerzi az érintett vállalkozástól az előző három év során kapott egyéb de minimis támogatásokkal kapcsolatos összes információt.

A tagállam az új de minimis támogatást csak azt követően nyújthatja, ha ellenőrizte, hogy az nem fogja az érintett hároméves időszak során kapott de minimis támogatások teljes összegét a 3. cikk (2) bekezdésében foglalt küszöbérték feletti szintre emelni.

(2) Amennyiben egy tagállam a mezőgazdasági, illetve halászati de minimis támogatások egy olyan központi nyilvántartását állította fel, amely a tagország bármely hatósága által megadott, e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi de minimis támogatással kapcsolatos információt tartalmazza, az (1) bekezdés első albekezdésében foglalt követelményt nem kell alkalmazni attól a pillanattól fogva, hogy a nyilvántartás hároméves időszakot ölel fel.

(3) A tagállamok rögzítik és összeállítják az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos összes információt. E nyilvántartások tartalmaznak minden olyan információt, ami annak bizonyításához szükséges, hogy e rendelet feltételeit betartották. Az egyedi de minimis támogatásokat érintő nyilvántartásokat azok megadása időpontjától számított 10 évig, a de minimis támogatási programot érintő nyilvántartásokat a program keretében nyújtott legutolsó egyedi támogatás megadásának időpontjától számított 10 évig kell megőrizni.

Írásbeli kérelemre az érintett tagállam 20 munkanapon, vagy a kérelemben rögzített hosszabb határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátja mindazt az információt, amit a Bizottság szükségesnek tart annak értékeléséhez, hogy e rendelet feltételei teljesülnek-e, különösen a bármely vállalkozás és az érintett tagállam mezőgazdasági, illetve halászati ágazata által kapott de minimis támogatás teljes összege vonatkozásában.

5. cikk
Átmeneti intézkedések

(1) Ezt a rendeletet alkalmazni kell a hatálybalépése előtt folyósított támogatásra, amennyiben az teljesíti az (1) és (3) bekezdésben megállapított feltételeket. A Bizottság megvizsgál minden olyan támogatást, amely nem teljesíti ezen feltételeket, összhangban a vonatkozó keretrendszerekkel, iránymutatásokkal, közleményekkel és felhívásokkal.

(2) Az e rendelet hatálya alá tartozó támogatási programok továbbra is részesülnek ennek előnyeiben azon hat hónapos átállási időszak alatt, ami a 6. cikk (2) bekezdésében megállapított napon kezdődik.

Az átállási időszak alatt a programokat továbbra is e rendelet feltételei szerint kell alkalmazni.

6. cikk
Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a rendelet 2005. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet 2008. december 31-ig marad hatályban.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. október 6-án.

a Bizottság részéről

Franz Fischler

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

A 3. cikk (2) bekezdésében hivatkozott, tagállamonkénti kumulatív összegek a mezőgazdaságra vonatkozóan:

(EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

II. MELLÉKLET

A 3. cikk (2) bekezdésében hivatkozott, tagállamonkénti kumulatív összegek a halászatra vonatkozóan:

(EUR)

BE	1 368 900
DK	6 341 400
DE	7 287 000
EL	2 036 370
ES	15 272 100
FR	11 073 300
IE	1 944 000
IT	9 413 400
LU	0
NL	3 548 100
AT	114 000
PT	2 703 300
FI	460 200
SE	1 557 900
UK	12 651 900
CZ	169 200
EE	407 400
CY	123 000
LV	510 300
LT	906 000
HU	144 180
MT	21 000
PL	1 652 100
SI	21 900
SK	86 100

A Bizottság 1/2004/EK rendelete
az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról

(2003. december 23.)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendeletre[214], és különösen annak 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjára,
e rendelet tervezetének közzétételét követően[215],
az állami támogatásokkal foglalkozó tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,
mivel:

(1) A 994/98/EK rendelet felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a Szerződés 87. cikkével összhangban kinyilvánítsa, hogy meghatározott feltételek mellett a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatás a közös piaccal összeegyeztethető, és nem tartozik a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség hatálya alá.

(2) Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 70/2001/EK bizottsági rendelet[216] nem alkalmazandó a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek előállításával, feldolgozásával vagy forgalmazásával kapcsolatos tevékenységekre.

(3) A Bizottság számos határozatában alkalmazta már a Szerződés 87. és a 88. cikkét a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásokra, és legutóbb a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásban[217] (a továbbiakban: mezőgazdasági iránymutatás) kifejtette ezzel kapcsolatos álláspontját. A Bizottság által az említett cikkek mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásokra történő alkalmazása során szerzett jelentős tapasztalat fényében, indokolt, hogy a Bizottság — azzal a céllal, hogy biztosítsa a hatékony felügyeletet, valamint egyszerűsítse az adminisztrációt anélkül, hogy gyengítené a Bizottság által gyakorolt ellenőrzést — gyakorolja a 994/98/EK rendelettel ráruházott hatáskört a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozások tekintetében is, amennyiben a Szerződés 89. cikkét az ilyen termékekre alkalmazni kell. Az agrárszektor egyedi jellemzőire figyelemmel indokolt rendeletet alkotni kizárólag az ezen ágazatban működő kis- és középvállalkozásokra vonatkozóan.

(4) E rendelet nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy bejelentsék a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásokat. Az ilyen bejelentéseket a Bizottság e rendelet figyelembevételével, a mezőgazdasági iránymutatás alapján értékeli. Az e rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő bejelentések értékelésére először e rendelet figyelembevételével, majd — amennyiben az itt megállapított

214 HL L 142., 1998.5.14., 1. o.
215 HL C 194., 2003.8.15., 2. o.
216 HL L 10., 2001.1.13. 33. o.
217 HL C 28., 2000.2.1., 2. o. (Helyesbített változat: HL C 232., 2000.8.12., 19. o.)

feltételek nem teljesülnek — a mezőgazdasági iránymutatás alapján kerül sor. Indokolt átmeneti rendelkezéseket megállapítani az e rendelet hatálybalépése előtt nyújtott olyan támogatásokra vonatkozóan, amelyeket a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt kötelezettség megsértésével elmulasztottak bejelenteni.

(5) Az elkövetkezendő évek során a mezőgazdaságnak a piac fejlődésével, a piacpolitikával és a kereskedelmi szabályokkal, a fogyasztói igényekkel és preferenciákkal, valamint a Közösség bővítésével kapcsolatosan felmerülő új körülményekhez és további változásokhoz kell alkalmazkodnia. E változások nemcsak a mezőgazdasági piacokat, hanem általában véve a vidéki térségek helyi gazdaságát is érintik. A vidékfejlesztési politikának törekednie kell a vidéki térségek versenyképességének helyreállítására és fokozására, és ennek érdekében hozzá kell járulnia e térségekben a munkahelyek megőrzéséhez és a munkahelyteremtéshez.

(6) A kis- és középvállalkozások döntő szerepet töltenek be a munkahelyteremtésben és, általánosabban véve, a társadalmi stabilitás és a gazdasági hajtóerő egyik meghatározó tényezőjeként működnek. Mindazonáltal fejlődésüket gátolhatja a piac elégtelen működése. Gyakran nehezen jutnak tőkéhez vagy hitelhez egyes pénzpiacok kockázatkerülő természete folytán, valamint azért, mert esetleg csak korlátozott biztosítékokat tudnak nyújtani. Szűkös forrásaik következtében előfordulhat, hogy e vállalkozások csak korlátozott mértékben juthatnak információhoz, nevezetesen az új technológiát és a lehetséges piacokat illetően. E megfontolásokra tekintettel az e rendelettel mentesített támogatásoknak azt a célt kell szolgálniuk, hogy elősegítsék a kis- és középvállalkozások gazdasági tevékenységeinek fejlesztését, feltéve, hogy az ilyen támogatás nem gyakorol a közös érdekkel ellentétes mértékű káros hatást a kereskedelmi feltételekre. E fejlesztéseket ösztönözni és támogatni kell a meglévő szabályok egyszerűsítésével, amennyiben e szabályokat alkalmazni kell a kis- és középvállalkozásokra.

(7) A mezőgazdasági termékek Közösségen belül történő előállítását, feldolgozását és forgalmazását elsősorban a kis- és középvállalkozások végzik.

(8) Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló, 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet[218] egyedi állami támogatási szabályokat vezetett be egyes, közösségi finanszírozás nélkül nyújtott tagállami támogatásban részesülő vidékfejlesztési intézkedésekre vonatkozóan.

(9) E rendelettel mentesíteni kell minden olyan támogatást, amely megfelel az itt megállapított követelményeknek, továbbá valamennyi támogatási programot, feltéve, hogy az azok keretében nyújtható támogatások megfelelnek e rendelet valamennyi vonatkozó követelményének. A hatékony felügyelet biztosítása és az adminisztráció egyszerűsítése érdekében — a Bizottság által gyakorolt ellenőrzés gyengítése nélkül — a támogatási programoknak és a támogatási programokon kívül nyújtott egyedi támogatásoknak tartalmazniuk kell az e rendeletre való kifejezett hivatkozást.

(10) Az EK-Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek, valamint az I. mellékletben nem szereplő egyes termékek reklámozásához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásban[219] meghatározott reklámtevékenységekkel kapcsolatosan felmerülő költségekre nyújtott támogatásokat ki kell zárni e rendelet alkalmazási köréből, és azokra továbbra is csak az említett iránymutatás vonatkozik.

(11) Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly jöjjön létre a támogatott ágazatban fellépő versenytorzító hatások lehető legkisebbre csökkentése és e rendelet

---

218 HL L 160., 1999.6.26., 80. o.

219 HL C 252., 2001.9.12., 5. o.

célkitűzései között, nem mentesíthetők azon egyedi támogatások, amelyek meghaladnak egy meghatározott legnagyobb összeget, függetlenül attól, hogy az e rendelettel mentesített támogatási program keretében ítélik-e oda azokat.

(12) E rendelet nem mentesítheti az exporttámogatásokat, illetve az importtermékekkel szemben hazai termékek felhasználásához kötött támogatásokat. Előfordulhat, hogy az ilyen támogatások összeegyeztethetetlenek a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében a szubvenciókról és a kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás, illetve a mezőgazdaságról szóló WTO-megállapodás alapján a Közösség által vállalt nemzetközi kötelezettségekkel. A kereskedelmi vásárokon való részvétel, vagy új, illetve meglévő termékek új piacra való bevezetéséhez szükséges tanulmányok vagy tanácsadói szolgáltatások költségeire nyújtott támogatás általában véve nem minősül exporttámogatásnak.

(13) Az esetlegesen versenytorzító hatással járó különbségek megszüntetése, a kis- és középvállalkozásokat érintő különböző közösségi és nemzeti szintű kezdeményezések összehangolásának elősegítése, valamint az eljárási kérdések átláthatósága és a jogbiztonság érdekében a „kis- és középvállalkozások” e rendeletben használt fogalmának meg kell egyeznie a 70/2001/EK rendeletben megállapítottal.

(14) A Bizottság kialakult gyakorlatával összhangban, és annak biztosítására, hogy a támogatások arányosak legyenek, és a szükséges összegre korlátozódjanak, a küszöbértékeket általános szabályként az elszámolható költségek köréhez viszonyított támogatási intenzitásban, és nem a legnagyobb támogatási összegben kell kifejezni.

(15) Annak meghatározása érdekében, hogy egy adott támogatás e rendelet szerint összeegyeztethető-e a közös piaccal vagy sem, a támogatási intenzitást és így a támogatás támogatástartalom formájában kifejezett összegét kell figyelembe venni. A több részletben kifizetendő támogatás és a kedvezményes kamatozású kölcsön formájában nyújtott támogatás támogatástartalmának kiszámításához a támogatás nyújtásának időpontjában érvényes piaci kamatlábakat kell használni. Az állami támogatásra vonatkozó szabályok egységes, átlátható és egyszerű alkalmazása érdekében e rendelet alkalmazásában a piaci kamatlábak tekintendők referencia-kamatlábnak, feltéve, hogy kedvezményes kamatozású kölcsön esetén a kölcsönt a szokásos biztosítékok támasztják alá, és az nem jár rendkívüli kockázattal. A referencia-kamatlábakat a Bizottság időről időre objektív kritériumok alapján határozza meg, és közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, valamint az interneten.

(16) A Bizottságnak az agrárszektorban nyújtott állami támogatások értékelésével kapcsolatosan kialakult gyakorlatával összhangban nem szükséges különbséget tenni a kisvállalkozások és a középvállalkozások között. Egyes támogatási típusok esetén indokolt meghatározni az egy kedvezményezettnek nyújtható támogatás legnagyobb összegét.

(17) A Bizottság tapasztalatának fényében a támogatások felső határát olyan szinten kell rögzíteni, amely megfelelő egyensúlyt teremt a támogatott ágazatban fellépő versenytorzító hatások lehető legkisebbre csökkentése, valamint az agrárszektorban működő kis- és középvállalkozások által folytatott gazdasági tevékenységek fejlesztésének előmozdítására irányuló célkitűzések között. A Közösség által finanszírozott támogatási intézkedésekkel fennálló koherencia érdekében a felső határokat össze kell hangolni a mezőgazdasági iránymutatásban és az 1257/1999/EK rendeletben rögzített értékekkel.

(18) Indokolt olyan további feltételeket megállapítani, amelyeknek az e rendelettel mentesített támogatási programoknak, illetve egyedi támogatásoknak eleget kell tenniük. A beruházási támogatásban részesülő társaságoknak meg kell felelniük az

életképesség követelményének, valamint az 1257/1999/EK rendelet 5. cikkében és 26. cikkének (1) bekezdésében előírt minimumszabályoknak. Számításba kell venni a közös piacszervezések alapján fennálló valamennyi termelési, illetve közösségi támogatási korlátozást. Tekintettel a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjára, a támogatásnak általános szabályként nem lehet kizárólag az a hatása, hogy folyamatosan vagy időről időre csökkenti a kedvezményezettet szokásosan terhelő működési költségeket, és arányosnak kell lennie azokkal a hátrányokkal, amelyeket a Közösség érdekében állónak ítélt társadalmi és gazdasági előnyök biztosítása érdekében fel kellene számolni. Az olyan egyoldalú állami támogatási intézkedések, amelyek célja egyszerűen a termelők pénzügyi helyzetének javítása, de amelyek semmilyen módon nem járulnak hozzá az ágazat fejlődéséhez, és különösen az olyan támogatás, amelynek odaítélésére kizárólag az ár, mennyiség vagy termelési egység, illetve egységnyi termelőeszköz alapján kerül sor, működési támogatásnak minősül, amely összeegyeztethetetlen a közös piaccal. Továbbá az ilyen támogatás valószínűleg zavarólag hat a közös piacszervezések mechanizmusainak működésére is. Ezért indokolt egyes támogatási típusokra korlátozni e rendelet alkalmazási körét.

(19) E rendeletnek az elhelyezkedésre való tekintet nélkül mentesítenie kell a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásokat. A beruházás és a munkahelyteremtés hozzájárulhat a kedvezőtlen helyzetű, valamint az 1. célkitűzés alá tartozó régiók gazdasági fejlődéséhez a Közösségen belül. Az ilyen régiókban működő kis- és középvállalkozásoknak az elhelyezkedésükből fakadó strukturális hátrányokkal és a méretükből eredő nehézségekkel egyaránt meg kell küzdeniük. Ezért indokolt, hogy a kedvezőtlen helyzetű, valamint az 1. célkitűzés alá tartozó régiókban működő kis- és középvállalkozások javára magasabb felső határokat állapítsanak meg.

(20) A célirányos beruházási támogatásokból eredő torzulások kockázatának következtében, továbbá annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők szabadon dönthessenek arról, hogy milyen termékekbe fektetnek be, az e rendelettel mentesített beruházási támogatások nem korlátozódhatnak meghatározott mezőgazdasági termékekre. Ez a feltétel nem gátolhatja az egyes tagállamokat abban, hogy kizárjanak egyes mezőgazdasági termékeket az ilyen támogatások vagy támogatási programok köréből, nevezetesen olyan esetben, ha nincsenek szokásos piaci értékesítési lehetőségek. Továbbá egyes beruházástípusokat természetükből eredően ki kell zárni e rendelet hatálya alól. Egyes ágazatok esetében indokoltak lehetnek a célirányos beruházási támogatások, és ezért e támogatások mentesíthetők, amennyiben a környezet védelmével és minőségének javításával, illetve az állattartás higiéniai körülményeinek vagy az állatok jólétének javításával kapcsolatos egyedi szabályok végrehajtásának költségeire korlátozódnak. A mezőgazdasági termékek feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatban a mezőgazdasági üzem szintjén végrehajtott olyan beruházásokat, amelyek nem járnak kapacitásnövekedéssel, és amelyek elszámolható kiadásainak összege nem éri el az 1257/1999/EK rendelet 7. cikke alapján megállapított határértéket, a mezőgazdasági termékek előállításával kapcsolatos beruházásokra vonatkozó szabályok szerint kell vizsgálni. A mezőgazdasági termékek feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatban a mezőgazdasági üzem szintjén végrehajtott olyan beruházásokat, amelyek a termelési kapacitás növekedésével járnak, és/vagy amelyek elszámolható kiadásainak összege meghaladja az 1257/1999/EK rendelet 7. cikke alapján megállapított határértéket, a mezőgazdasági termékek feldolgozásával és forgalmazásával kapcsolatos beruházásokra vonatkozó szabályok szerint kell vizsgálni.

(21) Amennyiben a támogatás odaítélésére a Közösség szintjén újonnan bevezetett előírásokhoz való alkalmazkodás céljából kerül sor, a tagállamok nem

hosszabbíthatják meg a mezőgazdasági termelők részére biztosított adaptációs időszakot az ilyen szabályok végrehajtásának elhalasztásával. Ezért egyértelműen meg kell állapítani azt az időpontot, amelytől az új jogszabályok már nem tekinthetők újonnan bevezetettnek.

(22) A mezőgazdasági termelőknek gyakran kínálnak kedvezményes díjszabású szolgáltatásokat a mezőgazdasági termelők által nem szabadon választható társaságok. Annak megakadályozására, hogy ilyen esetben a szolgáltató — és ne a mezőgazdasági termelő — részesüljön támogatásban, továbbá annak biztosítására, hogy a mezőgazdasági termelő a versenyképes áron elérhető legjobb szolgáltatást kapja, általában gondoskodni kell arról, hogy az ilyen szolgáltatók kiválasztására és díjazására piaci elvek szerint kerüljön sor. Mindazonáltal egyes szolgáltatások — nevezetesen az ellenőrzések — esetében, továbbá a szolgáltatás jellegéből vagy a szolgáltatásnyújtás jogalapjából eredően előfordulhat olyan helyzet, hogy csak egyetlen szolgáltató áll rendelkezésre.

(23) A mezőgazdasággal kapcsolatos egyes tanácsi rendeletek meghatározott engedélyezési eljárást írnak elő a tagállamok által — gyakran közösségi finanszírozással egybekötve vagy annak kiegészítéseként — nyújtott támogatások kifizetésére vonatkozóan. Mindazonáltal az ilyen rendelkezések általában nem mentesítenek a Szerződés 88. cikke szerinti bejelentési kötelezettség alól, amennyiben az adott támogatás megfelel a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeknek. Mivel az említett rendeletek egyértelműen meghatározzák az ilyen támogatásokra vonatkozó feltételeket, és/vagy ezeket az intézkedéseket e rendeletek meghatározott rendelkezései szerint kell közölni a Bizottsággal, nincs szükség a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésén alapuló további külön bejelentésre annak érdekében, hogy a Bizottság elvégezhesse az ilyen jellegű intézkedések értékelését. A jogbiztonság céljából e rendeletben hivatkozni kell az említett rendelkezésekre, és ezért nem szükséges a Szerződés 88. cikke alapján bejelenteni az ilyen jellegű intézkedéseket, amennyiben előzetesen biztosítható, hogy kizárólag kis- és középvállalkozások részesülnek ilyen támogatásban.

(24) Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatás minden esetben szükséges legyen és ösztönzőleg hasson egyes tevékenységek fejlesztésére, e rendelet nem mentesítheti az olyan tevékenységhez nyújtott támogatást, amelyre a kedvezményezett kizárólag piaci feltételek mellett is vállalkozna. Nem nyújtható visszamenőleges támogatás olyan tevékenységhez, amelyet a kedvezményezett már elvégzett.

(25) E rendelet nem mentesítheti az ugyanazon elszámolható költségek tekintetében más állami támogatással — a nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok által odaítélt támogatásokat is ideértve — vagy az 1257/1999/EK rendelet keretében odaítélt állami támogatással vagy közösségi támogatással halmozott támogatásokat, amennyiben az így halmozott összeg meghaladja az e rendeletben meghatározott egyes küszöbértékeket.

(26) Az átláthatóság és a hatékony ellenőrzés biztosítása érdekében a 994/98/EK rendelet 3. cikkével összhangban indokolt olyan szabványos formátum létrehozása, amelyben a tagállamok összefoglaló információt közölnek a Bizottsággal az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététel céljából minden olyan esetben, amikor támogatási program megvalósítására vagy ilyen programon kívüli egyedi támogatás nyújtására kerül sor e rendelet végrehajtása során. Ugyanezen okokból indokolt szabályokat létrehozni a tagállamok által az e rendelet alapján mentesített támogatásokról vezetendő nyilvántartást illetően. A tagállamok által a Bizottságnak benyújtandó éves jelentés céljából szükséges, hogy a Bizottság kialakítsa ennek egyedi követelményeit.

Tekintettel a szükséges technológia széles körű rendelkezésre állására, az összefoglaló információt és az éves jelentést számítógépes formában kell elkészíteni.

(27) Egy tagállam e rendeletben megállapított jelentéstételi kötelezettségének elmulasztása lehetetlenné teheti a Bizottság számára, hogy elvégezhesse a Szerződés 88. cikkének (1) bekezdésén alapuló ellenőrzési feladatát, és különösen annak felmérését, hogy az e rendelettel mentesített támogatások kumulatív gazdasági hatása a közös érdekkel ellentétes mértékű káros hatást gyakorol-e a kereskedelem feltételeire. Az állami támogatások kumulatív hatásának értékelése különösen szükséges abban az esetben, ha ugyanaz a kedvezményezett több forrásból is részesülhet támogatásban, ami egyre gyakrabban fordul elő a mezőgazdaságban. Ezért rendkívül fontos, hogy az e rendelet szerinti támogatások nyújtása előtt az egyes tagállamok mielőbb megfelelő információt bocsássanak a Bizottság rendelkezésére.

(28) Tekintettel a Bizottság e téren szerzett tapasztalataira és különösen az állami támogatási politika felülvizsgálatának általában szükséges gyakoriságára, indokolt korlátozni e rendelet alkalmazásának időtartamát. Amennyiben e rendelet anélkül jár le, hogy hatályát meghosszabbítanák, az e rendelettel már mentesített támogatási programok további hat hónapig mentesek maradnak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET
ALKALMAZÁSI KÖR, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS FELTÉTELEK

1. cikk
Alkalmazási kör

(1) Ezt a rendeletet a mezőgazdasági termékek előállításával, feldolgozásával vagy forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásokra kell alkalmazni.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazható:

a) az EK-Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek, valamint az I. mellékletben nem szereplő egyes termékek reklámozásához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásban meghatározott reklámtevékenységekkel kapcsolatosan felmerülő költségekre nyújtott támogatásokra;

b) az I. mellékletben felsorolt mezőgazdasági termékeknek az I. mellékletben nem szereplő termékké való feldolgozásához nyújtott támogatásokra.

(3) E rendelet nem alkalmazható az olyan egyedi beruházások támogatására, amelyek elszámolható kiadásai meghaladják a 12,5 millió EUR-t, vagy amelyek esetében a támogatás tényleges összege több mint 6 millió EUR. Az ilyen támogatásokat külön kell bejelenteni a Bizottságnak a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

(4) E rendelet 16. cikke a) pontjának sérelme nélkül, e rendelet nem alkalmazható:

a) exporttal kapcsolatos tevékenységhez nyújtott támogatásra, nevezetesen az exportált mennyiségekhez, értékesítési hálózat létrehozásához és működtetéséhez vagy az exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő egyéb folyó kiadásokkal közvetlenül kapcsolatos támogatásra;

b) importárukkal szemben hazai termékek használatától függő támogatásra.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „támogatás”: a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében megállapított valamennyi kritériumnak megfelelő intézkedés;
2. „mezőgazdasági termék”:
   a) a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek, a 104/2000/EK tanácsi rendelet[220] alkalmazási körébe tartozó halászati és akvakultúra-termékek kivételével;
   b) a 4502, a 4503 és a 4504 KN-kód alá tartozó termékek (parafatermékek);
   c) tejet és tejtermékeket utánzó vagy helyettesítő termékek, az 1898/87/EGK tanácsi rendelet[221] 3. cikkének (2) bekezdésében említettek szerint;
3. „mezőgazdasági termék feldolgozása”: mezőgazdasági terméken végrehajtott olyan művelet, ahol a művelet eredményeként keletkező termék szintén mezőgazdasági terméknek minősül;
4. „kis- és középvállalkozások” (KKV): a 70/2001/EK rendelet I. mellékletében meghatározottak szerinti vállalkozások;
5. „bruttó támogatási intenzitás”: a projekt elszámolható költségeinek százalékában kifejezett támogatási összeg. Valamennyi felhasznált számadatot a közvetlen adók levonása előtt kell figyelembe venni. Amennyiben a támogatást nem vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtják, a támogatás összege a támogatás támogatástartalmának felel meg. A több részletben folyósított támogatást a támogatás nyújtásának időpontjában fennálló értékre kell diszkontálni. A diszkontáláshoz és a kedvezményes kamatozású kölcsön formájában nyújtott támogatás összegének kiszámításához használt kamatláb a támogatás nyújtásának időpontjában alkalmazandó referencia-kamatláb;
6. „minőségi termék”: az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1257/1999/EK rendelet módosításáról szóló 1783/2003/EK tanácsi rendelet[222] 24b. cikkének (2), illetve (3) bekezdésében megállapított kritériumoknak megfelelő termék;
7. „természeti csapáshoz hasonlítható kedvezőtlen éghajlati jelenségek”: olyan időjárási viszonyok — így például fagy, jégeső, jég, eső vagy aszály —, amelyek kedvezőtlen helyzetű térségekben a szokásos termés 20%-át, egyéb térségekben pedig 30%-át elpusztítják;
8. „kedvezőtlen helyzetű térségek”: a tagállamok által az 1257/1999/EK rendelet 17. cikke alapján meghatározott térségek;
9. „az 1. célkitűzés alá tartozó régiók”: az 1260/1999/EK tanácsi rendelet[223] 3. cikkében említett régiók;
10. „a környezettel, a higiéniával és az állatjóléttel kapcsolatban újonnan bevezetett minimumszabályok”:
    a) olyan szabályok esetén, amelyek nem írnak elő átmeneti időszakot, azok a szabályok, amelyeket a beruházás tényleges megkezdése előtt legfeljebb két évvel kötelezővé kell tenni a gazdasági szereplők számára; vagy
    b) olyan szabályok esetén, amelyek átmeneti időszakot írnak elő, azok a szabályok, amelyeket a beruházás tényleges megkezdését követően kötelezővé kell tenni a gazdasági szereplők számára;
11. „fiatal mezőgazdasági termelők”: az 1257/1999/EK rendelet 8. cikkében meghatározottak szerinti, mezőgazdasági terméket előállító termelők;
12. „termelői csoport”: olyan csoport, amelyet azzal a céllal hoznak létre, hogy tagjai termelését és kibocsátását a közös piacszervezések célkitűzéseinek keretein belül —

220 HL L 17., 2000.1.21., 22. o.
221 HL L 182., 1987.7.3., 36. o.
222 HL L 270., 2003.10.21., 70. o.
223 HL L 161., 1999.6.26., 1. o.

különösen a kínálat koncentrációja révén — közösen a piac követelményeihez igazítsa;

13. „termelői szövetség”: olyan elismert termelői csoportokból álló szövetség, amely nagyobb léptékben ugyanazokat a célkitűzéseket követi;

14. „a TSE- és BSE-vizsgálatok költségei”: minden költség, beleértve az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[224] X. mellékletének C. fejezetével összhangban végzett vizsgálatokhoz szükséges mintákhoz való vizsgálati készletnek, valamint a minták levételének, szállításának, vizsgálatának, tárolásának és megsemmisítésének költségeit.

3. cikk

A mentesítés feltételei

(1) Az a támogatási programon kívüli egyedi támogatás, amely megfelel e rendelet valamennyi feltételének, a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy a 19. cikk (1) bekezdésében előírt összefoglaló információt benyújtották, és a támogatás kifejezetten utal e rendeletre, hivatkozva annak címére és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésére.

(2) Az e rendeletben meghatározott valamennyi feltételnek megfelelő támogatási program a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy:

a) az ilyen program keretében odaítélhető támogatások megfelelnek az e rendeletben meghatározott valamennyi feltételnek;

b) a program kifejezetten utal e rendeletre, hivatkozva annak címére, és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésére.

c) a 19. cikk (1) bekezdésében előírt összefoglaló információt benyújtották.

(3) A (2) bekezdésben említett program alapján nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy a közvetlenül nyújtott támogatás megfelel e rendelet valamennyi feltételének.

2. FEJEZET
TÁMOGATÁSI KATEGÓRIÁK

4. cikk

Gazdaságokban végrehajtott beruházás

(1) A Közösségen belüli gazdaságokban mezőgazdasági termékek előállítása, feldolgozása és forgalmazása céljából végrehajtott beruházáshoz nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy megfelel a (2)–(10) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(2) A bruttó támogatási intenzitás nem haladhatja meg:

a) kedvezőtlen helyzetű térségekben a támogatható beruházás 50%-át;

b) egyéb régiókban a támogatható beruházás 40%-át.

[224] HL L 147., 2001.5.31., 1. o.

Fiatal mezőgazdasági termelő által a tevékenységének megkezdését követő öt éven belül végrehajtott beruházás esetén a támogatás megengedett legnagyobb mértéke 60%-ra nő kedvezőtlen helyzetű térségekben, és 50%-ra egyéb régiókban.

Amennyiben a beruházás a környezet védelmével és minőségének javításával, illetve az állattartás higiéniai körülményeinek vagy az állatok jólétének javításával kapcsolatos többletköltségeket eredményez, az első albekezdés a) és b) pontjában említett 50%-os és 40%-os legnagyobb megengedett támogatási mérték 25, illetve 20 százalékponttal növelhető. E többlettámogatás csak olyan beruházásra nyújtható, amely meghaladja a hatályos közösségi minimumkövetelményeket, vagy amelynek célja újonnan bevezetett minimumszabályok betartásának biztosítása. A többlettámogatás a szükséges elszámolható többletköltségekre korlátozódik, és nem alkalmazható olyan beruházásra, amely a termelési kapacitás növekedését eredményezi.

(3) A beruházásnak a következő célkitűzések legalább egyikére kell irányulnia:

a) a termelési költségek csökkentése;

b) a termelés hatékonyságának javítása és a termelés átcsoportosítása;

c) minőségjavítás;

d) a természeti környezet, valamint a higiéniai körülmények és az állatjólét megóvása és minőségének javítása;

e) a mezőgazdasági üzemben folyó tevékenységek diverzifikációjának előmozdítása.

(4) Az elszámolható kiadások közé tartoznak az alábbiak:

a) ingatlan építése, megszerzése vagy fejlesztése;

b) új gépek és berendezések — ideértve a számítógépes szoftvereket is — vásárlása vagy lízingelése, az adott eszköz piaci értékének erejéig; a bérleti szerződéssel kapcsolatos egyéb költségek (adó, a bérbeadó haszonkulcsa, refinanszírozási költségek, általános költségek, biztosítási díjak stb.) nem minősülnek elszámolható kiadásnak;

c) az olyan általános költségek, mint az építészek, mérnökök és tanácsadók díjai, a megvalósíthatósági tanulmányok, valamint a szabadalmak és használati engedélyek megszerzése, az a) és a b) pontban említett kiadások 12%-áig.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve, kellően indokolt esetben a használt berendezés vásárlása is elszámolható kiadásnak minősül, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a berendezés eladója nyilatkozat formájában megerősíti a berendezés pontos eredetét, valamint azt, hogy még nem nyújtottak arra sem nemzeti, sem közösségi támogatást;

b) a berendezés megvásárlása különösen előnyös a beruházási program, illetve a projekt szempontjából, vagy rendkívüli körülmények teszik szükségessé (például nem áll rendelkezésre új berendezés kellő időben, és ezáltal veszélybe kerül a projekt tervezett megvalósítása);

c) a beruházással járó költségek, és ezáltal a támogatás összegének csökkentése azonos berendezés újonnan történő megvásárlásának költségéhez képest, megfelelő költség-haszon arány fenntartása mellett;

d) a megszerzett használt berendezés rendelkezik a projekt követelményeinek megvalósításához szükséges műszaki és/vagy technológiai jellemzőkkel.

(5) Támogatás csak olyan, gazdaságilag életképes gazdaságoknak nyújtható, amelyek megfelelnek az 1257/1999/EK rendelet 5. cikkében megállapított kritériumoknak.

Támogatás nyújtható abból a célból, hogy a kedvezményezett képes legyen eleget tenni a környezettel, a higiéniával és az állatjóléttel kapcsolatosan újonnan bevezetett minimumszabályoknak.

Az 1257/1999/EK rendelet 5. cikkében megállapított kritériumoknak való megfelelés értékelését az ilyen értékelésre képesítéssel rendelkező közigazgatási szervnek vagy független harmadik személynek kell az egyes vállalkozások szintjén elvégeznie. A támogatási program

létrehozására vonatkozó szabályoknak, illetve az ilyen programon kívüli egyedi támogatás odaítéléséről szóló határozatnak kell megállapítania ezen értékelés elvégzésének módját.

(6) Kellő bizonyítéknak kell rendelkezésre állnia arra vonatkozóan, hogy a jövőben fennállnak szokásos piaci értékesítési lehetőségek az adott termékek számára. Ennek értékelését az egyes tagállamok által meghatározott megfelelő szinten kell elvégezni az érintett termékek, a beruházás típusa, valamint a meglévő és a tervezett kapacitások tekintetében. A szokásos piaci értékesítési lehetőségeket ilyen értékelésre képesítéssel rendelkező közigazgatási szervnek vagy a támogatás kedvezményezettjétől független harmadik személynek kell elvégeznie. A támogatási program létrehozására vonatkozó szabályoknak kell megállapítaniuk ezen értékelés elvégzésének módját. Az értékelést friss adatok alapján kell végezni, és közzé kell tenni.

(7) Nem nyújtható támogatás a közös piacszervezések létrehozásáról szóló tanácsi rendeletekben megállapított tiltások vagy korlátozások megszegésével még akkor sem, ha az ilyen tiltások és korlátozások csak a közösségi támogatásokra vonatkoznak.

(8) A környezet védelmével és minőségének javításával, illetve az állattartás higiéniai körülményeinek vagy az állatok jólétének javításával kapcsolatos meghatározott szabályok végrehajtásának költségeire korlátozott támogatás kivételével a támogatás nem korlátozódhat meghatározott mezőgazdasági termékekre. Nem nyújtható támogatás az alábbiakra:

a) a termelési kapacitás növekedését eredményező beruházás, amennyiben a mezőgazdasági üzem kapacitásának növekedése eléri állattenyésztés esetén a számosállat-egységben, növénytermesztés esetében pedig a megművelt terület nagyságában mért 20%-ot;

b) termelési jogok, állatok, földterület — az építési célra szánt terület kivételével —, valamint növények, illetve növénytelepítési jog megvásárlása;

c) egyszerű állománypótló beruházások.

(9) Az elszámolható kiadások legnagyobb megengedett összege nem haladhatja meg az érintett tagállam által az 1257/1999/EK rendelet 7. cikkével összhangban a teljes támogatható beruházásra megállapított határt. Minden egyes támogatási program esetében közölni kell ezt a határt.

(10) Nem nyújtható támogatás az alábbiakra:

a) tejet és tejtermékeket utánzó vagy helyettesítő termékek előállítása és forgalmazása;

b) a cukorágazatban végzett feldolgozó és forgalmazási tevékenységek.

5. cikk

A hagyományos tájkép és épületek megőrzése

(1) A hagyományos tájkép és épületek megőrzéséhez nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy megfelel a (2) és (3) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(2) A gazdaságok területén található, nem termelési célt szolgáló kulturális örökségek, így például a régészeti vagy történelmi jellegzetességek megőrzésére irányuló beruházások vagy jelentős munkálatok tekintetében felmerülő költségek tényleges összege 100%-ának erejéig nyújtható támogatás. Az ilyen költségek évi 10 000 EUR összeghatárig magukban foglalhatják a mezőgazdasági termelő vagy alkalmazottai által végzett munkáért járó méltányos ellentételezést is.

(3) A mezőgazdasági üzemek területén található, termelőeszköz — így például gazdasági épület — kulturális örökség jellegének megőrzésére irányuló beruházások vagy jelentős munkálatok tekintetében felmerülő költségek tényleges összege 60%-áig, illetve kedvezőtlen helyzetű térségekben azok 75%-áig nyújtható támogatás, feltéve, hogy a beruházás nem eredményezi a mezőgazdasági üzem termelési kapacitásának növekedését.

A termelési kapacitás növekedése esetén a 4. cikk (2) bekezdésében megállapított beruházási támogatási mértékek alkalmazandók a szokásos korszerű anyagok felhasználásával végzett megfelelő munkálatokból eredő elszámolható kiadások tekintetében. További támogatás nyújtható az épület kulturális örökség jellegének megőrzéséhez szükséges hagyományos anyagok felhasználásával járó többletköltségek 100%-áig.

6. cikk

Gazdasági épületek közérdekből történő áthelyezése

(1) A gazdasági épületek áthelyezéséhez nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy közérdekből történik, és megfelel a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

Az e cikk alapján nyújtott támogatás indokául felhozott közérdek fogalmát az egyes tagállamok vonatkozó rendelkezései határozzák meg.

(2) Amennyiben a közérdekből történő áthelyezés pusztán meglévő létesítmények lebontásából, elszállításából és újbóli felépítéséből áll, a támogatás a ténylegesen felmerülő költségek 100%-áig terjedhet.

(3) Amennyiben a közérdekből történő áthelyezés eredményeként a mezőgazdasági termelő korszerűbb létesítményekhez jut, legalább 60%-kal, illetve kedvezőtlen helyzetű térségekben legalább 50%-kal hozzá kell járulnia az áthelyezés nyomán az adott létesítmények értékében bekövetkező növekedéshez. Amennyiben a kedvezményezett fiatal mezőgazdasági termelő, e hozzájárulás mértéke legalább 55%, illetve 45%.

(4) Amennyiben a közérdekből történő áthelyezés a termelési kapacitás növekedését eredményezi, a kedvezményezett részéről a kapacitásnövekedéssel kapcsolatos kiadásokhoz teljesítendő hozzájárulás mértéke legalább 60%, illetve kedvezőtlen helyzetű térségekben 50%. Amennyiben a kedvezményezett fiatal mezőgazdasági termelő, e hozzájárulás mértéke legalább 55%, illetve 45%.

7. cikk

Feldolgozási és forgalmazási beruházás

(1) A mezőgazdasági termékek feldolgozására és forgalmazására irányuló beruházáshoz nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy megfelel a (2)–(7) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(2) A bruttó támogatási intenzitás nem haladhatja meg:

a) az 1. célkitűzés alá tartozó régiókban a támogatható beruházás 50%-át;

b) egyéb régiókban a támogatható beruházás 40%-át.

(3) Az elszámolható kiadások közé tartoznak az alábbiak:

a) ingatlan építése, megszerzése vagy fejlesztése;

b) új gépek és berendezések — ideértve a számítógépes szoftvereket is — vásárlása vagy lízingelése, az adott eszköz piaci értékének erejéig; a bérleti szerződéssel kapcsolatos egyéb költségek (adó, a bérbeadó haszonkulcsa, refinanszírozási költségek, általános költségek, biztosítási díjak stb.) nem minősülnek elszámolható kiadásnak;

c) az olyan általános költségek, mint az építészek, mérnökök és tanácsadók díjai, a megvalósíthatósági tanulmányok, valamint a szabadalmak és használati engedélyek megszerzése, az a) és a b) pontban említett kiadások 12%-áig.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve, kellően indokolt esetben a használt berendezés vásárlása is elszámolható kiadásnak minősül, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a berendezés eladója nyilatkozat formájában megerősíti a berendezés pontos eredetét, valamint azt, hogy még nem nyújtottak arra sem nemzeti, sem közösségi támogatást;
b) a berendezés megvásárlása különösen előnyös a beruházási program, illetve a projekt szempontjából, vagy rendkívüli körülmények teszik szükségessé (például nem áll rendelkezésre új berendezés kellő időben, és ezáltal veszélybe kerül a projekt tervezett megvalósítása);
c) a beruházással járó költségek, és ezáltal a támogatás összegének csökkentése azonos berendezés újonnan történő megvásárlásának költségéhez képest, megfelelő költség-haszon arány fenntartása mellett;
d) a megszerzett használt berendezés rendelkezik a projekt követelményeinek megvalósításához szükséges műszaki és/vagy technológiai jellemzőkkel.

(4) Támogatás csak olyan vállalkozásoknak nyújtható, amelyek bizonyíthatóan megfelelnek az 1257/1999/EK rendelet 26. cikkének (1) bekezdésében megállapított kritériumoknak.

Támogatás nyújtható abból a célból, hogy a kedvezményezett képes legyen eleget tenni a környezettel, a higiéniával és az állatjóléttel kapcsolatosan újonnan bevezetett minimumszabályoknak.

Az 1257/199/EK rendelet 26. cikkének (1) bekezdésében megállapított kritériumoknak való megfelelés értékelését az ilyen értékelésre képesítéssel rendelkező közigazgatási szervnek vagy független harmadik személynek kell az egyes vállalkozások szintjén elvégeznie. A támogatási program létrehozására vonatkozó szabályoknak kell megállapítaniuk ezen értékelés elvégzésének módját.

(5) Kellő bizonyítéknak kell rendelkezésre állnia arra vonatkozóan, hogy a jövőben fennállnak szokásos piaci értékesítési lehetőségek az adott termékek számára. Ennek értékelését az egyes tagállamok által meghatározott megfelelő szinten kell elvégezni az érintett termékek, a beruházás típusa, valamint a meglévő és a tervezett kapacitások tekintetében. A szokásos piaci értékesítési lehetőségeket ilyen értékelésre képesítéssel rendelkező közigazgatási szervnek vagy a támogatás kedvezményezettjétől független harmadik személynek kell elvégeznie. A támogatási program létrehozására vonatkozó szabályoknak kell megállapítaniuk ezen értékelés elvégzésének módját. Az értékelést friss adatok alapján kell végezni, és közzé kell tenni.

(6) Nem nyújtható támogatás a közös piacszervezések létrehozásáról szóló tanácsi rendeletekben megállapított tiltások vagy korlátozások megszegésével még akkor sem, ha az ilyen tiltások és korlátozások csak a közösségi támogatásokra vonatkoznak.

(7) A támogatás nem korlátozódhat meghatározott mezőgazdasági termékekre, mindazonáltal nem nyújtható támogatás az alábbiakra:
a) tejet és tejtermékeket utánzó vagy helyettesítő termékek előállítása és forgalmazása;
b) a cukorágazatban végzett feldolgozó és forgalmazási tevékenységek.

8. cikk

Fiatal mezőgazdasági termelők tevékenységének megkezdéséhez nyújtott támogatás

A fiatal gazdálkodók tevékenységének megkezdéséhez nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, az alábbi feltételek alapján:
a) teljesülnek az 1257/1999/EK rendelet 7. és 8. cikkében megállapított kritériumok;
b) az 1257/1999/EK rendelet szerint és az e cikken alapuló állami támogatás formájában nyújtott kombinált támogatás nem haladja meg az említett rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt felső határt.

9. cikk

Korengedményes nyugdíjazáshoz nyújtott támogatás

A korengedményes nyugdíjazáshoz nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, az alábbi feltételek alapján:

a) teljesülnek az 1257/1999/EK rendelet 10., 11. és 12. cikkében megállapított kritériumok;

b) a kereskedelmi jellegű mezőgazdasági tevékenység állandó jelleggel és véglegesen megszűnik.

10. cikk

Termelői csoportoknak nyújtott támogatás

(1) A termelői csoportok vagy termelői szövetségek tevékenységének megkezdéséhez nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy megfelel a (2)–(9) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(2) Az alábbiak részesülhetnek az (1) bekezdésben említett támogatásban, feltéve, hogy az érintett tagállam jogszabályai alapján pénzügyi támogatásra jogosultak:

a) mezőgazdasági termékek előállításában részt vevő termelői csoportok és termelői szövetségek; és/vagy

b) eredet- és minőségmegjelölések közösségi joggal összhangban történő használatának felügyeletéért felelős termelői szövetségek.

A termelői csoport vagy szövetség belső szabályaiban kötelezni kell a tagokat arra, hogy termékeik forgalmazását az adott csoport, illetve szövetség által a kínálatra és a forgalomba hozatalra vonatkozóan megállapított szabályokkal összhangban végezzék.

Ezek a szabályok megengedhetik, hogy termékeik valamely hányadát közvetlenül maguk a termelők forgalmazhassák. A csoportba vagy szövetségbe belépő termelők részére elő kell írni, hogy legalább három évig fenntartsák tagságukat, és legalább 12 hónappal előre jelezzék kilépési szándékukat. Továbbá közös termelési szabályokat kell előírniuk, különösen a termékminőséget és a biogazdálkodást illetően, valamint közös szabályokat a termékek forgalomba hozatalára és a termékinformációra vonatkozóan, különös tekintettel a betakarításra és a rendelkezésre álló készletekre. Mindazonáltal továbbra is a termelők felelnek gazdaságuk irányításáért. A termelői csoport vagy szövetség keretében kötött megállapodásoknak mindenben meg kell felelniük a versenyjog vonatkozó rendelkezéseinek, különösen a Szerződés 81. és 82. cikkének.

(3) Az elszámolható kiadások közé tartozhat a megfelelő helyiségek bérlése, irodai berendezések beszerzése — ideértve a számítógépes hardvert és szoftvereket is —, az igazgatási személyzet költségei, valamint az általános, jogi és igazgatási költségek. Amennyiben helyiségek vásárlására kerül sor, a helyiségekkel kapcsolatos elszámolható kiadások a piaci áron számított bérleti költségek mértékére korlátozódnak.

(4) A támogatásnak átmenetinek és degresszívnek kell lennie, és nem haladhatja meg az első évben felmerült elszámolható költségek 100%-át. A támogatás szintjét működési évenként legalább 20 százalékponttal kell csökkenteni, úgy, hogy az ötödik évben a támogatás összege az abban az évben ténylegesen felmerült elszámolható kiadások 20%-ára korlátozódjon.

(5) Nem nyújtható támogatás az ötödik évet követően felmerülő költségekre, illetve a termelői szervezet elismerése utáni hetedik évet követően. Ez a rendelkezés nem érinti az

olyan elszámolható kiadásokra nyújtott támogatást, amelyek a kedvezményezett forgalmában évről évre bekövetkező, legalább 30%-os növekedésre korlátozódnak és abból erednek, amennyiben az ilyen növekedés új tagok csatlakozásának és/vagy a termékskála bővítésének eredménye.

(6) Nem nyújtható támogatás olyan termelői szervezeteknek, mint például a társaságok vagy a szövetkezetek, amelyek célja egy vagy több gazdaság vezetése, és amelyek ennek következtében valójában egyedi termelőnek minősülnek.

(7) Nem nyújtható támogatás egyéb olyan mezőgazdasági szövetségeknek, amelyek a mezőgazdasági termelés szintjén látnak el különböző feladatokat — mint például a kölcsönös segítségnyújtás, a gazdaságok tehermentesítése és a gazdaságok irányításával kapcsolatos szolgáltatások — az egyes tagjaik gazdaságában anélkül, hogy közösen részt vennének a kínálat piaci igényekhez történő igazításában.

(8) Az egyes termelői csoportoknak vagy szövetségeknek e cikk alapján nyújtott támogatás teljes összege nem haladhatja meg a 100 000 EUR-t.

(9) Nem nyújtható támogatás olyan termelői csoport vagy szövetség részére, amelynek célkitűzései összeegyeztethetetlenek az egyes közös piacszervezések létrehozásáról szóló tanácsi rendeletek bármelyikével.

11. cikk

Biztosítási díj fizetéséhez nyújtott támogatás

(1) A mezőgazdasági termékek elsődleges előállításával foglalkozó vállalkozások által fizetendő biztosítási díjhoz nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve, hogy megfelel a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(2) A bruttó támogatási intenzitás nem haladhatja meg:

a) a biztosítási díj 80%-át, amennyiben a kötvény csak a természeti csapáshoz hasonlítható kedvezőtlen éghajlati jelenségek által okozott károk ellen nyújt fedezetet;

b) a biztosítási díj 50%-át, amennyiben a kötvény az a) pontban említett károk, valamint a következők ellen nyújt fedezetet:

   i. éghajlati jelenségek által okozott egyéb károk; és/vagy

   ii. állat-, illetve növénybetegségek által okozott károk.

A természeti csapáshoz hasonlítható kedvezőtlen éghajlati jelenségek által okozott károkat az érintett növényi termék adott évi bruttó termésmennyiségének egy szokásos évi bruttó termésmennyiségével való összehasonlítása alapján kell meghatározni. A bruttó termésmennyiséget az előző három évi bruttó termésmennyiség átlagának alapján kell kiszámítani, kizárva minden olyan évet, amelynek során egyéb kedvezőtlen időjárási viszonyok eredményeképpen kompenzáció fizetésére került sor. Termelőeszközben keletkező olyan kár esetén, amelynek hatásai több éven át érezhetők, a kedvezőtlen jelenség előfordulását követő első betakarításnál mért tényleges veszteség ezen albekezdésben megállapított elvekkel összhangban meghatározandó, szokásos évi termésmennyiséghez viszonyított százalékos mértékének meg kell haladnia a 10%-ot, és a tényleges kár százalékos mértéke, valamint a terméskiesés által sújtott évek száma szorzatának meg kell haladnia kedvezőtlen helyzetű térségekben a 20%-ot, illetve egyéb térségekben a 30%-ot.

(3) Támogatás olyan biztosítási díjakhoz nyújtandó, amelyek fedezetet tartalmaznak a természeti csapáshoz hasonlítható kedvezőtlen éghajlati jelenségek által okozott károkra.

(4) A támogatás nem képezhet akadályt a biztosítási szolgáltatások belső piacának működésében. A támogatás nem korlátozódhat egyetlen biztosítótársaság vagy biztosítótársaságok csoportja által nyújtott biztosításra, vagy köthető olyan feltételhez, hogy a

biztosítási szerződést az érintett tagállamban székhellyel rendelkező társaságnál kell megkötni.

12. cikk

Birtokrendezéshez nyújtott támogatás

(1) A mezőgazdasági termékek előállításában részt vevő vállalkozásoknak nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, amennyiben e támogatás a birtokrendezés jogi és ügyintézési költségeire — a felmérés költségeit is beleértve — irányul és korlátozódik, a ténylegesen felmerült költségek 100%-áig.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik a beruházási támogatásra, a földvásárláshoz nyújtott támogatást is ideértve.

13. cikk

Minőségi mezőgazdasági termékek előállítását és forgalmazását ösztönző támogatás

(1) A minőségi mezőgazdasági termékek előállítását és forgalmazását ösztönző támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, amennyiben e támogatás a (2) bekezdésben felsorolt elszámolható költségekre irányul, és megfelel a (3)–(7) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(2) Az alábbi tevékenységek költségeinek fedezésére nyújtható támogatás, amennyiben e tevékenységek minőségi mezőgazdasági termékek fejlesztésével kapcsolatosak:

a) piackutatási tevékenységekkel, valamint terméktervezéssel és -kialakítással kapcsolatos költségek 100%-áig, ideértve az eredetmegjelölések elismerése vagy a különleges tulajdonság tanúsítványa iránt a megfelelő közösségi rendeletekkel összhangban benyújtott kérelem elkészítéséhez nyújtott támogatást;

b) a minőségbiztosítási rendszerek, mint például az ISO 9000 vagy az ISO 14000, veszélyelemzésen és kritikus ellenőrzési pontokon (HACCP) alapuló rendszerek, követőrendszerek, az eredetiséggel és a forgalmazással kapcsolatos szabályok betartásának biztosítását szolgáló rendszerek, illetve környezetvédelmi ellenőrzési rendszerek bevezetésével kapcsolatos költségek 100%-áig;

c) a b) pontban említett rendszerek alkalmazása tekintetében végzett személyzeti képzéssel kapcsolatos költségek 100%-áig;

d) elismert tanúsító szervek által minőségbiztosítási és más hasonló rendszerek keretében végzett előzetes tanúsításáért kivetett díjakkal kapcsolatos költségek 100%-áig;

e) közösségi vagy nemzeti jogszabályok alapján az illetékes hatóságok által vagy nevében végzett kötelező ellenőrző intézkedésekkel kapcsolatos költségek 100%-áig, kivéve, ha a közösségi jogszabályok értelmében az érintett vállalkozásoknak kell viselniük az ilyen költségeket;

f) a 2081/92/EGK[225] és a 2082/92/EGK[226] tanácsi rendelet szerinti eredetmegjelölések, illetve a különleges tulajdonság tanúsítványa hitelességét biztosító ellenőrző rendszerek létrehozását követő első hat év során megtett ellenőrző intézkedésekkel kapcsolatos költségekre nyújtott átmeneti és degresszív támogatás; a degresszivitás mértéke legalább 10 százalékpont évente;

g) a 2092/91/EGK tanácsi rendelet[227] keretében alkalmazott biogazdálkodási módszerek ellenőrzésével kapcsolatosan felmerülő tényleges költségek 100%-áig.

---

225 HL L 208., 1992.7.24., 1. o.

226 HL L 208., 1992.7.24., 9. o.

227 HL L 198., 1991.7.22., 1. o.

(3) Támogatást kell nyújtani harmadik személyek, így például az illetékes szabályozó hatóságok vagy az azok nevében eljáró szervek által vagy nevében, vagy az eredetmegjelölések, biogazdálkodásra utaló címkék, illetve minőségmegjelölések ellenőrzéséért és felügyeletéért felelős független szervezetek által végrehajtott ellenőrzés tekintetében, feltéve, hogy az ilyen megjelölések és címkék összhangban vannak a közösségi jogszabályokkal.

(4) Nem nyújtható támogatás a mezőgazdasági termelő vagy a gyártó által végzett ellenőrzés költségeire, vagy amennyiben a közösségi jogszabályok szerint az ellenőrzéssel kapcsolatos költségeket magának a termelőnek kell viselnie, a díjak tényleges mértékének meghatározása nélkül.

(5) A (2) bekezdés alapján nyújtott állami támogatás teljes összege egy hároméves időszak során nem haladhatja meg a 100 000 EUR-t kedvezményezettenként. A támogatás összegének kiszámítása céljából az említett bekezdésben felsorolt szolgáltatásokat igénybe vevő személy minősül a kedvezményezettnek.

(6) A támogatásnak objektív módon meghatározott feltételek mellett elérhetőnek kell lennie az érintett területen valamennyi jogosult számára. Amennyiben a (2) bekezdésben felsorolt szolgáltatások nyújtását termelői csoport vagy a mezőgazdaságban működő más, kölcsönös segítségnyújtási szervezet végzi, az ilyen csoportban vagy szervezetben való tagság nem lehet feltétele a szolgáltatáshoz való hozzáférésnek. A tagsággal nem rendelkező személyek által az érintett csoport vagy szervezet igazgatási költségeihez történő hozzájárulás mértékének a szolgáltatásnyújtás arányos költségeire kell korlátozódnia.

(7) Amennyiben a szolgáltatás kedvezményezettje nem választhatja meg szabadon a (2) bekezdésben felsorolt szolgáltatást nyújtó felet, — kivéve, ha a szolgáltatás jellegére, illetve az adott szolgáltatás nyújtásának jogalapjára tekintettel csak egyetlen szolgáltató áll rendelkezésre — a szolgáltatót piaci elvek alapján, megkülönbözetéstől mentes módon, és szükség esetén a közösségi jogszabályokkal összhangban lévő pályázati eljárás, és mindenképpen olyan mértékű nyilvánosság útján kell kiválasztani és díjazni, amely biztosítja, hogy kellő versenyhelyzet alakuljon ki a szolgáltatás piacán, és amely lehetővé teszi a közbeszerzési szabályok pártatlanságának felülvizsgálatát.

14. cikk

Technikai segítségnyújtás az agrárszektorban

(1) A támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, amennyiben e támogatás a technikai segítségnyújtás (2) bekezdésben felsorolt elszámolható költségeire irányul, és megfelel a (3), (4) és (5) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(2) Az alábbi elszámolható költségekre nyújtható támogatás:

a) mezőgazdasági termelők és mezőgazdasági dolgozók oktatása és szakképzése tekintetében:
   i. a szakképzési program szervezésének költségei;
   ii. a résztvevők utazási és ellátási költségei;
   iii. a mezőgazdasági termelő, illetve a mezőgazdasági dolgozó távolléte során szükséges helyettesítéssel kapcsolatos költségek;

b) a mezőgazdasági üzemben szükséges személyi helyettesítés tekintetében, a mezőgazdasági termelő, annak társa, illetve valamely mezőgazdasági dolgozó betegsége vagy szabadsága következtében szükséges helyettesítéssel kapcsolatban felmerülő tényleges költségek;

c) tanácsadási szolgáltatások tekintetében az olyan szolgáltatások díjai, amelyek nem minősülnek folyamatos vagy időről időre ismétlődő tevékenységnek, és nem

kapcsolódnak a vállalkozás olyan szokásos működési kiadásaihoz, mint a rendszeres adó-tanácsadási és jogi szolgáltatások vagy a reklámtevékenység;

d) versenyek, kiállítások és vásárok szervezése és az azokon való részvétel tekintetében:
   i. részvételi díjak;
   ii. utazási költségek;
   iii. kiadványokkal kapcsolatos költségek;
   iv. kiállítási helyiségek bérleti díja.

(3) A (2) bekezdés alapján nyújtott állami támogatás teljes összege egy hároméves időszak során nem haladhatja meg a 100 000 EUR-t kedvezményezettenként, vagy az elszámolható költségek 50%-át, attól függően, hogy melyik a nagyobb. A támogatás összegének kiszámítása céljából a technikai segítségnyújtást igénybe vevő személy minősül a kedvezményezettnek.

(4) A támogatásnak objektív módon meghatározott feltételek mellett elérhetőnek kell lennie az érintett területen működő valamennyi jogosult számára. Amennyiben a technikai segítségnyújtást termelői csoport vagy a mezőgazdaságban működő más kölcsönös segítségnyújtási szervezet végzi, az ilyen csoportban vagy szervezetben való tagság nem lehet feltétele a szolgáltatáshoz való hozzáférésnek. A tagsággal nem rendelkező személyek által az érintett csoport vagy szervezet igazgatási költségeihez történő hozzájárulás mértékének a szolgáltatásnyújtás költségeire kell korlátozódnia.

(5) Amennyiben a szolgáltatás kedvezményezettje nem választhatja meg szabadon a technikai segítséget nyújtó felet, az ilyen szolgáltatót piaci elvek alapján, megkülönböztetéstől mentes módon, és szükség esetén a közösségi jogszabályokkal összhangban lévő pályázati eljárás, és mindenképpen olyan mértékű nyilvánosság útján kell kiválasztani és díjazni, amely biztosítja, hogy kellő versenyhelyzet alakuljon ki a szolgáltatás piacán, és amely lehetővé teszi a közbeszerzési szabályok pártatlanságának felülvizsgálatát.

15. cikk

Az állattenyésztési ágazatnak nyújtott támogatás

Az állattenyésztési ágazatban működő vállalkozásoknak nyújtott alábbi támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól.

a) törzskönyv létrehozásával és vezetésével közvetlenül kapcsolatos igazgatási költségek 100%-áig nyújtott támogatás;

b) állatállomány genetikai minőségének vagy termelékenységének meghatározása céljából harmadik személyek által vagy nevében végzett vizsgálatokkal kapcsolatos költségek 70%-áig nyújtott támogatás, az állatállomány tulajdonosa által végzett ellenőrzések és a rendszeres tejminőség-vizsgálatok kivételével;

c) állattenyésztési központokban végrehajtott beruházások és az egyes mezőgazdasági üzemek szintjén bevezetett innovatív állattenyésztési technikák és eljárások tekintetében a 4. cikkben felsorolt elszámolható költségek 40%-áig nyújtott támogatás, a mesterséges termékenyítés bevezetésével, illetve végrehajtásával kapcsolatos költségek kivételével;

d) a TSE-vizsgálatokkal kapcsolatos költségek 100%-áig nyújtott támogatás.
   Mindazonáltal az emberi fogyasztás céljából levágott szarvasmarhafélék kötelező BSE-vizsgálata tekintetében a közösségi támogatásokat is magukban foglaló közvetlen és közvetett támogatások teljes összege nem haladhatja meg a 40 EUR-t vizsgálatonként. Ez az összeg a vizsgálat teljes költségére vonatkozik, amely magában foglalja: a vizsgálat elvégzéséhez szükséges készletet, a minta vételét, szállítását, vizsgálatát, tárolását és megsemmisítését. A vizsgálat elvégzésének kötelezettsége közösségi vagy nemzeti jogszabályokon egyaránt alapulhat.

A TSE-próbával kapcsolatos költségekre nyújtandó állami támogatás azon gazdasági szereplőnek jár, amelynek létesítményében a vizsgálati mintát le kell venni. Mindazonáltal az ilyen állami támogatással kapcsolatos ügyvitel megkönnyítése érdekében a támogatás a laboratóriumnak is folyósítható, feltéve, hogy az állami támogatás teljes összegét átadják az érintett gazdasági szereplőnek. A közvetlenül vagy közvetve azon gazdasági szereplőnek nyújtott állami támogatásnak, amelynek létesítményében a vizsgálati minta levételére sor kerül, tükröződnie kell az e gazdasági szereplő által megfelelően alacsonyabb szinten megállapított árban.

16. cikk

Egyes tanácsi rendeletekben előírt támogatások

A kis- és középvállalkozásoknak nyújtott alábbi támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól:

a) a mezőgazdasági termékek harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló, 1999. december 14-i 2702/1999/EK tanácsi rendeletben[228], és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésében megállapított valamennyi feltételnek megfelelő tagállami hozzájárulások;

b) a mezőgazdasági termékek belső piacon történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló, 2000. december 19-i 2826/2000/EK tanácsi rendeletben[229], és különösen annak 9. cikke (2), (3) és (4) bekezdésében megállapított valamennyi feltételnek megfelelő tagállami hozzájárulások;

c) a tagállamok által az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[230], és különösen annak 13. cikke (4) bekezdésében megállapított valamennyi feltételnek megfelelően nyújtott támogatások;

d) a tagállamok által a tej- és tejtermékpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1255/1999/EK tanácsi rendeletben[231], és különösen annak 14. cikke (2) bekezdésében megállapított valamennyi feltételnek megfelelően nyújtott támogatások;

e) a tagállamok által a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendeletben[232], és különösen annak 6. cikke (5) bekezdésében és 14. cikkében megállapított valamennyi feltételnek megfelelően nyújtott támogatások;

f) a tagállamok által a marhahúspiacra alkalmazandó kivételes támogatási intézkedések elfogadásáról szóló, 2000. december 18-i 2777/2000/EK bizottsági rendelet[233] 3. és 4. cikkével összhangban nyújtott támogatások;

g) a tagállamok által az egyes szántóföldi növények termelői számára támogatási rendszer létrehozásáról szóló, 1999. május 17-i 1251/1999/EK tanácsi rendelet[234] 6. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével összhangban nyújtott támogatások;

h) a tagállamok által a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezéséről szóló, 1996. október 28-i 2200/96/EK tanácsi rendelet[235] 15. cikkének (6) bekezdésével összhangban nyújtott támogatások.

228 HL L 327., 1999.12.21., 7. o.
229 HL L 328., 2000.12.23., 2. o.
230 HL L 147., 2001.5.31., 1. o.
231 HL L 160., 1999.6.26., 48. o.
232 HL L 160., 1999.6.26., 21. o.
233 HL L 321., 2000.12.19., 47. o.
234 HL L 160., 1999.6.26., 1. o.
235 HL L 297., 1996.11.21., 1. o.

3. FEJEZET
KÖZÖS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

A támogatás nyújtását megelőző lépések

(1) Támogatás támogatási program keretében csak a megfelelő támogatási program e rendelettel összhangban való létrehozását és közzétételét követően végrehajtott tevékenység, illetve szolgáltatás tekintetében nyújtható ahhoz, hogy e rendelet alapján mentesíthető legyen.

Amennyiben a támogatási program automatikus jogot teremt a támogatásra anélkül, hogy további intézkedésre lenne szükség a közigazgatás szintjén, maga a támogatás csak a támogatási program e rendelettel összhangban való létrehozását és közzétételét követően folyósítható.

Amennyiben a támogatási program előírása szerint kérelmet kell benyújtani az érintett illetékes hatósághoz, maga a támogatás csak az alábbi feltételek teljesülését követően folyósítható:

a) a támogatási programot e rendelettel összhangban létrehozták és közzétették;

b) megfelelő támogatási kérelmet nyújtottak be az érintett illetékes hatósághoz;

c) az érintett illetékes hatóság elfogadta a kérelmet olyan formában, amely kötelezi a hatóságot a támogatás folyósítására, egyértelműen feltüntetve a folyósítandó támogatás összegét vagy ezen összeg kiszámításának módját; az illetékes hatóság csak akkor fogadhatja el a kérelmet, ha a támogatáshoz, illetve a támogatási programhoz rendelkezésre álló költségvetés nem merült ki.

(2) Támogatási programon kívüli egyedi támogatás csak az (1) bekezdés harmadik albekezdésének b) és c) pontjában foglalt kritériumok teljesülését követően végrehajtott tevékenység, illetve szolgáltatás tekintetében nyújtható ahhoz, hogy e rendelet alapján mentesíthető legyen.

18. cikk

Támogatáshalmozódás

(1) A támogatások 4–15. cikkben meghatározott felső határait attól függetlenül alkalmazni kell, hogy a támogatott projekthez vagy tevékenységhez nyújtott támogatást teljes mértékben állami forrásokból finanszírozzák vagy részben a Közösség finanszírozza azt.

(2) Az e rendelettel mentesített támogatás nem halmozódhat ugyanazon elszámolható költségek tekintetében a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett más állami támogatással, vagy az 1257/1999/EK rendelet 51. cikke (1) bekezdése második albekezdésének hatálya alá tartozó, tagállami vagy közösségi pénzügyi hozzájárulással, amennyiben az ilyen halmozódás eredményeként a támogatási intenzitás meghaladná az e rendeletben megállapított felső határt.

(3) Amennyiben egy tagállam e rendelet 8., 10., 13. vagy 14. cikke bármelyikének alkalmazási körébe tartozó támogatást nyújt egy adott vállalkozás részére, tájékoztatja a vállalkozást arról, hogy a támogatás nyújtására e rendelet megfelelő cikke alapján kerül sor. A tagállam teljes körű tájékoztatást szerez be az érintett vállalkozástól a vállalkozás részére folyósított egyéb hasonló támogatásokról. A 13. és a 14. cikk alkalmazási körébe tartozó támogatás esetében a tájékoztatásnak a megelőző három év során a vállalkozás részére folyósított hasonló támogatásokra kell kiterjednie.

A tagállam csak annak ellenőrzését követően nyújthat új támogatást, hogy az nem növeli a tárgyidőszakban e cikkek alapján nyújtott támogatások teljes összegét a megfelelő cikkben megállapított felső határt meghaladó szintre.

19. cikk

Átláthatóság és ellenőrzés

(1) A tagállamok az e rendelettel mentesített támogatási program hatálybalépése, illetve támogatási programon kívüli támogatás esetében az e rendelettel mentesített támogatás nyújtása előtt legalább 10 munkanappal eljuttatják a Bizottsághoz az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététel céljából az ilyen támogatási programról, illetve egyedi támogatásról szóló összefoglaló információt az I. mellékletben megállapítottak szerint. Ezt számítógépes formában nyújtják be. A Bizottság ezen összefoglaló kézhezvételét követő öt munkanapon belül megküldi azonosító számmal ellátott átvételi elismervényét, és az összefoglalót közzéteszi az interneten.

(2) A tagállamok részletes nyilvántartást vezetnek az e rendelettel mentesített támogatási programokról, az ilyen programok alapján nyújtott egyedi támogatásokról, és az e rendelettel mentesített, semmilyen létező támogatási programhoz nem tartozó egyedi támogatásokról. E nyilvántartás tartalmazza az e rendeletben a mentesítésre vonatkozóan rögzített feltételek teljesülésének megállapításához szükséges valamennyi információt, ideértve az egyes vállalkozások KKV-státusára vonatkozó információt is. A tagállamok egyedi támogatás esetén a támogatás nyújtásától, támogatási program esetén pedig az adott program alapján folyósított legutolsó egyedi támogatás nyújtásától számított 10 évig őrzik meg a nyilvántartást. Írásbeli kérelemre az érintett tagállam 20 munkanapon vagy a kérelemben megállapított esetleges hosszabb időn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amelyet a Bizottság szükségesnek ítél az e rendeletben rögzített feltételek teljesülésének megállapításához.

(3) Amennyiben egy tagállam olyan központi nyilvántartást vezet a 8., a 10., a 13., illetve a 14. cikk alapján külön-külön nyújtott támogatásokról, amely teljes körű tájékoztatást tartalmaz az adott tagállam valamennyi hatósága által nyújtott minden ilyen támogatásról, a 18. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt követelmény nem alkalmazandó attól az időponttól kezdve, hogy a nyilvántartás három évre kiterjed.

(4) A tagállamok jelentést készítenek e rendelet alkalmazásáról e rendelet alkalmazásának minden egyes teljes, illetve tört naptári évére vonatkozóan, a II. mellékletben meghatározott formátumban, számítógépes formában. Ez a jelentés beilleszthető a tagállamok által a 659/1999/EK tanácsi rendelet[236] 21. cikkének (1) bekezdése szerint benyújtandó éves jelentésbe, és azt a jelentés tárgyát képező naptári évet követő év június 30-áig kell benyújtani.

(5) Egy adott támogatási program hatálybalépésekor, illetve az e rendelettel mentesített támogatási programon kívüli egyedi támogatás nyújtásakor a tagállamok közzéteszik az interneten az ilyen támogatási program teljes szövegét, illetve azokat a kritériumokat és feltételeket, amelyek alapján sor kerül ilyen egyedi támogatás nyújtására. A weboldalak címét a támogatásra vonatkozóan az (1) bekezdésben előírt összefoglaló információval együtt meg kell küldeni a Bizottságnak. A (4) bekezdés szerint benyújtott éves jelentésben is fel kell tüntetni azt.

20. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2006. december 31-ig kell alkalmazni.

---

236 HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

(2) Az e rendelet hatálybalépésekor függőben lévő bejelentéseket a rendelet rendelkezéseivel összhangban értékelik. Amennyiben e rendelet feltételei nem teljesülnek, a Bizottság az agrárszektorban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás alapján végzi el az ilyen bejelentések értékelését.
Az e rendelet hatálybalépésének napját megelőzően a Bizottság engedélye nélkül, a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség megszegésével végrehajtott egyedi támogatások és támogatási programok, valamint az ilyen program alapján nyújtott támogatások a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethetők a közös piaccal, és mentesülnek a bejelentési kötelezettség alól, amennyiben eleget tesznek az e rendelet 3. cikkében megállapított feltételeknek, az említett cikk (1) bekezdésében, valamint (2) bekezdésének b) és c) pontjában előírt azon követelmény kivételével, hogy kifejezetten hivatkozni kell erre a rendeletre, és hogy a támogatás folyósítása előtt be kell nyújtani a 19. cikk (1) bekezdésében előírt összefoglaló információt. A Bizottság az e feltételeknek eleget nem tevő támogatásokat a vonatkozó keretszabályokkal, iránymutatásokkal és közleményekkel összhangban értékeli.
(3) Az e rendelet alapján mentesített támogatási programok az (1) bekezdés második albekezdésében előírt napot követő hathónapos adaptációs időszakban továbbra is mentességet élveznek.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2003. december 23-án.

a Bizottság részéről
Franz FISCHLER
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

Az e rendelettel mentesített támogatási program végrehajtása, vagy támogatási programon kívüli egyedi támogatás nyújtása esetén benyújtandó összefoglaló információ formátuma

Az 1/2004/EK bizottsági rendelettel összhangban nyújtott állami támogatásra vonatkozó összefoglaló információ

Tagállam

Régió (Tüntesse fel a régió nevét, amennyiben a támogatást nem központi hatóság nyújtja.)

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve (Tüntesse fel a támogatási program megnevezését, illetve egyedi támogatás esetén, a kedvezményezett nevét.)

Jogalap (Tüntesse fel mind a támogatási program, mind az egyedi támogatás esetén a pontos nemzeti jogi hivatkozást.)

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege

(Az összegeket euróban, vagy adott esetben nemzeti pénznemben kell megadni. Támogatási program esetén tüntesse fel a költségvetési előirányzat(ok) teljes éves összegét vagy a támogatási program körébe tartozó valamennyi támogatási eszköz tekintetében a becsült éves adóveszteséget. Egyedi támogatás odaítélése esetén: tüntesse fel a támogatás teljes összegét/ adóveszteséget. Adott esetben azt is tüntesse fel, hogy a támogatás részleteit hány évig folyósítják, illetve hány évig keletkezik adóveszteség. A kezességvállalás tekintetében mindkét esetben adja meg a garantált kölcsön [legnagyobb] összegét.)

Maximális támogatási intenzitás (Tüntesse fel a maximális támogatási intenzitást, illetve az elszámolható tételenkénti legnagyobb támogatási összeget.)

A végrehajtás időpontja (Tüntesse fel azt az időpontot, amelytől a program alapján támogatás nyújtható, illetve amikor az egyedi támogatás nyújtására sor kerül.)

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama (Tüntesse fel azt az időpontot [év, hónap], ameddig a program alapján támogatás nyújtható, illetve egyedi támogatás esetén, megfelelő esetben, az utolsó részlet kifizetésének várható időpontját [év, hónap].)

A támogatás célja (A támogatás elsődleges célja értelemszerűen a KKV-k támogatása. Ismertesse a támogatás további [másodlagos] céljait. Tüntesse fel, hogy a 4–16. cikkek közül melyeket alkalmaznak, valamint a program, illetve az egyedi támogatás körébe tartozó elszámolható költségeket.)

Az érintett ágazat(ok) (Tüntesse fel, hogy a program termékek előállítására és/vagy feldolgozására és/vagy forgalmazására vonatkozik-e. Ismertesse az alágazatokat az állattenyésztés megfelelő típusának [pl. sertés/baromfi], illetve a növénytermesztés megfelelő típusának [pl. alma/paradicsom] megadásával.)

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe

Internetcím (Tüntesse fel azt az internetes címet, ahol a támogatási program teljes szövege, illetve a támogatási programon kívüli támogatás nyújtásának kritériumai és feltételei megtalálhatók.)

Egyéb információk

II. MELLÉKLET

A Bizottságnak benyújtandó időszakos jelentés formáTUMa

A 994/98/EK tanácsi rendelet 1. cikke alapján elfogadott csoportmentességi rendelet értelmében mentesített támogatási programokról szóló éves jelentés formátuma

A tagállamok a Bizottsággal szemben fennálló, a Tanács 994/98/EK rendelete alapján elfogadott csoportmentességi rendeletekből következő jelentési kötelezettségeik során az alábbi formátumot használják.

A jelentéseket számítógépes formában nyújtják be.

A 994/98/EK tanácsi rendelet 1. cikke alapján elfogadott csoportmentességi rendeletek alapján mentesített valamennyi támogatási programra vonatkozóan kért tájékoztatás

1. A támogatási program megnevezése
2. Az alkalmazott bizottsági csoportmentességi rendelet
3. Kiadások

   Külön számadatokat kell megadni az egyes programok körébe tartozó minden egyes támogatási eszközre, illetve minden egyes egyedi támogatásra (pl. vissza nem térítendő támogatás, kedvezményes kamatozású kölcsön stb.). Az adatokat euróban vagy, adott esetben nemzeti pénznemben kell megadni. Adókedvezmény esetén jelenteni kell az éves bevételkieséseket. Amennyiben nem állnak rendelkezésre pontos adatok, a veszteségeket becsülni is lehet.

   A kiadásokra vonatkozó adatokat a következőképpen kell megadni:

   A vizsgált évre vonatkozóan a program körébe tartozó minden egyes támogatási eszköz (vissza nem térítendő támogatás, kedvezményes kamatozású kölcsön, kezességvállalás stb.) esetében külön-külön fel kell tüntetni a következőket:

3.1 a lekötött összegek, a (becsült) adóveszteségek vagy egyéb bevételkiesés, kezességvállalási adatok, stb. pl. új támogatott projektekkel kapcsolatban. Kezességvállalást tartalmazó támogatási programok esetében meg kell adni az újonnan nyújtott kezességvállalások teljes összegét;

3.2 tényleges kifizetések, a (becsült) adóveszteségek vagy egyéb bevételkiesés, kezességvállalási adatok stb., új és folyamatban lévő projektekkel kapcsolatban. Kezességvállalást tartalmazó támogatási programok esetében a következőket kell megadni: a kinnlevő kezességvállalások teljes összege, díjbevételek, visszafizetések, kifizetett kártérítések, a támogatási program működési eredménye a vizsgált év során;

3.3 a támogatott projektek és/vagy vállalkozások száma;

3.4 (Hagyja üresen)

3.5 az alábbiak becsült teljes összege:

- — támogatott beruházás,
- — a hagyományos tájkép és épületek megőrzésével kapcsolatos támogatott kiadások,
- — gazdasági épületek közös érdekből történő áthelyezésével kapcsolatos támogatott kiadások,
- — feldolgozási és forgalmazási beruházásokhoz nyújtott támogatások,
- — fiatal mezőgazdasági termelők tevékenységének megkezdéséhez nyújtott támogatás,
- — korengedményes nyugdíjazáshoz nyújtott támogatás,
- — termelői csoportoknak nyújtott támogatásokkal kapcsolatos kiadások,
- — biztosítási díjakkal kapcsolatos támogatott kiadások,
- — birtokrendezéssel kapcsolatos támogatott kiadások,
- — minőségi mezőgazdasági termékek előállításával és forgalmazásával kapcsolatos támogatott kiadások,
- — technikai segítségnyújtással kapcsolatos támogatott kiadások.

3.6 a 3.1 pontban felsorolt összegek regionális bontása, a NUTS[237] 2. vagy alacsonyabb szintűként meghatározott régiók, vagy a 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti régiók, a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti régiók és támogatásban nem részesülő régiók, vagy kedvezőtlen helyzetű térségek és egyéb térségek szerint.

3.7 a 3.1 pontban felsorolt összegek ágazati bontása a kedvezményezettek alábbi tevékenységi ágazatai szerint (amennyiben egynél több ágazat érintett, minden egyes ágazat részesedési arányát fel kell tüntetni):

— termékek előállítása és/vagy feldolgozása és/vagy forgalmazása;
— állati termék típusa;
— növényi termék típusa.

4. Egyéb információk és megjegyzések.

[237] A NUTS a Statisztikai Célú Területi Egységek Közösségi Nómenklatúrája.

A mezőgazdasági ágazat állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatás elfogadása

Official Journal C 263 , 26/10/2004 P. 0008 - 0008

Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet[238] 26. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottság az alábbiakról értesíti az olvasót:

A. A TSE-re irányuló vizsgálatokkal, az elhullott állatokkal és a vágóhídi hulladékokkal kapcsolatos állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatás[239]

Az említett iránymutatás 52. pontja értelmében a tagországokat felkérték annak legkésőbb 2003. március 31-ig írásban történő megerősítésére, hogy a célirányos intézkedésekre tett javaslatokat elfogadják.

A TSE-re irányuló vizsgálatokkal, az elhullott állatokkal és a vágóhídi hulladékokkal kapcsolatos állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatás elfogadását valamennyi tagország levélben közölte: Franciaország 2003. március 14-én, Spanyolország 2003. március 26-án, Ausztria, Svédország és az Egyesült Királyság 2003. március 31-én, Írország és Belgium 2003. április 4-én, Portugália 2003. április 10-én, Olaszország 2003. május 6-án, Görögország 2003. május 12-én, Dánia 2003. május 15-én, Hollandia 2003. május 23-án, Finnország 2003. szeptember 22-én, Németország 2004. március 3-án, Luxemburg pedig 2004. március 30-án.

B. Az EK-Szerződés I. mellékletének hatálya alá tartozó, illetve az I. melléklet hatálya alá nem tartozó egyes termékek reklámozásának állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatás[240]

Az iránymutatás 72. pontja értelmében valamennyi tagországot felkértek annak legkésőbb 2001. október 1-jéig írásban történő megerősítésére, hogy a célirányos intézkedésekre tett javaslatokat elfogadják. Abban az esetben, ha valamelyik tagország a határidő előtt nem erősíti meg a javaslatokat, a Bizottság úgy tekinti, hogy a tagország elfogadja a javaslatokat, amennyiben egyet nem értését írásban és egyértelműen nem közli.

Mivel az egyet nem értésről nem kapott írásbeli értesítést, a Bizottság úgy tekinti, hogy valamennyi tagország elfogadta a javaslatokat, és 2001. december 31-ével kezdődően az összes meglévő támogatási rendszert összhangba hozta az említett iránymutatással.

C. A mezőgazdasági ágazat állami támogatására vonatkozó közösségi iránymutatás[241]

Az iránymutatás 23.4. pontja értelmében a tagországokat felkérték annak legkésőbb 2000. március 1-jéig írásban történő megerősítésére, hogy a célirányos intézkedésekre tett javaslatokat elfogadják.

Abban az esetben, ha valamelyik tagország a határidő előtt nem erősíti meg a javaslatokat, a

[238] HL L 83., 1999.3.27., 1. o.
[239] HL C 324., 2002.12.24., 2. o.
[240] HL C 252., 2001.9.12., 5. o.
[241] HL C 28., 2000.2.1., 2. o.

Bizottság úgy tekinti, hogy a tagország elfogadja a javaslatokat, amennyiben egyet nem értését írásban és egyértelműen nem közli.

Mivel az egyet nem értésről nem kapott írásbeli értesítést, a Bizottság úgy tekinti, hogy valamennyi tagország elfogadta a javaslatokat, és 2000. június 30-ával, illetve 2000. december 31-ével kezdődően az összes meglévő támogatási rendszert összhangba hozta az említett iránymutatással.

Commission Regulation(EC) No 817/2004 of 29 April 2004 laying down detailed rules for the application of Council Regulation (EC) No 1257/1999 on support for rural development from the European Agricultural Guidance and Guarantee Fund (EAGGF)

Official Journal L 153 , 30/04/2004 P. 0030 - 0083

Magyar nyelven nem elérhető

A Bizottság 1595/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról

(2004. szeptember 8.)

Official Journal L 291 , 14/09/2004 P. 0003 – 0011

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,
tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendeletre[242] és különösen annak 1. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjára,
e rendelet tervezetének közzétételét követően,
az állami támogatásokkal foglalkozó tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,
mivel:
(1) A 994/98/EK rendelet felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a Szerződés 87. cikkével összhangban kinyilvánítsa, hogy meghatározott feltételek mellett a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatás a közös piaccal összeegyeztethető, és nem tartozik a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség hatálya alá.

(2) Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 70/2001/EK bizottsági rendelet[243] nem alkalmazandó a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek előállításával, feldolgozásával vagy forgalmazásával kapcsolatos tevékenységekre.

(3) A Bizottság számos határozatában alkalmazta már a Szerződés 87. és 88. cikkét a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásokra, és legutóbb a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásban[244] (a továbbiakban: halászati iránymutatás) kifejtette ezzel kapcsolatos álláspontját. A Bizottság által az említett cikkek halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásokra történő alkalmazása során szerzett jelentős tapasztalat fényében indokolt, hogy a Bizottság - azzal a céllal, hogy biztosítsa a hatékony felügyeletet, valamint egyszerűsítse az adminisztrációt anélkül, hogy gyengítené a Bizottság által gyakorolt ellenőrzést - gyakorolja a 994/98/EK rendelettel ráruházott hatáskört a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozások tekintetében is, amennyiben a Szerződés 89. cikkét az ilyen termékekre alkalmazni kell.

(4) Az állami támogatások összeegyeztethetőségét a halászati ágazatban a versenypolitika és a közös halászati politika célkitűzései alapján a Bizottság állapítja meg.

(5) E rendelet szabályozza a halászati ágazatnak odaítélt támogatást, amelyet a Bizottság sok éven át rendszeresen jóváhagyott. Ez a támogatás a Bizottság részéről nem igényli a közös piaccal való összeegyeztethetőség esetenkénti megállapítását, feltéve hogy megfelel a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17 i 2792/1999/EK tanácsi

[242] HL L 142., 1998.5.14., 1. o.
[243] HL L 10., 2001.1.13., 33. o. A legutóbb a 364/2004/EK rendelettel (HL L 63., 2004.2.28., 22. o.) módosított rendelet.
[244] HL C 229., 2004.9.14., 5. o.

rendeletben[245] a strukturális alapok számára lefektetett feltételeknek és bizonyos más feltételeknek.

(6) Ennek megfelelően a rendelet a következő támogatásokat szabályozza: halászati termékek promóciójára és/vagy reklámozására nyújtott támogatás, termelői csoportoknak nyújtott támogatás, vízi erőforrások védelmére és fejlesztésére nyújtott támogatás, innovatív intézkedésekre és technikai segítségnyújtásra nyújtott támogatás, halászati kikötői szolgáltatásokra nyújtott támogatás, halászhajók leselejtezésére nyújtott támogatás, bizonyos társadalmi-gazdasági intézkedésekre nyújtott támogatás, halászati termékek feldolgozására és/vagy forgalmazására irányuló beruházásokra nyújtott támogatás, akvakultúrára és belvízi halászatra irányuló beruházásokra nyújtott támogatás.

(7) A tagállamok által az egész halászati ágazatban alkalmazandó adómentességek, amelyeket a tagállamok, addig a mértékig, míg azok állami támogatást képeznek, bevezetnek a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról - a közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv[246] 15. cikkének megfelelően vagy az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló 2003/96/EK tanácsi irányelv[247] 14. cikkének vagy 15. cikke (1) bekezdésének megfelelően, a jogbiztonság érdekében, összeegyeztethetők a közös piaccal, és mentesülnek a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól. Azok az adómentességek, amelyeket a tagállamok ezen rendelkezéseknek megfelelően kötelesek bevezetni, nem számítanak állami támogatásnak.

(8) E rendelet nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy bejelentsék a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásokat. Az ilyen bejelentéseket a Bizottság e rendelet figyelembevételével a halászati iránymutatások alapján értékeli.

(9) Olyan támogatásra, amelyet a halászati ágazatban a tagállamok oda kívánnak ítélni, de nem tartozik e rendelet vagy a 994/98/EK rendelet 1. cikke értelmében elfogadott más rendeletek hatálya alá, továbbra is érvényes a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség. Ilyen támogatás a halászati iránymutatások figyelembevételével kerül megállapításra. Ez különösen érvényes a hajóállomány felújítására és a halászhajók berendezésére és korszerűsítésére nyújtott támogatás, a halászati tevékenység átmeneti beszüntetésének anyagi kárpótlására nyújtott támogatás, harmadik országba halászhajók állandó szállítására nyújtott támogatás, jövedelmi támogatás és működési támogatás, természeti katasztrófa vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás esetében.

(10) E rendelettel mentesíteni kell minden olyan támogatást, amely megfelel az itt megállapított követelményeknek, továbbá valamennyi támogatási programot, feltéve hogy az azok keretében nyújtható támogatások megfelelnek e rendelet valamennyi vonatkozó

[245] HL L 337., 1999.12.30., 10. o. A legutóbb az 1421/2004/EK rendelettel (HL L 260., 2004.8.6., 1. o.) módosított rendelet.
[246] HL 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvel (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.
[247] HL L 283., 2003.10.31., 51. o. A legutóbb a 2004/75/EK irányelvvel (HL L 157., 2004.4.30., 100. o.) módosított irányelv

követelményének. A támogatási programoknak és a támogatási programokon kívül nyújtott egyedi támogatásoknak tartalmazniuk kell az e rendeletre való kifejezett hivatkozást.

(11) A Közösség által finanszírozott támogatási intézkedésekkel fennálló koherencia érdekében a támogatások e rendeletben szereplő felső határait össze kell hangolni a 2792/1999/EK rendeletben rögzített hasonló értékekkel.

(12) Alapvető fontosságú, hogy támogatás nem kerülhet odaítélésre olyan esetben, amikor a közösségi jognak, különös tekintettel a közös halászati politikára, nem tettek eleget. Ezért egy tagállam a halászati ágazatban kizárólag akkor nyújthat támogatást, amennyiben a finanszírozott tevékenységek és hatásaik összhangban vannak a közösségi joggal. Ezért, bármilyen támogatás odaítélése előtt, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az állami támogatás kedvezményezettjei eleget tesznek a közös halászati politika által előírt szabályoknak.

(13) A Bizottság kialakult gyakorlatával összhangban, és annak biztosítására, hogy a támogatások arányosak legyenek, és a szükséges összegre korlátozódjanak, a küszöbértékeket általános szabályként az elszámolható költségek köréhez viszonyított támogatási intenzitásban, és nem a legnagyobb támogatási összegben kell kifejezni.

(14) Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly jöjjön létre a támogatott ágazatban fellépő versenytorzító hatások lehető legkisebbre csökkentése és e rendelet célkitűzései között, nem mentesíthetők azon egyedi támogatások, amelyek meghaladnak egy meghatározott legnagyobb összeget, függetlenül attól, hogy az e rendelettel mentesített támogatási program keretében ítélik-e oda azokat.

(15) Az esetlegesen versenytorzító hatással járó különbségek megszüntetése és a kis- és középvállalkozásokat érintő különböző közösségi és nemzeti szintű kezdeményezések összehangolásának elősegítése érdekében a „kis- és középvállalkozások” e rendeletben használt fogalmának meg kell egyeznie a 70/2001/EK rendeletben megállapítottal.

(16) Annak meghatározása érdekében, hogy egy adott támogatás e rendelet szerint összeegyeztethető-e a közös piaccal vagy sem, a támogatási intenzitást és így a támogatás támogatástartalom formájában kifejezett összegét kell figyelembe venni. A több részletben kifizetendő támogatás és a kedvezményes kamatozású kölcsön formájában nyújtott támogatás támogatástartalmának kiszámításához a támogatás nyújtásának időpontjában érvényes piaci kamatlábakat kell használni. Az állami támogatásra vonatkozó szabályok egységes, átlátható és egyszerű alkalmazása érdekében e rendelet alkalmazásában a piaci kamatlábak tekintendők referencia-kamatlábnak, feltéve hogy kedvezményes kamatozású kölcsön esetén a kölcsönt a szokásos biztosítékok támasztják alá, és nem jár rendkívüli kockázattal. A referencia-kamatlábakat a Bizottság időről időre objektív kritériumok alapján határozza meg, és közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjában, valamint az interneten.

(17) Tekintettel a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontjára, a támogatásnak általános szabályként nem lehet kizárólag az a hatása, hogy folyamatosan vagy időről időre csökkenti a kedvezményezettet szokásosan terhelő működési költségeket, továbbá arányosnak kell lennie azokkal a hátrányokkal, amelyeket a Közösség érdekében állónak ítélt társadalmi és gazdasági előnyök biztosítása érdekében fel kellene számolni. Az olyan állami támogatási intézkedések, amelyek célja egyszerűen a termelők pénzügyi helyzetének javítása, de amelyek semmilyen módon nem járulnak hozzá az ágazat fejlődéséhez, és különösen az olyan támogatás,

amelynek odaítélésére kizárólag az ár, mennyiség vagy termelési egység, illetve egységnyi termelőeszköz alapján kerül sor, működési támogatásnak minősül, amely összeegyeztethetetlen a közös piaccal. Továbbá az ilyen támogatás valószínűleg zavarólag hat a közös piacszervezések mechanizmusainak működésére is. Ezért indokolt a befektetési támogatásokra és az egyes társadalmi-gazdasági intézkedésekre korlátozni e rendelet alkalmazási körét.

(18) Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatás minden esetben szükséges legyen, és ösztönzőleg hasson az egyes tevékenységek fejlesztésére, e rendelet nem mentesítheti az olyan tevékenységhez nyújtott támogatást, amelyre a kedvezményezett csupán piaci feltételek mellett is vállalkozna. Nem nyújtható támogatás a már elkezdett tevékenységekhez sem.

(19) E rendelet nem mentesítheti az ugyanazon elszámolható költségek tekintetében más állami támogatással - a nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok által odaítélt támogatásokat is ideértve - vagy a 2792/1999/EK rendelet keretében odaítélt állami támogatással vagy közösségi támogatással halmozott támogatásokat, amennyiben az így halmozott összeg meghaladja a rendeletben meghatározott egyes küszöbértékeket.

(20) Az átláthatóság és a hatékony ellenőrzés biztosítása érdekében a 994/98/EK rendelet 3. cikkével összhangban indokolt egy olyan szabványos formátum létrehozása, amelyben a tagállamok összefoglaló információt közölnek a Bizottsággal az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététel céljából minden olyan esetben, amikor támogatási program megvalósítására vagy ilyen programon kívüli egyedi támogatás odaítélésére kerül sor e rendelet végrehajtása során. Ugyanezen okokból indokolt szabályokat létrehozni a tagállamok által az e rendelet alapján mentesített támogatásokról vezetendő nyilvántartást illetően. A tagállamok által a Bizottságnak benyújtandó éves jelentés céljából szükséges, hogy a Bizottság kialakítsa ennek egyedi követelményeit. Mivel a szükséges technológia széles körben rendelkezésre áll, az összefoglaló információt és az éves jelentést számítógépes formátumban kell elkészíteni.

(21) Egy tagállam e rendeletben megállapított jelentéstételi kötelezettségének elmulasztása lehetetlenné teheti a Bizottság számára, hogy elvégezhesse a Szerződés 88. cikkének (1) bekezdésén alapuló ellenőrzési feladatát és különösen annak felmérését, hogy az e rendelettel mentesített támogatások kumulatív gazdasági hatása nem gyakorol-e a közös érdekkel ellentétes mértékű káros hatást a kereskedelem feltételeire. Ezért rendkívül fontos, hogy az e rendelet szerinti támogatások nyújtásával egy időben az egyes tagállamok mielőbb megfelelő információt bocsássanak a Bizottság rendelkezésére. Különösen akkor szükséges az állami támogatások kumulatív hatását értékelni, ha ugyanaz a kedvezményezett több forrásból is részesülhet támogatásban.

(22) Tekintettel a Bizottság e téren szerzett tapasztalataira és különösen az állami támogatási politika felülvizsgálatának általában szükséges gyakoriságára, indokolt korlátozni e rendelet alkalmazásának időtartamát. Amennyiben e rendelet meghosszabbítás nélkül vesztené hatályát, az e rendelettel már mentesített támogatási programok további hat hónapig mentesek maradnak.

(23) Indokolt átmeneti rendelkezéseket megállapítani az e rendelet hatálybalépésének napján függőben lévő bejelentésekre és a hatálybalépés előtt nyújtott olyan támogatásokra vonatkozóan, amelyeket a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt kötelezettség megsértésével elmulasztottak bejelenteni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET
ALKALMAZÁSI KÖR, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS FELTÉTELEK

1. cikk
Hatály

(1) Ezt a rendeletet a halászati termékek előállításával, feldolgozásával vagy forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott támogatásokra kell alkalmazni.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazható:
a) az exporttal kapcsolatos tevékenységekhez nyújtott támogatásokra, nevezetesen az exportált mennyiségekhez, az értékesítési hálózatok létrehozásához és működtetéséhez vagy az exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő egyéb folyó kiadásokkal közvetlenül kapcsolatos támogatásokra;
b) az importárukkal szemben hazai termékek használatától függő támogatásra.

(3) E rendelet nem alkalmazható az olyan egyedi projektek támogatására, amelyek elszámolható kiadásai meghaladják a 2 millió eurót, vagy amelyek esetében a támogatás összege kedvezményezettenként több mint évi 1 millió euró.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „támogatás”: az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésében megállapított valamennyi kritériumnak megfelelő intézkedés;
2. „halászati termék”: a tengeren és a belvizeken kihalászott, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet[248] 1. cikkében felsorolt akvakultúra-termékek;
3. „feldolgozás és forgalmazás”: minden művelet a halfogástól vagy betakarítástól a végtermék elkészültéig, beleértve a kezelést, előállítást és forgalmazást;
4. „Kis- és középvállalkozások”(KKV): a 70/2001/EK rendelet I. mellékletében meghatározottak szerinti vállalkozások.

3. cikk
A mentesítés feltételei

(1) Az a támogatási programon kívüli egyedi támogatás, amely megfelel e rendelet valamennyi feltételének, a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy az ezen rendelet 16. cikke (1) bekezdésében előírt összefoglaló tájékoztatót benyújtották, és abban kifejezetten utalnak ezen rendeletre, hivatkozva a címére és az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésére.

[248] HL L 17., 2000.1.21., 22. o.

(2) Az e rendeletben meghatározott valamennyi feltételnek megfelelő támogatási program a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) az ilyen program keretében odaítélhető támogatások megfelelnek az e rendeletben meghatározott valamennyi feltételnek;
b) a programban kifejezetten utalnak e rendeletre, hivatkozva a címére, és az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésére;
c) benyújtották a jelen rendelet 16. cikke (1) bekezdésében előírt összefoglaló tájékoztatót.

(3) A (2) bekezdésben említett program alapján nyújtott támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy a közvetlenül nyújtott támogatás megfelel e rendelet valamennyi feltételének.

(4) E rendelet értelmében bármilyen támogatás odaítélését megelőzően a tagállamoknak igazolniuk kell, hogy a finanszírozott tevékenységek és hatásaik eleget tesznek a közösségi jognak. A támogatási időszak alatt a tagállamoknak igazolniuk kell, hogy a támogatás kedvezményezettjei eleget tesznek a közös halászati politika szabályainak.

2. FEJEZET
TÁMOGATÁSI KATEGÓRIÁK

4. cikk

Termelői csoportoknak, szövetségeknek vagy kereskedelmi szereplőknek nyújtott támogatás
A termelői csoportok vagy termelői szövetségek tevékenységéhez és működéséhez nyújtott támogatás, valamint az ilyen csoportok, szövetségek vagy kereskedelmi szereplők által végrehajtott intézkedésekre irányuló támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 15. cikkében meghatározott feltételeknek; és
b) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a 2792/1999/EK rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

5. cikk
A vízi erőforrások védelmére és fejlesztésére irányuló befektetések támogatása

A vízi erőforrások védelmére és fejlesztésére irányuló befektetések támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 13. cikkében és III. melléklete 2. és 2.1. pontjában meghatározott feltételeknek; és
b) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a 2792/1999/EK rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

6. cikk

Innovatív intézkedésekkel és technikai segítségnyújtással kapcsolatos beruházásokhoz nyújtott támogatás

(1) Az innovatív intézkedésekre és a technikai segítségnyújtásra irányuló befektetések támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 17. cikkében meghatározott feltételeknek; és
b) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a 2792/1999/EK rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

(2) Az innovatív intézkedésekkel és a technikai segítségnyújtással kapcsolatos beruházások támogatása nem tartozik az első bekezdés hatálya alá, amennyiben a kedvezményezett szokásos működési kiadásaihoz kapcsolódnak.

7. cikk
A halászati termékek promóciójára és reklámozására irányuló beruházások támogatása

A halászati termékek promóciójára és reklámozására irányuló beruházások támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás egy teljes ágazatra, termékre vagy termékcsoportra vonatkozik oly módon, hogy nem népszerűsíti egy vagy több adott vállalkozás termékeit;
b) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 14. cikkében és III. melléklete 3. pontjában meghatározott feltételeknek; és
c) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

8. cikk
A feldolgozásra és forgalmazásra irányuló beruházások támogatása

A halászati termékek feldolgozására és forgalmazására irányuló beruházások támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 13. cikkében és III. melléklete 2. és 2.4. pontjában meghatározott feltételeknek; és
b) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a 2792/1999/EK rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

9. cikk
A halászati kikötői szolgáltatásokra irányuló beruházások támogatása

A kirakodásra és a halászhajók készletekkel való ellátására irányuló halászati kikötői szolgáltatások támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében

összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 13. cikkében és III. melléklete 2. és 2.3. pontjában meghatározott feltételeknek; és
b) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a 2792/1999/EK rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

10. cikk

A halászati tevékenységnek a halászhajó leselejtezése vagy más, halászaton kívüli nem nyereséges célra történő felhasználása következtében a halászati tevékenység állandó jellegű beszüntetésére nyújtott támogatás

A halászhajók leselejtezésére irányuló támogatás vagy a halászhajók más, halászaton kívüli nem nyereséges célra történő állandó felhasználására irányuló támogatás a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 7. cikkében és III. melléklete 1.1. pontjában meghatározott feltételeknek; és
b) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a 2792/1999/EK rendelet IV. melléklete vagy a 2370/2002 tanácsi rendelet[249] által rögzített teljes arányát.

11. cikk

Az akvakultúra- és a belvízi halászati ágazatokra irányuló beruházások támogatása

Az akvakultúra- és a belvízi halászati ágazatokra irányuló beruházások támogatása a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethető a közös piaccal, és mentesül a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy:
a) a támogatás megfelel a 2792/1999/EK rendelet 13. cikkében és III. melléklete 2., 2.2. és 2.5. pontjában meghatározott feltételeknek; és
b) a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a 2792/1999/EK rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

12. cikk

Társadalmi-gazdasági intézkedések

A halászok korengedményes nyugdíjazásához nyújtott támogatás és a 2792/1999/EK rendelet 12. cikke (1) és (2) bekezdése, 12. cikke (3) bekezdése a), b) és c) pontja, 12. cikke (4) bekezdése a)-e) pontja és III. melléklete alapján biztosított egyedi átalánytámogatások a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethetők a közös piaccal, és mentesülnek a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól, feltéve hogy a támogatás összege - támogatás-egyenértékesben kifejezve - nem haladja meg a nemzeti és közösségi támogatásoknak a rendelet IV. melléklete által rögzített teljes arányát.

13. cikk

[249] HL L 358., 2002.12.31., 57. o.

Adómentességek a 77/388/EGK és a 2003/96/EK tanácsi irányelveknek megfelelően

A tagállamok által az egész halászati ágazatban alkalmazandó adómentességek, amelyeket a tagállamok addig a mértékig, míg azok állami támogatást képeznek, bevezetnek a 77/388/EGK irányelv 15. cikkének vagy a 2003/96/EK irányelv 14. cikkének vagy 15. cikke (1) bekezdésének megfelelően, összeegyeztethetők a közös piaccal, és mentesülnek a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség alól.

3. FEJEZET
KÖZÖS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk
A támogatás odaítélését megelőző lépések

(1) Támogatás támogatási program keretében csak a megfelelő támogatási program e rendelettel összhangban való létrehozását és közzétételét követően vállalt tevékenység, illetve szolgáltatás tekintetében nyújtható ahhoz, hogy e rendelet alapján mentesíthető legyen.
Amennyiben a támogatási program automatikus jogot teremt a támogatásra anélkül, hogy további intézkedésre lenne szükség a közigazgatás szintjén, maga a támogatás csak a támogatási program e rendelettel összhangban való létrehozását és közzétételét követően folyósítható.
Amennyiben a támogatási program előírásai szerint kérelmet kell benyújtani az érintett illetékes hatósághoz, maga a támogatás csak az alábbi feltételek teljesülését követően folyósítható:
a) a támogatási programot e rendelettel összhangban létrehozták és közzétették;
b) megfelelő támogatási kérelmet nyújtottak be az érintett illetékes hatósághoz;
c) az érintett illetékes hatóság olyan formában fogadta el a kérelmet, amely kötelezi a támogatás folyósítására, és egyértelműen feltünteti a folyósítandó támogatás összegét vagy ezen összeg kiszámításának módját; az illetékes hatóság csak akkor fogadhatja el a kérelmet, ha a támogatáshoz, illetve a támogatási programhoz rendelkezésre álló költségvetés nem merült ki.

(2) Támogatási programon kívüli egyedi támogatás csak az (1) bekezdés harmadik albekezdése b) és c) pontjában foglalt feltételek teljesülését követően vállalt tevékenység, illetve szolgáltatás tekintetében nyújtható ahhoz, hogy e rendelet alapján mentesíthető legyen.

15. cikk
Támogatáshalmozódás

Az e rendelettel mentesített támogatás nem halmozódhat ugyanazon elszámolható költségek tekintetében a Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében vett más állami támogatással, amennyiben az ilyen halmozódás eredményeként a támogatási intenzitás vagy a támogatási összeg meghaladná az e rendeletben megállapított felső határt.

16. cikk
Átláthatóság és ellenőrzés

(1) A tagállamok az e rendelettel mentesített támogatási program hatálybalépése, illetve a támogatási programon kívüli támogatások esetében az e rendelettel mentesített támogatás nyújtása előtt legalább tíz munkanappal eljuttatják a Bizottsághoz az Európai Unió Hivatalos

Lapjában való közzététel céljából a támogatási programról, illetve egyedi támogatásról szóló összefoglaló tájékoztatót számítógépes formában és az I. mellékletben megállapítottak szerint. A Bizottság ezen összefoglaló kézhezvételét követő öt munkanapon belül azonosító számmal ellátott átvételi elismervényt küld, és az összefoglalót közzéteszi az interneten.

(2) A tagállamok részletes nyilvántartást vezetnek az e rendelettel mentesített támogatási programokról, az ilyen programok alapján nyújtott egyedi támogatásokról, és az e rendelettel mentesített, egyetlen létező támogatási programhoz sem tartozó egyedi támogatásokról. E nyilvántartás tartalmazza az e rendeletben a mentesítésre vonatkozóan rögzített feltételek teljesülésének megállapításához szükséges valamennyi információt, ideértve az egyes vállalkozások KKV-státusára vonatkozó információt is.

A tagállamok egyedi támogatás esetén a támogatás nyújtásától, támogatási program esetén pedig az adott program alapján folyósított legutolsó egyedi támogatás nyújtásától számított tíz évig őrzik meg a nyilvántartást.

Írásbeli kérelemre az érintett tagállam húsz munkanapon vagy a kérelemben megállapított esetleges hosszabb időn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amelyet a Bizottság szükségesnek ítél az e rendeletben rögzített feltételek teljesülésének megállapításához.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy nem ítélnek oda olyan, e rendelettel mentesített támogatásokat, amelyek esetén a támogatási intenzitás vagy a támogatási összeg meghaladná az e rendeletben megállapított felső határt. Ebből a célból a tagállamoknak az érintett vállalattól teljes körű tájékoztatást kell kapniuk a vállalat által elnyert más hasonló támogatásról, vagy egy olyan ellenőrző rendszert kell működtetniük, amely lehetővé teszi az e rendelettel mentesített támogatásból a kedvezményezett számára odaítélt támogatások teljes összegének - beleértve bármilyen olyan támogatást, amelyet az érintett tagállamban különböző szinten kifizettek -, valamint a kedvezményezett számára megítélt bármilyen közösségi támogatásnak a kiszámítását.

(4) A tagállamok jelentést készítenek e rendelet alkalmazásáról e rendelet alkalmazásának minden egyes teljes, illetve tört naptári évére vonatkozóan, számítógépes formában és a II. mellékletben meghatározott formában. Ez a jelentés beilleszthető a tagállamok által a 659/1999/EK tanácsi rendelet[250] 21. cikke (1) bekezdése szerint benyújtandó éves jelentésbe, amelyet a jelentés tárgyát képező naptári évet követő év március 30-ig kell benyújtani.

(5) Egy adott támogatási program hatálybalépésekor, illetve az e rendelettel mentesített támogatási programon kívüli egyedi támogatás nyújtásakor a tagállamok közzéteszik az interneten az ilyen támogatási program teljes szövegét, illetve azokat a kritériumokat és feltételeket, amelyek alapján sor kerül ilyen egyedi támogatás nyújtására. A weboldalak címét a támogatásra vonatkozóan az (1) bekezdésben előírt összefoglaló információval együtt meg kell küldeni a Bizottságnak. A címet a (4) bekezdés szerint benyújtott éves jelentésben is fel kell tüntetni.

17. cikk
Átmeneti rendelkezések

(1) Az e rendelet hatálybalépésekor függőben lévő bejelentéseket a rendelet rendelkezéseivel összhangban értékelik. Amennyiben e rendelet feltételei nem teljesülnek, a Bizottság a halászati és akvakultúra terén nyújtott állami támogatások vizsgálatáról szóló közösségi iránymutatás alapján végzi el az ilyen bejelentések értékelését.

Az e rendelet hatálybalépésének napját megelőzően végrehajtott egyedi támogatások és támogatási programok, valamint a Bizottság engedélye nélkül, a Szerződés 88. cikke (3)

[250] HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

bekezdésében előírt bejelentési kötelezettség megszegésével az ilyen programok alapján nyújtott támogatások a Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében összeegyeztethetők a közös piaccal, és mentesülnek a bejelentési kötelezettség alól, amennyiben eleget tesznek az e rendelet 3. cikkében megállapított feltételeknek, az említett cikk (1) bekezdésében, valamint (2) bekezdése b) és c) pontjában előírt azon követelmények kivételével, amelyek szerint kifejezetten hivatkozni kell erre a rendeletre, és amelyek szerint az összefoglaló tájékoztatót benyújtották. A Bizottság az e feltételeknek eleget nem tevő támogatásokat a vonatkozó keretszabályok, iránymutatások és közlemények alapján állapítja meg.
(2) Az e rendelet alapján mentesített támogatási programok a 18. cikk második bekezdésében előírt napot követő hat hónapos adaptációs időszakban továbbra is mentességet élveznek.

18. cikk
Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a rendelet 2004. november 1-jén lép hatályba.
Rendelkezéseit 2006. december 31-ig kell alkalmazni.
Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, 2004. szeptember 8.

a Bizottság részéről

Franz Fischler
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

Az e rendelettel mentesített támogatási program végrehajtása, vagy támogatási programon kívüli egyedi támogatás nyújtása esetén benyújtandó összefoglaló tájékoztató formátuma

A(z) .../2004/EK bizottsági rendelettel összhangban nyújtott állami támogatásra vonatkozó összefoglaló tájékoztató.

Kitöltendő összefoglaló tájékoztató.

Magyarázó megjegyzések.

Tagállam.

Régió (tüntesse fel a régió nevét, amennyiben a támogatást nem központi hatóság nyújtja).

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve (tüntesse fel a támogatási program megnevezését, illetve egyedi támogatás esetén a kedvezményezett nevét).

Jogalap (tüntesse fel mind a támogatási program, mind az egyedi támogatás esetén a pontos nemzeti jogi hivatkozást).

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege (az összegeket euróban, vagy adott esetben nemzeti pénznemben kell megadni. Támogatási program esetén tüntesse fel a költségvetési előirányzat(ok) teljes éves összegét vagy a támogatási program körébe tartozó valamennyi támogatási eszköz tekintetében a becsült éves adóveszteséget. Egyedi támogatás odaítélése esetén: tüntesse fel a támogatás teljes összegét/adóveszteséget. Adott esetben azt is tüntesse fel, hogy a támogatás részleteit hány évig folyósítják, illetve hány évig keletkezik adóveszteség. A kezességvállalás tekintetében mindkét esetben adja meg a garantált kölcsön (legnagyobb) összegét.)

Maximális támogatási intenzitás (tüntesse fel a maximális támogatási intenzitást, illetve az elszámolható tételenkénti legnagyobb támogatási összeget).

A végrehajtás időpontja (tüntesse fel azt az időpontot, amelytől a program alapján támogatás nyújtható, illetve amikor az egyedi támogatás nyújtására sor kerül).

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama (tüntesse fel azt az időpontot (év, hónap), ameddig a program alapján támogatás nyújtható, illetve egyedi támogatás esetén, megfelelő esetben, az utolsó részlet kifizetésének várható időpontját (év, hónap)).

A támogatás célja (a támogatás elsődleges célja értelemszerűen a KKV-k támogatása. Ismertesse a támogatás további (másodlagos) céljait).

Tüntesse fel, hogy a 4-12. cikkek közül melyeket alkalmazzák, valamint a program, illetve az egyedi támogatás körébe tartozó elszámolható költségeket.

Az érintett ágazat(ok) (tüntesse fel, hogy a program a tengeri halászati ágazatra és/vagy az akvakultúra-ágazatra és/vagy a feldolgozási és/vagy forgalmazási ágazatra vonatkozik-e). Ismertesse az alágazatokat, amennyiben lehetséges.

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe.

Internetcím (tüntesse fel azt az internetes címet, ahol a támogatási program teljes szövege, illetve a támogatási programon kívüli támogatás nyújtásának kritériumai és feltételei megtalálhatók).

Egyéb információk.

II. MELLÉKLET

A Bizottságnak benyújtandó időszakos jelentés formátuma

A 994/98/EK tanácsi rendelet 1. cikke alapján elfogadott csoportmentességi rendelet értelmében mentesített támogatási programokról szóló éves jelentés formátuma.

A tagállamok a Bizottsággal szemben fennálló, a Tanács 994/98/EK rendelete alapján elfogadott csoportmentességi rendeletekből következő jelentési kötelezettségeik során az alábbi formátumot használják.

A jelentéseket számítógépes formátumban nyújtják be.

A 994/98/EK tanácsi rendelet 1. cikke alapján elfogadott csoportmentességi rendeletek alapján mentesített, valamennyi támogatási programra vonatkozóan kért tájékoztatás:

1. A támogatási program megnevezése.

2. Az alkalmazott bizottsági csoportmentességi rendelet.

3. Kiadások (külön számadatokat kell megadni az egyes programok körébe tartozó minden egyes támogatási eszközre, illetve minden egyes egyedi támogatásra (pl. vissza nem térítendő támogatás, kedvezményes kamatozású kölcsönök stb.). Az adatokat euróban vagy, adott esetben nemzeti pénznemben kell megadni. Adókedvezmény esetén jelenteni kell az éves bevételkieséseket. Amennyiben nem állnak rendelkezésre pontos adatok, a veszteségeket becsülni is lehet.)

A kiadásokra vonatkozó adatokat a következőképpen kell megadni:

A vizsgált évre vonatkozóan a program körébe tartozó minden egyes támogatási eszköz (vissza nem térítendő támogatás, kedvezményes kamatozású kölcsön, kezességvállalás stb.) esetében külön-külön fel kell tüntetni a következőket:

3.1. a lekötött összegek, a (becsült) adóveszteségek vagy egyéb bevételkiesés, kezességvállalási adatok stb., pl. új támogatott projektekkel kapcsolatban. Kezességvállalást tartalmazó támogatási programok esetében meg kell adni az újonnan nyújtott kezességvállalások teljes összegét;

3.2. tényleges kifizetések, a (becsült) adóveszteségek vagy egyéb bevételkiesés, kezességvállalási adatok stb., új és folyamatban lévő projektekkel kapcsolatban. Kezességvállalást tartalmazó támogatási programok esetében a következőket kell megadni: a kinnlevő kezességvállalások teljes összege, díjbevételek, visszafizetések, kifizetett kártérítések, a támogatási program működési eredménye a vizsgált év során;

3.3. a támogatott projektek és/vagy vállalkozások száma;

3.4. az alábbiak becsült teljes összege:

termelői csoportoknak vagy egyesületeknek, illetve kereskedelmi szereplőknek nyújtott támogatás,
halászati termékek promóciójával és/vagy reklámozásával kapcsolatos beruházáshoz nyújtott támogatás,
vízi erőforrások védelmére és fejlesztésére nyújtott támogatás,

innovatív intézkedésekkel és technikai segítségnyújtással kapcsolatos beruházáshoz nyújtott támogatás,
halászati kikötői szolgáltatásokra irányuló beruházásokra nyújtott támogatás,
a 12. cikkben meghatározott társadalmi-gazdasági intézkedésekre nyújtott támogatás,
a 10. cikkben meghatározott halászati tevékenység állandó jellegű beszüntetésére nyújtott támogatás,
minőségi halászati termékek előállításával és forgalmazásával kapcsolatos beruházáshoz nyújtott támogatás,
akvakultúrára és a belvízi halászatra irányuló beruházásokra nyújtott támogatás;

3.5. a 3.1 pontban felsorolt összegek regionális bontása az 1. célkitűzés alá tartozó régiók és más területek szerint.

4. Egyéb információk és megjegyzések.

Iránymutatás a halászati és akvakultúra-ágazat számára nyújtott állami támogatások felülvizsgálatához
(2004/C 229/03)

1. JOGALAP ÉS ALKALMAZÁSI KÖR

1.1. Az EK-Szerződés 87–89. cikkében leírt, az állami támogatásnak a halászati ágazat termelésére és termékei kereskedelmére vonatkozó alkalmazási szabályai a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2792/1999/EK tanácsi rendelet[251] (1) 19. cikke (1) bekezdésében és a halászati és akvakultúra-ágazati termékek piaca közös szervezéséről szóló, 1999. december 17-i 104/2000/EK tanácsi rendelet[252] 32. cikkében kerültek meghatározásra.

A Szerződés 87. cikke (1) bekezdésében meghatározott, az állami támogatásnak a közös piaccal való összeegyeztethetetlenségének elve a 87. cikk (2) és (3) bekezdésében elrendelt eltérések alá tartozik. Ezen iránymutatás keretébe tartozik a Bizottság azon szándéka, hogy az említett eltérések a halászati ágazat tekintetében alkalmazásra kerüljenek.

1.2. Ez az iránymutatás a halászati ágazat teljes egészére érvényes, továbbá érinti az élővízi erőforrások és az akvakultúra hasznosítását, együttesen a keletkező termékek előállítási, feldolgozási és forgalmazási eszközeivel, kizárva azonban a szabadidős és sporthorgászatot, amely nem eredményezi halászati termékek értékesítését.

Vonatkozik továbbá minden olyan intézkedésre, amely az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül, ideértve minden olyan intézkedést, amelyet bármiféle (nemzeti, regionális, vidéki, megyei vagy helyi) hatóság költségvetéséből vagy más állami forrásból közvetlenül vagy közvetve finanszíroznak. Támogatásnak például a következők tekintendők: tőkeátcsoportosítás, csökkentett kamatú hitel, kamattámogatások, bizonyos állami részesedések vállalkozások tőkeállományában, különleges járulékokkal vagy járulékos terhekkel finanszírozott támogatások, banki hitel ellenében vállalt állami biztosíték formájában nyújtott támogatás, terhek vagy adók csökkentése vagy a megfizetésük alól való mentesség, ideértve a progresszív értékcsökkenési leírást és a társadalombiztosítási hozzájárulás összegének csökkentését.

2. AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS BEJELENTÉSÉNEK KÖTELEZETTSÉGE ÉS A BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉG ALÓLI MENTESSÉG

A Bizottság emlékezteti a tagállamokat arra a kötelezettségükre, miszerint a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében és az EK-szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet[253] 2. cikkében foglaltakkal összhangban a Bizottságot az új támogatások nyújtására vonatkozó tervükről értesíteni kötelesek.

[251] HL L 337., 1999.12.30., 10. o. A legutóbb a 2369/2002/EK rendelettel (HL L 358., 2002.12.31., 49. o.) módosított rendelet.
[252] HL L 17., 2000.1.21., 22. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.
[253] HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

A 2.1. és a 2.2. pontokban foglalt feltételek mellett azonban egyes intézkedések mentesülnek a bejelentési kötelezettség alól.

2.1. A 2792/1999/EK rendelet 19. cikke (2) bekezdése értelmében a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó azokban az esetekben, amikor a tagállamok kötelezően teljesítenek pénzügyi hozzájárulást a Közösséggel együttesen finanszírozott intézkedésekhez, és amelyek azon fejlesztési tervek esetén kerülnek alkalmazásra, amelyekre a rendelet 3. cikke (3) bekezdésében utalnak, és amelyek fogalmát a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet[254] 9. cikke b) pontjában és a halászhajók selejtezésére vonatkozó közösségi sürgősségi intézkedés megállapításáról szóló, 2002. december 20-i 2370/2002/EK tanácsi rendelet[255] cikkében határoznak meg. Ebből következően a tagállamok az ilyen jellegű hozzájárulásaikat a Bizottságnál nem kötelesek bejelenteni. Ezek a hozzájárulások nem tartoznak ezen iránymutatás hatálya alá.

Mindazonáltal a 2792/1999/EK rendelet 19. cikke (3) bekezdésének megfelelően azokat az intézkedéseket. amelyek tagállami finanszírozást biztosítanak, és meghaladják ezen rendelet vagy a kötelező pénzügyi hozzájárulásra vonatkozó 2370/2002/EK rendelet által biztosított kereteket, a 19. cikke (2) bekezdésének megfelelően állami támogatásként be kell jelenteni a Bizottságnak. Ezeket jelen iránymutatás hatálya alá tartozónak kell tekinteni.

A 19. cikk (3) bekezdése alkalmazásának eredményeképpen felmerülő adminisztratív többletmunka csökkentése, továbbá a közösségi strukturális alapoknál a kifizetések megkönnyítése végett a tagállamok érdekében áll, hogy határozottan elkülönítsék azokat a bejelentési kötelezettség alá nem eső, a 2792/1999/EK rendelet 19. cikke (2) bekezdésével összhangban a halászati orientációs pénzügyi eszköz keretein belül a Közösséggel együttesen finanszírozott és kötelezően adandó pénzügyi hozzájárulásaikat azoktól az állami támogatásoktól, amelyeket viszont bejelentési kötelezettség érint.

2.2. A tagállamoknak nem kell bejelenteniük a halászati ágazatban nyújtott, a Bizottság által az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/1998/EK tanácsi rendelet[256] 1. cikke alapján csoportmentességként elfogadott támogatásaikat. Ilyen támogatásnak számít:

– támogatás, amely megfelel az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati ágazat termékeinek a gyártásában és forgalomba hozatalában érdekelt KKV-k számára nyújtott állami támogatás szabályozásakor való alkalmazásáról szóló, 2004. szeptember 8-i 1595/2004/EK bizottsági rendeletben[257] foglalt feltételeknek,

[254] HL L 161., 1999.6.26., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.
[255] HL L 358., 2002.12.31., 57. o.
[256] HL L 142., 1998.5.14., 1. o.
[257] HL L 291., 2004.9.14.

– az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 68/2001/EK bizottsági rendeletben[258] foglalt feltételeknek megfelelő képzési támogatás,
– az EK-szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK bizottsági rendeletben[259] foglalt feltételeknek megfelelő kutatási támogatás,
– az EK-Szerződésnek a foglalkoztatás állami támogatásáról szóló 87. és 88. cikkeinek alkalmazásáról szóló, 2002. december 12-i 2204/2002/EK bizottsági rendeletben[260] foglalt feltételeknek megfelelő foglalkoztatási támogatás,
– a 994/1998/EK rendelet 1. cikke értelmében a Bizottság által a jövőben elfogadásra kerülő, a halászati ágazatot érintő bármely rendeletbe foglalt feltételeknek megfelelő támogatás.

2.3. Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkeinek a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001.január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet[261] nem érinti a halászati ágazatot.

3. **ALAPELVEK**

3.1. A halászati ágazatban, a Közösség többi gazdasági ágazatához hasonlóan, az állami támogatást érintő közösségi politika célja, hogy megelőzze a belső piac versenyének torzulásait.

A halászati ágazatban állami támogatás juttatása csak akkor indokolt, ha összhangban áll a versenypolitika és a közös halászati politika célkitűzéseivel, ahogy azok ezen iránymutatásban és különösen a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletben[262], valamint a 2792/1999/EK és a 104/2000/EK rendeletben meghatározásra kerültek.

3.2. Feltétlenül szükséges biztosítani a közösségi politikák következetességét és összefüggését az állami támogatások ellenőrzése és a közös halászati politika keretein belül felhasznált strukturális alapok tekintetében.

Ennélfogva amennyiben az intézkedések jogosultak a közösségi alapokra, kizárólag akkor részesülhetnek állami támogatásban, ha eleget tesznek a 2792/1999/EK rendeletben foglalt feltételeknek. Az állami támogatás pénzügyi részesedésének mértéke – amelyet az elszámolható költség százalékában fejeznek ki – semmilyen esetben sem haladhatja meg támogatás-egyenértékesben kifejezve a nemzeti és közösségi támogatásoknak a rendelet IV. mellékletében meghatározott teljes mértékét.

[258] HL L 10., 2001.1.13., 20. o. A 363/2004/EK rendelettel (HL L 63., 2004.2.28., 20. o.) módosított rendelet.
[259] HL L 10., 2001.1.13., 33. o. A 364/2004/EK rendelettel (HL L 63., 2004.2.28., 22. o.) módosított rendelet.
[260] HL L 337., 2002.12.13., 3. o.
[261] HL L 10., 2001.1.13., 30. o.
[262] HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

A Bizottság eseti elbírálásban részesít minden olyan intézkedésekre vonatkozó támogatást, amelyeket sem ezen iránymutatás, sem a halászati termékek előállítása, feldolgozása és forgalmazása terén aktív kis- és középvállalkozásokra vonatkozóan az EK-Szerződés 87., 88. és 89. cikkének alkalmazásáról szóló 1595/2004 rendelet nem szabályoz; az elbírálás során a Szerződés 87., 88. és 89. cikkének és a Közösség közös halászati politikájának alapelveit veszi figyelembe.

3.3. Ahol a közösségi jog, különösen a közös halászati politika szabályait nem tartják be, semmilyen esetben sem lehet támogatást juttatni. Ennélfogva az állami támogatás csak akkor tekinthető összeegyeztethetőnek, ha – még a támogatás biztosítása előtt – az érintett tagállam vállalja annak igazolását, hogy a támogatott intézkedés és annak hatásai a közösségi joggal összeegyeztethetők. A támogatás időtartama alatt a tagállamnak igazolnia kell, hogy a támogatás kedvezményezettjei eleget tesznek a közös halászati politika szabályainak. Amennyiben a támogatás időtartama alatt derül fény arra, hogy a kedvezményezett nem követi a közös halászati politika szabályait, a támogatást a szabálytalanság súlyossága arányában vissza kell téríteni.

3.4. Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatás valóban szükségszerű legyen és bizonyos tevékenységek fejlesztését ösztönözze, nem tekinthető a támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek olyan tevékenység esetén, ahol a kedvezményezett a piaci feltételek mellett egyébként is elkötelezné magát. Nem adható támogatás olyan tevékenységek esetében sem, amelyeket a kedvezményezett már elvállalt.

3.5. Az állami támogatás nem lehet védelmező jellegű: azt a célt kell szolgálnia, hogy előmozdítsa a halászati termékek előállításának és forgalmazásának ésszerűsítését és hatékonyságát. Minden ilyen támogatásnak olyan tartós hatást kell eredményeznie, hogy az ipar pusztán a piaci haszon alapján fejlődőképes legyen.

3.6. A halászati termékek kiviteléhez és a Közösségen belüli kereskedelméhez nyújtott állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetetlen.

3.7. Az az állami támogatás, amelyet mindenféle, a közös halászati politika célkitűzéseit szolgáló, a kedvezményezettet terhelő kötelezettségvállalás kijelölése nélkül juttatnak, és amely arra szolgál, hogy a vállalkozások helyzetét és üzleti fizetőképességét erősítse, vagy pedig az általuk előállított vagy piacra juttatott termékek mennyisége, a termékek ára, az előállított egységek vagy a termelőeszközök alapján került meghatározásra, és amely azzal a hatással jár, hogy a kedvezményezett termelési költségei csökkennek, vagy pedig jövedelme növekszik, operatív támogatásként nem tekinthető a közös piaccal összeegyeztethetőnek. A Bizottság ezt a szabályt szigorúan betartatja minden operatív támogatás esetén, ideértve a különféle adókedvezményeket és a társadalombiztosítási vagy a munkáltatói hozzájárulás csökkentésének minden formáját.

3.8. Az áttekinthetőség érdekében egyetlen olyan állami támogatást sem nyilváníthat a Bizottság összeférhetőnek, ahol az érintett tagállam nem jelentette be a támogatásnak intézkedésre és intenzitásra egyaránt levetített teljes összegét.

A Bizottság szokásos gyakorlatával összhangban az értékküszöböket általában a támogatás maximális összege helyett inkább az elszámolható költségek sorozatára vonatkoztatott támogatásintenzitás alapján kell megadni. Mindazonáltal minden olyan tényezőt figyelembe vesznek, amely a kedvezményezett valós érdekének megállapítását lehetővé teszi.

Az állami támogatások programjai megállapításánál figyelembe veszik a kedvezményezettet illető, állami hatóságok által hozott minden olyan intézkedés halmozott hatását, amelynek összegében szerepel tagállam által a közösségi, nemzeti vagy helyi jognak megfelelően adott támogatás, különösen olyan, amelynek célja a regionális fejlesztés.

3.9. Ebben az ágazatban a nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatás[263] nem alkalmazható. A regionális támogatások programjainak azon összetevői, amelyek érintik a halászati ágazatot, ezen iránymutatás alapján kerülnek elbírálásra.

3.10. Azokat az állami támogatásokat, amelyeket olyan intézkedéskategóriákra adnak, amelyek az 1595/2004/EK rendelet hatálya alá tartoznak, de amelyek célja a KKV-ktől eltérő vállalkozások támogatása, továbbá amelyek átlépik a rendelet 1. cikke (3) bekezdésében meghatározott küszöbértéket, ezen iránymutatás és a rendelet 4–13. cikkében megszabott, minden egyes intézkedéskategóriára külön meghatározott feltételek alapján állapítják meg.

4. **ÖSSZEEGYEZTETHETŐNEK MINŐSÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK**

4.1. **Egyes horizontális iránymutatások alkalmazási körébe eső támogatások**

4.1.1. A környezetvédelemre adott állami támogatás a környezetvédelmi állami támogatásról szóló közösségi iránymutatásnak[264] megfelelően kerül megállapításra. Az iránymutatásban szereplő követelményeken túl a környezetvédelemre adott állami támogatást nem lehet összeegyeztethetőnek minősíteni, amennyiben a hajó kapacitását érinti, illetve ha a halászfelszerelés hatékonyságát hivatott fokozni.

4.1.2. A nehézségekkel küzdő vállalkozások megmentésére és szerkezetátalakítására adott állami támogatások a hasonló című Közösségi iránymutatás a nehézségekkel küzdő vállalkozások megmentésére és szerkezetátalakítására adott állami támogatásokhoz[265] alapján kerülnek megállapításra. Az ezekben az iránymutatásokban található követelményeken túl a tengeri halászatban is érdekelt vállalkozások szerkezetátalakítására szánt állami támogatások esetlegesen csak akkor adhatók, amennyiben a Bizottsághoz benyújtják a flottakapacitásnak a közösségi jog által megszabott szint alá csökkentését célzó megfelelő tervezetet.

[263] HL C 74., 1998.3.10., 9. o. A nemzeti regionális támogatásról szóló iránymutatással (HL C 258., 2000.9.9., 5. o.) módosított iránymutatás
[264] HL C 37., 2001.2.3., 3. o.
[265] HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

4.2. **Halászhajók tartós visszavonása esetén harmadik országokba irányuló szállításokon keresztül megvalósuló támogatás**

Az a halászhajók tartós visszavonása esetén harmadik országokba irányuló szállításokon keresztül megvalósuló támogatás, amely nem kapcsolódik új hajók értékesítéséhez vagy építéséhez, összeegyeztethető a közös piaccal, amennyiben eleget tesz a 2792/1999/EK rendeletben a közösségi támogatásra megszabott jogosultsági feltételeknek, különös tekintettel a 7. cikk (3) bekezdése b) pontjában, (5) bekezdése b) és c) pontjában és a 8. cikkben, továbbá a III. melléklet 1.1. és 1.2. pontjában foglaltakra.

A 2371/2002/EK rendelet 11. cikke (3) pontjával összhangban az állami támogatásban részesülő flottából nem lehetséges a kilépés, hacsak meg nem előzi a halászati engedélyeken feltüntetendő szükséges információk szabályozását megállapító közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 1993. december 20-i 3690/1993/EK tanácsi rendelet[266] értelmében a halászati engedély visszavonása, és ahol erre lehetőség van, a megfelelő rendeletek alapján meghatározott halászati engedélyeké is.

4.3. **A halászati tevékenység ideiglenes megszüntetése esetén adott támogatás**

4.3.1. A halászati tevékenység ideiglenes megszüntetése esetén adott támogatás összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben a 2792/1999/EK rendelet 16. cikkében található feltételeknek megfelel.

Amennyiben a halászati tevékenység ideiglenes megszüntetésére a helyreállítási vagy a menedzsmentterv keretein belül kerül sor, az állami támogatást csak akkor lehet összeegyeztethetőnek tekinteni, ha a tervet a 2371/2002/EK rendelet 5. és 6. cikkének megfelelően fogadták el.

Amennyiben a halászati tevékenység ideiglenes megszüntetésére sürgősségi intézkedés keretein belül kerül sor, az állami támogatást csak akkor lehet összeegyeztethetőnek tekinteni, ha az intézkedést a Bizottság vagy a 2371/2002/EK rendelet 7. cikkének, vagy a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló, 1998. március 30-i 850/1998/EK tanácsi rendelet[267] 45. cikke (1) bekezdésének megfelelően hozta, illetve ha az egy vagy több tagállam által a 2371/2002/EK rendelet 8. cikkében vagy a 850/1998/EK rendelet 45. cikke (2) bekezdésében foglaltak szerint hozott intézkedés.

4.3.2. A 2792/1999/EK rendelet 12. cikke (6) bekezdésével összhangban az érintett halászhajók legénységének jutatott kiegészítő jellegű szociális intézkedések, amelyekre azért kerül sor, hogy megkönnyítsék a halászati tevékenységnek a vízi erőforrások védelmét szolgáló tervek keretén belül elrendelt ideiglenes megszüntetését, szintén összeegyeztethetőnek tekinthetők.

[266] HL L 341., 1993.12.31., 93. o.
[267] HL L 125., 1998.4.27., 1. o. A legutóbb a 602/2004/EK rendelettel (HL L 97., 2004.4.1., 30. o.) módosított rendelet.

A tevékenységek megszüntetését a tagállamoknak kell elfogadniuk a 2371/2002/EK rendelet 8., 9. vagy 10. cikke, vagy a 850/1998/EK rendelet 46. cikke, vagy a Balti-tenger, a Baeltek és az Øresund vizei halászati erőforrásainak védelme érdekében egyes technikai intézkedések megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 88/98/EK[268] tanácsi rendelet 13. cikke vagy a földközi-tengeri halászati erőforrások védelme érdekében bizonyos technikai intézkedések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1626/94/EK tanácsi rendelet[269] 1. cikkének (3) bekezdése alapján.

A vízi erőforrások védelmét szolgáló terveknek a tevékenységek ideiglenes megszüntetése mellett olyan hatékony intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek megalkotásánál a cél a halállomány pusztulásának csökkentése volt, ilyen például a halászati kapacitás tartós csökkentése vagy műszaki előírások elfogadása. A pontos és számszerűen ellenőrizhető célkitűzéseket, továbbá az időkereteket tartalmazó terveket be kell jelenteni a Bizottságnak.

A Bizottság a terveket illetően a 2371/2002/EK rendelet 33. cikke (1) bekezdésének megfelelően, haladéktalanul kikéri a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság véleményét. A terv társadalomra gyakorolt hatását és a rendes társadalombiztosítási rendszer kereteit meghaladó különleges intézkedések szükségességét igazolni kell. A legénység tagjainak csak azok a személyek tekinthetők, akik működő tengerjáró halászhajó fedélzetén állnak főállású alkalmazásban. A hajó tulajdonosának jutatott támogatás nem tekinthető összeegyeztethetőnek, kivéve azokat a hajótulajdonosokat, akik fő tevékenységként a saját hajójukon dolgoznak.

Az ilyen jellegű támogatás tudományos, és ahol szükséges, gazdasági megalapozottságának igazolását csatolni kell az intézkedés Bizottsághoz benyújtott értesítéshez. Az intézkedések nem haladhatják meg azt a szigorúan szükséges mértéket, amellyel a célkitűzés már megvalósítható, és csakis határozott idejűek lehetnek. A túlkompenzálást el kell kerülni.

A tagállam által biztosított kompenzáció legfeljebb egy éven át folyósítható, és további egy évre meghosszabbítható.

4.3.3. A 4.3.1. és 4.3.2. pont alapján megállapított állami támogatás csak részben nyújthat kárpótlást az ideiglenes megszüntetéssel kapcsolatos bevételkiesés miatt.

4.3.4. A tagállamok által a 2371/2002/EK rendelet 16. cikke (2) bekezdése alapján a halászati erőkifejtés csökkentése céljából bevezetett, a halászati tevékenység korlátozása miatt nyújtott támogatás nem engedélyezett.

4.4. **A flottaberuházásokra nyújtott támogatás**

4.4.1. A halászhajók felújítására adott, a 2792/1999/EK rendelet 9. és 10. cikkében és III. melléklete 1.3. pontjában felsorolt követelmények hatálya alá tartozó támogatás a közös

[268] HL L 9., 1998.1.15., 1. o. A legutóbb a 812/2004/EK rendelettel (HL L 150., 2004.4.30., 12. o.) módosított rendelet.
[269] HL L 171., 1994.7.6., 1. o. A legutóbb a 813/2004/EK rendelettel (HL L 150., 2004.4.30., 32. o.) módosított rendelet.

piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben az állami támogatás összege támogatás-egyenértékesben kifejezve nem haladja meg a rendelet IV. mellékletében meghatározott nemzeti és közösségi támogatások teljes mértékét.

Hajógyárak számára közösségi halászhajók építésére nem adható támogatás. Hajógyárak számára nem közösségi halászhajók építésére, javítására vagy átalakítására adott támogatás a hajóépítésre adott állami támogatás keretébe tartozik[270].

4.4.2. A halászhajók modernizálására és felszerelésére adott, a 2792/1999/EK tanácsi rendelet 9. és 10. cikkében és III. melléklete 1.4. pontjában felsorolt követelmények hatálya alá tartozó támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben az állami támogatás összege támogatásegyenértékesben kifejezve nem haladja meg a rendelet IV. mellékletében meghatározott nemzeti és közösségi támogatások teljes mértékét.

4.4.3. A 4.4.1. és 4.4.2. pont alapján megállapított állami támogatás csak akkor nyújtható, ha a 2371/2002/EK rendelet 13. cikkében, valamint a közösségi flottapolitikának a 2003. augusztus 12-i 1438/2003/EK bizottsági rendelet[271] III. fejezetében leírt végrehajtási intézkedéseit meghatározó, és a Közösség legkülső régióiban nyilvántartott halászflották igazgatásáról szóló, 2004. március 30-i 639/2004/EK tanácsi rendeletnek[272] a tárgyat érintő részében foglalt előírásoknak megfelel.

4.4.4. A használt hajók vásárlására adott támogatás csak akkor tekinthető a Közös Piaccal összeegyeztethetőnek, ha a 2792/1999/EK rendelet 12. cikke (3) bekezdése d) és 12. cikke (4) bekezdése f) pontjában foglalt előírásoknak megfelel.

4.4.5. A flottába történő beruházásokra adott támogatások nem tekinthetők sem összeegyeztethetőnek, sem a tagállamok által odaítéltnek az olyan kapcsolódó intézkedések vonatkozásában, amelyekhez a közösségi pénzügyi hozzájárulást a 2371/2002/EK rendelet 16. cikke (1) bekezdése pontja alapján felfüggesztették.

4.5. **Társadalmi-gazdasági intézkedések**

A halászati és akvakultúra-ágazatban, valamint az ágazat termékei feldolgozásában és forgalmazásában alkalmazottak jövedelemtámogatását akkor lehet a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinteni, amennyiben részét képezik azoknak a társadalmi-gazdasági háttérprogramoknak, amelyek célja azon jövedelemkiesések kompenzálása, amelyek a 2371/2002/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdése alapján elfogadott kapacitásmódosítás érdekében hozott intézkedések során keletkeztek. Az ilyen támogatások a 3. pontban szereplő alapelveknek megfelelően egyéni elbírálás alá kerülnek. A halászati tevékenység időszakos beszüntetése esetében a 4.3. pont alkalmazandó.

[270] HL C 317., 2003.12.30., 11. o.
[271] HL L 204., 2003.8.13., 21. o. A legutóbb a 916/2004/EK rendelettel (HL L 163., 2004.4.30., 81. o.) módosított rendelet.
[272]

4.6. **A természeti csapás vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás**

A Szerződés 87. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a természeti csapás vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni.

Annak érdekében, hogy az ilyen jellegű támogatást a közös piaccal összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni, a természeti csapás vagy rendkívüli események által okozott károk szintjének el kell érnie az érintett vállalkozásnak a megelőző három évben elért átlagos forgalmának legalább 20 %-át az 1260/1999/EK rendelet 3. cikkében meghatározott 1. célkitűzésbe tartozó régiókban, beleértve a rendelet 6. cikke (1) bekezdésében meghatározott régiókat is, és 30 %-ot az egyéb régiókban.

Amennyiben a természeti csapás vagy rendkívüli esemény megtörténtét bizonyították, engedélyezhető az anyagi kár akár 100%-át elérő kártalanítás nyújtása is. A kártalanítás összegét az egyes kedvezményezettek szintjén kell meghatározni, a túlkompenzálást pedig el kell kerülni.

A biztosító által fizetett összegek, továbbá azok a rendes költségek, amelyeket nem a kedvezményezett viselt, levonásra kerülnek. Nem képezik támogatás alapját azok a károk sem, amelyeket a szokásos kereskedelmi biztosítási szerződések vagy a rendes vállalkozási kockázat fedez.

A kártalanítást az eseménytől számított három éven belül ki kell fizetni.

4.7. **A legkülső régiók**

Ahol a közösségi jog címzettei kifejezetten a legkülső régiókra irányulnak, mint például a 2792/1999/EK rendelet IV. mellékletében található rendelkezések esetén, a Bizottság ezekben a régiókban csak akkor nyilváníthatja a támogatást összeegyeztethetőnek, amennyiben eleget tesz ezeknek a rendelkezéseknek. Azon intézkedéseknél, amelyeknél várhatóan nem hoznak különleges rendelkezéseket a legkülső régiókra, a régiók igényeire szabott támogatásokat egyenként fogják megállapítani, aminek során figyelembe veszik egyrészről ezen régióknak a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott jellemzőit, másrészről pedig a közös halászati politika célkitűzéseit érintő intézkedések összeegyeztethetőségét és az intézkedéseknek a versenyre gyakorolt lehetséges hatását ezekben a régiókban és a Közösség többi régiójában.

4.8. **A járulékos díjak formájában finanszírozott támogatások**

A bizonyos halászati és az akvakultúra-ágazatban előállított termékekre – eredetüktől függetlenül – kivetetett különleges díjakra, különösen a járulékos díjakra alapuló támogatási programok akkor nyilváníthatók összeegyeztethetőnek, amennyiben a támogatási programok egyaránt támogatják a hazai és az importált termékeket, továbbá ha a támogatás mint olyan megfelel az ezen iránymutatásban meghatározott feltételeknek.

5. **ELJÁRÁSI KÉRDÉSEK**

A Bizottság felhívja a figyelmet a 659/1999/EK rendelet és végrehajtási rendelkezései alkalmazására.

Különösen olyan esetekben, amikor a Bizottság elutasító határozatot hoz olyan támogatásról, amelyet a Bizottság előzetes értesítése nélkül nyújtottak és így nem is kaphatott bizottsági hozzájárulást, a tagállamok kötelesek a kedvezményezettől a támogatás kamatos összegét a 659/1999/EK rendelet 14. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően visszakövetelni.

A támogatási intézkedések vizsgálatának meggyorsítása érdekében a tagállamok számára ajánlott az EK-szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet[273] I. melléklete I. és III.14. részében szereplő nyomtatványok kitöltése.

5.1. **Az ismételt bejelentés és az éves jelentés**

Abból a célból, hogy a Bizottság képes legyen ellátni azt a feladatát, miszerint folyamatosan felülvizsgálja a tagállamokban létező összes támogatási programot, a tagállamok kötelesek újból bejelenteni a Bizottságnak minden határozatlan idejű programot legkésőbb két hónappal a hatálybalépésük tizedik évfordulója előtt.

A 659/1999/EK rendelet 21. cikke alapján a tagállamok kötelesek éves jelentést benyújtani a Bizottságnak az összes működő támogatási programjukról, amelyek esetén feltételes határozatban semmilyen különleges beszámolási kötelezettséget nem szabtak meg. A jelentésben fel kell tüntetni a jóváhagyott támogatási programon kívül folyósított egyéni támogatásokat is. Az éves jelentésnek tartalmaznia kell minden lényeges adatot a 794/2004/EK rendelet III. C. mellékletében található nyomtatványban foglaltaknak megfelelően.

5.2. **A szükséges intézkedésekre tett javaslatok**

Ez az iránymutatás lép a korábbi Iránymutatás a halászati és akvakultúra-ágazat számára nyújtott állami támogatások felülvizsgálatához[274] helyébe a közös halászati politika fejlődése következményeként, elsősorban a 2792/1999/EK rendeletet módosító 2369/2002/EK rendelet, a 2371/2002/EK rendelet és az 1595/2004 bizottsági rendelet elfogadása által.

A Bizottság akkor és olyan módon fogja módosítani ezt az iránymutatást, amikor az állami támogatások teljes rendszerének rendszeres vizsgálata és a közös halászati politika fejlődése alapján tapasztalatot szerez.

Az EK-Szerződés 88. cikke (1) bekezdésével és a 659/1999/EK rendelet 18. cikkével összhangban a Bizottság javasolja, hogy a tagállamok legkésőbb 2005. január 1-jéig

[273] HL L 140., 2004.4.30., 1. o.
[274] HL C 19., 2001.1.20., 7. o.

módosítsák a már meglévő, a halászati ágazatot érintő támogatási programjaikat oly módon, hogy megfeleljenek ezen iránymutatásnak.

A tagállamokat megkérik, hogy legkésőbb 2004. november 15-ig írásban jelezzék, hogy elfogadják a megfelelő intézkedések hozatalára itt javasoltakat.

Abban az esetben, ha a tagállam elmulasztja írásban igazolni az elfogadás tényét a megadott határidő lejárta előtt, a Bizottság vélelmezi, hogy az érintett tagállam elfogadta az iránymutatást, kivéve ha egyet nem értését kifejezetten írásban jelzi.

Amennyiben a tagállam a megadott időn belül a javaslatokat teljesen vagy részben nem fogadja el, a Bizottság a 659/1999/EK rendelet 19. cikke (2) bekezdésének megfelelően fog eljárni.

5.3. **Alkalmazhatóság**

A Bizottság ezt az iránymutatást 2004. november 1-jétől alkalmazza minden olyan állami támogatásra, amelyet a megadott időpontban vagy azután jelentenek be.

A 659/1999/EK rendelet 1. cikke f) pontja értelmében a „jogellenes támogatást” azon iránymutatással összhangban kell nevesíteni, amely akkor van hatályban, amikor a támogatást engedélyező hatósági intézkedés életbe lépett.

Ezen iránymutatásban a közösségi jogra és bizottsági iránymutatásokra tett utalásokat úgy kell értelmezni, hogy azok az említett jogszabályokban 2004. november 1. után bekövetkezett változásokra is utalnak.